ANALELE

ACADEMIEI ROMÂNE

SERIA II. — TOMUL XL.

1919—1920.

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ŞI DESBATERILE

BUCUREŞTI
LIBRĂRIILE «CARTEA ROMANEASCĂ» ŞI PAVEL SURU
1921.

PARTEA I.

ȘEDINȚELE ORDINARE

DELA 13 IUNIE 1919 PÂNĂ LA 14 MAIU 1920.

ȘEDINȚA DELA 13 IUNIE 1919.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

D-l Vicepreședinte *D. Onciul*, zice: Domnilor Colegi, salut, în numele Domniilor-Voastre, prezența în mijlocul nostru a d-lui I. Urban Jarník, care în sesiunea actuală, pentru serviciile aduse limbii române și pentru dragostea neclintită față de neamul românesc, a fost proclamat, cu unanimitate membru de onoare al Academiei Române, după ce fusese de 40 de ani membru corespondent. Rog pe d-l Jarník să ne păstreze mai departe aceeași caldă prietenie cu care ne-a întreținut aproape jumătate de secol.

D-l *D. Onciul* prezentă apoi ca dar din partea d-lui Jarník următoarele lucrări:

Glose la partea românească a sintacticei din gramatica limbilor romanice a lui Wilhelm Meyer-Lübke. Sibiiu 1916;

Intre Români — Scrisori din călătoria unui filolog, cu adaosul: *Despre însemnătatea studiului limbii române pentru studiul celorlalte limbi romanice.* Sibiiu 1917;

Un extras din Archiv für das Studium der neueren Sprachen und Literaturen cuprinzând o dare de seamă asupra traducerii în nemțește cu explicări a basmului Harap Alb de Ion Creangă făcute de d-l Profesor Dr. G. Weigand.

D-l I. Urban Jarník, zice:

«Mare ne fù mâhnirea că n'am putut s'o luăm acum o săptămână prin Slovăcime, ca astfel să ne îndreptăm pașii pe o cale mai scurtă către țara noastră. Se vede însă încă odată că toate lucrurile de pe lume au două

fețe, căci de nu se întâmplă aceasta, nu aveam plăcerea să mă pomenesc încă odată în mijlocul D-voastre. Mă simt fericit că astfel mi s'a dat prilejul să vă mulțumesc cu graiu viu pentru însemnata cinste ce mi-ați făcut alegându-mă membru de onoare al acestui corp învățat.

«Lucrurile stând astfel, pot să zic că cele două descălecări ale mele la București, cea din anul 1879 și cea de acuma, au fost urmate pentru mine de niște întâmplări însemnate, doar este de obște cunoscut cum că acum 40 ani am fost ales membru corespondent.

«Mulțumesc din inimă asigurând pe onorații colegi cum că, cât voiu trăi o să-mi jertfesc, întru cât mă va îngădui vârsta mea cea înaintată, toate puterile unui lucru care ne este de opotrivă scump tuturora: studiului acestei limbi totodată atât de dulci și atât de viguroase, care se cheamă limba românească.

«Dați-mi voie să spun câte-va cuvinte de mulțumire în numele unei alte persoane care avù parte de aceeași mare onoare ca și mine: vreau să vorbesc despre P. S. Sa abatele Metodiu Zavoral de pe muntele Strahov din Praga. Mă simt oare-cum îndreptățit s'o fac, de vreme ce în cei 4 ani din urmă am putut să constat râvna cea din cale afară de mare cu care acest vrednic bărbat s'a apucat de studiul limbei române. Și apoi lui nu i s'a părut de ajuns s'o stăpânească așă după cum se întrebuințează în vorbirea de toate zilele, nu, ci dorința lui cea mai ferbinte erà chiar dela început să pătrundă cât se poate de adânc în cunoștința graiului poporan și a roadelor minții agere și înțelepte a poporului, aflându-se astfel în deplină concordanță cu acest învățat corp.

«Il văd par'că pe Măria sa cu câtă bucurie vă primì vestea despre alegerea sa și mulțumesc încă odată în numele nostru al amândurora!»

ȘEDINȚA DE LA 20 IUNIE 1919.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești,* Vicepreședinte.

D-l Vicepreședinte *I. Brătescu-Voinești* zice: Domnilor Colegi, sunt, de sigur, reprezentantul sentimentelor unanime ale Domniilor-Voastre adresând câteva cuvinte de bună venire în mijlocul nostru a d-lui D. Gusti, ales membru activ în sesiunea generală trecută. Nu mă îndoesc că prin alegerea d-lui Gusti va luà în Academie avânt sociologia, o ramură a științei care până astăzi a rămas puțin în urmă față cu celelalte. Urez noului ales cea mai frumoasă activitate în mijlocul Academiei noastre.

D-l *D. Gusti* zice:

«Cea mai mare onoare pe care o poate visà un om de ştiinţă este aceea de a fi primit în sânul acestei ilustre Academii, care este cel mai înalt exponent cultural al naţiunii române.

«Pentru mine, care, stăpânit de pasiunea cercetărilor în domeniul ştiinţelor sociale, mi-am făcut din aceste preocupări adevăratul sens al vieţei, această onoare implică obligaţia de a da un maximum de contribuţie pentru propăşirea înaltei Instituţii în special şi pentru desvoltarea ştiinţelor sociale în România în general.

«Nu pot deci să mulţumesc mai bine Domnului Preşedinte pentru binevoitoarele cuvinte de salutare, ca şi Domnilor Colegi, cari m'au chemat în mijlocul d-lor, decât să-i asigur acum în mod solemn că voiu urmărì a devenì unul dintre cei mai activi şi mai devotaţi membri ai Academiei.»

D-l Demostene Russo mulţumeşte prin următoarea scrisoare pentru alegerea sa de membru corespondent.

«Foarte măgulit de cinstea ce mi-a făcut Academia Română alegându-mă membru corespondent al ei, îi exprim adânca mea recunoştinţă pentru această distincţiune, pe care o privesc mai mult ca o încurajare şi un îndemn la muncă în viitor.»

Se ceteşte procesul-verbal al Secţiunii istorice pentru şedinţa de astăzi, prin care se arată că Secţiunea a luat următoarele deciziuni:

1. Să se deà d-lui P. Cancel 4 000 lei, ca ajutor pentru alcătuirea unei bibliografii a scrierilor slave privitoare la Românii şi limba românească;

2. Să se publice de Secţiune lucrarea d-lui C. Litzica *Topografia balcanică în evul mediu. I. Procop din Caesarea;*

3. Să se tipărească într'o publicaţiune deosebită a Academiei lucrarea Părintelui St. Meteş *Relaţiunile comerciale ale Ţerilor Româneşti cu Ardealul până în veacul al XVIII-lea;*

4. Să se înapoieze d-lui Maior Iuliu Marţian lucrarea sa *Urme romane şi dacice în Ardeal* spre a o completà şi îndreptà;

5. Să nu se tipărească scrierea d-lui Artur Gorovei *Contribuţiuni la istoria dreptului român,* nefiind potrivită pentru publicaţiunile Academiei.

— Se aprobă.

D-l *D. Onciul* aminteşte că Vinerea viitoare ar fi ultima şedinţă a Academiei înainte de vacanţa de vară. De oarece s'a schimbat atât calendarul cât şi sesiunea generală, crede că este bine şi propune ca vacanţa de vară să înceapă în viitor la 15 Iulie şi să ţină până la 15 Septemvrie. Această schimbare o crede necesară şi pentru că, pe când în prima jumătate a lunii

Iulie aproape toți membrii vor fi în Capitală, în întâia jumătate a lunii Septemvrie cei mai mulți din ei vor lipsì din București.

— Se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 IUNIE 1919.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești,* Vicepreședinte.

D-l *G. Bogdan-Duică* cetește comunicarea anunțată despre *Vasile Alecsandri.*

Dela d-nii Andreiu Rădulescu, C. Sandu-Aldea și I. Ionescu se primesc următoarele scrisori de mulțumire pentru alegerile d-lor de membrii corespondenți.

D-l Andreiu Rădulescu:

«Luând cunoștință de marea onoare ce mi s'a făcut prin alegerea ca membru corespondent dl Academiei Române, vă rog cu profund respect, să binevoiți a arătà înaltei Instituțiuni adânca mea recunoștința și mulțumire, unite cu promisiunea că — în măsura puterilor mele, mă voiu silì să corespund acestei deosebite distincțiuni».

D-l Sandu-Aldea:

«Luând cunoștință cu vie bucurie de alegerea mea ca membru corespondent al Academiei Române, mă grăbesc a vă mulțumì cu adâncă recunoștință pentru această cinstire a neînsemnatei mele persoane și a vă asigurà că ea va fi pentru mine un necontenit imbold la muncă».

D-l Ion Ionescu:

«Lipsind din București am primit abia eri scrisoarea Academiei No. 1213 din 6 Iunie, prin care mi se face cunoscută deosebita onoare de a fi fost ales membru corespondent la Secțiunea sa științifică.

«Mă simt cu totul impresionat de bunavoință cu care căpeteniile științei române din Academie au apreciat modestele mele lucrări, tocmai într'un timp când părăsisem orice activitate științifică din cauza muncei continue ce ni se cere, — și pe care trebue să o dăm ca ingineri — pentru refacerea tehnică și economică a țărei din starea deplorabilă în care a lăsat-o furia dușmanilor neamului nostru. Știința pe care o slujesc de 25 de ani, îmi dă prin votul dumneavoastră, o nouă mulțumire sufletească, pe lângă ce eram deprins a mi le procurà numai în singurătatea camerei mele de lucru.

«Mulțumesc cu recunoștință Academiei Române pentru deosebita cinste ce mi-a făcut o și o asigur că voiu căutà să corespund și pe viitor încre-

derii ce mi-a arătat-o în această ocaziune, iar d-voastră, Domnule Preşedinte, vă rog să binevoiţi a primi expresiunea respectului şi admiraţiei ce vă port pentru marele serviciu ce aţi adus ţerei şi ştiinţei române, de mai bine de o jumătate de veac».

D-l Paul Gore trimite în dar, pentru colecţiunile bibliotecii, şase gramatici despre limba română publicate pentru Basarabia în limba rusă întro anii 1827 şi 1865.

D-l *I. Bianu* prezentă ca omagiu din partea autorului publicaţiunea *Ardealul nostru — Transilvania, Banatul, Crişana, Maramureşul — din punct de vedere geografic, economic, administrativ şi mai ales financiar* de Cristu S. Negoescu. Autorul, fost profesor, administrator al Cassei Şcoalelor, inspector general, deputat etc., de câţiva ani şi-a pierdut complet vederea, iar lucrarea de faţă a fost scrisă de alţii după dictarea sa.

ŞEDINŢA DELA 4 IULIE 1919.

Preşedinţa d-lui *I. Brătescu-Voineşti*, Vicepreşedinte.

Dela I. P. S. S. Mitropolitul Bucovinei Dr. Vladimir Cavaler de Repta, P. S. S. Arhiereul Iacov Antonovici-Bârlădeanul şi d-l Sever Zotta se primesc următoarele scrisori de mulţumire pentru alegerile lor de membri onorari şi corespondenţi.

I. P. S. S. Mitropolitul Repta telegrafiază:

«Comunicarea că Academia Română, cu privire la modesta mea activitate, în şedinţa dela 7 Iunie curent, m'a proclamat membru de onoare al ei, m'a umplut de mare şi sinceră bucurie. Binevoiţi Domnule Preşedinte, a primi mulţămita mea respectuoasă».

P. S. S. Arhiereul Iacov Antonovici Bârlădeanul:

«Mulţumind Onoratei Academii Române pentru proclamarea mea ca membru de onoare al ei, îi exprim adânca mea recunoştinţă şi o încredinţez că, în curgerea de vreme ce Dumnezeu mă va ţineà în vieaţă şi voiu puteà lucrà, nu voiu încetà de a contribuì şi eu cu acelaş zel, ca şi până acum, la desmormântarea trecutului nostru istoric, — făcând astfel şi o neîntreruptă mulţumire acelora cari se interesează de modestele mele lucrări. Să trăiască Academia Română!»

D-l Sever Zotta:

«Luând cu adâncă mulţumire cunoştinţă de adresa domniei-voastre cu No 1242 din 16 Iunie a. c., prin care binevoiţi a-mi face cunoscută ale-

gerea mea ca membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea istorică, am onoarea a vă încredință că privesc această înaltă distincțiune ca un stimulent puternic pentru continuarea modestei mele activități în domeniul istoriei.»

D-l *S. Mehedinți* oferă din partea d-lui Barbu Catargiu, pentru colecțiunile bibliotecii, o seamă de documente, unele în copii, altele originale, parte din ele foarte importante din timpul lui Ștefan cel Mare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 IULIE 1919.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

D-l *N. Iorga* expune comunicările următoare:

1. *Mihnea Radu-Vodă și tăierea boierilor munteni*;
2. *O foaie de cultură populară la 1845.*

D-l *G. Dima* mulțumește prin următoarea scrisoare pentru alegerea sa de membru onorar:

«Răspunzând la adresa No. 1242 dela 16 Iunie 1919, în care mi se comunică concluzul ședinței dela 7 Iunie curent, cu deosebit respect viu a vă rugà, să binevoiți a împărtăși înaltei Instituțiuni mulțămita mea, pentru votul, prin care am fost proclamat membru de onoare al Academiei Române».

Dela d-l Charles de la Roncières, ales membru onorar în sesiunea generală trecută, se primește următoarea scrisoare de mulțumire în limba franceză:

«Am onoare a vă adeveri primirea scrisorii din 16 Iunie, prin care Academia Română îmi conferă înalta distincțiune ca membru onorar. Cum vă pot eu exprimà, Domnule Președinte, recunoștința care mă însuflețește pentru acest măreț gest la care eram departe de a mă așteptà?

«Scriind istoria Marinei Franceze am avut prea puțină ocazie ca să mă ocup de istoria României și nu aveam alt titlu de a fi între Domniile voastre decât fiindcă am compătimit la nenorocirea voastră așà de nemeritată în timpul acestui răsboiu. Da, Domnule Președinte, am fost puternic mișcat văzând glorioasa voastră armată svârcolindu-se în mijlocul unor puternice înconjurări și hotărîtă ca și a noastră să lupte până la sfârșit. Până la sfârșit! Aceasta este deviza acelor cari știu muri pentru o idee, aceasta este tradiția vechilor noastre rasse latine. Și din cauza aceasta aureola lor strălucește peste lume. Lângă depărtatele țărmuri ale Pontului Euxin ca Franța la occident, România rămâne straja civilizației, cum a fost din timpul lui Traian, cum va fi *in aeternum.* Inainte să fim frați de arme pe câmpul de luptă, noi eram

fraţi spirituali; şi eu mi-aduc aminte nu fără emoţiune de timpul, vai, în depărtat! — mai mult de 30 de ani — când eram coleg pe băncile dela Hautes-Etudes din Sorbona noastră, cu mai mulţi învăţaţi compatrioţi ai d-voastră, a ilustrului meu amic Iorga, a lui Densuşianu şi a altora mulţi.

«Victoria comună trebuie mai mult ca oricând să strângă legăturile de prietenie între patriile noastre.

«Şi tocmai pentru aceasta, Domnule Preşedinte, vă sunt adânc recunoscător de a mă fi primit în sânul vostru, rugându-vă să arătaţi ilustrei d-voastre adunări respectuoasele mele mulţumiri».

Dela d-l Vasile Goldiş se primeşte următoarea scrisoare:

«In posesiunea scrisorii d-voastre No. 1242 din 16 Iunie 1919, prin care mă avizaţi, că Academia Română a binevoit să mă proclame membru de onoare al ei, vă rog să transmiteţi Academiei Române adânca mea mulţumire pentru înalta distincţiune, de care m'a făcut părtaş. Voiu pune şi deacum înainte toate puterile mele sufleteşti în serviciul culturii şi măririi neamului nostru românesc, şi dacă aceste puteri, cum bine simt, nu ajung măsura, ce s'ar cuveni pentru a binemerità înalta distincţiune, ce mi-aţi dat, vă asigur că buna mea voinţa este adecvată ei».

Dela Părintele D-r Fr. Teutsch, Episcopul Bisericii Evanghelice din Ardeal, se primeşte o scrisoare în limba germană, care în traducere are următorul cuprins:

«Academia de ştiinţe m'a înştiinţat prin adresa dela 16 Iunie No. 1242, că m'a ales membru de onoare.

«Mulţumind cu deosebită stimă pentru această onoare înaltă declar totodată, că primesc alegerea.

«Cred că nu trebue să văd în această numire numai o prietenească judecată asupra lucrărilor mele ştiinţifice, ci o onoare acordată peste tot ştiinţei şi bisericei noastre, în fruntea căreia stau, ceeace măreşte valoarea distincţiunii. Muncei ştiinţifice îi va reveni marea lucrare de a uni, în ţara aceasta poliglotă, spiritele în năzuinţa după adevăr şi de a colabora la înţelegerea reciprocă. Dau cu plăcere asigurarea, că va fi pentru mine o plăcere de a mă pune în rândul lucrătorilor, pe cari Academia îi numără între ai săi».

Dela I. P. S. S. Dr. V. Suciu, Mitropolitul bisericii greco-catolice din Ardeal, se primeşte următoarea scrisoare:

«Scrisoarea dela 16 Iunie 1919 No. 1242, prin care mi se împărtăşeşte proclamarea de membru onorar al celei mai înalte instituţii culturale româneşti, al Academiei Române, am primit-o cu multă mângâiere şi mulţumită.

«Vă asigur că și în viitor voiu năzui, cu ajutorul Atotputernicului Dumnezeu, să promovez inaintarea morală și culturală a iubitului nostru neam românesc».

Dela d-l Paul Gore se primește următoarea scrisoare:

«Astăzi am primit dela domnia voastră înștiințarea că Academia Română, în ședința dela 7 Iunie, m'a ales membru onorar. Adânc mișcat și măgulit de această manifestare a atențiunii și deosebitei cinste, ce Academia a binevoit a-mi arătă, deși n'am meritat-o, vă rog, Domnule Președinte, să binevoiți a primì și a transmite domnilor prea onorați colegi ai domniei voastre mulțumirile mele cele mai sincere.

«Având totdeauna pentru Academia Română — această adevărată vatră a culturii naționale și izvor limpede al românismului sănătos — un respect și devotamentul cel mai profund, eu, care toată vieața mea culegeam materiale pentru istoria Moldovei (Basarabiei), mult timp am căutat să-i fiu folositor, deși numai ca un modest donator pentru bibliotecă și muzeu. Nu speram că într'o zi voiu puteà să fiu onorat cu cea mai mare, după părerea mea, destincțiune, care există în România».

D-l Eugène Pittard mulțumește pentru alegerea sa de membru corespondent prin următorea scrisoare în limba franceză:

«Scrisoarea d-voastră îmi sosește acum și mă înștiințează de onoarea pe care ați binevoit a mi-o face, dându-mi titlu de membru corespondent. Mă grăbesc a vă mulțumì îndată cu toată sinceritatea.

«Deosebitele călătorii pe cari le-am făcut în România au țesut între patria d-voastră și trecătorul care eram eu multe legături statornice: am încercat să spun aceasta în cartea mea și iată că acum mă legați de d-voastră printr'o legătură mai directă, mai sensibilă. Sunt adânc mișcat de acest gest amical.

«Știu cât a făcut până acuma instituțiunea d-voastră pentru desvoltarea științei în toate direcțiunile cugetării și pentru gloria țerii d-voastre.

«Simțesc deci responsabilitatea care mă apasă, din punctul de vedere științific, pentru a rămâne la înălțimea la care m'ați așezat. Mă voiu sili să fiu totdeauna vrednic de stima ce ați binevoit a-mi arătă».

Dela d-l I. Agârbiceanu se primește următoarea scrisoare:

«Cu o bucurie adânc simțită am primit adresa D-voastră din 16 Iunie 1920, cu No. 1213, prin care mi se aduce la cunoștință alegerea mea ca membru corespondent la secțiunea literară a Academiei Române.

«Nu știu dacă am meritat onoarea ce mi se face, deschizându-mi-se porțile celui mai înalt institut al nostru de cultură și nu știu dacă puterile mele mă vor ajutà să pot stà cu vrednicie în mijlocul atâtor glorioși reprezentanți ai culturei românești, cari și-au câștigat merite neperitoare pentru neamul nostru,

«Făgăduesc însă, Ilustre Domnule Preşedinte, că după modestele mele puteri, mă voiu nizui să nu-mi îngrop talantul, atât cât mi-a dat Dumnezeu, ci să-l folosesc pentru binele poporului nostru.

«In nizuinţa aceasta îmi va fi de cel mai mare folos cinstea de care m'a învrednicit Academia Română, alegându-mă între membri ei corespondenţi, pentru care cinste Vă mulţumesc din toată inima».

Dela d-l Onisifor Ghibu se primeşte următoarea scrisoare:

«Am primit cu vie emoţie şi cu adâncă recunoştinţă vestea că Academia Română, în sesiunea ei din anul acesta, a aflat de bine să mă aleagă şi pe mine printre membrii ei corespondenţi la Secţia literară.

«Alegerea aceasta mă onorează şi mă obligă în acelaşi timp nespus de mult. Pentru onoarea ce Academia Română mi-a făcut, îi aduc prin aceasta călduroasele mele mulţumiri. In ce priveşte obligaţia pe care ea mi-o impune, îmi voiu da toată silinţa de a mi-o împlini cu cinste».

D-l Paul Gore, membru onorar, trimite în dar pentru colecţiunile bibliotecii patru manuscripte moldoveneşti scrise între anii 1790 şi 1837.

— Se exprimă mulţumiri.

D-l *V. Pârvan* ceteşte următorul proces verbal al Comisiunii monumentului comemorativ al Unirii pentru şedinţa dela 4 Iulie curent:

«Comisiunea a luat următoarea hotărîre:

«1. Academia a luat iniţiativa pentru deschiderea unei subscripţii naţionale în vederea commemorării printr'un *monument* a Unirii tuturor Românilor. In această calitate ea patronează şi centralizează strângerea fondurilor, publică condiţiile concursului şi, cooptându-şi la nevoe alte persoane de specialitate, hotăreşte asupra lucrărilor prezentate.

«2. Monumentul se are în vedere pentru capitala ţerii şi anume în spaţiu liber — eventual într'un mare squar din nou tăiat în parcul dela Şosea, pe axa Calea Victoriei.

«3. Academia nu leagă prin program precis — arhitectonic ori sculptural — libertatea de concepţiune a artiştilor. Singura indicaţie în ce priveşte proporţiile şi compoziţia e că monumentul trebue să exprime prin întregul său aspect de artă a spaţiului liber măreţia faptei commemorate şi în acelaşi timp să fie simbolul plastic cel mai clar pentru a redà ideea *unirei, stăruirii continue a naţiunii şi biruinţei.*

«4. Concursul e liber deopotrivă pentru arhitecţi şi pentru sculptori, atât asociaţi cât şi individual.

«5. Proectele definitive — cu studiul deplin al motivelor de detaliu — au a fi înaintate Academiei Române, cel mai târziu până la 30 Aprilie 1920

«6. Se vor acordà trei mari premii celor dintâi trei lucrări în ordinea clasificării I de 25.000, II de 10.000, III de 5.000 lei».

D-l *V. Pârvan* adaoge apoi că ar fi bine să se ducă o întreagă campanie pentru strângerea sumelor necesare înfăptuirii acestui deosebit monument. Deşteptarea maselor populare trebue să plece de sus. Academia are în sânul ei membri cari au ziarele lor proprii şi prin mijlocirea cărora s'ar puteà face o propagandă cât mai intensivă.

— Se decide ca procesul-verbal să se publice prin ziare.

D-l *I. Bianu* prezentă un document foarte important pe care l-a cumpărat dela d-l Locot. Rosetti, al doilea fiu al lui Vintilă C. A. Rosetti. Documentul conţine textul original al Constituţiei Comisiunii Centrale din Focşani dela 9 Octomvrie 1859 şi are două anexe: una tratând despre vacanţa tronului şi cealaltă despre legea electorală. Atât documentul cât şi anexele au aceleaşi iscălituri originale. D-l Locot. Rosetti, când a primit costul documentului, a spus că are şi exemplarul aurit.

D-l *M. C. Sutzu* zice: Hotărîsem să las Academiei amândouă colecţiunile mele de monete şi greutăţi. Din nenorocire în timpul ocupaţiunii străine mare parte din cele mai importante monete au dispărut. Dăruesc restul din monetele ce mi-au mai rămas şi întreaga colecţie de greutăţi. Colecţia de greutăţi este intactă şi foarte bogată. Regret că din cauza furtului nu pot face un dar mai bogat.

Greutăţi greceşti: I. *De plumb.*

1. *Kallatis.* Mină autonomă, formă pătrată. *Av.* HP; ΔI Cap de zeiţă. *Rs.* MNA. Armele lui Herakles.
2. — Mină, formă de foaie. *Av.* Capul radiat al lui Helios. *Rs.* TE. Armele lui Herakles.
3. *Tomis.* Mină, formă triunghiulară. *Av.* Cap de zeu, 623 gr. Autonomă.
4. — Jumătate de mină, triunghiulară. *Av.* HMI; TO. Cap de dioscur. 289 gr. Autonomă.
5. — Sfert de mină, triunghiulară. *Av.* TE. Contramarca MENICKOY Bustul lui Hermes. 163 gr. Autonomă.
6. — Idem. *Av.* TO; TETARTH. Bustul lui Hermes. 141,80 gr. Autonomă.
7. — Idem. *Av.* TE. Bustul lui Hermes. 158 gr. Autonomă.
8. — Idem. *Av.* Bustul lui Hermes. 104 gr. Autonomă.
9. — Mină, formă pătrată. *Av.* MNA; TO; ΔΙΟΣ. Stea. 450 gr. Autonomă.
10. — Jumătate de mină, formă pătrată *Av* HMI; TOMI. Stea. 273 gr. Autonomă.

11. — Mină de formă ovală cu o coadă scurtă. *Av*... H; MNA. 2196 gr. Epoca romană.
12. — La fel. 190 gr. Epoca romană.
13. *Lysimachia*. Jumătate de mină, formă pătrată. *Av*. ΛΥ; ΗΜΙ. Protome de leu. 253 gr.
14. — Sfert de mină, formă pătrată. *Av*. ΛΥ; ΤΕ. Protome de leu. 123 gr.
15. *Atica*. Greutate de formă pătrată. *Av*. Amforă. 303 gr.
16. — Idem. *Av*. ΗΜΙ. 171 gr.
17. — Idem, 151 gr.
18. — Idem, dar vasul are altă formă. 308 gr.
19. *Heraclea Pontică*. Greutate triunghiulară. *Av*. ΗΡΑ; ΤΕΤΑΡ. Capul lui Dionysos (?). 129 gr.
20. *Kyzikos*. Greutate pătrată. *Av*. ΚΥΖΙ; ΤΡ... Făclie. 75 gr.
21. *Asia*. Incertă, formă pătrată. *Av*. Victorie. *Rs*. Delfin. 57 gr.
22. — Idem. *Av*. ΟΓ | ΛΟ / Ο | Ν Două cornuri de abondanţă încrucişate. 77 gr.
23. — Idem. Pătrată cu coadă. *Av*. ΗΜΙΑ *Rs*. Indescifrabil 206 gr. ΕΙΤΡ.
24. — Idem. Pătrată. *Av*. Contramarcă nesigură. 92 gr. găurită.
25. — Idem. Pătrată. *Av*. N... 38 gr.
26. — Idem, Idem. *Av*. Δ 90 gr.
27. — Idem, Idem. *Av*. Δ 41 gr.
28. — Idem, Idem. *Av*. H 31 gr.

II. *De bronz*

29. *Atica*. Pătrată. *Av*. ΗΕ. Delfin. 438 gr.

Greutăţi Romane: I. *De plumb*.

30. *Libră*, formă patrată. *Av*. O lungă inscripţie greacă nelămurită. 250 gr Ruptă.
31. *Libră*, pătrată. *Av*. Λ....ΤΡ *Rs*. ΔΙΚΑΙΩΝ. Un vas (?). 322 gr. Α
32. *Jumătate de libră*, pătrată. *Av*. Strugure. *Rs*. Un vas. 144 gr.
33. *Tetrunchie*, pătrată. *Rs*. ΙΤΑΛΙΚΟΝ. 110 gr.
34. Idem. *Av*. ΤΕΤΡΟΥΝΚΙΟΝ Corn de abondenţă. *Rs*. ΔΙΚΑΙΟΝ. 105 gr
35. Idem. Rău conservată. 93 gr.

36. Idem. *Av.* OΥNKI... *Rs.* IΓAΛ Rău conservată, 85 gr.
ΛITP... ΔIKE
Γ
37. *Triunchie,* pătrată. *Av.* TPI *Rs.* IΤΑ Ruptă în jumătate.
OΥN Λ...
38. Idem. *Av.* TPI *Rs.* IΤΑ Ruptă în jumătate.
OΥN I
K.. N
39. *Dinuchie,* pătrată. *Av.* ΔIO | ΥN | KIN *Rs.* IΤΑ | ΛI | KON. 54 gr.
40. Idem. *Av.* ΔIOΥ | NKIN. *Rs.* ΔIKA | ION. 35 gr.
41. Idem. *Av.* ΔI | OΥN | KIE. *Rs.* Două cornuri de abondanţă. 50 gr.
42. Idem. Idem 56 gr.
43. Idem. Idem 55 gr.
44. Idem. *Av.* ΔIO | ΥN | KIN *Rs.* IΤΑ | ΛIK | ON. 53 gr.
45. Idem. *Av.* ΔIO | ΥN... *Rs.* Şters. 50 gr.
46. *Uncie,* pătrată. *Av.* OΥN | KIA *Rs.* IΤΑ | ΛI | K. 30 gr.
47. Idem. *Av.* OΥN | KIA *Rs.* IΤΑ | ΛI | KH. 30 gr.
48. Idem. Idem. 26 gr.
49. Idem. Uzată.
50. Idem. *Av.* ... | KIA *Rs* ... | O 26 gr.
51. Idem. *Av.* OΥN *Rs.* N 26 gr.
52. Idem. *Av.* OΥN | KIA *Rs.* IΤΑ | Λ | KIII 26 gr.
53. Idem. *Av.* OΥN | O | KIA *Rs.* Δ | I | K | E 29 gr.
54. Idem. Ca no. 51. 26 gr.
55. Idem. *Av.* OΥN | KIA *Rs.* IΤΑ | Λ | KII 26 gr.
56. Idem. Ştearsă. 26 gr.
57. Idem *Av.* Γ | I. 25 gr.
58. Idem. *Av.* A | AΥP | NO. 28 gr.
59. Idem. *Av.* Monograma OΥ 28 gr.
60. Idem. *Av.* OΥNKIA IΤΑΠΚΗ 26 gr.
61. Idem. Ştearsă. 24 gr.
62. *Jumătate de uncie,* pătrată. *Av.* Π. *Rs.* M. 13 gr. 50
63. Idem. *Av.* ΠΜΟΥ | N | KIA *Rs.* ΔIK 13 gr. 50.
64. Idem. *Av.* Δ *Rs.* ştearsă 13 gr.
65. Idem. *Av.* Π. *Rs.* Π. 13 gr.
66. Idem. Idem. 13 gr.
67. Idem. *Av.* Π *Rs.* M 13 gr.
68. Idem. *Av.* Δ *Rs.* Δ 9 gr.
69. Idem. Idem. 8 gr.
70. Idem. Idem. 8 gr.
71. Idem. Idem. 8 gr.

72. Incertă. *Av.* B. 61 gr.
73. Idem. *Av.* B. 47 gr.
74. Idem. *Av.* TY *Rs.* ITAB 135 gr.
75. Idem. *Av.* .AI | TP. 285 gr.

II. *De bronz.*

76. Greutate pătrată. *Av.* Γ + B 53 gr.
77. Idem. 27 gr.

III. *De piatră.*

78. Libră 315 gr.
79. Cap de om de marmoră, cu inscripţia HMI. 12 gr. 50.

Greutăţi Egiptene: I. *De piatră.*

80. Granit, în formă de Trunchiu de con răsturnat cu baza de sus rotunjită, 18 kgr. 200 gr. (200 debennu?)
81. Piatră neagră, aceeaş formă, 4 kgr. 900 gr.
82. *Cinci debennu*, 469 gr.
83. Trei debennu, 271 gr.
84. Doi debennu, 184 gr.
85. *Un debennu şi jumătate*, 134 gr.
86. *Debennu.* 95 gr.
87. Idem 95 gr.
88. Idem 94 gr.
89. *Cinci Kati*, 43 gr.
90. *Dublu Kati*, 19 gr.
91. « « 17 gr.
92. « « 18.70 gr.
93. « « 18 gr.
94. « « 17.20 gr
95. « « 18 gr.
96. « « 18 gr.
97. « « 16.60 gr.
98. *Kati* 13 gr. (alb)
99. « 11 gr.
100. *Kati* 9.70 gr.
101. « 9.20 gr.
102. « 9.20 gr.
103. « 9.20 gr.
104. « 9.00 gr.
105. « 9.10 gr.
106. « 9.30 gr.
107. « 9.70 gr.
108. « 9.70 gr.
109. « 9.70 gr.
110. « 9.20 gr.
111. « 9.30 gr.
112. « 9.20 gr.
113. « 9.10 gr.
114. « 9 gr.
115. « 9.30 gr.
116. « 9 gr.
117. « 9 gr.
118. « 9 gr.
119. « 9 gr.
120. « 8.85 gr.
121. « 9.10 gr.
122. « 9 gr.
123. *Jum. Kati* 5 gr.

124.	*Jum. Kati*	4.60 gr.	131.	*Jum. Kati*	3.90. gr.
125.	»	4.50 gr.	132.	»	3.90. gr.
126.	»	4.50 gr.	133.	»	3.90. gr.
127.	»	4.50 gr.	134	»	4.50. gr.
128.	»	4.50 gr.	135.	*Incertă*	52 gr.
129.	»	4 50 gr.	136.	idem	50 gr.
130.	»	4.20 gr.	137	idem	30 gr.

II. *De bronz.*

138. *Cinci Kati* 40 gr.
139. Idem 40 gr.
140. Idem 40.80 gr
141. *Doi Kati și jumătate* 23.50 gr.
142. *Doi Kati* 18.20 gr.
143. *Kati* 7 80 gr.
144 *Sfert de Kati*, 2.50 gr.

Greutăți incerte de proveniență din Epipt.

145. Piatră albă 400 gr.
146. Idem, 291 gr.

Recapitulare:

Greutăți grecești:	de plumb	—	—	28 bucăți
	de bronz	—	—	1 »
		Total	—	29
Greutăți romane:	de plumb	—	—	46
	de bronz	—	—	2
	de piatră	—	—	2
		Total	—	50
Greutăți egiptene:	de piatră	—	—	58
	de bronz	—	—	7
		Total	—	65
Incerte:	de piatră	—	—	2
		Total general	—	146 bucăți.

D-l Vicepreședinte *I. Brătescu-Voinești*, în numele Academiei, mulțumește călduros d-lui Sutzu pentru frumosul dar cu care contribue la îmbogățirea colecțiunilor ei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 19 SEPTEMVRIE 1919.

Președința d-lui *I. Al. Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

Dela d-l G. Lacour-Gayet se primește următoarea scrisoare în limba franceză:

«Am onoare a vă adeverì primirea scrisorii dela 16 Iunie prin care mă înștiințați că Academia Română mi-a conferit titlul de membru onorar.

«Vă rog Domnule Președinte să exprimați confraților D-voastre adânca mea recunoștință.

«Făcându-mi această onoare Academia Română a înțeles să deà o nouă mărturisire simpatiei care unește țerile noastre și cari le-a condus la victoria comună».

Dela P. S. Dr. E. Miron Cristea, Episcopul Caransebeșului, se primește următoarea scrisoare:

«Cu deosebită bucurie am cetit cuprinsul scrisorii Măritei Academii Române dela 16 Iunie 1919 No. 1242, prin care mi se comunică alegerea mea ca membru de onoare al acestei înalte instituțiuni culturale. Votul acesta este o răsplată peste măsură de mare a activității mele publice pe terenul culturii noastre românești.

«Admit că am scris mai multe cărticele, cari au fost bine apreciate de publicul cetitor și de aceea pentru cari au fost scrise, și că am dezvoltat o destul de estinsă activitate ziaristică, agitând în deosebi chestii bisericești, culturale și sociale; dar timpul luptelor pentru existența noastră în statul ungar nu ne-a permis a ne specializà și aprofundà prea mult în un anumit ram al științelor sau al literaturii; ci ne-a îndrumat pe terenul muncii pentru deșteptarea și întărirea conștiinței naționale și pentru propagarea și întărirea culturii românești prin toate mijloacele posibile și în deosebi prin o propagandă nemijlocită în păturile largi ale poporului dela țară și dela centre, cutreerând în cursul slujbelor mele grele din organizmul bisericei toate colțurile ținuturilor românești dela Colibița, pe Valea-Bârgăului, până la Vârșeț și Panciova, dela Bran până la Sălagiu și dela Streiu ori dela Mehadia, până în Maramureș etc.

„In această privință am conștiința împăcată, că am contribuit cu toată căldura sufletului meu și cu toată forța puterilor de cari am dispus, la formarea sufletului românesc al poporului nostru de dincoace de Carpați, așà cum îl aflăm în aceste zile de glorioase fapte pentru neamul nostru.

«Împintenat de marea distincție din partea Academiei Române, mă voiu nizuì a-mi luà și în viitor partea mea din munca dezinteresată pentru pro-

movarea tuturor intereselor noastre obștești și pentru crearea și întărirea tuturor instituțiunilor, cari să contribue la consolidarea patriei române întregite și la înălțarea națiunii române în toate privințele».

Dela Părintele Șt. Meteș se primește următoarea scrisoare :

«Am primit încunoștiințarea oficioasă din 16 Iunie a. c., că Academia Română m'a ales membru corespondent al ei la Secțiunea istorică.

«Vă rog, Domnule Președinte, împărtășiți Onor. Membrii ai Academiei mulțumirile mele respectuoase pentru această distincție și asigurarea că în viitor mă voiu nizui să aduc contribuții și mai folositoare științei românești».

Dela d-l Alexe Procopovici se primește următoarea scrisoare :

«Primesc numai astăzi scrisoarea D-voastră No. 1213 din 16 Iunie a. c., prin care mă înștiințați că am fost ales membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea literară.

«Fericit de înalta distincțiune de care mă împărtășesc astfel cel dintâiu dintre bucovineni după zilele unirii noastre, chiar în clipele când după acești ani de răsboiu reiau cercetările filologice, vă rog, Domnule Președinte, să primiți atât D-voastră cât și Domnii Membrii ai Academiei Române, cele mai bine simțite mulțumiri pentru onoarea ce-mi faceți».

Dela d-l Ioan Borcea se primește următoarea scrisoare :

«Primind înștiințarea D-voaste că Onor. Academie Română, în actuala sesiune, m'a ales membru corespondent la Secțiunea șiințifică, adresez în primul rând mulțumirile mele adânci pentru această onoare.

«Ca fost bursier al Academiei, mă simt dator a reînnoi, și cu această ocaziune, sentimentele mele de recunoștință față de cel mai înalt așezământ de cultură al neamului nostru.

«Nu voiu înceta de a pune mai departe modestele mele puteri în vederea scopurilor frumoase pe care Onor. Academia Română le urmărește și le încurajează cu atâta mărinimie».

D-l General C. Găvănescu mulțumește prin scrisoare pentru acordarea premiului «Năsturel» de 4000 lei din 1919 lucrării sale *Epopeea română —Răsboiul nostru pentru întregirea neamului.*

De la d-l Paul Gore se primesc pentru colecțiunile bibliotecii 40 cărți, aproape toate în limba rusească, privitoare la istoria și viața Basarabiei.

Ministerul Afacerilor Străine, răspunzând intervenţiunii Academiei din luna Martie a. c., înaintează în copie o adresă a Ministerului Afacerilor Străine al Franței, prin care încunoștiințează că Stațiunea biologică dela

Roscoff nu numai că în prezent funcționează regulat, dar a funcționat și în timpul războiului. Locul închiriat de Academie a fost rezervat pentru savanți români, desi chiria a fost achitată numai până 1917, și de această dispozițiune s'a folosit d-l Profesor Cantacuzino și doi fii ai săi.

Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor înaintează din partea Ministerului Instrucțiunii publice al Greciei un exemplar din Buletinul arheologic care apare în Atena, cu înștiințarea că se vor primi regulat numerele viitoare ale acestei publicațiuni și cu rugămintea de a se trimite în schimb publicațiunile similare ale Academiei.

Dela Academia de Inscripțiuni și Frumoase-Litere din Paris se primește o scrisoare care în traducere are următorul cuprins:

«Academia de Inscripțiuni și Frumoase-Litere a fost foarte atinsă de graba cu care Academia Română a dispus să fie reprezentată prin delegatul ei d-l Sutzu la conferința ținută la Paris în Maiu trecut și care a ajuns la constituirea Uniunii Academice de cercetări și publicațiuni. Ca delegat al Academiei și secretar al Uniunii, vă rog să primiți sincerile lor mulțumiri.

«Cunoașteți negreșit prin delegatul d-voastră rezoluțiunile votate în unanimitate și prin ele convocarea unei nouă conferințe în Octomvrie viitor.

«Am onoare a vă trimite darea de seamă a întrunirii din Maiu, din care se vor puteà studià statutele noastre provizorii și vă confirm în acelaș timp că data viitoarei conferințe este dela 15 — 20 Octomvrie.

«N'am trebuință să adaog că prezența delegaților d-voastre va fi bine venită. Nenorocirile și eroismul României au mărit și mai mult simpatia și respectul de care ea se bucură în lume; marea valoare a învățaților ei este apreciată în toate părțile, nicăieri însă — cred că pot să o afirm — nu mai mult decât în Franța, unde mulți dintre dânșii au studiat și unde frăția sângelui latin apropie inimile în acelaș timp cu inteligențele sufletului românesc».

— Se decide ca d-l M. C. Sutzu să reprezinte Academia la a doua conferință a Uniunii academice de cercetări și publicațiuni din Octomvrie viitor.

D-l *V. Pârvan* cetește o adresă a Primăriei Capitalei prin care se spune că s'au ținut concursuri și s'au aprobat proiectele pentru amenajarea piețelor Victoriei și Romei.

«De oarece și Academia Română a anunțat un concurs pentru un monument al Unirii în Piața Victoriei, Primăria roagă a i se pune la dispoziție programul Academiei, pentru ca proporțiile și locul așezării lui să fie ținut în seamă de concurenți la proiectul de sistematizare a acelei piețe».

D-l *V. Pârvan* propune să se răspundă Primăriei că Academia nu a publicat un plan al locului unde monumentul va fi așezat și nici n'a avut special în vedere piața Victoriei. Pentru cazul că monumentul Unirii ar fi să cadreze cu piața Victoriei, e bine ca anticipat această piață să aibă cele mai largi dimensiuni posibile. Tot odată să se trimită Primăriei și o copie de pe procesul verbal al Comisiunii monumentului.

— Se aprobă.

D-l *N. Iorga* zice: In 1914 terminasem contribuția mea privitoare la istoria Românilor, a Ungurilor, a Bulgarilor, a Hunilor, Albanezilor și Țiganilor la a doua ediție din «Weltgeschichte» a lui Helmolt. Volumul al IV-lea cuprinzând această contribuție, trebuià să apară în vara acestui an.

Răsboiul a zăbovit apariția cărții, care a fost distribuită numai în 1919 Cu indignare am constatat că la fiecare din capitolele scrise de mine s'a adaus *supt numele meu* o expunere incompetentă, caricaturală și tendențioasă a evenimentelor răsboiului, întrucât priviau țerile respective.

Prefața spune că adausurile sunt datorite unui domn Dr. Hohlfeld, dar că «întrucât a fos cu putință» s'au comunicat autorului care «nu se puteau găsl».

De pe urma tristei situații provocate de tratatul din București puteam fi «găsit» și se înțelege dela sine că aș fi refuzat propunerea de a se înnădi la textul meu atacuri contra politicei pe care țara noastră a urmat-o. Expresia ambiguă «întru cât a fost posibil» e un act neonest și prejudiciabil reputației mele și personalității mele morale.

Am ținut să aduc și înaintea Academiei acest protest.

D-l *St. C. Hepites* prezintă din partea autorului următoarele lucrări ale d-lui Dr. Hurmuzescu:

L'organisation de l'Enseignement technique supérieur auprès des Universités de Roumanie;

Invățământul tehnic superior în România lucrare făcută în colaborare cu d-nii I. Ștefănescu Radu și I. S. Gheorghiu.

3. *Société française des électriciens.*—Extract du Bulletin, 3-e Série, tome VIII. No. 76.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 26 SEPTEMVRIE 1919.

Președința d-lui *D. Onciul,* Vicepreședinte.

D-l *V. Pârvan* cetește comunicarea pentru comemorarea Împăratului Traian, colonizatorul Daciei, dela moartea căruia s'au împlinit în 1917 optsprezece secole.

D-l Vicepreşedinte *D. Onciul.* aduce la cunoştinţa Academiei trista ştire că în săptămâna aceasta Academia a pierdut deodată doi membrii corespondenţi dela Secţia ştiinţifică şi anume: Al. Suţu ales la 11 Aprilie 1888 şi C. F. Robescu ales la 10 Septemvrie 1871.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 3 OCTOMBRIE 1919.

Preşedinţa d-lui *I. Brătescu-Voineşti,* Vicepreşedinte.

D-l *Dr. V. Babeş* zice:

Academia Română deplânge în persoană moartea prof. Alexandru Suţu decedat la 23 Septemvrie, un distins specialist în psihiatrie, membru corespondent al ei. Toată ţara care aprecià mult pe profesorul Suţu împărtăşeşte doliul nostru pentru pierderea savantului şi omului corect, just şi modest.

Dânsul a făcut parte din grupul profesorilor cari s'au întrunit pe la anul 1886 pentru a întemeià o şcoală ştiinţifică românească la facultatea dela Bucureşti, punând în evidenţă tineri de valoare şi chemând mai mulţi savanţi români din străinătate. Acţiunea acestor bărbaţi a fost cât se poate de reuşită, căci Facultatea de medicină din Bucureşti a câştigat repede un renume european. Camera şi Senatul, după propunerea d-lor Brătianu şi Sturdza îndemnaţi de Suţu, de Istrati, de Manolescu, de Calendero, de Dr. C. Cantacuzino, etc, au chemat pe aceşti savanţi şi numele lui Suţu a figurat întotdeauna printre susţinătorii, colaboratorii şi protectorii acestor savanţi. Numai după ce au dispărut unul după altul aceşti stâlpi ai ştiinţei române, s'a stins şi epoca glorioasă dar scurtă a ştiinţei medicale române, căci puţinii reprezentanţi ai ei rămaşi în vieaţă, au rămas fără sprijin şi fără apărare în mijlocul unui mediu ostil sau indiferent.

Născut la 1837 la Bucureşti, a început studiile sale aici şi apoi la Atena, unde şi-a câştigat diploma sa de doctorat, însă nemulţumit cu această şcoală, a mers la Paris, unde a luat a 2-a diplomă de Doctor cu teza despre «Troubles dyspeptiques».

Intors în ţară la 1864 a fost medic comunal, colaborator al neuitatului Davila şi întemeietorul renumitului său sanatoriu pentru alienaţi. La 1877 fu ales profesor de medicină legală şi psihiatrie.

Printre lucrările sale, cele din revista redactată de dânsul împreună cu profesorii Severeanu şi Romniceanu, despre soarta alienaţilor, şi despre mania pelagroasă, etc., au o valoare incontestabilă.

A reprezentat România la Congresele de psihiatrie unde a luat o parte activă în legislațiunea despre asistența alienaților. Dânsul este creatorul legii noastre actuale din 1884.

A fost președintele Societății medicale creată de dânsul împreună cu D-rii Calendero, Manolescu, Asachi, etc.

S'a retras din profesorat la 1897, continuând până la sfârșit activitatea sa salutară în fruntea sanatoriului său.

D-l *N. Iorga* expune comunicarea despre *„Unchiul" lui Ștefan cel Mare.*

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește în copie, o scrisoare în limba engleză a Academiei de științe Maryland din Baltimore către Însărcinatul de afaceri al României la Washington, drept răspuns la apelul Academiei noastre pentru respectarea de către Conferința Păcii a integrității neamului românesc în hotarele naturale a teritoriului ce ocupă, care în traducere are următorul cuprins:

«Ne simțim onorați de atențiunea D-v. dela 30 ale lunii trecute, și cu privire la distinsul d-v. îndemn credem că se va admite ca să adresăm Academiei din România propunerile noastre prin mijlocirea legațiunii care reprezentă țara ei.

«Credem că în anii viitori se va realizà o dezvoltare de relațiuni mai strânse între România și Statele-Unite și Academiile celor două țeri vor puteà fi în legătură în multe direcții. Baltimore este unul din cele mai comerciale orașe ale Statelor-Unite și Academia sa de științe una din cele mai vechi instituții de știință din țară. Mulți bărbați distinși au fost pe lista membrilor și corespondenților ei. Probabil cei mai cunoscuți sunt Eminența sa Cardinalul Gibbons și Excelența sa Woodrow Wilson.

«Am fi foarte recunoscători de atențiunea D-v., dacă ați binevoì să transmiteți Academiei Române respectele noastre, cu dorința de a ne pune în legătură pentru înlesnirea aspirațiunilor țerii ei și a-i aduce la cunoștință dorințele noastre pentru un schimb de membri corespondenți.

«In credința că silințele noastre vor realizà unele rezultate profitabile, vă rog respectuos a propune Academiei României ca să numească trei din membrii ei, ca membrii corespondenți ai Academiei de științe Maryland și să accepte ca trei din membrii noștri pe care-i vom recomandà, să fie membrii corespondenți ai Academiei României. Vom aveà atunci ocaziunea de a servì și de a face respectiv țerile noastre mai bine cunoscute una alteia și, sper, de a ajutà aspirațiile țării d-v.»

— Se decide a se răspunde că s'a luat act cu deosebită bucurie de propunerea făcută și că ea va face parte din cadrul de activitate al Academiei în viitoarea sesiune generală.

Dela Instituţiunea Smithsoniană din Washington se primeşte o scrisoare în limbă engleză, al cărei cuprins este următorul:

«Institutul Smithsonian a primit comunicarea d-v. din 2 Iunie, cu privire la fixarea teritorială a României. Sunt fericit a vă puteà asigurà că întreaga populaţie a Statelor-Unite are cea mai caldă simpatie pentru aceia cari au suferit ruperea legăturilor fireşti, cari-i legau de popoarele unite strâns prin sânge. Acest sentiment este pe deplin întreţinut de guvernul Statelor-Unite şi, reprezentanţii săi în Consiliile dela Paris s'au gândit de a stabilì în lume regularea în cel mai înalt grad a consideraţiilor cari emană dela D-voastră.

«In faţa intereselor aşà de opuse ca cele cari vin în deliberare la Paris este învederat că realizarea unor astfel de scopuri poate fi mai mult sau mai puţin nedesăvârşită, totuşi poporul Statelor-Unite este bine convins că reprezentanţii săi vor face tot ce vor puteà în această privinţă».

D-l *N. Iorga* prezentă cele din urmă două lucrari ale sale şi anume: *Istoria Românilor pentru popor*, Bucureşti 1919 şi *Istoria Universală sau Istoria lumii* după căderea Imperiului Roman de Apus, I (476—1649), pentru clasa II-a secundară.

Dela d-l N. Petrescu-Comnen se primesc următoarele publicaţiuni ale sale:

Notes sur la guerre roumaine (1916 — 1917) precédées d'une lettre de M. Albert Thomas et d'une préface de M. Maurice Muret. Lausanne-Paris, 1918;

La Dobrogea (Dobroudja), essai historique, économique, éthnographique et politique. Lausanne-Paris 1918;

Un peuple martire (Les Roumains de Transylvanie et de Hongrie.) Genève 1919;

Les Annales des Nationalités, anul 7, No. 2, conţinând un articol al donatorului cu subiectul *Les Révendications de la nationalité roumaine;*

La Terre Roumaine à travers les âges, Lausanne-Paris 1919, atlas istoric, politic şi etnografic, precum şi alte foi de propagandă in folosul cauzei româneşti tipărite în Elveţia şi Franţa în timpul marelui răsboiu.

D-l *Al. Lăpĕdatu*, prezintă în dar următoarele:

a) Un atlas al Alsaciei-Lorenei dăruit de Ministerul Afacerilor Străine al Franţei prin d-l De Martonne. Lucrarea conţine toate modificările suferite de aceste provincii la graniţa lor dinspre Germania cu începere din anul 1792;

b) Un atlas geografic şi statistic al Poloniei, redactat şi publicat de d-l Eugène de Romer, profesor la Lemberg, dăruit de autor. Acest atlas este o mică enciclopedie foarte bogată conţinând tot felul de date referitoare la Polonia şi poporul polonez.

Dela d-l Ioan Condurache se primește spre a se publică în Anale manuscriptul lucrării sale *Suzeranitatea Ungaro-Polonă și efectele ei asupra suveranității Principatelor Române până la 1500.*

— Se recomandă Secțiunii istorice.

D-l *V. Pârvan*, cetește procesul-verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 19 Septemvrie prin care se specifică că Secțiunea a decis a se supune aprobării plenului următoarele:

a) să se restitue autorilor străini de Academie lucrărilor lor admise a se publică în Anale, dacă ei ar dori să le publice mai de grabă, Academia neputând publică deocamdată decât prea puțin și foarte încet din cauza marilor dificultăți cu tiparul;

b) să se traducă în limba franceză și să publice în Buletinul Secțiunii istorice discursul rostit de d-l D. Onciul în ședința solemnă dela 14 Maiu a. c.;

c) d-l N. Iorga să binevoiască a cercetă *Mânăstirile subterane din Basabia* despre cari atrage atențiunea d-l Zamfir C. Arbore printr'o notiță adresată Academiei la 11 August trecut. Academia să intervină pe lângă autoritățile din Basarabia ca să pună la dispoziția d-lui N. Iorga mijloacele necesare pentru a face această cercetare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 10 OCTOMVRIE 1919.

Dela d-l General Scarlat Panaitescu se primește următoarea scrisoare:

«Cu adâncă recunoștință mulțumesc onoratului Colegiu pentru distincțiunea, ce mi-a acordat, alegându-mă membru corespondent al Academiei Române.

«N'am urmărit niciodată în cursul carierei mele să ajung la aureola, cu care îmi coronați azi opera mea științifică-militară, căci am găsit totdeauna un puternic sprijin în modestia împlinirii datoriei și în iubirea de neam. Am avut frumoasa recompensă de a-mi termină cariera militară, contribuind în gradul de general la desăvârșirea idealului milenar al neamului, împlinindu-mi prin aceasta cel mai mare vis al tinereței mele și visul de aur al oricărui soldat.

«Hotărârea d-voastră nu-mi dă voie să mă opresc aci; îmi deschide noi orizonturi de activitate. Mă închin în fața noilor obligațiuni științifice, ce-mi impune noua situațiune, și promit să-mi iau acest crez ca simbol al bătrâneței mele și vieței de reculegere în care intru.»

D-l *D. Onciul* prezentă ultima sa publicațiune *Idea Latinității și a Unității Naționale* — două lecțiuni de deschidere a cursului de istoria Românilor, București 1919.

Dela Institutul Musée Guimet din Paris se primește tomul 42 din Analele sale cuprinzând lucrarea: Cambodge. *Fête civiles et réligiuses* par Adhémard Leclère, Paris MDCCCCXVII, însoțită de o scrisoare prin care roagă a i se răspunde de primire pentru ca, asigurându-se în acest mod de regularitatea funcționării postei între Franța și România să trimită Academiei și publicațiunile viitoare.

— Se decide a se exprimà mulțumiri, trimețându-se în schimb publicațiuni de ale Academiei potrivite cu activitatea acelui Institut.

D-l *I. Bianu* prezentă un document de istorie culturală primit dela d-l C. Krupenski. Este o petiție dată la 1820 către poliția austriacă din Veneția de Giovanni Battista Negrini, care spune, că se ocupà cu întocmirea unei trupe de operă pentru teatrul din București, capitala Valahiei.

D-l *V. Pârvan* amintește că în ședința Academiei dela 19 Septemvrie trecut s'a decis ca d-l M. C. Sutzu să reprezinte Instituțiunea noastră la a doua conferință a Uniunii Academice de cercetări și publicațiuni care se va ține la Paris la 15 Octomvrie curent. D-l M. Sutzu a sosit dela Paris înainte de a i se fi comunicat această însărcinare, astfel că Academia noastră nu mai poate fi reprezentată la conferință, ziua deschiderii congresului fiind prea apropiată. Secțiunile literară și istorică, a căror activitate cadrează cu a Uniunii Academice care va luà forma definitivă în acest congres, au tot interesul să fie în relațiuni cu această Asociațiune și de aceea este necesar să se dea un răspuns la invitațiile făcute Academiei noastre de către Academia de Inscripțiuni și Frumoase Litere din Paris de a participà la această conferință.

D-l *I. Bianu* răspunde că biuroul Academiei a făcut cunoscut că Instituțiunea noastră va aderà la toate deciziunile ce se vor luà de participanți la conferință, dar că nu are posibilitatea să trimită acum nici un reprezentant

D-l *V. Pârvan* spune că este secundar dacă delegații vor merge sau nu la conferință; este însă necesar să se numească câte un reprezentant din Secțiunile literară și istorică, al căror nume să figureze în scripte și cari să intre în corespondență cu Uniunea. Propune pentru acest scop și pentru acest an pe d-nii Ovid Densușianu din Secțiunea literară și M. C. Sutzu din Secțiunea istorică.

— Propunerea se primește.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 17 OCTOMVRIE 1919.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul*, Vicepreşedinte.

D-l *Ovid Densuşianu* expune comunicarea pentru comemorarea lui Nicolae Bălcescu cu ocaziunea împlinirii, în anul curent a unui secol, dela naşterea sa.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 24 OCTOMVRIE 1919.

Preşedinţa d-lui *I. Brătescu-Voineşti*, Vicepreşedinte.

D-l *Dr. V. Babeş* face o comunicare despre *Condiţiunile pentru a sterlizà apa de băut prin filtrele dela Bâcu-Arcuda după cercetările d-lui Dr. A. Babeş.*

D-l *N. Iorga* face o comunicare cu subiectul: *Noi mărturii străine despre istoria modernă a Românilor.*

ŞEDINŢA DELA 31 OCTOMVRIE 1919.

Dela d-l *Al. Lăpĕdatu* se primeşte următoarea scrisoare:

«Depun pentru colecţiile Academiei:

«1. Un pergament domnesc din 1438 Fev. 5, dela Ilie şi Ştefan, fiii lui Alexandru cel Bun. Documentul aparţine de drept Academiei, întru cât face parte din fondul ultimelor documente dela M-rea Slatina, dăruite, la 1907, de Adm. Casei Bisericii Academiei. Atunci cu învoirea celor în drept l-au luat şi l-au încredinţat mult regretatului Ioan Bogdan spre studiere, pentru publicarea documentelor anti-Ştefaniene ce pregătià. Acum fiindu-mi restituit de moştenitori, îl depun pe biuroul Academiei.

«2. Un fragment de mss. grecesc, dela sfârşitul sec. XVI, de conţinut religios moral, cuprinzând rugăciuni pentru post, mss ce mi-a fost dăruit — nu mai ştiu de cine — personal.

Dela d-l Ioan D. Condurachi se primeşte pentru a se publicà în *Anale* manscriptul lucrării sale: *Soli şi Agenţi ai Domnilor Moldoveni la Poartă în secolul al XVII-lea.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 7 NOEMVRIE 1919.

Președința d-lui: *I. Brătescu-Voinești,* Vicepreședinte.

D-l *N. Iorga* face o comunicare cu subiectul: *Lucruri nouă găsite în Basarabia.*

D-l Iorga prezentă apoi următoarele documente despre cari a vorbit în comunicarea expusă și cari au fost aduse în dar pentru colecțiunile Academiei:

I. Din partea d-lui Paul Gore din Chișinău, membru onorar al Academiei:

a) un document cu data 1633 (7142) Septemvrie 6, prin care Moisi Moghilă întărește stăpânirea boerului Nan Părasco Donocea Logofătul peste satul Ioșnilova din ținutul Orheiului;

b) o înștiințare în românește dată din Petersburg la 20 Iunie 1821 pentru vânzarea unor averi în Basarabia.

II. Din partea Departamentului Agriculturii din Basarabia un dosar cuprinzând 14 documente, dintre cari 3 dela Alexandru-cel-Bun din anii 1429 și 1430, unul dela Petru Voevod din anul 1456, două dela Ștefan-cel-Mare din anii 1463 și 1500, unul dela Petru Rareș din anul 1527, unul dela Iancu Voevod din anul 1581, unul dela Petru Vodă din anul 1589, unul dela Aron Voevod din anul 1592, unul din anul 1772 și restul de trei din 1774. Toate aceste documente se referă la iazul și prisaca Zagornii dela Nistru și la satul Copanca dela gura Zagornii dăruite Mănăstirii Neamțului de către Voevozii Moldovei precum și la certurile pentru stăpânirea acestor imobile.

ȘEDINȚA DELA 13 NOEMVRIE 1919.

Președința d-lui *D. Onciul,* Vicepreședinte.

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi* cetește o adresă dela Marele Stat Major prin care se specifică că Guvernul a hotărît transportarea capului lui Mihaiu Viteazul de la Mitropolia din Iași la Mănăstirea Dealului. Capul Eroului va fi purtat în procesiune, care va porni din Iași în ziua de 15 Noemvrie, se va opri prin localitățile istorice Suceava, Turda, Alba-Iulia, Sibiiu și Șelimberg și va sosi la Mănăstirea Dealului în ziua de 21 Noemvrie, când se va face înhumarea. Academia este rugată să numească doi delegați cari să facă parte din Comisiunea care va însoți procesiunea.

— Sunt delegați d-nii *N. Iorga* și *I. Simionescu.*

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 14 NOEMBRIE 1919.

Preşedinţa d-lui *I. Brătescu-Voineşti*, Vicepreşedinte.

D-l Inginer Gogu Constantinescu face o comunicare despre *Ştiinţa Sonică.*

ŞEDINŢA SOLEMNĂ DELA 21 NOEMVRIE 1919.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul*, Vicepreşedinte.

Şedinţa solemnă de astăzi — ziua Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavril — fiind destinată comemorării lui Mihai Vodă Viteazul, au fost invitaţi prin biurourile Corpurilor legiuitoare şi prin presă senatorii şi deputaţii aleşi în provinciile alipite Basarabia, Bucovina şi Ardealul. Au luat parte la şedinţă mulţi reprezentanţi ai ţerilor surori în frunte cu membrii onorari ai Academiei şi prelaţii: I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei şi Sucevei, P. S. Sa Miron Cristea Episcopul Caransebeşului, P. S. Sa Ioan Papp Episcopul Aradului, P. S. Sa Arhiepiscopul Nicodem al Basarabiei.

D-l Vicepreşedinte *D. Onciul*, deschizând şedinţa, zice:

«Salut pe onoraţii reprezentanţi ai ţerilor surori unite, cari în participare aşà de numeroasă au venit să onoreze şedinţa noastră de astăzi. E întâia dată că sub bolta acestui templu al culturii româneşti se află întruniţi atâţi fruntaşi distinşi ai naţiunii, din toate ţinuturile patriei româneşti dela Nistru pân' la Tisa.

«Prăznuim amintirea eroului martir al unităţii naţionale, căzut jertfă, pe câmpia Turdei, pentru idea mântuitoare căreia el i-a dat fiinţă, idee realizată azi prin reunirea Daciei romane sub sceptrul glorios al M. S. Regelui Ferdinand I, primul Rege al tuturor Românilor.

«Dela fericita unire a ţerilor surori, e prima zi aniversară a eroului naţional Mihai Viteazul ce o serbăm uniţi, nu numai uniţi în cugete şi simţiri, dar uniţi şi în Statul naţional al neamului românesc întreg, în România unită.

«Suntem fericiţi de a comemorà această zi împreună cu iluştrii reprezentanţi ai ţerilor susori unite şi ai Bisericii naţionale.

«Bine a-ţi venit între noi, părinţilor şi fraţilor»!

D-l *N. Iorga* expune comunicarea comemorativă.

Dela d-l Francesco d'Ovidio, Preşedintele Academiei Regale «dei Lincei» din Roma se primeşte o scrisoare al cărei cuprins în traducere este următorul;

«Ilustre Coleg,

«Răspund cu oarecare întârziere la scrisoarea D-voastre circulară, trimisă şi acestei Academii Regale «dei Lincei», pe care am putut-o cetì Academiei numai la reînceperea anului academic, în şedinţa dela 2 Novemvrie. Cetirea ei a fost ascultată cu cea mai viie simpatie şi Academia a hotărît, ca eu să Vă exprim întreaga consimţire a Academiei Italiane cu nobilul avânt al surorii sale române.

«Italia, care a suferit atât de mult şi în lungul atâtor secoli apăsarea străină, şi în timpii din urmă apăsarea tocmai a aceleiaşi Puteri, care ţineà sub jugul ei o parte atât de mare a Latinilor din Orient; Italia, care este mama acestor Latini şi care niciodată nu a uitat comunitatea de rassă şi de limbă şi meritele seculare ale fiilor săi dunăreni pentru apărarea civilizaţiei în contra năvălirilor atâtor barbari, a simţit adâncă îngrijire pentru naţiunea română, mai ales în timpurile din urmă; a tremurat şi a plâns pentru ea, a suspinat după ziua eliberării ei, a salutat acea zi cu cea mai viie bucurie, şi din toată inima urează României deplina realizare a aspiraţiunilor ei. Acesta este simţemântul tuturor Italianilor şi cu deosebire al lumii noastre academice, care vede mai luminos raţiunile istorice şi de drept ale justiţiei internaţionale. Indrăsnesc să mai adaug, că, interpretând simţemintele colegilor mei, simţesc o deosebită bucurie, eu, care ca profesor de filologia neolatină, am neîncetate ocaziuni de-a simţì în limba românească răsunetul originilor comune ale limbilor noastre şi ale civilizaţiunii noastre.»

ŞEDINŢA DELA 28 NOEMVRIE 1919.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul*, Vicepreşedinte.

D-l *Duiliu Zamfirescu*, regretând că n'a putut luà parte la şedinţa din ziua Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavril, îşi exprimă bucuria deosebită pentru participarea Membrilor Corpurilor Legiuitoare aleşi în Transilvania, Basarabia şi Bucovina la şedinţa solemnă ţinută în acea zi pentru comemorarea Marelui Voevod Mihai Viteazul. Legătura dintre Academie şi reprezentanţii provinciilor româneşti contopite cu Regatul, în timpul şederei lor în Capitală, ar trebuì să devină cât mai strânsă.

Dela Ministerul de Răsboiu se primeşte adresa prin care Academia este rugată a comunicà cari ar fi elementele ce trebue să cuprindă, din punct de vedere istoric, emblema de pe drapelele corpurilor de trupă, de oare ce s'a decis a se publicà concurs pentru pictatul unui drapel a cărui emblemă să simbolizeze întregirea neamului, care drapel să servească apoi ca model pentru toate drapelele corpurilor de trupă din oştirea română.

— După o discuție la care iau parte d-nii *D. Onciul*, *Duiliu Zamfirescu*, *I. Bianu*, *General Gr. Crainicianu* și *G. Țițeica* se decide a se răspunde că emblema de pe drapelele corpurilor de trupă trebue să conțină aceleași elemente ca și stema țerii. Academia este reprezentată în comisiunea numită de Ministerul de Răsboiu pentru stabilirea stemei țerii, în conformitate cu noua situațiune creată de marele răsboiu, prin d-nii N. Iorga, D. Onciul, I. Bianu și V. Pârvan cari contribue cu luminile lor la facerea acestei lucrări. Numai după ce lucrările acestei comisiuni se vor fi terminat și stema țerii va fi fost aprobată de Corpurile Legiuitoare se va puteà ține concurs pentru emblema ce urmează a se pictà pe drapelele corpurilor de trupă.

D-l *Ovid Densușianu* cetește următorul proces-verbal încheiat de Comisiunea Monumentului Unirii:

«In ședința de azi 31 Octomvrie, comisiunea a discutat unele chestiuni în legătură cu premiul publicat de Academie pentru ridicarea Monumentului Unirei și a fost de părere să se dea concurenților, prin publicitate, următoarele lămuriri în urma deciziunilor luate de ea;

«1. Monumentul se va ridicà în piața Victoriei.

«2. Scara dimensiunilor e lăsată la latitudinea concurenților, totuș e de dorit ca toate proectele să prezente o vedere generală pe scara de 0,02.

«3. Proectele se vor prezentà cu un motto, iar numele concurenților se va pune într'un plic închis cu acelaș motto.

«4. Juriul va fi compus din 5 membri ai Academiei la care se vor cooptà 2 arhitecți și un sculptor.

«5. Monumentul e proectat să se ridice cu fonduri ce ar atinge suma de 5—7 milioane.

«6. Concurenții la premii vor trebuì să fie Români ori din țerile aliate.»

D-l *General Gr. Crainicianu* crede că înălțarea unui monument al Unirii aparține mai mult Corpurilor Legiuitoare. O piață cum este piața Victoriei nu poate fi destinată de Academie pentru înălțarea unui astfel de monument fără consimțământul primăriei și al guvernului.

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi* observă că nu sunt bani pentru facerea concursului, cu atât mai puțin pentru facerea monumentului. Până în prezent nu s'a luat nici o măsură pentru adunarea fondurilor necesare și nu crede că prin liste de subscripții s'ar puteà adunà o sumă de 5-7 milioane.

D-l *I. Bianu* spune că a atras atențiunea Academiei asupra lipsei de fonduri, când s'a propus facerea acestui monument. Unii colegi au spus atunci că sumele se vor strânge cu ușurință prin liste de subscripție.

D-l *D. Onciul* spune că comisiunea a lucrat în conformitate cu dispozițiunile Academiei întrunite în sesiune generală și deci nu i se poate atribuì nici

o vină. Dacă nu sunt bani, Academia poate hotărî amânarea concursului fără termin.

— Se decide ca concursul anunțat, pentru care urmà a se depune proiectele definitive — cu studiul deplin al motivelor de detaliu — până la 30 Aprilie 1920, să fie amânat până la adunarea sumelor necesare ; aceatsă deciziune să fie publicată în ziare.

D-l *St. C. Hepites* prezentă pentru colecțiunile Academiei două interesante scrisori ce i-a încredințat d-l inginer Teodor Teodorini, care a fost în strânse legături cu familia Nothomb din Belgia. Una din scrisori este adresată de către Nicolae Golescu la 18 Aprilie 1858, din Paris, lui Alphonse Nothomb, Ministru de stat în Belgia; prin ea se cereà mijlocirea Ministrului belgian pentru ca adresantul și Dimitrie Brătianu să fie prezentați Principelui Belgiei. A doua este o autografă a lui von Praet, Ministrul de cabinet al Regelui Belgiei, din 28 Aprilie acelaşi an, prin care se răspundeà lui Alphonse Nothomb la intervenția făcută în favoarea lui Dimitrie Brătianu și Nicolae Golescu.

D-l Hepites prezentă tot din partea d-lui Teodorini o a treia scrisoare cu data 24 Iunie 1866 care tractează, ca și cele precedente, despre întroducerea dinastiei străine în Principate.

— Se decide a se mulțumì d-lui inginer T. Teodorini.

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi*, în continuarea darurilor făcute cu alte ocaziuni, prezentă pentru colecțiunile blibliotecii următoarele:

a) 15 scrisori autografe ale regretatului I. Bogdan către d-sa, scrise din Petersburg, Moscova, Varșovia și Kiev în anii 1889 și 1890. Scrisorile cuprind date referitoare la activitatea științifică a lui Ioan Bogdan în timpul studiilor sale în Rusia, ca bursier al statului, și unele informațiuni asupra intențiunilor Rusiei cu privire la viitorul patriei noastre;

b) 2 scrisori autografe prin care poetul Al. Vlahuță mulțumește d-lui Negruzzi pentru sfaturile și îndrumările ce i-a dat în activitatea sa literară.

D-l Vicepreședinte *D. Onciul* exprimă d-lui I. C. Negruzzi mulțumirile Academiei pentru această nouă mărturie de interesul deosebit ce-i poartă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ EXTRAORDINARĂ DELA 30 NOEMVRIE 1919.

Preşedința d-lui *I. Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

D-l *I. Bianu* zice: «Academia ține astăzi o nouă ședință de sărbătoare pentru Basarabia. Acum două săptămâni cu adevărată emoțiune am ascultat comunicarea d-lui coleg N. Iorga despre descoperirile istorice făcute în ultima sa călătorie la Chișinău și am primit prețioasele documente aduse

de d-sa de acolo, între cari se aflau trei hrisoave (urice) dela Alexandru cel Bun. Acum, înainte de a ascultà cuvântarea colegului basarabean Ciobanu, sunt fericit a prezentà un prețios dar de aceeași natură trimis de colegul nostru onorar d-l Paul Gore. Sunt 12 hrisoave dela diferiți Domni ai Moldovei, începând cu urmașii lui Alexandru cel Bun, la începutul secolului al XV-lea până la Vasile Lupu dela mijlocul secolului al XVII. Academia a voit ca acest dar prețios al d-lui Gore să fie prezentat în această ședință sărbătorească pentru a se exprimà aici d-lui Gore călduroasele ei mulțumiri.

D-l Vicepreședinte *I. Brătescu-Voinești* exprimă d-lui Gore, în numele Academiei, vii mulțumiri pentru prețiosul său dar.

D-l *St. Ciobanu* expune comunicarea anunțată cu subiectul *Continuitatea culturii și simțirii românești în Basarabia sub stăpânirea rusească.*

ȘEDINȚA DELA 5 DECEMVRIE 1919.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești,* Vicepreședinte.

Dela Secțiunea literară se primesc propunerile de a se tipărì în *Anale* lucrărilor d-lor Iorgu Iordan *Studiul numelor de localități din România* și Al. Rosetti *Colindele religioase la Români.*

Secțiunea istorică propune a se publicà în *Anale* lucrarea *Soli și Agenți ai Domnilor Moldovei la Poartă în secolul al XVII-lea* de d-nul Ioan D. Condurachi, după ce mai întâiu se vor suprimà de autor capitolele cari se repetă și acelea în cari se tratează generalitâții cari nu privesc de aproape subiectul.

D-l *St, C. Hepites* prezentă ca dar din partea Societății Regale Române de Geografie *Buletinul* ei cu Nr. 37 din 1916—1918 și programa lucrărilor ce se vor face în adunarea generală a acelei societăți, care se va ținea în amfiteatrul Fundațiunii Universitare Carol I în zilele de 14 și 15 Decemvrie curent.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 12 DECEMVRIE 1919.

Președința d-lui *D. Onciul,* Vicepreședinte.

D-l *S. Mehedinți* expune comunicarea sa despre *Populația, problema fundamentală a Statului român.*

ȘEDINȚA DE LA 19 DECEMVRIE 1919.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

D-l Vicepreședinte *D. Onciul*, zice: Domnilor colegi, în ședința aceasta avem deosebita plăcere de a salută în mijlocul Academiei pe Părintele Protopop Gheorghe Popovici din Lugoj. Dela proclamarea Sf. Sale de membru corespondent al Academiei nu am avut niciodată onoarea de a-l fi avut printre noi. Salutăm astăzi cu stima cuvenită și primim cu cea mai mare dragoste în mijlocul nostru pe destoinicul muncitor în ogorul științei, pe aprigul luptător pentru cauza națională a fraților noștrii de peste Carpați. Istoria cunoaște interesanta lucrare a Sf. Sale asupra Banatului și așteaptă ca altele să-i urmeze. Bine ați venit între noi, Domnule Coleg, și să vă vedem cât mai des în mijlocul acestei Instituțiuni culturale.

Părintele Protopop G. Popovici, zice: Domnule Președinte și prea stimați colegi, adânc mișcat de cuvintele adresate, exprim profunda mea mulțumită și vă asigur că în vieață, cât îmi vor permite puterile, nu voiu încetă de a-mi face datoria față de neam și patrie. Imprejurări independente de voința mea, adeseori în legătură cu situația politică a noastră sub dominația străină, m'au împiedecat de a fi putut venì vreodată la ședințele Instituțiunii, care m'a onorat cu titlul de membru corespondent al ei. Vă mulțumesc din toată inima pentru calda manifestație de simpatie și vă asigur că ce voiu puteà nu voiu încetà de a face.

Marele Stat Major face cunoscut că a luat inițiativa de a organiză un biurou de educație națională, cu menirea de a lucrà pentru dezvoltarea simțimântului patriotic și a conștiinței naționale. Pentru acest scop s'a hotărît înființarea unui comitet din care să facă parte organele autorizate ale școalei, bisericii, armatei și ale tuturor instituțiunilor și societăților de educație din țară. Marele Stat Major roagă Academia să numească un delegat care să o reprezinte în acel comitet.

— Se deleagă d-l *D. Onciul*.

ȘEDINȚA DELA 26 DECEMVRIE 1919.

Președința d-lui *I Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

D-l Vicepreședinte *I. Brătescu-Voinești* zice: Azi pentru întâia oară se prezentă între noi d-l Emil Racoviță, colegul nostru în Secțiunea științifică, ales la 11 Aprilie 1905. Titlurile d-sale foarte cunoscute în sânul Academiei mă dispensează de a le mai aminti. In numele Domniilor-Voastre îi urez

mulți ani de sănătate și vigoare pentru a duce mai departe faima culturii românești.

D-l Emil Racoviță mulțumește pentru urările ce i se fac și căldura cu care este primit în mijlocul Academiei.

Dela d-l C. N. Hurmuzachi se primește următoarea scrisoare:

«In urma lipsei unei comunicațiuni regulate cu țara noastră, am aflat după mai multe luni, că am fost proclamat membru de onoare al Academiei Române. Acum mă folosesc de ocaziunea plecării unui curier, spre a adresà D-voastre aceste șire, și sper că în curând voiu aveà onoarea, de a mă aflà în fine în mijlocul D-voastre.

«Vă rog, Domnule Președinte, să primiți expresiunea simțemintelor mele de mulțumită profundă, pentru înalta distincțiune care mi s'a oferit, și să binevoiți a comunicà aceste simțeminte Domnilor Membri ai Academiei. Privesc această distincțiune ca cea mai mare onoare și constat cu deosebită bucurie că ați binevoit a relevà colaborarea mea la întreținerea sentimentului național, ceeace a fost, după opinia mea, prima datorință a fiecărui Român din țerile stăpânite de străini. Sub împrejurările de atunci erà necesar de a concentrà toate forțele naționale spre unicul scop al eliberării neamului. Aceasta erà premisa fundamentală a oricărei activități științifice roditoare și a progresului cultural.

«Astăzi, sub domnia înțeleaptă și glorioasă a Majestății Sale Regelui nostru Ferdinand, când am ajuns în fine împlinirea idealului unirii tuturor Românilor, ne așteaptă iarăși o muncă gigantică spre a consolidà cele dobândite, o muncă care cere împărțirea forțelor pe diferitele terene ale vieții naționale. Știința națională a fost cultivată până acum mai ales în România liberă care ne-a servit totdeauna ca model și va conduce de acum înainte destinele părților recucerite. In țerile românești eliberate de sub influența spiritului străin se va ivì acum un nou avânt științific cu caracter tipic național și cu timpul vor contribuì și aceste țeri la înălțarea întregului neam, dezvoltându-se în cultura proprie.

«Astfel vom cucerì pozițiunea dominantă care ni se cuvine în această parte a Europei și vom mărì importanța notei românești pentru civilizațiunea și pentru progresul general al omenirii».

D-l *I. Simionescu* prezentă în dar din partea preotului Gh. Constantinescu din Hârlău o monetă de aur găsită în ruinele palatului lui Stefan-cel-Mare din acea comună. Moneta este un ducat al Dogelui venețian Aloisiu Contarini (1676—1683) și prezentă importanță din cauza localității în care a fost găsită. D-l Simionescu dăruește apoi lucrările sale *Pufuri de Păpădie*,

tipărită în Seria B. No. 6 din Biblioteca Asociației «Cercetașii României», și *Din tainele florilor*, publicată de Cassa Școalelor în No. 12 a Bibliotecii de popularizarea științei.

ȘEDINȚA DELA 2 IANUARIE 1920.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

Dela d-l Carol Kadlec din Praga se primește următoarea scrisoare:

«Cu deosebită plăcere am luat la cunoștință știrea din 16 Iunie 1919 No. 1242, înmânată mie la 22 Noemvrie 1919, că am fost ales membru al Academiei Române.

«Stimez foarte mult această înaltă distincțiune și mă voiu sili să lucrez și mai departe, pe cât îmi permit puterile mele, pe terenul istoriei legăturilor reciproce româno-slave.

«In sfârșit doresc din adâncul inimii, ca poporul român, care după atâtea lupte pentru drepturile sale inalienabile, și-a realizat acum visul idealurilor sale naționale, să continue mai departe fericit opera sa culturală și să fie cruțat de toate piedicile în dezvoltarea lui».

D-l Secretar General *I. C. Negruzzi*, cetește următoarea listă a publicațiunilor prezentate în terminul regulamentar la concursurile premiilor ce urmează a se decerne în sesiunea generală viitoare:

1.—*La premiul Năsturel de 4.000 lei.*

Antonescu (Lt. Colonel I.), Românii. Origina, trecutul, sacrificiile și drepturile lor. București 1919.
Brucăr (I.), Incercări și studii. București 1919.
Bucurescu (Teodor), Nouă lumină. Segedin 1919.
Dobrescu (Mișu), Când frunzele cad . . . . Tecuci 1919.
Militaru (V.), Stropi de rouă. Poezii. București 1920.
Negoescu (Profesor Cristu S.), Ardealul nostru. Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul—din punct de vedere geografic, economic, administrativ și mai ales financiar. București 1919.
Papacostea (Cezar), Din Platon. I. Apărarea lui Socrates. Kriton sau datoria cetățeanului. II. Phaidon s. Despre nemurirea sufletului. București 1919.
Rădulescu (Mircea), Suflet și uzină. Poezii de răsboiu. București 1919.
Soricu (I. U.), Doinele mele. Din zile de luptă. Ediția a doua. Orăștie 1919.
Tutoveanu (G.), Balade. București 1919.
Vampa (Laura), Din lumea celor mici. Fără loc și dată.

Zamfirolu (Eugeniu), Evoluția proprietății imobiliare rurale în Bulgaria, (1878—1916). București 1919.

2 *La Premiul Asociațiunii Craiovene de 1.500 lei.*

Michăilescu (Ecaterina), Noțiuni de botanică pentru clasa VIII clasică de băeți și clasa VIII modernă de fete. București 1919.

3. *La Premiul Anastasie Stolojianu de 3.000 lei,*

Condurachi (Ioan D.), Expunere rezumată a teoriei moștenirilor în vechiul drept românesc. București 1919.
Cosma (Doctorul G.), Munca, surmenajul, repaosul. București 1916.
Demetrescu (I. I), Soda electrolitică. București 1915.
Atila (F. R.), Peștii și pescuitul. București 1916.
Fundățeanu (H.), Evoluțiunea în natură și societățile omenești. București 1914.
Maxim (Dimitrie G.), Consecințele Unirei Ardealului și Bucovinei sub raportul naționalității române. București 1919.
Popescu (Căpitan N. I.), Arbitrajul internațional. București, f. a.
Sonea (Florian), Din entomologia horticolă. *Dușmanii pomilor noștri și mijloacele de apărare.* Aparatul «Sonea». *Orăștie 1919.*
Predescu (Chr.), Aparat pentru localizarea geometrică a proiectilelor în corpul răniților. (Invenție).
Vidrașcu (Inginer-șef I. G.), Memoriu relativ la metodele întrebuințate la ridicările geodezice, topografice și hidrografice din Delta Dunărei. București 1914.

4. *La Premiul Constantinide de 4.000 lei (divizibil).*

Apostol (G. D.), Țării mele. Versuri. Piatra-N. 1918.
Aslan (I. C.), Odinioară. Iași 1918.
Bâgulescu (Căpitanul G.), Zile triste. București 1919.
Bassarabescu (I. A.), Un dor împlinit. Nuvele și schițe. București 1919.
Cârstescu (Maiorul Virgil), Din vremuri grele Poezii eroice. Roman 1919.
Cridim. Zale roșii. Sonete și pantume. București 1919.
Cujbă (Sergiu Victor), Cântări basarabene. Chișinău 1919.
Emandi (Elena Th.), Din anii de durere. Pagini trăite. Bârlad 1919.
Lorian (F), Femei (moravuri). București 1919.
Negrișanu (Locot. D.), Eroii. Poezii dedicate oștirilor române. Ediția IV-a. București 1919.
Pillat (Ion), Grădina între ziduri. Poezii. București 1920.
Porescu (Florian), Să fim oameni. Dramă în 2 acte. București 1919.
Todie (Eugen), O iubire. Roman. București, f. a.
Voiculescu (V.), Din Țara Zimbrului și alte poezii. Bârlad 1918.

5. *La Premiul Adamachi de 5.000 lei (divizibil).*

Dobrescu (Dr. Aurel), Boalele nervoase şi mentale, prevenirea şi tratamentul lor. Bucureşti 1919.

Mironescu (Doctor Theodor), Consultaţiunile medicale la Spitalul Colţea. Bucureşti 1918.

Procopiu (Stefan), Perpetuum mobile şi principiile energiei. Bucureşti 1919.

Stahl (Henri), Curs de stenografie parlamentară. Bucureşti 1919.

Vaian (Doctorul Leon), Exerciţii practice de Auscultaţiune. Plămâni, inimă, artere. Bucureşti 1919.

6. *La Premiul Lazăr de 5.000 lei.*

Cantuniar (N.), România Mare — pentru clasa IV-a secundară. Craiova 1919.

Lupaşcu (Ioan), Separator universal. (Invenţie).

D-l Secretar General adaogă că la premiile cu subiecte date s'a prezentat un singur manuscript sub motto «Nihil sine deo» pentru premiul Adamachi, de 5 000 lei, cu subiectul *Ediţia românească a Memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice şi o prefaţă, cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale.* Celelalte premii cu subiecte date, la cari nu s'a prezentat nici o lucrare, sunt următoarele :

a) Premiul Alexandru Ioan Cuza, de 20 000 lei, cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor;*

b) Premiul Eliade Rădulescu, de 5.000 lei, cu subiectul: *Mişcarea revoluţionară din 1821 în Principatele Române;*

c) Premiul Năsturel, de 5 000 lei, cu subiectul: *Valoarea alimentară a porumbului.*

D-l *St. C. Hepites* zice:

«In cursul acestei săptămâni s'a petrecut un măreţ fapt relativ la care doresc a face o propunere.

«Este incontestabil că, după actul Unirei care a desfiinţat graniţa dela Milcov, act care este premergătorul tuturor actelor mari care s'au înfăptuit în urmă, unirea laolaltă a tuturor ţerilor locuite de Români care s'a pecetluit pentru vecie zilele trecute, este de o măreţie extraordinară.

«Pentru toţi Românii, dar mai ales pentru Academia Română, acest eveniment eră idealul. Zic, mai ales pentru Academia Română, căci dânsa, chiar din prima zi a înfiinţării ei, atunci când poziţia noastră ca Stat eră

precară, s'a organizat aşà fel încât să arate lumei, în mod palpabil, năzuinţele ei şi ale neamului românesc. Singură Academia a avut, dela început în sânul ei, precum are şi acum, reprezentanţi ai fraţilor noştri din toate părţile locuite de Români; Basarabeni ca şi Bănăţeni, Macedoneni ca şi Bucovineni, Transilvăneni ca şi Moldoveni sau Munteni.

«Hotarele de azi încă nu corespund nici năzuinţelor noastre nici lucrului firesc, dar totuşi ne mulţumesc deocamdată în speranţa că deplină dreptate se va face.

«Până atunci nu trebue să uităm însă că s'a înfăptuit o bună parte din idealul neamului nostru şi al Academiei Române, care este păstrătoarea limbei neamului nostru, şi că originea acestei înfăptuiri se datoreşte frumosului gest românesc al Capului Statului, care şi-a tras sabia în contra cotropitorilor pământului ce ne hărăzise Impăratul Traian.

«Capul Statului, în persoana M. S. Regelui Ferdinand I, este în acelaşi timp şi Preşedintele de Onoare şi Protectorul Academiei Române. Propun ca să se prezinte M. S. o scrisoare de felicitări şi de mulţumiri din partea Academiei Române».

— Propunerea este primită cu însufleţire de unanimitatea membrilor prezenţi.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 23 IANUARIE 1920.

Preşedinţa d-lui *I. Brătescu-Voineşti*, Vicepreşedinte.

D-l *Ovid Densuşianu* face o comunicare despre la *Originea Bascilor.*

ŞEDINŢA DELA 30 IANUARIE 1920.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul*, Vicepreşedinte.

D-l Secretar General *I. C. Negruzzi* anunţă încetarea din vieaţă a d-lui Petre Broşteanu, membru corespondent la Secţiunea istorică, ales la 1 Aprilie 1889.

Dela d-l H. Tiktin se primeşte următoarea scrisoare:

«Din cauza lipsei mele din ţară, adresa D-v din 16 Iunie curent, care mă înştiinţează că înalta instituţiune ce prezidaţi m'a ales membru de onoare al ei, a ajuns abia acum în mânile mele. Sunt adânc mişcat de marea

onoare ce mi-a făcut Academia Română primindu-mă în sânul ei, onoare pe care n'am căutat-o. Văd în alegerea mea o nouă dovadă, că munca mea pusă în serviciul ştiinţei şi al scumpei mele patrii n'a fost zadarnică şi aceasta mă umple de mare bucurie».

D-l *I Bianu* spune că astăzi Academia a fost vizitată de d-l Gustave Fougères, membru onorar al nostru, profesor la Universitatea din Paris, însoţit de d-nii Doyon, profesor la Universitatea din Lyon, şi Gilot, profesor la Universitatea din Strasbourg, delegaţi ai acelor instituţiuni culturale la inagurarea Universităţii din Cluj. Invitându-i la şedinţa aceasta, iluştrii oaspeţi şi-au exprimat părerea de rău că nu pot veni fiind ocupaţi în altă parte.

D-l Secretar General *I. C. Negruzzi* spune că în conformitate cu deciziunea luată în şedinţa dela 2 Ianuarie, de a se prezentà o scrisoare de omagii M. S. Regelui cu ocaziunea unirii ţerilor româneşti de peste vechile hotare la Regat, d-l D. Onciul a redactat următorul text:

«*Sire,*

«Cu legile votate de Corpurile legiuitoare, în memorabilele şedinţe dela 29 Decemvrie 1919 şi promulgate prin înaltele decrete regale din 31 Decemvrie, s'a desăvârşit unirea ţerilor surori în Regatul român, sub binecuvântata domnie a Maiestăţei Voastre ca primul Rege al tuturor Românilor din cuprinsul Daciei Traiane reunite.

«Academia Română, în urma deciziunii luate în şedinţa dela 2 Ianuarie 1920, vine să prezinte prea respectuos Maiestăţii Voastre, Augustului său Protector şi Preşedinte de onoare, urările sale omagiale pentru acest mare act naţional, aşteptat de veacuri de tot neamul românesc şi adus la fericită îndeplinire prin viteaza sabie şi luminata iubire de neam a Maiestăţii Voastre.

«Dela înfiinţarea sa în anul 1866, an binecuvântat cu întemeierea augustei Dinastii a României prin alegerea fericitului întru amintire Domn şi Rege Carol I, Institutul nostru, format de reprezentanţi ai ştiinţei şi literaturii româneşti din toate ţerile locuite de Români, a cultivat şi întreţinut vie conştiinţa unităţii naţionale. In fiecare primăvară, acest Institut de cultură naţională al tuturor Românilor întrunià, în sesiunea sa generală, pe fruntaşii intelectuali ai românismului de pretutindeni, cari întorcându-se duceau cu ei acasă cuvântul înţelept cu îndemnul înălţător al Suveranului şi Protectorului, cuvântul mângăietor de dragoste, nădejde şi credinţă, cuvântul însufleţitor de unire şi înălţare naţională ce se propovăduià de aci pentru neamul întreg.

«Iată cuvântul s'a înfăptuit. Când se împlineà jumătate de secol dela întemeierea Dinastiei, ca și a Institututului nostru, Maiestatea Voastră a tras sabia pentru îndeplinirea unității naționale, conducând poporul român la biruință și mântuire.

«Binecuvântată fi-và deapururea marea cucerire românească ce ați înscris, Sire, în istorie, în care glorificat veți fi, din secol în secol, ca Intemeietor al României unite, „Restitutor Daciarum". Binecuvântată deapururea fi-và sublima dragoste de țară și neam a Maiestății Sale Reginei, duioasei Mame a ostașilor, care ca un înger păzitor a veghiat la patul de suferință al răniților pentru patrie și la grelele încercări ale țerii. Bogat roditoare fie binecuvântatele fapte ce ați împlinit, întru mărirea și gloria Maiestăților Voastre, întru fericirea și înflorirea patriei unite și a neamului românesc întreg.

«Cu cel mai profund respect aducem Maiestății Voastre și Maiestății Sale Reginei omagiile de recunoștință și urările Academiei Române, și Vă rugăm să binevoiți a le primi ca prinos la cununa de dragoste și mărire ce Vă închină toate inimile românești.

«Să trăiți, Sire!

«Trăiască Maiestatea Sa Regina și augusta Dinastie!

«Trăiască și înflorească România unită»!

In ziua de 18 Ianuarie, Delegațiunea compusă din d-nii I. Brătescu-Voinești, D. Onciul, St. C. Hepites și d-sa s'a prezentat M. S. Regelui. După cetirea scrisorii de către d-l D. Onciul, Suveranul a binevoit a răspunde următoarele:

«Sunt adânc mișcat de caldele și frumoasele cuvinte și urări, ce-mi aduceți din partea Academiei Române, cea mai înaltă instituție de cultură românească, aceea care de atâtea decenii, neîntrerupt și fără preget, chemând la sânul ei elementele culturii românești ce trăiau sub stăpâniri străine, a întreținut în inimile lor veșnic vie și nesovoitoare scumpa și sfânta speranță, că va sosì odată ziua împlinirii idealului de întregire a neamului românesc.

«Azi, când acest ideal s'a înfăptuit, rolul Academiei Române nu a încetat; tot ei îi rămâne cea mai mare parte a sarcinei de a lucrà la desăvârșirea, la consolidarea acestei întregiri a neamului, prin unificarea culturii românești, prin înlăturarea diversităților de gândire, ce dominațiunile străine au impus elementelor românești de sub stăpânirea lor, spre a le stăpânì mai cu înlesnire.

«Nu mă îndoiesc o clipă că Academia Română își va îndeplinì această misiune cu aceiași pricepere și cu aceiași râvnă, cu

care a muncit pentru pregătirea înfăptuirii celor de azi. Cât despre mine, ştiţi ce caldă iubire port în inima mea Academiei Române. Vă încredinţez că-i voiu păstrà şi în viitor întreaga mea iubire şi că voiu face tot ce-mi va stà în putinţă pentru a o ajutà la greaua, însemnata şi preţioasa operă ce va aveà de îndeplinit».

Uniunea Academică Internaţională confirmă primirea scrisorii prin care i s'a făcut cunoscut că Academia noastră a delegat pe d-nii O. Densuşianu şi M. Sutzu pentru a o reprezentà în acea asociaţiune. Pe lângă scrisoarea de răspuns se primesc Statutele Uniunii şi darea de seamă a celei de a doua conferintă ţinută la Paris în zilele de 15-18 Octomvrie 1919.

Dela d-l Profesor Dr. Gustav Weigand din Lipsca se primeşte Raportul anual 21-25 al Institutului pentru limba română condus de dânsul.

Secţiunea literară, răspunzând însărcinării ce i s'a dat în şedinţa dela 2 Ianuarie, este de părere că numele de familie formate dintr'un nume de botez precedat de articolul *a* să să scrie astfel: *a Mariţei, a Zamfirei* etc.

D-l Vicepreşedinte *D. Onciul* zice: In şedinţa de astăzi avem plăcerea de a salutà între noi pe d-l Sever Zotta, noul coleg corespondent la Secţiunea istorică, ales în sesiunea generală trecută. Am avut adeseori bucuria de a-l salutà ca oaspe; astăzi, pentru întâiaşoară, îl salutăm ca coleg. Fie bine venit între noi. Lucrările sale de genealogie ajută la cunoaşterea trecutului aşà de puţin cunoscut. Astfel de cercetări a făcut fostul coleg I. Tanoviceanu, pe care moartea l-a răpit înainte de a le fi terminat. Urăm d-lui Zotta să continue aceste studii cu scrupulositatea şi metoda stiinţifică de care a dat dovadă până în prezent.

D-l S. Zotta mulţumeşte pentru amabilitatea cu care este primit în sânul Academiei şi pentru cuvintele calde ce i s'au adresat. Conştiinţiositatea în lucrările sale se datoreşte exemplului şi îndrumărilor primite dela Academie. Cunoaşte personal pe mulţi din membrii acestei Instituţiuni; lucrările de valoare ale celor mai mulţi din ei l-au ajutat în cercetările sale ştiinţifice. Atmosfera prietenească şi înălţătoare din această înaltă Instituţiune, în care se păstrează la înălţime nu numai sentimentul cultural dar şi cel naţional, îl face să promită că va continuà cu mai multă râvnă cercetările la cari s'a dedat.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 6 FEVRUARIE 1920.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

D-l *N. Iorga* expune o comunicare cu subiectul *Note asupra Unirii Țerilor Românești.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 FEVRUARIE 1920.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

D-l *Ovid Densușianu* expune a doua parte a comunicării sale asupra Bascilor intitulată *Dovezile păstoritului pentru înrudirea Bascilor.*

D-l *I. Bianu* zice: La 9 din această lună a încetat din vieață un bărbat al cărui nume și activitate sunt strâns legate de Academie. Acesta este Dimitrie C. Sturdza supranumit Scheianu după moșia părintească Scheia de pe Siret cu strălucit nume în istorie. Vieața lui întreagă, urmând tradiția întregii sale familii — străbuni și contemporani — a adunat fără să cruțe osteneala și cheltuelile, o foarte bogată bibliotecă istorică de cărți, manuscripte, documente și alte asemenea materiale prețioase. Când împrejurările nu i-au îngăduit să continue îmbogățirea acestor iubite colecții, a potrivit ca ele să vină în stăpânirea Academiei noastre. Ca un semn de recunoaștere a bunelor sale simțeminte, a culturii sale superioare și a patriotismului totdeauna cald— deși nemanifestat prin vorbe — Academia l-a ales la 1907 Membru Onorar.

Și-a făcut apoi un program de activitate prin care voià să dea un nou ajutor studiilor de istorie națională. Ani îndelungați venià zilnic cu regularitatea unui funcționar conștiincios, și în mijlocul cărților lui muncià ziua întreagă ca să desăvârșească două lucrări: 1) Bibliografia cărților străine atingătoare de ținuturile și neamul românesc, 2) Indicele cronologic și analitic (regeste) al tuturor documentelor românești publicate prin reviste și ziare.

Când puterile i-au slăbit sub greutatea anilor și s'a simțit silit a pune capăt acestor lucrări, pe cea dintâi a lăsat-o la Academie pentru ca alții să o continue, să o desăvârșească și să o publice; a doua a luat-o acasă spre a o pune în ordinea dorită de dânsul, lăsând însă nemângâiatei sale fiice însărcinarea de a da Academiei și această lucrare împreună cu altele.

In *Analele* Academiei și între iubitorii istoriei naționale numele lui va aveà deci un loc în veci de cinste între fruntașii intelectuali ai epocei de dinainte de marele răsboiu al Unirii Neamului.

La solemnitatea inaugurării Universității din Cluj, Academia, neputând fi reprezentată prin membrii aleși pentru aceasta, Delegațiunea a trimis următoarea scrisoare de salutare :

«S'a împlinit un secol și un pătrar de când — la 1795 — cărturarii români din aceste părți ale Ardealului, atinși de razele de lumină învietoare ale culturii occidentale, au înființat «Societatea filosofească a *Neamului Românesc în mare Principatul Ardealului*».

«Intemeietorii acelei Societăți, în «Inștiințarea» tipărită și împărțită, spuneau «că de acum înainte nu va încetà Muza limbii românești, ci prin frumu«sețea cuvântării cei nemuritoare vor eși științele ca niște raze ale zorilor «spre luminarea Neamului Românesc».

«In aceste cuvinte se exprimă întâia oară în mod lămurit și conștient aspirația călduroasă spre unirea culturii naționale a neamului nostru de pretutindenea. Pentru realizarea acestei aspirațiuni, care erà întâia condițiune de vieață și de desvoltare în viitor a acestui neam, au muncit, au suferit, au luptat și au murit întreg șirul de mucenici cari au umplut cele din urmă două secole din istoria Românilor începând cu Episcopul Inochentie Micul și continuând cu nepotul său Samoil, cu Șincai, Petru Maior, Mitropolitul Veniamin, poetul, artistul și dascălul Asachi, Lazăr, Eliade, Bariț, Șaguna, Cipariu, Pumnul și alții mulți în toate ținuturile românești.

«Pentru realizarea acestei unități culturale a Românimii întregi s'a înființat la 1866 Academia Română, deodată cu realizarea celeilalte mari dorințe naționale — așezarea Dinastiei domnitoare.

«In cele mai grele zile s'a împlinit întâia jumătate de secol de activitate a acestei Academii Române, în sânul căreia toate țerile românești erau reprezentate prin cărturarii lor, prin învățătorii și scriitori lor cei mai de frunte. In acea jumătate de secol în sânul Academiei s'a cimentat unirea sufletească și astfel s'a pregătit realizarea unirii depline a neamului dela malurile Nistrului până în valea Tisei.

«Pentru acest scop s'a lucrat din conștiința limpede a acelei mai înalte misiuni și datorii.

«In ziua acestei mari sărbători de astăzi tresar toate inimile românești, se înalță spre slăvile nemăsurate, toate mințile înțelegătoare, se exaltează în Empireu sufletele tuturor nenumăraților mucenici ai neamului nostru atât de mult apăsat, cari au muncit și s'au stins închinându-și toată vieața neamului nostru.

«Inaugurarea Universității românești în Cluj nu poate aveà nicăieri un răsunet așà de puternic și de adânc că în sânul Academiei Române. Faptele trecutului, starea prezentului și îndrumările viitorului lămuresc înțelegerea acestui răsunet.

«Cuvântul Academiei Române către Universitatea românească din Cluj este deci: să crească, să muncească, pentru ca printr'însa cultura neamului românesc să înflorească».

Dela d-l *Sextil Puscariu*, rectorul universității din Cluj, s'a primit după serbări următoarea telegramă: «Regret greșala întâmplată în gara București și care ne-a lipsit de plăcerea și cinstea de a aveà pe d-l Hepites în mijlocul nostru. D-l Iorga a reprezentat Academia la serbări, cetind o foarte frumoasă adresă».

ȘEDINȚA DELA 20 FEVRUARIE 1920.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

D-l *S. Mehedinți* zice:

«La 29 Fevruarie, colaboratorii Convorbirilor Literare vor serba a 80-a aniversare a nașterii lui T. Maiorescu.

«Ne facem o datorie a vă vestì și a vă invità împreună cu d-nii membri ai Academiei să luați parte la comemorarea fostului D-voastre coleg».

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 FEVRUARIE 1920.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

D l *D. Onciul* zice:

«*Domnilor Colegi*,

«In ziua când ne întrunim aci spre a comemorà pe un venerat membru care a ilustrat Academia Română chiar dela înființarea ei, neuitatul Titu Maiorescu, ne vine trista veste despre trecerea din vieață a altui ilustru membru, Alexandru Xenopol, care azi dimineață, după lungă și grea suferință, și-a sfârșit roditoarea activitate.

«Ales membru activ al Academiei la 11 Martie 1893, în locul lui Mihail Kogălniceanu, Alexandru Xenopol, profesor de istoria Românilor la Universitatea din Iași, s'a distins până atunci prin mai multe scrieri istorice de o însemnată valoare, publicate în limbile română și franceză, lucrări apreciate și în țară și în străinătate. Chiar în anul intrării sale în Academie, ilustrul istoric a terminat ultimul volum al operei sale celei mai însemnate *Istoria Românilor din Dacia Traiană*, în 6 volume, apărute în 1888—1893. Erà cea dintâiu lucrare mare ce îmbrățișà întreaga istorie a Românilor până la Unirea din 1859, ca și cea dintâi sinteză metodică a ei.

«Dela *Cronica Românilor* a lui Gheorghe Şincai şi dela *Istoria Daciei* a lui Dionisie Fotino, cari înfăţişau cunoştinţele istorice dela începutul secolului al XIX lea, istoriografia română nu aveà altă expunere care să cuprindă toată istoria Românilor, decât în manuale de şcoală, Alexandru Xenopol ne-a dat cea dintâi formă sintetică a istoriei naţionale, în expunerea ei cea mai largă până acum, pe temeiul materialului cunoscut până atunci şi adunat de dânsul din izvoare de întâia mână. In timpul din urmă, lucrà la a doua ediţiune a acestei însemnate opere, pe care însă boala l-a împiedecat a o terminà.

«Rezultatele cercetărilor sale asupra istoriei noastre, el a ţinut să le facă cunoscute şi străinătăţii, pentru care a publicat *Histoire des Roumains*, în două volume (1896), colaborând şi la marea *Istorie generală* de Lavisse şi Rambaud, pentru care a scris partea privitoare la poporul românesc şi ţerile române.

«Afară de aceste lucrări ce îmbrăţişează toată istoria Românilor, neobositul învăţat a îmbogăţit literatura istorică cu un număr considerabil de alte scrieri, publicate parte în Analele Academiei, parte în volume şi în reviste, atât în româneşte cât şi în limbi străine. In recunoaşterea acestei preţuite activităţi ştiinţifice, învăţatul istoric român fu ales, în 1914, în Institutul Franciei, ca membru asociat al Academiei de ştiinţe morale şi politice.

«Roditoarea activitate a lui Alexandru Xenopol rămâne să fie apreciată, mai deaproape, în sânul Academiei noastre, cu altă ocaziune. Astăzi ne mărginim la aceste date succinte cu expresiunea jalei noastre adânci pentru pierderea ilustrului membru şi învăţat.

«Onoare memoriei lui» !

D-l *S. Mehedinţi* expune comunicarea comemorativă asupra lui *Titu Maiorescu*.

Dela Ministerul Instrucţiunii se primeşte în copie o adresă primită dela Ministerul de Instrucţiune publică Ceho-slovac, prin care se propune schimb de materiale, de publicaţiuni ştiinţifice şi chiar de studenţi şi profesori între Ministerele de Instrucţiune, Universităţile, Bibliotecele şi Societăţile artistice ale ambelor ţeri.

— Se decide a se răspunde că Academia acceptă schimbul de publicaţii.

Dela d-l Antonio Baldacci, membru onorar, se primeşte o scrisoare prin care face urări pentru ca România întregită înconjurată de neamuri slave, să fie veşnic santinela glorioasă a gintei latine şi să oprească invaziunile

apropiate cari tind a se deslănțuì din lumea asiatică asupra Apusului. Exprimă apoi întristarea sa pentru moartea răposatului Dr. C. I. Istrati, prietenul său.

ȘEDINȚA DELA 5 MARTIE 1920.

Preşedința d-lui *D. Onciul,* Vicepreşedinte.

D-l *N. Iorga,* a rostit în numele Academiei, la înmormântarea colegului A. D. Xenopol, următoarea cuvântare:

«Academia Română pierde în A. D. Xenopol nu un colaborator de fiecare moment, fiindcă de multă vreme, — ani întregi de zile, nespus de dureroşi — el erà oprit de a participà la lucrările ei, dar, de sigur, pe acela dintre membrii săi a cărui largă popularitate ştiințifică în lumea întreagă n'a putut fi întrecută de a nimănuia.

«Suntem datori a spune înnaintea acelui care a represintat atâția ani ceea ce aveà ştiința românească mai activ, mai plin de inițiativă şi mai amabil în stil, întâiu, fără îndoială, ce-i datoreşte istoria Românilor.

«Odată, cu oricât entusiasm la unii, cu oricâtă naivă poesie la alții, cu oricât de fericită divinație la câte unul superior înzestrat, istoria trecutului nostru se desfăceà ca o expunere interesantă sau ca o luminoasă proiecțiune de figuri şi scene. Crescut în cele mai bune tradiții ale şcoalei economice dela jumătatea veacului al XIX-lea, şi mai presus de toate, minte filosofică deprinsă cu abstracțiile şi cu o nesfârşită iubire față de subtilele legături dintre dânsele, A. D. Xenopol a făcut, prin cunoştințele şi aplecările sale de spirit, din istoria Românilor pentru întâia oară un sistem.

«Am urmărit apoi aceeaşi minte pe care anii n'au putut-o obosì, căutând, îndrăzneață, ultimele şi supremele adevăruri privitoare la doctrina ştiințifică a disciplinei sale. Cartea care a rezultat din acest studiu a represintat fără îndoială una din cele mai mari sforțări ale spiritului românesc aplicat la ştiință.

«Nu vom uità niciodată — şi vom înfățişà aceasta ca un sublim exemplu pentru tineretul care trebue deprins cu munca spornică şi idealismul activ — acel moment eroic, epic, aş zice, din vieața colegului nostru când el, smulgându-se dela speculațiile sale înnalte, s'a întors spre istoria neamului său, nu numai cu acea iubire adâncă ce se ascunde subt glumele lui uşoare şi subt critica lui surâzătoare, dar cu hotărîrea de a-şi asimilà imediat resultatul muncii de câtevà decenii a unei generații întregi. Am văzut volumele

revăzute ale marii sale lucrări: ele reprezintă o inițiare fulgerătoare, care inspiră respectul. Trăsnit, el însuși a căzut. Niciodată căderea unui învățat n'a fost mai nobilă decât aceasta.

«Dar la acest mormânt părerile noastre de rău se unesc, nu numai cu ale unei națiuni întregi, ci și cu ale unor cercuri foarte largi din lumea culturală străină.

«Acolo el, membru asociat al Institutului Franciei, a fost, nu numai învățatul român care făceà cinste patriei sale, dar și un sol statornic și totdeauna bine primit al drepturilor noastre naționale. Ani de zile, el le-a apărat cu tot talentul său și cu acea vitalitate vioaie care erà una din cele mai plăcute însușiri ale marii sale intelectualități.

«Când a început lupta noastră pentru drept, luptă pe care o inițiase prin propaganda care-i măcinase ultimele puteri, succesele ei erau singura mângâere a bolnavului zdrobit trupește, și soarta nu i-a refusat bucuria reparatoare a tuturor suferințelor, de a vedeà miracolul acelei Dacii traiane a cărei istorie o scrisese.

«Am fost martor adeseori al sfârșitului acestei vieți. Duioase amintiri despre profesorul, care aveà în cel mai înalt grad interes pentru orice licărire în mintea ucenicilor săi, se amestecau în sentimentul de durere pentru nespusa lui suferință. El păreà indiferent față de dânsa. Un zâmbet se rătăceà din când în când pe buzele care nu mai puteau vorbì. In acel zimbet erà ironia ultimă a vieții, dar îndoiala față de ideia eternă nu erà.

«Pe această idee o vede poate acuma întreagă. Servind-o în penumbra existenței mărgenite pe care el a părăsit-o, noi îl vom simțì totdeauna lângă noi, ca o veșnică întărire pe drumurile științei care nu duc la adevărul absolut numai fiindcă la fiecare pas găsim dintr'ânsul atâta cât ne trebue aci».

D-l *I. Bianu*, prezentă în dar, pentru colecțiunile bibliotecii, din partea d-lui General P. V. Năsturel, un număr de 20 documente din secolul al XIX-lea.

ȘEDINȚA DELA 12 MARTIE 1920.

Președința d-lui *St. C. Hepites*, Vicepreședinte.

Dela d-l Paul Gore, membru onorar, se primesc două scrisori: prin una propune să se înființeze pe lângă Secțiunea istorică o sub-secție de heraldică, prin cealaltă arată părerile sale asupra întocmirii nouei steme a Statului român și oferă ajutorul său competent.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 5 Martie curent, prin care Secțiunea hotărește să se publice în *Anale* lucrarea d-lui dr. A. Tzaicu despre *Anatomia microscopică a musculațiunii tubului digestiv la Tinca Vulgaris*, reducându-se figurile prin autotipie pentru a formà cel mult o planșă dublă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 19 MARTIE 1920.

Președința d-lui *D. Onciul*, Vicepreședinte.

D-l *N. Iorga* expune o comunicare cu subiectul: *Urme de graiu și d trecut aflate în Ardeal.*

ȘEDINȚA DELA 26 MARTIE 1920.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

D-l *St. C. Hepites* zice:

«Am trista îndatorire de a vă aduce la cunoștință încetarea subită din viață la 9 Martie a membrului nostru onorar Lucien Poincaré.

«Fiecare din domniile voastre își aduce negreșit aminte cuvintele calde și înălțătoare ce a rostit în această încintă în ședința dela 12 Iunie trecut, când, în fruntea colegilor săi, toți profesori universitari ai Franței, a venit să ne dovedească iubirea patriei sale pentru a noastră.

«Născut în 1862 dintr'o familie care a dat poate, în Henri Poincaré, cel mai admirabil creer omenesc, Lucien Poincaré, fratele fostului până mai deunăzi, Președinte al Republicei Franceze, terminând la vârsta de 24 ani, acea minunată ȘCOALA NORMALĂ SUPERIOARĂ, care face cu drept mândria profesorilor francezi, continuă a se ocupà mai cu deosebire de studiul Fizicei, în care specialitate a publicat mai multe lucrări importante, mai cu seamă relativ la electricitate. Voiu cità numai volumul intitulat „La Physique moderne, son évolution", pentrucă oglindește spiritul său critic așà de bine cumpănit.

«Ca președinte al Societății franceze de Fizică din Paris, Lucien Poincaré a inagurat o strălucită serie de conferințe asupra ideilor actuale relative la constituțiunea materiei.

«Părăsind învățământul superior unde a profesat mai mulți ani, fizicianul Lucien Poincaré a intrat în administrațiunea învățământului, în care s'a

distins prin calitățile sale administrative, cari l-au condus la însemnata demnitate de Vicerector al bătrânei Universități dela Sorbonne, unde și-a găsit, sfârșitul mult prea de timpuriu pentru un om de valoarea sa.

«România pierde într'însul un adevărat prieten și deaceea mai cu seamă îl plângem noi în Academia Română».

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi* cetește o adresă a Ministerului Afacerilor Străine către Ministerul Instrucțiunii, primită în copie dela acest din din urmă Minister, referitoare la restituirea obiectelor și manuscriptelor ridicate de trupele bulgare dela Academia Română, dela muzeele regionale și dela stațiunile arheologice din Dobrogea. După părerea Guvernului Englez, chestiunea restituirii obiectelor sustrase de Bulgari din România, Jugoslavia și Grecia á fost regulată prin art. 125 din Tratatul de pace cu Bulgaria, dar numai după ratificarea acestui tratat Guvernul român ar puteà trimite o comisiune spre a căutà și indentificà obiectele ridicate. In orice caz potrivit dispozițiunilor cuprinse în menționatul articol, obiectele în chestiune n'ar puteà fi restituite decât prin intermediul Comisiunii de reparațiuni.

D-l *I. Bianu* observă că manuscriptele Academiei nu au fost luate de Bulgari, ci de Germani, cari le-au predat Bulgarilor.

D-l *V. Pârvan* dă explicațiunile necesare spunând că de cele mai multe ori intervențiile s'au făcut direct la Ministerul de Externe.

D-l *D. Onciul* crede că nu este îndestulătoare intervenția oficială; ar trebui să se intervină și personal la d-l Ministru al Afacerilor Străine.

D-l *I. Bianu* prezintă în dar din partea d-lui N. Firu, învățător în Ardeal, două volume manuscripte vechi românesti găsite la biserica greco-ortodoxă română din comuna Albești, județul Bihor. Un volum, asupra căruia d-l N. Iorga a făcut o comunicare în ședința precedentă, cuprinde texte variate din veacul al XVIII-lea și unele bucăți scrise într'o limbă românească, care pare a fi din al XVI-lea; celălalt este un Molitvenic scris la 1676 de popa Ursu din satul Cotigleat, județul Bihor. Academia posedă între manuscrisele românești un Molitvenic scris înainte de 1695 și o copie cuvânt cu cuvânt depe Cazania Mitropolitului Varlaam tipărită la Iași la 1643. Aceste două manuscripte scrise de aceeași mână nu aveau însemnat numele copistului. Scrisoarea lor cu caractere cu totul particulare este aceiași cu cea din Molitvenicul popei Ursu dăruit acum de d-l Firu. Este deci dovadă că amândouă acele cărți sunt scrise de acelaşi preot. Toate trei sunt prețioase documente despre starea de incultură în care se sbăteà atunci preoțimea românească lipsită de cărți, cei mai zeloși fiind siliți cu grea muncă să copieze cu mâna volume mari, cum erà frumoasa cazanie a lui Varlaam.

D-l *V. Pârvan* prezintă din partea d-lui Theophil Sauciuc o monografie foarte frumoasă şi interesantă asupra insulei Andros.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 2 APRILIE 1920.

Preşedinţa d-lui *St. C. Hepites*, Vicepreşedinte.

D-l *Dr. V. Babeş* face o comunicare despre *Prevenirea şi tratamentul meningitei cerebrospinale.*

D-l *N. Iorga* face o comunicare cu subiectul *Profesorul francez Lucien Repey şi începuturile istoriei universale la Români.*

ŞEDINŢA DELA 23 APRILIE 1920.

Preşedinţa d-lui *I. Brătescu-Voineşti*, Vicepreşedinte.

Dela d-l Dr. Gh. Crăiniceanu se primeşte în dar manuscriptul părţii a II a din Botanica de dr. Anastasie Fătu, continuarea la primul volum tipărit în 1880.

D-l *I. Bianu* prezintă un exemplar din cartea intitulată „Diarĭŭ sau Zioarĭŭ pe anul 1817“. Este un Calendar in 4°, cu loc larg lăsat alb la fiecare zi pentru însemnări, tipărit la Buda în limbile română şi sârbească. Exemplarul acesta a fost a lui Moise Nicoară, cunoscutul fruntaş român din Ungaria, care se vede din notele scrise de dânsul că a fost în misiune politică naţională la Viena şi primit în audienţă de Impăratul. Cuprinde multe însemnări scrise pe la 1817-18 sau puţin în urmă pe la 1820 (vezi nota dela pag. 66) unele în limba latină sau germană, altele româneşte cu slove cirilice sau cu litere latine. Lipsesc foile cu paginele 85-92, 95-98 şi 101-106, cari se vede din bucăţile rămase că au fost pline de însemnări, dar au fost smulse şi perdute. Multe din aceste însemnări ar fi de preţ pentru istoria evenimentelor epocei când au fost scrise, şi de persoana care le-a scris. De aceea atrage atenţiunea asupra volumului care se înscrie la secţia manuscriptelor româneşti. Volumul a făcut parte dinBiblioteca Centrală a Statului cedată Academiei prin lege la 1901.

D-l *Const. Moisil*, membru corespondent, comunică două monumente numismatice de un interes deosebit pentru istoria noastră culturală. Primul este o monetă a Ţerii Româneşti de tipul monetelor lui Radu II şi Vladislav II şi se înfăţişează astfel: + IѠ ВЛАДРЛ ВОЕД, scut despicat, având în

primul cartier un craiu nou mişcând deasupra unui soare cu şase raze, iar în cartierul al doilea trei fascii. *Rs.* † IΩ БАСАРАБА coif în profil spre stânga, în vârf cu o acvilă cu aripile strânse şi cu capul întors spre dreapta. Diametru 15 mm. Execuţie neîngrijită. Moneta aceasta nu poate fi atribuită decât unui Domn cu numele de Basarab din prima jumătate a veacului a XV-lea, căci după informaţiunile ce se pot scoate din documente şi din tezaurele monetare, descoperite până acum, activitatea bănăriei muntene a încetat pe la 1456, odată cu moartea lui Vladislav II. In prima jumătate a veacului al XV-lea se cunosc doi Domni cu acest nume: Basarab II fiiul lui Dan II, şi Basarab III, predecesorul imediat al lui Vladislav II. De oarece ca tip şi execuţie moneta aceasta se apropie foarte mult de a lui Vladislav II, urmează să o atribuim lui Basarab III. Celălalt monument prezentat de d-l Moisil, este o medalie de bronz ce are strânsă legătură cu începutul teatrului românesc. Ea este gravată pe o plachetă pătrată cu laturile de 35 mm. şi se descrie astfel: THÉATRVM VLACHICVM BVCHARESTINI (legendă circulară) stema Ţerii Româneşti încoronată şi susţinută de doi suporţi animali. Intre ornamentele din josul stemei se află data 1814. *Rs.* FRATRIBVS PROVANIS (legendă circulară) fiigură de femeie, alegorizând arta dramatică şi ţinând în mâna stângă o mască, în dreapta un echer. Medalia aceasta comemorează foarte probabil, o reprezentaţie dată de fraţii Provani în Bucureşti, la 1814, deci pe vremea Domnitorului Caragea, cunoscut pentru interesul ce l-a arătat artei dramatice. La unul din capetele plachetei se află o toartă, ceea ce dovedeşte că urmă să fie purtată la butonieră. Exemplarul nostru are şi o mică coroană princiară de bronz, ce se aplică deasupra toartei. Aceasta ne face să credem sau că medalia a fost purtată de un membru al familiei domneşti, sau că reprezentaţia a fost patronată de Domn, care a distribuit spectatorilor ca amintire exemplare din această medalie. Atât moneta cât şi medalia fac parte din colecţia defunctului C. Alessandrescu, fost subdirector al Monitorului Oficial şi membru fundator al Societăţii Numismatice Române.

ŞEDINŢA DELA 30 APRILIE 1920.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul*, Vicepreşedinte.

D-l *Dr. G. Marinescu* prezintă publicaţiunea *Reports to the Local Government Board on public health and medical subiects* (*New series No. 121*), în care se află tipărită lucrarea sa *Report of an enquiry into an obscure disease Encephalitis Lethargica*, şi un volum din *Recherches anatomo-cliniques sur les nevromes d'amputations douloureux. Nouvelles contributions*

à l'étude de la régénération nerveuse et du neurotropisme tipărită în *Philosophical Transactions of the Royal Society of London*, Series B, vol. 209 pag. 229—304. Apoi face o comunicare despre *Reeducarea fizică a invalizilor de răsboiu.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 7 MAIU 1920.

Președința d-lui *St. C. Hepites*, Vicepreședinte.

Ministerul Afacerilor Străine comunică prin scrisoare că Legațiunea din Copenhaga i-a făcut cunoscut că lăzile cu documentele Academiei se află în prezent în pivnițele Kremlinului, împreună cu tezaurul Statului. Cheile dela cavoul subteran al acestei clădiri foarte solide au fost predate în luna Fevruarie 1919 de către consulii francez și danez d-lui I. C. Brătianu, atunci Prim Ministru, care la acea dată se găsià la Paris.

Ministerul Afacerilor Străine face cunoscut că manuscriptele slavone ridicate dela Academie în timpul ocupației de către Germani și predate Bulgarilor, cari le-au dus la Sofia, se află în posesiunea Comisarului român la Sofia, afară de 4 cari nu se găsesc, și că a dat ordin să fie aduse în țară.

Părintele D. Dan, Consilier consistorial la Cernăuți, membru corespondent al Academiei, de față la ședință, dăruește un volum manuscript românesc care cuprinde: «Calendariu acum întâi românește așezat de pe cel sârbesc pe limba românească ca întru 85 de ani să slujască . . . . . . s'au și scris la anul Domnului 1765 . . . . . . și s'au scris . . . . . . la 1786 de Gavril Galert».

ȘEDINȚA DELA 14 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni*, Președinte.

D-l *I. Bianu* spune că manuscriptele slavone ridicate de Germani în timpul ocupației și predate Bulgarilor cari le-au dus la Sofia au fost primite ieri la Academie prin intermediul Ministerului Afacerilor Străine. Manuscriptele Academiei în număr de 306 și ale Muzeului de Antichități în număr de 7 par a fi intacte și bine păstrate. Lipsește un singur volumaș (No. 620),

dăruit de d-l General P. Năsturel, care cuprinde o carte elementară pentru învățarea limbii turcești *scrisă de un bulgar*, având cuvintele turcești scrise cu cirilica bulgărească.

— Se decide a se exprimà mulțumiri Ministerului Afacerilor Străine pentru ajutorul dat Academiei, spre a intrà în posesiunea manuscriselor luate cu forța și a se stărui mai departe pentru aducerea manuscrisului care lipsește.

D-l *Ovid Densușianu* prezintă în dar din partea autorului următoarele publicațiuni ale d-lui O. Tafrali: 1) La Roumanie transdanubienne (La Dobroudja), esquisse géographique, historique, ethnograghique et économique, Paris 1918; 2) Thessalonique des origines aux XIV-e siècle, Paris 1919 și 3) Traducerea în limba franceză a lucrării d-lui G. Vâlsan: Românii din Bulgaria și Serbia cu o prefață și note suplimentare. Paris 1918.

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1920.

ŞEDINŢA DELA 15 MAIU 1920.

Preşedinţa d-lui *P. Poni.*

D-l Secretar General *I. C. Negruzzi* zice: Domnilor Colegi, în lipsa d-lui Preşedinte din Capitală am cerut o audienţă la Maiestatea Sa Regele şi L-am rugat să urmeze tradiţia stabilită de răposatul Rege Carol şi să prezideze şedinţele solemne pentru recepţiunea noilor membri. Am exprimat dorinţa ca şi Maiestatea Sa Regina să iea parte la aceste şedinţe, cari în actuala sesiune vor fi în număr de 4. In cele din urmă am arătat Suveranului modul cum este tratată această Instituţiune pentru înălţarea culturii de autorităţi cu ocaziunea diferitelor serbări jubilare, solemnităţi etc. Maiestatea Sa a binevoit a-mi răspunde că doreşte să iea parte la toate şedinţele solemne de recepţiune şi crede că şi Maiestatea Sa Regina va asistà măcar la una din ele ; doreşte apoi ca două din aceste şedinţe să se ţină înainte şi celelalte două după alegerile din Transilvania. In ce priveşte nedreptatea ce se face Instituţiunii noastre la serbări jubilare şi alte solemnităţi se va înfiinţà un şef suprem al Casei Regale cu care ar trebuì să ne înţelegem şi să fixăm toate aceste puncte de ceremonial. Acesta este rezultatul audienţei. Am avut bucuria să constat şi cu această ocaziune solicitudinea ce Maiestatea Sa Regele, Preşedintele de Onoare şi Protectorul Academiei, poartă Instituţiunii noastre.

D-l Secretar General *I. C. Negruzzi* ceteşte următorul
Raport asupra lucrărilor făcute în 1919—20:

Domnilor Colegi,

Deschizându-se astăzi sesiunea generală a Academiei, gândul nostru se îndreaptă, plin de recunoștință, către M. S. Regele Ferdinand și Augusta Sa Familie, cari sunt așà de strâns legați de desvoltarea Instituției noastre. Augustii noștri Suverani, în vremurile grele și mari prin cari am trecut, ne-au dat o pildă nebiruită de iubire de țară și de neîntrecut devotament, de cari mai ales Academia, ce se bucură de protecția viteazului Domnitor al României întregite, Președintele nostru de onoare, — se mândrește cu deosebire.

Ziua de 29 Decemvrie, când Parlamentul țerii a votat într'o conglăsuire marele act al Unirii tuturor Românilor, a fost un prilej pentru Academie ca să prezinte M. S. Regelui o adresă omagială din partea noastră. Această adresă de mulțumire și de felicitare a fost îmmânată M. S. Regelui de Delegația Academiei, căreia a binevoit a-i răspunde prin cuvinte pline de un cald patriotism și de îndemnuri bune.

Suferințele prin cari a trecut țara noastră în urma unuia din cele mai cumplite războaie ce au bântuit omenirea; neajunsurile nespus de mari, ca și trebuința imperioasă a unei refaceri cât mai grabnice, au fost de o potrivă simțite și de Instituțiunea noastră. România, cu o populație și o întindere mai mult ca îndoită, poate deacum înainte privì viitorul cu deplină încredere, dar trebue să înceapă fără întârziere opera metodică de consolidare națională, cu puterile unite ale tuturora. Numai astfel vom cinstì amintirea celor mai aleși fii și frați ai noștri, cari și-au jertfit vieața pentru a ne lăsà o patrie mare. Noi avem îndatorirea de a o face și puternică și cultă, pentru ca, cu bogățiile și comorile ce posedă și cu inteligența cu care natura a înzestrat pe fiii ei, să poată sta alături cu demnitate de popoarele intrate de mai de mult pe calea civilizației și propășirii și astfel să-și împlinească menirea ei istorică.

Răsboiul cumplit, pe care noi l-am mai continuat și după înfrângerea dușmanilor celor puternici, a lăsat răni adânci în trupul țerii, mai ales în regiunile cari au fost în zona luptelor și dincoace de Milcov în partea cotropită de năvălitori și stăpânită de ei cu asprime aproape doi ani. Urmările acestei necruțătoare dominațiuni se resimt și azi la noi, mai puternic decât în alte țeri lovite de furia răsboiului. Ele se simt în toate direcțiile; atât în vieața de

toate zilele lipsită cu desăvârșire de bunăstarea de altă dată, cât și în vieața culturală, care formează cea mai înaltă preocupare a Instituțiunii noastre. Scumpirea excesivă a traiului impune Academiei jertfe mari bănești, iar frământările sociale cari au dezorganizat fundamental lucrul în ateliere, și mai ales în cele grafice — adăogându-se și prețul ridicat al materialelor de imprimat — ne întârzie în mod serios de a continuà lucrarea culturală începută așà de bine și dusă până acum patru ani cu atât de frumoase urmări. Sperăm însă că nu va mai trece multă vreme, până când Academia își va puteà reluà pe deplin activitatea ei cu o desvoltare mai largă și mai puternică decât înainte.

I. *Membrii.*

Academia a încercat în cursul anului dureroasa pierdere a membrului activ *A. D. Xenopol,* a membrilor onorari D. C. Sturdza-Scheianu, Sir Wiliam Crookes, Lucien Poincaré și a membrilor corespondenți Petre Broșteanu, C. F. Robescu și Dr. Alexandru Sutzu.

A. D. Xenopol a încetat din vieață în ziua de 27 Fevruarie. Regretatul coleg ocupase încă din 1893 locul lăsat vacant de marele bărbat de stat Mihail Kogălniceanu în Secțiunea istorică. A. D. Xenopol a fost unul din cei mai de seamă profesori ai Universității din Iași, un mare istoric și distins economist, al cărui renume a trecut de mult peste granițele țerii. Revistele străine de specialitate, franceze, germane, italiene au făcut aprecieri foarte favorabile asupra scrierilor istoricului nostru și au publicat chiar multe lucrări de ale sale. Invățații străini i-au arătat o deosebită considerațiune; astfel Lavisse și Rambaud i-au cerut colaborarea la marea lor Istorie universală pentru partea privitoare la istoria română; Institutul Franciei, recunoscându-i meritele covârșitoare, l-a ales membru asociat al Academiei de științe morale și politice.

Lucrarea sa de căpetenie este *Istoria Românilor din Dacia Traiană* în 9 volume, Iași 1888—1910, și ediția populară în 13 volume, Iași 1896. După cronica lui Șincai, Istoria lui Xenopol este cea dintâi mare sinteză a întregei istorii românești. Pentru a înfățișà și a face cunoscut străinătății trecutul neamului nostru, el a publicat multe scrieri și monografii, mai ales în limba franceză, din cari cele mai însemnate sunt: *Histoire des Roumains de la Dacie Trajane,* în 2 volume, Paris 1896; *Les Roumains au moyen-*

âge, Paris 1885, care apăruse și în românește sub titlul: *Teoria lui Rösler: studii asupra stăruinței Românilor în Dacia Traiană*, Iași 1884; *Pierre le Grand et les pays roumains*, Louvain 1886; *Etudes historiques sur le peuple roumain*, Iași 1887; *Le quatrième centenaire de la mort d'Etienne le Grand*, 1904; *Le règne du Prince Alexandre Jean I (Couza)*, Paris 1906; cele opt lecții făcute la Collège de France și publicate sub titlul de: *Les Roumains: Histoire, état matériel et intellectuel*, Paris 1908; *L'influence intellectuelle de la France en Roumanie*, Paris 1914.

Alte lucrări istorice, pe lângă numeroasele sale comunicări făcute în Academie și deosebite studii critice compuse în întâia sa tinerețe, sunt: *Răsboaele dintre Ruși și Turci*, în 2 volume, Iași 1880; *Serbarea școlară dela Iași:* acte și documente, Iași 1885; *Mihail Kogălniceanu*, discurs de recepțiune, București 1895; *Istoria și genealogia Casei Callimachi*, București 1897; *Lupta dintre Drăculești și Dănești*, București 1907; *Râșnovul de lângă Brașov*, Iași 1912; *Regele Carol I*, Iași 1912; *Fürst Bismarck und Nicolaus Kretzulesku*, Stuttgart 1913.

Din gruparea și sintetizarea bogatelor fapte din marea sa operă, învățatul nostru coleg a scos principiile pentru înfățișarea istoriei ca știință și a tratat această chestiune într'un mare număr de lucrări. Astfel sunt comunicările făcute în ședințele Academiei, ca: *Expunere pe scurt a principiilor fundamentale ale istoriei*, 1900; *Noțiunea valorii în istorie*, 1905, și în ediție franceză, Versailles 1906, și în nemțeste, 1906; *Cauzalitatea în sucesiune*, 1906; *Neconștiutul în istorie*, 1907; *Despre metoda în științe și în istorie*, 1910, și în franțuzește, Paris 1910; *Evoluția în istorie*, 1907; apoi: *Principiile fundamentale ale istoriei*, și în ediție franceză, Iași 1899, 1900; *Etude critique sur une nouvelle histoire universelle*, Paris 1901; *Race et milieu*, Paris 1901; *La classification des sciences et l'histoire*, Paris 1901; *L'hypothèse dans l'histoire*, Macon 1901; *Les faits de succession; Sociologia e storia*, Roma 1906; *La théorie de l'histoire*, Iași 1907, Paris 1908; *L'imagination en histoire*, Paris 1909; *Istoria și geologia*, Iași 1910; *Le postulat psychologique*, Paris 1912; *La prévision en sociologie*, Paris 1912; *Natur und Geschichte*, München, Berlin; *Zur Logik der Geschichte.*

Dintre scrierile economice cele mai însemnate sunt: *Studii economice*, Iași 1879, Craiova 1882; *Memoriu asupra unor îmbunătățiri economice de realizat în Nordul Moldovei și în special în Iași*, Iași 1887, 1891; *Mijloacele de îndreptare ale stării*

țărănimii române, Iași 1907; *Proprietatea mare și cea mică în trecutu Țerilor Române,* Iași 1913; *La question israélite en Roumanie,* Paris.

Regretatul nostru coleg a fost și un neclintit apărător al drepturilor noastre naționale. Și pe acest teren a desvoltat o deosebită activitate, publicând: *Les Roumains et les Hongrois,* Paris 1896; *Românii și Maghiarii înaintea istoriei,* București 1900; *Românii și Austro-Ungaria,* Iași 1914, etc.

In ziua morții chiar, la 27 Fevruarie, d-l *D. Onciul,* aducându-ne la cunoștință această tristă veste, ne-a vorbit despre marea activitate a distinsului nostru coleg, iar d-l *N. Iorga* a rostit cuvântarea funebră.

D. C. Sturdza Scheianu, membru onorar al Academiei, ales la 1907 Aprilie 16, a decedat în ziua de 9 Fevruarie. Om cu alese însușiri și cu o distinsă cultură, a fost un studios și fin bibliofil, adunând cu mare stăruință și costisitoare sacrificii bănești o bibliotecă bogată istorică și o mulțime de alte materiale pentru cercetarea trecutului nostru. Toate aceste prețioase lucruri au trecut în stăpânirea Academiei încă de acum 35 ani. Până aproape de sfârșitul său, dânsul își urmăria în biblioteca ce-i aparținuse odată cercetările sale bibliografice cu o pasiune neîntrecută. Cele două însemnate lucrări ale sale, rămase neterminate din pricina vastului program ce-și impusese, sunt: 1) Bibliografia cărților străine în legătură cu țara și neamul românesc și 2) Indicele cronologic și analitic al documentelor românești publicate prin reviste și alte apariții periodice. Manuscrisele acestor două lucrări au fost dăruite Academiei de fiica neuitatului bărbat.

Sir William Crookes, a cărui moarte întâmplată în anul trecut ni s'a adus la cunoștință de redacția revistei fundate de dânsul *Chemical News,* a fost unul dintre cei mai străluciți oameni de știință din vremurile noastre. Bogata sa activitate în mai toate ramurile științei și mai ales în fizică și chimie i-au făcut reputația de atotștiutor. Numele său este legat de multe descoperiri științifice, d. e. în spectroscopie, în radiografie, etc. Academia s'a onorat mult alegând membru onorar la 27 Maiu 1913 pe acest mare învățat, care a fost membrul multor Academii și societăți științifice din lume.

La 9 Martie s'a stins din vieață *Lucien Poincaré,* membru onorar, care a ținut acum un an o caldă cuvântare în Academie,

cu ocaziunea vizitei universitarilor francezi la noi. Răposatul erà un specialist în studiul fizicei şi a publicat mai multe lucrări privitoare la electricitate. Una dintre scrierile sale cele mai apreciate este: *La physique moderne, son évolution*. Erà Preşedintele Societăţii franceze de fizică şi Vicerector al Universităţii din Paris.

D-l St. C. Hepites, în şedinţa dela 29 Martie, ne-a vorbit despre activitatea ştiinţifică a regretatului coleg.

In aceeaşi zi, la 23 Septemvrie, au decedat membrii corespondenţi din Secţiunea ştiinţifică C. F. Robescu şi Dr. Alexandru Sutzu.

C. F. Robescu erà cel mai vechiu membru corespondent, ales la 10 Septemvrie 1871. El întemeiase Revista Ştiinţifică (1870—1882), împreună cu foştii noştri colegi P. S. Aurelian şi Gr. Ştefănescu. A fost multă vreme profesor secundar şi a ocupat deosebite demnităţi înalte, ca aceea de Director general al Postelor şi Telegrafelor şi de Primar al Capitalei.

Dr. A. Sutzu fusese ales la 11 Aprilie 1888. Răposatul, un distins specialist de boale nervoase şi mintale, a profesat la Facultatea de medicină din Bucureşti psihiatria şi medicina legală. Erà doctor în medicină dela Atena şi Paris, unde a susţinut teza despre: *Considérations sur la dyspepsie essentielle* Paris 1865.

Alte scrieri rămase dela dânsul sunt: *Consideraţiuni asupra epilepsiei şi maniei epileptice*, Bucureşti 1869; *Ospiciul Mărcuţa: relaţiuni clinice şi medico-legale*. Bucureşti 1869; *Alienatul în faţa societăţii şi a ştiinţei*, Bucureşti 1877; *Despre mecanismul alienaţiunii mintale*, Bucureşti 1888; *Clasificaţiunea psicozelor*, Bucureşti 1900; *Simptomele catatonice. Valoarea clinică şi mecanismul lor*, Bucureşti 1903.

D-l *Dr. V. Babeş*, în şedinţa dela 3 Octomvrie, a arătat meritele şi activitatea colegului dispărut.

Petre Broşteanu, membru corespondent în Secţia istorică dela 1 Aprilie 1889, a încetat din vieaţă în cursul lunii Ianuarie 1920. Scrierile rămase dela dânsul sunt: *Das Eisen-und-Stahlwerk zu Reschitza*, Reşita 1879; traducerea în nemţeşte a unei părţi din memoriul lui I. Sterca Sulutiu de Carpenisiu: *Der Romäne als Jäger*, Reşiţa 1879; o traducere din Heinr. Francke, *Istoria Impăratului Traian*, Braşov 1895 şi *Traista cu poveşti*, Braşov 1896.

La 30 Noemvrie s'a oficiat, din inițiativa Academiei, un parastas de șease luni pentru odihna sufletului mult regretatului nostru coleg I. Bogdan.

La 28 Fevruarie s'a făcut un parastas la Mitropolie, oficiat de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, pentru comemorarea învățatului nostru coleg Titu Maiorescu; iara doua zi, colaboratorii Convorbirilor Literare au serbat, în aula Fundațiunii Carol, a 80 a aniversară dela nașterea acestui distins bărbat.

II. *Ședințele.*

Anul trecut Academia a ținut 19 ședințe ordinare, 1 solemnă, 1 extraordinară și 16 publice.

In ședințele publice s'au făcut următoarele lecturi și comunicări:

D-l *N. Iorga* a ocupat mai multe ședințe cu expunerile și comunicările d sale: la 27 Iunie a expus comunicările: *Mihnea Radu Vodă și tăierea boierilor munteni* și *O foae de cultură populară la 1845*; în ședința dela 3 Octomvrie a cetit comunicarea: *Unchiul lui Ștefan cel Mare;* la 24 Octomvrie ne-a întreținut despre: *Nouă mărturisiri străine despre istoria modernă a Românilor*; la 7 Noemvrie a făcut o comunicare despre: *Lucruri nouă găsite în Basarabia;* la 6 Fevruarie ne-a cetit comunicarea cu subiectul: *Note despre unirea Țerilor Românești;* la 19 Martie ne-a vorbit despre: *Urme de graiu și de trecut aflate în Ardeal;* în ședința dela 2 Aprilie ne-a expus comunicarea despre: *Profesorul francez Lucien Repey și începuturile istoriei universale la Români*; în sfârșit la 7 Maiu a ținut comunicarea despre: *Câteva fapte nouă din istoria Românilor*

D-l *G. Bogdan-Duică*, în ședința dela 27 Iunie, a făcut o comunicare despre: *Vasile Alecsandri.*

D-l *Dr. V. Babeș* de asemenea a ocupat două ședințe, la 24 Octomvrie, când a cetit comunicarea despre: *Condițiunile pentru a steriliză apa de băut prin filtrele dela Bâcu-Arcuda, după cercetările d-lui Dr. A. Babeș,* și la 2 Aprilie, când ne-a făcut comunicarea despre: *Prevenirea și tratamentul meningitei cerebro-spinale.*

In două ședințe, la 23 Ianuarie și la 13 Fevruarie, d-l *Ovid Densușianu* a expus comunicarea sa despre: *Originea Bascilor. Dovezile păstoritului pentru înrudirea Bascilor.*

In ședința dela 12 Decemvrie, d-l *S. Mehedinți* ne-a vorbit despre: *Populație, problema fundamentală a Statului român.*

D-l *Dr. G. Marinescu,* în ședința dela 30 Aprilie, a ținut o conferință despre: *Reeducarea fizică a invalizilor de răsboiu.*

In ședința dela 23 Aprilie, d-l membru corespondent C. Moisil a comunicat două monumente numismatice privitoare la istoria țerii: o monetă dela Basarab III, Domnul Țerii-Românești, și o medalie bătută în timpul lui Caragea la 1814.

La 14 Noemvrie, d-l Inginer Gogu Constantinescu a făcut interesanta sa comunicare despre: *Știința sonică.*

Osebit de aceasta, Academia a destinat comemorării bărbaților mari ai neamului 5 ședințe: la 26 Septemvrie, când d-l *V. Pârvan* a expus comunicarea sa despre *Impăratul Traian*, colonizatorul Daciei, dela moartea căruia s'au împlinit 18 secole în 1917; la 17 Octomvrie, când d-l *Ovid Densușianu* a ținut comunicarea pentru comemorarea lui *Nicolae Bălcescu*, cu ocazia împlinirii unui secol dela nașterea sa; ședința solemnă dela 21 Noemvrie pentru comemorarea lui *Mihaiu Viteazul*, la care au fost invitate biurourile Corpurilor Legiuitoare, senatorii și deputații din provinciile alipite la vechiul Regat, membrii onorari ai Academiei și prelații: I. P. S. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei și Sucevei, P. S. L. Episcopii Miron Cristea al Caransebeșului, Ioan Papp al Aradului și Nicodem, Arhiepiscop al Basarabiei. Cu această ocazie, d-l Vicepreședinte *D. Onciul* a salutat pe reprezentanții țerilor surori unite și ai bisericii naționale; apoi d-l *N. Iorga* a expus comunicarea comemorativă; ședința extraordinară dela 30 Noemvrie s'a ținut pentru serbarea unirii Basarabiei. D-l *St. Ciobanu* a expus comunicarea sa cu subiectul: *Continuitatea culturii și simțirii românești în Basarabia sub stăpânirea rusească*; în sfârșit ședința dela 27 Fevruarie a fost consacrată comunicării d-lui coleg *S. Mehedinți* pentru comemorarea lui *Titu Maiorescu.*

Academia a delegat pe mai mulți dintre colegii noștri să o reprezinte la diferite inaugurări, serbări și conferințe științifice, astfel: d-l *I. Simionescu* a fost delegat a o reprezintă la inaugurarea casei a opta naționale dela Pașcani în ziua de 12 Iulie; d-nii *A. Saligny* și *L. Mrazec* la adunarea constitutivă a diverselor organizări științifice internaționale din Bruxelles la 18—28 Iulie; d-l *I. Bianu* la distribuirea premiilor elevilor silitori din București, serbare care s'a făcut la 12 Iulie în sala Teatrului Național; d-nii *M. C. Sutzu* și *Ovid Densușianu* la a doua conferință a Uniunii Academice de cercetări și publicațiuni din Octomvrie; d-nii *N. Iorga* și *Simionescu* la procesiunea pentru transportarea capului lui Mihaiu Viteazul la Mânăstirea Dealu; d-l *D. Onciul* în Comitetul de educație cetățenească, întemeiat din inițiativa Marelui Stat Major al Armatei; d-l *St. C. Hepites*, delegat la serbările pentru inaugurarea Universității din Cluj, n'a putut participă din pricina unor piedici neprevăzute. D-l *N. Iorga* a cetit din partea Academiei adresa care i s'a putut transmite la vreme.

Comisia Monumentului Unirii a adus la cunoștința Academiei, în ședința dela 11 Iulie, hotărîrea de a se deschide o subscripție națională pentru monument și de a se publică condițiile concursului, fixând ultimul termen pentru 30 Aprilie. In ședința dela 28 Noemvrie s'a decis amânarea concursului până la strângerea sumelor necesare.

Dintre însărcinările științifice date de Academie, notăm pe a colegului nostru *N. Iorga*, care a fost rugat să cerceteze mânăstirile subterane din Basarabia, și pe cea încredințată d-lui P. Cancel, căruia i s'a votat, în ședința dela 20 Iunie, un ajutor pentru alcătuirea bibliografiei scrierilor slave privitoare la Români și limba românească.

Corporația noastră științifică, față de însemnătatea desăvârșită a ei și de rolul cultural pe care-l îndeplinește de mai bine de o jumătate de secol, s'a crezut chemată să participe și la vieața publică împreună cu Universitățile noastre, și de aceea a făcut intervenire către Președința Consiliului de Ministri, către Ministerul Instrucțiunii și către colegii săi din Minister, d-nii O. Goga, Duiliu Zamfirescu, I. Nistor și I. Inculetz, ca să stăruească, cu ocazia modificării legii electorale, ca și Academia să aibă un reprezentant al ei în Senat.

III. *Publicațiunile Academiei.*

Din cauza răsboiului, a lipsei și a scumpetei materialelor, dar mai ales din cauza grevelor lucrătorilor din tipografii, am rămas mult în urmă cu publicațiunile Academiei. Pentru a aduce o înlesnire acestor lucrări, ne-am procurat un vagon de hârtie din Transilvania și am intervenit la Casa Școalelor ca, din comanda de hârtie făcută în Suedia, să rezerve și pentru noi două vagoane.

Un bogat material, atât din cel pregătit în serviciul Bibliotecii, cât și din cel aprobat a se publică în *Memoriile* Secțiunilor și în volume separate, își așteaptă rândul la tipar. In urma propunerii Secțiunii istorice, s'a luat hotărîrea, în ședința dela 3 Octomvrie, de a se restitui autorilor străini de Academie lucrările aprobate spre publicare, din pricina neputinței de a le tipări.

Inainte de răsboiul nostru de întregire au apărut:

1. Din *Analele Academiei:*

a) Tomul XXXVIII — Partea administrativă și Desbaterile anului 1915—16.

b) Tomul XXXVIII — Memoriile Secțiunii literare s'a sfârșit de tipărit și cuprinde:

Dr. O. Ghibu, Din istoria literaturii didactice românești I. Bucoavnele.
« « « II. Abecedarele din Transilvania.
« « « III. Cărțile de cetire din Transilvania.
Duiliu Zamfirescu, Câteva cuvinte critice.

c) Tomul XXXVIII — Memoriile Secțiunii istorice s'a terminat și conține:

N. Iorga, Câteva știri nouă relative la legăturile noastre cu biserica constantinopolitană în a doua jumătate a secolului al XVII-lea.
G. N. Leon, Impozitele în funcțiune economică și politică socială.
N. Iorga, In legătură cu biblia dela 1688 și biblia dela 1667 a lui Nicolae Milescu.
Const. Moisil, Monete vechi românești inedite sau puțin cunoscute.
N. Iorga, Carpații în luptele dintre Români și Unguri.
« « Sârbii, Bulgarii și Românii în Peninsula Balcanică în evul mediu
Ioan C. Filitti, România față de capitulațiile Turciei.
C. Giurescu, Despre rumâni.
Dr. Al. Cziple, Documente privitoare la episcopia din Maramurăș.
N. Iorga, Amănunte din istoria noastră în veacul al XIX-lea.
» » Iordache Olimpiotul, vânzătorul lui Tudor Vladimirescu.
» » Două contribuții la istoria bisericească a Românilor.
N. A. Constantinescu, Cetatea Giurgiu. Originile și trecutul ei.
M. C. Sutzu, Contribuțiunea numismaticei la istoria antică a României transdunărene.
Vasile Pârvan, Histria. IV. Inscripții găsite în 1914 și 1915.
N. Iorga, Legăturile Românilor cu Rușii apuseni și cu teritoriul zis «ucrainian.»
» » Ceva mai mult despre vieața noastră culturală și literară în secolul al XVIII lea.
Ioan C. Filitti, Corespondența consulilor englezi în Principate.
N. Iorga, Originea și sensul direcțiilor politice în trecutul țerilor noastre.

d) Tomul XXXVIII — Memoriile Secțiunii științifice se află în curs de tipărire; au apărut până acum comunicările:

Dr. C. N. Ionescu, Contribuțiuni la fauna insectelor collembole din România, cuprinzând și forme cavernicole.
Dr. N. Leon, Studii teratologice asupra Cestoizilor.
G. N. Fințescu, Fluturele Aporia Crataegi L. în Iași. Biologie, fitopatologie, caractere exterioare și mijloace de combatere.
» » » Fluturașul Carpocapsa Pomonella L. în Iași. Biologie, fitopatologie, caractere exterioare și mijloace de combatere.

Dr. G. Marinescu, Neurologia pe câmpul de răsboiu.

Dr. N. T. Deleanu, Hidrologia substanţelor albuminoide de origine vegetală sub influenţa papainei şi a papaiotinei.

G. Vâlsan, Asupra trecerii Dunărei prin Porţile-de-fier. Studiu de geografie critică.

Dr. N. T. Deleanu, Fermentul peptolitic din ficus carica.

G. Ţiţeica, Deformarea unei clase de suprafeţe tetraedrale.

Dr. V. Babeş, In ce măsură a contribuit ştiinţa română la combaterea boalelor infecţioase în răsboiu.

V. C. Buţureanu, Massivul cristalin dela Broşteni. Studiu morfologic petrografic şi mineralogic.

e) Din *Tomul XXXIX — Partea administrativă şi Desbaterile anului 1916—1919* se află încă sub presă şi va cuprinde: I. Şedinţele ordinare dela 3 Iunie 1916—15 Octomvrie 1918; II. Sesiunea generală extraordinară dela Iaşi dela 8/21—15/28 Octomvrie 1918; III. Şedinţele ordinare dela Octomvrie 1918 — Maiu 1919; IV. Sesiunea generală din 1919.

f) Tomul XXXIX — Memoriile Secţiunii istorice se află încă sub presă şi din el au apărut următoarele comunicări:

N. Iorga, Cultura şi vieaţa socială românească subt vechiul regim.

» » Un reprezentant al elenismului în Moldova sub vechiul regim: Constantin Evnomic.

Vasile Pârvan, Gerusia din Callatis.

2. Din *Discursuri de recepţiune* au apărut:

XLIV. *I. Nistor*, Un capitol din vieaţa culturală a Românilor din Bucovina, 1774—1857,—cu Răspuns de *N. Iorga*.

XLV. *Ovid Desuşianu*, Barbu Delavrancea,—cu Răspuns de *Ioan Bianu*.

XLVI. *I. Inculetz*, Spaţiul şi timpul în noua lumină ştiinţifică,—cu Răspuns de *P. Poni*.

3. Din *Studii şi cercetări*, cari apar, potrivit hotărîrii D-Voastre din 15/28 Octomvrie, s'au tipărit până acum 4 lucrări:

I. *N. Iorga*, Istoria poporului francez.

II. » » Scurtă istorie a Slavilor răsăriteni.

III. *Dr. Gr. Antipa*, Problemele evoluţiei poporului român.

IV. *N. Iorga*, Istoria literaturilor romanice în desvoltarea şi legăturile lor. Vol. I. Evul mediu.

4. Lucrările Secţiunilor:

Publicaţiunile *Secţiunii istorice:*

a) Din *Bulletin de la Section historique*, care apare conform

deciziunii din 5/18 Maiu 1912, sub îngrijirea d-lui *N. Iorga* și cuprinde traduceri în limba franceză de pe comunicările din ședințele Academiei, au ieșit de sub tipar No. 3-4 din anul III-IV.

b) Traducerea în nemțește a studiului istoric și statistic al d-lui *I. Nistor: Românii și Rutenii din Bucovina* s'a terminat de tipărit, adăogându-i-se harta trebuincioasă.

Publicațiunile *Secțiunii științifice:*

a) Din *Bulletin de la Section scientifique,* care se publică conform deciziunii din 17/30 Maiu 1912, au apărut în 1916, sub îngrijirea d-lui *St. C. Hepites,* întâiele numere 1-4 din tomul V, care s'a încheiat cu n-rele 4-6 apărute în anii 1917—18. Din tomul VI (1919—20) s'a publicat n-rul 1 și se află sub presă n-rul 2, sub îngrijirea d-lui *Gr. Antipa,* Secretarul Secțiunii.

5. Din *Publicațiunile Fondului Adamachi* a apărut tomul VIII, format în întregime de scrierea d-lui *Dr. Gr. Antipa, Pescăria și pescuitul în România,* un volum de XX și 794 pagine cu 403 figuri în text și 75 tabele.

Se află acum sub presă tomul IX, început cu:

XLVII. *Dr. C. Bacaloglu* și *Dr. I. A. Scriban, Cercetări asupra histologiei patologice și a patogeniei miopatiilor primitive progresive pseudo-hipertrofice.*

6. Din *Publicațiunile Fondului Princesa Alina Știrbei* s'a publicat, în conformitate cu deciziunea din 14/27 Maiu 1914, tomul XI, cuprinzând Seria VI (1501—1547), din *Notes et extraits pour servir à l'histoire des Croisades au XV-e siècle* de *N. Iorga.*

7. Din *Documente istorice Hurmuzaki:*

Volumul XVIII : *Corespondența diplomatică și rapoartele consulare franceze* (1847—1851) s'a sfârșit de tipărit, împreună cu un apendice de documente din arhivele rusești (1596—1821) și cu indicele alfabetice ale volumelor XVI—XVIII, cuprinzând corespondența din arhivele diplomatice franceze.

Din tomul XIX, cu care se începe seria *Rapoartelor consulare austriace,* procurate din arhivele dela Viena și din alte izvoare, s'a continuat tipărirea sub îngrijirea colegului nostru d-l *I. Nistor.* Lucrarea a fost oprită, prin intrarea țerii în răsboiu, la coala 102, cuprinzând 784 documente din anii 1781—1797. Un bogat material este pregătit spre a fi tipărit, îndată ce funcționarea industriei tipografice va fi ajuns iar la starea normală.

IV. *Biblioteca.*

Chestiunea localului Bibliotecii ne preocupă de câţiva ani în mod serios, fiindcă achiziţiunile dinainte de răsboiu şi chiar acum, de când ne vin, conform legii imprimatelor, tipăriturile din toate ţinuturile româneşti alipite la vechiul Regat, sunt foarte mari faţă de încăperile pe cari le avem în actualul local. Deşi toate lucrările pregătitoare sunt făcute şi Statul ne-a destinat un fond de 3.000.000 lei, pe care nu l-am incassat încă, totuş nu se pot pune aşă curând în executare planurile de construcţia localului, din pricina greutăţii vremurilor. Din aceste consideraţiuni, se hotărîse să ne adresăm unor mari instituţiuni financiare naţionale cu rugăciunea de a destină câte o sumă ca ajutor pentru construirea noului local al Bibliotecii Academiei. Am intervenit în acest sens, mai întâiu, la Banca Naţională, dar până acum n'am primit nici un răspuns.

In timpul din urmă cheltuelile Instituţiunii noastre au crescut într'o proporţie îngrijitoare; puţinele publicaţiuni pe cari le-am dat la iveală ne costă de 10—15 ori mai mult ca în trecut; bugetul personalului administrativ şi de serviciu, din pricina condiţiunilor anormale prin cari trecem şi a scumpetei excesive a traiului, s'a sporit peste măsură şi trebue să mai sporească; iar veniturile Academiei au rămas aproape aceleaşi ca în trecut. Găsindu-ne în faţa unor astfel de dificultăţi, ne-am adresat Ministerului Instrucţiunii, rugând Guvernul să contribue cu o subvenţie extraordinară pentru cheltuelile bibliotecii Academiei, care este ţinută la dispoziţia publicului învăţat, şi prin aceasta face un serviciu public, care în toate ţerile este în sarcina Statului. Subvenţia de 25.000 lei pe care o da până acuma Statul, după legea din 1901, fiind cu totul neînsemnată în împrejurările de acum, s'a cerut ca să se adaoge în mod extraordinar cel puţin 100.000 lei. Sunt speranţe că dorinţa Academiei va fi îndeplinită.

Un neajuns însemnat pentru bunul mers al Bibliotecii este şi lipsa unui personal îndestul de pregătit şi statornic. Cauza care a contribuit mai ales la această stare supărătoare de lucruri este părăsirea serviciului de unii dintre funcţionarii mai vechi şi deprinşi cu lucrările, pentru a căută condiţiuni mai lesnicioase de traiu. Stavilirea răului pentru viitor este numai în urcarea foarte simţitoare a remunerării acestui personal, dela care se cer atât cunoştinţe serioase cât şi muncă inteligentă, devotată şi regulată de 5—6 ore în fiecare zi.

In raportul special al Comisiunii Bibliotecii vi se va arătà pe larg cum au crescut colecțiunile noastre științifice în anul trecut și lucrările făcute pentru catalogarea și buna lor păstrare și folosire; acì vă vom aduce la cunoștință numai următoarele date:

Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 288 zile de lucru: în 167 zile câte 8 ore pe zi: dela 8—12 a. m. și dela 2—6 p. m.; iar 121 zile câte 4 ore pe zi, dela 8—12 a. m.

S'au liberat 164 cărți de intrare în sala de lectură, dintre cari 18 și pentru secțiunea manuscriptelor.

Numărul cetitorilor în sala de lectură a cărților tipărite a fost în 1919 de 5867 cărora s'au comunicat 13.767 volume și broșuri (în afară de cele din biblioteca de referință pe cari cetitorii le consultă singuri); persoanele cărora s'au împrumutat cărți acasă au fost în număr de 391 și au împrumutat 2108 volume și broșuri.

Tabloul de mai jos arată creșterea totală a colecțiunilor Academiei în anul 1919:

Primite:	Volume și broșuri	Numere de reviste: române	Numere de reviste: străine	Atlase și hărți	Stampe și portrete	Volume mscr.	Documente	Fotografii	Albumuri	Foi volante	Note muzicale	Monete obiecte de muzeu
Conform legii dela 23 Martie 1904 .	4 207	2.211		6	14			231		4	44	
In dar sau în schimb	521	181	135	21	12	23	830	385		1	6	
Cumpărate	54		466	7	16	22	143	56	1	432		
Total . .	4.782	2 392	601	34	42	45	973	672	1	437	50	

Sala de lucru a manuscriptelor a fost frecventată de 359 cetitori, din cari 283 au studiat 810 manuscripte, 16 au consultat 469 documente și altor 60 li s'au comunicat 100 de cărți vechi românești.

Colecția de manuscripte s'a îmbogățit anul trecut astfel:

Cumpărate: 22 manuscripte, 143 documente și 1 copie fotografică.

Dăruite: 23 manuscripte, 50 documente, 780 autografe, 17 peceți cu tuș și 1 foae volantă.

Restituirea manuscriptelor slave ridicate de trupele bulgare dela Academie s'a făcut chiar ieri prin mijlocirea Ministerului de Afaceri străine.

Cabinetul Numismatic. Deşi colecţiunile numismatice ale Academiei se găsesc încă la Moscova, iar târgul monetelor vechi este foarte redus din cauza situaţiei create de răsboiul mondial, totuşi activitatea Cabinetului Numismatic a început să se îndrumeze pe calea normală.

In cursul anului expirat s'au achiziţionat atât prin cumpărături, cât mai ales prin donaţiuni, un număr relativ mare de monete antice, cari vor completà în bună parte colecţiunile noastre.

Stocul cel mai important între ele îl formează colecţiunea de monete a d-lui Mihail C. Sutzu, conservatorul Cabinetului nostru. Această colecţiune, deşi a suferit pierderi mari cu ocazia ocupaţiunii duşmane, totuş cuprinde un număr însemnat de monete greceşti şi romane din cele mai interesante. Ea a fost depusă în Cabinetul Numismatic şi s'a început chiar inventariarea ei, dar nu s'a putut terminà din cauza plecării d-lui Sutzu din ţară.

Tot dărniciei d-lui Sutzu îi datorăm şi o foarte preţioasă colecţiune de ponduri antice, compuse din 146 exemplare. Sunt parte ponduri greceşti — mai ales din oraşele noastre pontice — parte romane sau bizantine. Intre ele se află şi o serie aproape completă de ponduri egiptene, lucrate din piatră şi bronz. Valoarea acestei colecţiuni constă în faptul, că obiectele antice de acest fel sunt foarte rare, căci n'au atras decât prea puţin atenţiunea colecţionatorilor.

In cursul anului trecut am căutat să ne completăm şi colecţiunea de monete de hârtie, adunând tot felul de bilete ce s'au emis pe teritorul românesc în timpul răsboiului mondial.

De asemenea ne-am reluat legăturile cu numismaţii şi colecţionatorii din străinătate şi am stabilit relaţii cu cei din ţinuturile alipite. Rezultatul a fost că din multe părţi ne-au venit cereri pentru determinări de monete şi pentru informaţii numismatice.

V. *Fonduri, donaţiuni, legate.*

1. Legatul *Teodor Stănescu* a fost realizat în primăvara acestui an. Testamentul, prin care s'a lăsat acest legat având oarecari scăderi în formă şi cuprins, soţia şi rudele de sânge ale testatorului au făcut proces pentru anularea lui. Delegaţiunea, în dorinţa de a evità un proces costisitor, de lungă durată şi cu rezultate problematice, a ajuns la transacţie cu văduva şi cu rudele testatorului. Din această cauză, legatul a fost redus, iar suma totală realizată, în numerar şi efecte, a fost de 475,700 în loc de

520.000 lei, cât s'a prevăzut în testament. — Din suma realizată se pot acoperì sarcinele prevăzute în testament, rămânând Academiei deocamdată o mică parte, care se va mărì, când va încetà pensia văduvei testatorului.

2. *Succesiunea C. G. Vernescu.* — La jumătatea lunii Iunie trecut Tribunalul Ilfov, Secția IV, a deschis cassa de fier a defunctului C. G. Vernescu, aflată în locuința sa din București. In cassă s'a găsit al doilea testament al răposatului, prin care Academia a fost instituită legatară universală asupra nudei proprietăți a întregei sale averi, «pentru opere culturale», uzufructul lăsându-l soției sale.

Acest testament, care anulează pe cel dintâiu cu data 21 Iunie 1913, deschis la Iași în 1917, prin care se lasă Instituțiunii noastre nuda proprietate cu sarcini pentru 90% din venitul întregei averi, și din aceasta și alte cauze a fost acceptat de Academie în ședința ei dela 20 Iunie 1919. — Din cauza datoriilor mari și grele cari grevau fondul și a proceselor numeroase din diferitele părți ale țerii, succesiunea a fost acceptată sub beneficiu de inventar și luată în administrație.

Succesiunea a fost apoi vândută ca universalitate de bunuri — întreg activul și pasivul, — în cursul lunei Martie trecut, Băncii Țărănești în asociație cu d-l A. L. Zissu, proprietar din București, pentru suma de lei 6.000.000 în efecte de Stat 5%. Prețul rezultat din vânzare a fost consemnat la Cassa de Depuneri. Cupoanele se vor incassà de văduva defunctului, cât va trăì.

Exprimăm recunoștința Academiei lui Constantin Vernescu, al cărui nume va fi în veci pomenit cu venerație alături cu ale celorlalți mari binefăcători, cari prin donațiile lor au contribuit la desvoltarea activității Academiei și printr'însa a culturii naționale.

3. La 19 Iunie trecut a încetat din viață Al. D. Constantinescu, care, prin testamentul său autentificat la 11 Iunie 1919, a dispus ca cele două imobile ale sale din Capitală să fie vândute de soția sa și prețul obținut să fie capitalizat în titluri de rentă 5%, de al căror venit să beneficieze dânsa, cât va trăì. După încetarea din vieață a soției, acest fond va trece în stăpânirea Academiei sub numele de Fondul «Vasilică A. Constantinescu», în amintirea unicului său fiu căzut în toamna 1916 în luptele dela Bazargic, cu obligația ca venitul să fie întrebuințat pentru a se da burse pentru studii în străinătate la studenții săraci români, — «în

direcţia în care Academia va găsì de cuviinţă». D-na Ecaterina Constantinescu, văduva defunctului, a vândut amândouă imobilele şi cu suma obţinută a cumpărat efecte de ale Imprumutului Consolidării în valoare nominală de lei 266.400. Efectele au fost depuse la Banca Naţională.

Recunoştinţa Academiei va fi înscrisă în *Analele* acestei Instituţiuni pentru dovada de încredere ce i-a arătat răposatul, care în acest fel i-a lăsat însărcinarea de a perpetuà numele fiului căzut în luptă eroică pentru patrie.

4. *Fundaţiunea Vasile Adamachi* a avut înscrisă în bugetul pe anul 1919—20 pentru burse, cheltueli de şcoală şi lucrări practice de specialitate suma de 145.085,85 lei.

Bursele au fost în număr de 43 şi anume:

a) 10 burse de câte 360 lei pe an la şcoala practică de agricultură din Moara Grecilor;

b) 27 burse de câte 150 lei pe lună dintre cari:

11 la Facultatea de ştiinţe din Iaşi.

8 „ „ „ medicină „ „

8 „ Şcoala de poduri şi şosele din Bucureşti;

c) 1 bursă de 250 lei pe lună d-lui P. P. Stănescu, licenţiat al Facultăţi de ştiinţe, care-şi prepară doctoratul în ţară;

d) 4 burse de câte 800 lei pe lună d-lor Cristea Mateescu şi Gr. Vasilescu, absolvenţi cu diplomă ai Şcoalei de poduri şi şosele, şi St. Procopiu şi I. G. Botez, licenţiaţi ai Facultăţii de ştiinţe din Iaşi, pentru studii de specializare în Elveţia şi Franţa;

e) 3 burse de câte 1000 de lei pe lună d-lor Radu Georgescu, Al. T Bădărău, absolvenţi de liceu, şi Sergiu Paşcanu, absolvent al Şcoalei de po duri şi şosele, pentru studii de specializare în Anglia.

Celelalte obligaţiuni ale Fondului Adamachi au fost îndeplinite conform dispoziţiunilor testamentare.

5. *Fundaţiunea I. Otteteleşanu.*— Institutul de fete dela Măgurele n'a funcţionat nici în acest an. Clădirea acestei şcoale a suferit multe stricăciuni în timpul ocupaţiei şi are nevoie de reparaţiuni radicale; mare parte de mobilier, din instalaţiuni şi din lucrurile de gospodărie lipsesc. Reparaţiunile nu se pot încă face, obiectele nu se pot completà în situaţia actuală. Din această cauză Institutul n'a putut fi redeschis până acum,

6. *Școala de agricultură „Agarici“* dela Moara Grecilor și-a urmat cursul regulat și mulțumitor. In toamnă, în urma concursului, a fost admisă o nouă serie de 14 elevi.

7. *Cele două școale ale Fundațiunii „Tache Anastassiu“* și-au continuat mersul lor normal. Urmele adânci lăsate de războiu în avutul acestor școale sunt pe cale de a dispăreà.

8. *Venitul Fondurilor Ioan Fătu și Ioan Scorțeanu* din anii 1916, 1917, 1918 și 1919, în sumă totală de lei 72.000 și 2.900 s'au împărțit pentru procurare de cărți didactice și religioase la elevii săraci ai școalelor rurale din România întregită, precum urmează:

Lei 25.200 din Fondul Fătu și 1000 din Fondul Scorțeanu s'au pus la dispoziția colegului A. Bârseanu, pentru ajutorarea școlarilor din ținuturile de peste Carpați;

Lei 14.400 din Fondul Fătu și 600 din Fondul Scorțeanu s'au încredințat colegului Șt. Ciobanu, Directorul învățământului din Basarabia, pentru școlarii din acea provincie;

Lei 7.200 din Fondul Fătu și 300 din Fondul Scorțeanu s'au dat colegului I. Nistor, pentru școlarii din Bucovina;

Lei 25.200 din Fondul Fătu și 1000 din Fondul Scorțeanu au fost destinați pentru școlarii săraci ai școalelor rurale din județele Putna și Ialomița. Sumele de 15.600 pentru județul Ialomița și 10.600 pentru județul Putna au fost încredințate inspectorilor școlari respectivi și cu ele s'au procurat cărți elevilor din numitele județe prin mijlocirea revizoratelor acelor județe.

9. *Fondul Obedenaru.*—In cursul anului au încetat din vieață amândoi uzufructuarii Fondului Obedenaru, văduva Maria Obedenaru și Pantele Obedenaru, soția și fratele testatorului. Intreg venitul fondului de aproximativ 35.000 lei, conform dispozițiunilor testamentare, va fi folosit în viitor pentru trebuințele Academiei.

10. *Vânzarea bunurilor mici,* autorizată prin deciziunile dela 25/12 Octomvrie 1918 și 2 Iunie 1919, s'a continuat în limita posibilității, iar sumele primite au fost incorporate în fondurile respective.

11. *La ușurarea greutăților Statului* Academia a contribuit cu suma de lei 682.020, subscrisă la Imprumutul Consolidării dela diferite fonduri.

12. Delegațiunea a prelungit până la primăvara viitoare (1921) lăsarea în mod gratuit pentru serviciul invalizilor de războiu a imobilului Academiei din calea Victoriei 133, vecin cu localul ei, deși este mare trebuință de acest imobil pentru instalarea unor

servićii cu colecțiile lor, cari numai încap în actualul local. Acest imobil a fost din 1916 lăsat la folosirea diferitelor servicii pentru armată: Comitetul Central Sanitar, Crucea Roșie, Adăpostul Invalizilor de răsboiu. Noua prelungire pe o jumătate de an s'a făcut în urmă stăruitoarei cereri a d-lui Ministru de Răsboiu, care a arătat că se află în neputință de a găsì un alt local îndestulător pentru acel serviciu încă atât de însemnat și atât de necesar.

13. *Moșiile expropriate* de Stat spre a fi împărțite sătenilor nu au fost încă înlocuite cu titlurile de rentă, cari au să aducă veniturile cuvenite diferitelor fonduri. Marea și complicata operațiune este în pregătire.

14. Situația Fondului pentru monumentul lui V. Alecsandri la 3 Maiu a. c. a fost următoarea:

Liste de subscripție au fost 8743
din cari s'au înapoiat 7215 și
au rămas neînapoiate 1528.

Cu listele înapoiate s'au incassat	Lei	68.966,28
Din incassări extraordinare s'au primit	»	1.237,60
Din efecte ieșite la sorți » »	»	1.548,90
Din cupoane incassate » »	»	61.348,25
» » de incassat din trecut	»	3.432,75
	Lei	136.533,78

Acest fond se află depus:

In efecte de nominal . . . . Lei 115.400,—

cari au costat	Lei	103.158,10
Din venitul fondului s'a dat ajutor d-nei Alecsandri pe 71 luni	»	14.203,05
S'au cheltuit pentru reparații la casa Alecsandri dela Mircești	»	15.088,90
Au fost diverse cheltueli	»	2.728,75
	Lei	135.178,80
După incassarea cupoanelor	»	1 354,98
Total ca sus . . .	Lei	136.533,78

VI. *Concursurile premiilor.*

Pentru sesiunea actuală s'au publicat 7 premii pentru lucrările tipărite: Năsturel, al Asociațiunii Craiovene, Chrissoveloni, Anastasie

Stolojianu, Constantinide, Adamachi şi Lazăr şi alte 4 premii pèntru lucrări cu subiecte date şi anume: Adamachi, Alexandru Ioan Cuza, Eliade-Rădulescu şi Năsturel.

1. La premiul *Năsturel* de 4.000 lei, destinat a se da prin Comisiune specială unei cărţi scrise în limba română, cu conţinut de orice natură, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în 1919, s'au prezentat următoárele cărţi:

2. La premiul *Asociaţiunii Craiovene* de 1500 lei, care este a se acordà prin aceeaş Comisiune specială celei mai bune cărţi didactice în limba română printre cele apărute în anii 1917—1919 s'a prezentat o singură scriere:

3. La premiul *Chrissoveloni*, de 2.000 lei (divizibil), ce erà să se decearnă prin Comisiune specială celor mai bune lucrări asupra comerţului, publicate în limba română în anii 1917—1919, nu s'a prezentat nici o scriere.

4. La premiul *Anastasie Stolojianu*, de 3.000 lei, care este a se da prin Comisiune specială pentru cea mai bună lucrare cu subiect ştiinţific dintre cele publicate în anii 1914—1919 sau pentru cea mai bună descoperire sau invenţiune de interes general, făcută în aceiaşi ani, s'au prezentat următoarele publicaţiuni:

5. La premiul *Constantinide* de 4.000 lei (divizibil), care este a se decerne prin Secţiunea literară, pentru scrieri de literatură, de filologie sau de artă, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1917—1919, s'au prezentat următoarele cărţi:

6. La premiul *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), care este a se acordà prin Secţiunea ştiinţifică pentru scrieri cu conţinut ştiinţific, în înţelesul ştiinţelor exacte, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1917—1919, s'au prezentat următoarele:

7. La premiul *Lazăr* de 5.000 lei, ce este a se da prin Secţiunea ştiinţifică unei scrieri cu conţinut ştiinţific în înţelesul ştiinţelor exacte, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1918—1919, sau celei mai importante invenţiuni ştiinţifice făcute în aceiaşi ani, s'au prezentat numai următorii concurenţi:

8. La premiul *Adamachi* de 5.000 lei (divizibil), ce este a se decerne celei mai bune lucrări în limba română cu subiectul: *Ediţiunea românească a memoriilor Regelui Carol, cu adnotări istorice şi o prefaţă cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale* s'au prezentat două manuscripte, unul cu motto: *Nihil sine Deo* şi celălalt cu motto: *Domnul va ridicà dintre voi pe cineva*, etc,

Celelalte premii cu subiecte date, la cari nu s'a prezentat nici o lucrare, sunt:

9. Premiul *Alexandru Ioan Cuza* de 20.000 lei cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fondarea Principatelor.*

10. Premiul *Eliade-Rădulescu* de 5.000 lei cu subiectul: *Mişcarea revoluţionară din 1821 în Principatele Române.*

11. Premiul *Năsturel* de 5.000 lei cu subiectul: *Valoarea alimentară a porumbului.*

12. Premiul *I. Lecomte du Noüy* din 1917 şi 1919 de Lei 999,70, destinat elevilor din şcoalele de Arte-frumoase, a fost împărţit egal între următorii elevi ai şcoalei dela Iaşi: d-rele Eleonora Codreanu şi Georgeta Miclescu pentru desenuri după natură şi antic şi d-l Aurel Băeşu pentru desemn după natură.

D-l Preşedinte *P. Poni* prezintă următoarea Programă a lucrărilor din actuala sesiune generală:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei în 1919—20.
2. Raportul Comisiunii financiare asupra exerciţiului bugetar 1918—19.
3. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1919—20.
4. Alegerea Comisiunii bugetare pentru anul 1920—21.
5. Alegerea a trei membri activi: doi în Secţiunea istorică în locul răposaţilor *I. Bogdan* († 1 Iunie 1919) şi *A. D. Xenopol* († 27 Fevruarie 1920) şi unul în Secţiunea ştiinţifică în locul răposatului *C. I. Istrati* († 30/17 Ianuarie 1918).
6. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1919—20.
7. Raportul asupra activităţii Cabinetului numismatic în 1919—20.
8. Raportul Comisiunii Fundatiunii *Adamachi* pentru 1919—20 şi alegerea a doi membri, cari, împreună cu Secretarul general, să formeze Comisiunea pentru 1920—21. (Art. 17 Reg. Adam.).
9. Raportul Comisiunii şcolare asupra activităţii şcoalelor Academiei, întreţinute din fondurile *I. Otteteleşanu, Tache Anastassiu* şi *I. Agarici*, în anul 1919—20, şi alegerea Comisiunii pentru 1920—21.
10. Raportul Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice şi religioase din fondurile *Ioan Fătu* şi *Ioan Scorţanu* în 1919 şi alegerea Comisiunii pentru 1920.
11. Raportul Comisiunii Dicţionarului limbii române.
12. Discursuri de recepţiune ale membrilor aleşi în sesiunile trecute.
13. Chestiunea acordării burselor din fondul *A. F. Robescu.*
14. Chestiunea întrebuinţării venitului fondului *D. Sturdza,*

15. Chestiunea acordării bursei *Anastasie Stolojanu.*
16. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1919—20.
17. Chestiunea localului Bibliotecii.
18. Chestiunea Monumentului comemorativ al Unirii.
19. Deciziunile comisiunii speciale pentru acordarea premiilor (Art. 8, 9, 13 16 Reg. Prem.):
    - *Năsturel*, de 4000 lei,
    - *Asociaţiunii Craiovene*, de 1500 lei,
    - *Anastasie Stolojianu*, de 3000 lei.
20. Deciziunea Secţiunii literare pentru acordarea premiului *Constantinide* de 4000 lei (divizibil) (art. 14, 15 Reg. Prem.)
21. Deciziunile Secţiunii stiinţifice pentru acordarea premiilor (Art. 14, 15 Reg. Prem.):
    - *Adamachi*, de 5000 lei (divizibil),
    - *Lazăr*, de 5000 lei.
22. Deciziunea Secţiunii istorice asupra lucrărilor prezentate la premiul *Adamachi*, de 5 000 lei (divizibil) cu subiectul *Ediţia Românească a Memoriilor Regelui Carol.*
23. Şedinţă solemnă pentru proclamarea premiilor.
24. Subiect ales de Secţiunea literară pentru premiul *Adamachi*, de 5000 lei (divizibil) din 1925.
25. Subiect ales de Secţiunea istorică pentru premiul *Năsturel* de 5000 lei din 1925.
26. Subiecte alese de Secţiunea ştiinţifică pentru următoarele premii din 1925:
    - *Lazăr*, de 5000 lei,
    - *Neuschotz*, de 2000 lei.
27. Alegerea Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din 1919—20.
28. Alegerea Comisiunii de 12 membri pentru *Marele Premiu Năsturel* de 12.000 lei din 1921 (Art. 13 Reg. Prem.).
29. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiul *Dacia-România* din 1921 (Art. 4 Reg. special).
30. Alegerea Comisiunilor de câte 3 membri din Secţiunea literară pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiile din 1921 (Art. 20 Reg. Prem.):
    - *Năsturel*, de 5000 lei: *Vasile Alecsandri, Vieaţa şi opera lui.*
    - *Neuschotz*, de 2000 lei: *Cipariu şi Pumnul, activitatea lor filologică şi literară,*
    - *Anastasie Toncoviceanu*, de 1.000 lei (divizibil); *Studiu despre versificaţia românească,*

31. Alegerea Comisiunii de 3 membrii din Secţiunea istorică pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20 000 lei: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.*
32. Alegerea Comisiunilor de câte 3 membri din Secţia stiinţifică pentru cercetare lucrărilor cari se vor prezentà la premiile 1921:
    — *Alexandru Ioan Cuza*, de 6000 lei: *Studiul sistematic, faunistic şi biologic al larvelor de insecte din Balta Brateş,*
    — *Adamachi*, de 5000 lei (divizibil): *Studii originale despre etiologia, prevenirea şi combaterea uneia sau mai multora din boalele cari cauzează marea mortalitate a primei copilării în România,*
    — *Lăzăr*, de 5000 lei: *Studiul chimic al lignitelor din ţară,*
    — *Anastasie Fătu*, de 3000 lei: *Studiul şi harta geologică a unei regiuni din ţară,*
    — *Marele Premiu General Ioan Carp şi Maria Carp*, de 7000 lei: *Energia pe care ne-o pot da apele din ţară.*
33. Alegeri de membri onorari şi corespondenţi (Art. 31, 32 Stat., 68 Reg. gen.).
34. Formarea bugetului pentru 1920—21.
35. Alegerea Preşedinţilor şi Vicepreşedinţilor Secţiunilor pentru 1920—21 (Art. 15 Stat.).
36. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedinţilor Academiei pentru 1919—20 (Art. 15 Stat.).
37. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1920.

D-l *I. Bianu* ceteşte următoarea scrisoare primită dela d-na Elena D. Sturdza:

«Este bine cunoscut la Academia Română că mult regretatul meu părinte Dimitrie Constantin Sturdza-Scheianu în toată vieaţa lui a urmărit cu multă dragoste, cu neadormit zel şi cu însemnate sacrificii materiale formarea unei bogate biblioteci pentru istoria ţerii şi neamului nostru. Iar când nu a mai avut putinţă de a continuà îmbogăţirea acelei biblioteci a cedat Academiei totate colecţiunile adunate spre a fi continuate şi folosite.

«In dorinţa de a contribuì şi prin munca sa personală şi prin cunoştinţele sale speciale câştigate prin serioase studii, a consacrat un însemnat număr de ani, lucrând zilnic chiar la Academie, în mijlocul bibliotecii adunate de dânsul, pentru a face câteva lucrări menite să ajute şi să uşureze lucrarea învăţaţilor cari se devotează studiilor istoriei naţionale.

«Aceste lucrări sunt:

«1). *Bibliografia istoriei Românilor*, pentru care a descris pe bilete toate

cărțile aflătoare atât în fosta sa bibliotecă cât și în cealaltă bibliotecă a Academiei. Biletele cari formează lucrarea, sunt așezate în trei lădițe de lemn și în trei cutii de carton, rămase toate la Academie, unde se află și acum. Această lucrare o începuse încă o dată cu mulți ani înainte în formă de volum; acest volum se află și el la Academie lângă lucrarea cea nouă.

«2). *Regestele tuturor documentelor istorice românești interne* atât a celor publicate în toate publicațiunile aflătoare în biblioteca Academiei (volume, broșuri, reviste și ziare), cât și a celor nepublicate aflătoare în Arhivele Statului, Academiei, Epitropiei S-tului Spiridon din Iași, și a altor institute publice sau la familii, întrucât le-a putut cercetà.

«La toate documentele se arată data și cuprinsul lor, de la cine emanează, depozitul în care se află și locul unde au fost publicate.

«Biletele pe cari sunt scrise toate aceste indicațiuni pentru fiecare document sunt așezate în ordine cronologică și după domnii și sunt cuprinse în douăzeci și una cutii de carton. Cutiile se află în casa mea, căci punerea în ordine a acestui material a fost una din cele din urmă ocupațiuni ale părintelui meu.

«3). *Sigillografia românească.* Pentru această lucrare a fotografiat însuși un mare număr de sigilii de pe documente românești: domnești, mânăstirești, familiare. Fotografiile sunt lipite în ordine cronologică în două albumuri, iar pecețile sunt descrise pe bilete.

«Voința părintelui meu comunicată mie a fost ca toate aceste lucrări ale sale să fie dăruite Academiei Române, spre a fi păstrate lângă iubita lui bibliotecă și publicate de Academie cât mai curând cu putință, pentru ca astfel să-și ajungă scopul pentru care au fost făcute prin stăruința și osteneala lui, iar până la publicare să poată fi folosite de învățați competenți pentru a ajutà studiile istoriei neamului nostru.

«Socotesc o sfântă datorie să îndeplinesc voința neuitatului meu părinte, a cărui activitate Academia Română a distins-o alegându-l Membru Onorar al ei.

«Rog deci Onor. Academie să primească în dar lucrările mai sus arătate în amintirea mult regretatului și neuitatului meu părinte.

«Adaug pe lângă acestea câteva acte vechi privitoare la vieața și activitatea bunicului meu Constantin Sturdza».

— Se decide a se răspunde prin următoarea scrisoare de mulțămire:

«Cu o adevărată emoțiune o fost ascultată scrisoarea D-niei Voastre în întâia ședință din sesiunea genarală a Academiei, în mijlocul căreia să păstrează vie, cea mai simpatică amintire neuitatului D-voastre Părinte.

«Lucrările istorice, cărora mult regretatul nostru Coleg Onorar le-a jertfit puterea lui de muncă a celor din urmă ai săi câțva ani și pe cari binevoiți

a le dărui Academiei, cum fusese voința lui, vor fi păstrate cu sfințenie lângă prețioasa lui bibliotecă și vor fi puse la dispoziția învățaților spre folosire. Astfel ele își vor ajunge încâtva scopul pentru care au fost făcute cu atâta stăruință neobosită și dor de a ușură studiul istoriei naționale, până când împrejurările vor face cu putință tipărirea și răspândirea lor în toate centrele și la toate persoanele dedicate acestor studii.

«Cu onoare vă rugăm, Prea stimată D-nă, să binevoiți a primi cele mai călduroase mulțumiri ale Academiei împreună cu expresiunea consideraţiunii noastre distinse».

D-l *Al. Lăpědatu* zice că a putut prețui direct munca răposatului Sturdza-Scheianu și crede că Academia ar trebui să însărcineze pe cinevà competent să facă biografia acestui muncitor în ogorul culturii. In biografie să se specifice nu numai bogatele daruri făcute de dânsul acestei Instituțiuni culturale, dar și lucrările personale bibliografice pe cari încă fiind în vieață le-a dăruit în parte Academiei, iar acum moștenitorii au dăruit și restul spre folosința cercetătorilor.

— Propunerea se trimete Secțiunii istorice.

D-l *I. Bianu* prezentă Academiei două hărți manuscripte originale ale Moldovei dela 1833: una este *Harta Principatului Moldovei* făcută de Petre Asachi după proiectul alcătuit sub conducerea Marelui Logofăt Constantin Sturdza. Moldova este împărțită în 10 ținuturi, împărțite și ele în 4 până la 7 ocoale. In dreapta și în stânga hărții sunt tabele după județe, arătându-se la fiecare ocoalele cu numele lor și toate satele cuprinse în ele. A doua are titlul *„Tablou paralel pentru a slujì de alăturare în dizlocația ținuturilor și a ocoalelor din Prințipatul Moldovei“* și cuprinde 3 hărți a Moldovei pe scară mică din cari una arată „starea ținuturilor ocârmuitoare după învechita lor formă“, a doua arată „starea ținuturilor giudecătorești după dizlocația din luna Aprilie 1833“, a treia arată „starea ținuturilor înrătundite la 1833 după proiectul D. Marele Logofăt și Cavaler C. Sturdza“.

Amândouă aceste hărți au fost făcute de „Căminarul Petre Asachi, Prezidentul Giudecătorescului Tribunal din ținutul Botoșeni și s'au aprobarisit prin iscăliturile mădulărilor Sfatului Ocârmuitor“. Avem deci hărțile originale oficiale întărite de subscrierile autografe ale următorilor 6 boeri: C. Sturdza Vel-logofăt, Alexandru Ghica Logofăt, Teodor Balș, Soutzo, A. Suțu.

Aceste prețioase hărți se află în biblioteca Academiei de prin 1882—83, când în lipsa mea din țară un funcționar nepriceput le-a trecut în biblioteca cărților tipărite, unde au fost găsite acum cu ocaziunea unui control.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 17 MAIU 1920.

D-l *I. C. Negruzzi* face o comunicare cu subiectul: *Ioan Bogdan, Alexandru D. Xenopol, Alexandru Vlahuță și manuscripte ale lor.*

Cu această ocaziune d-l Negruzzi dăruește Academiei un mare număr de scrisori autografe ale personagiilor din comunicare.

D-l Președinte *P. Poni* mulțumește d-lui Negruzzi pentru statornica solicitudine ce poartă Instituțiunii noastre.

D-l *Gr. Antipa* cetește următorul:

Raport al Comisiunii financiare asupra administrației cassei și asupra situațiunii fondurilor în anul bugetar 1 Iunie 1918 — 31 Maiu 1919;

«Subscrișii membri ai Comisiunii financiare, aleasă de D-voastre în sesiunea generală trecută, procedând la verificarea cassei Academiei pe 1918-19 și a Fundațiunilor Adamachi, Ottețeleșeanu și Tache P. Anastassiu, am primit dela d-l Contabil rapoartele aferente, situațiunile de cassă și de excedente pe numitul an bugetar.

«Am controlat registrele și actele justificative, precum și recipisele de efectele depuse la Banca Națională, pe cari le-am găsit în perfectă ordine, și consemnăm în cele ce urmează rezultatul cercetărilor noastre.

«*Venituri:*

Din totalul prevederilor bugetare la venituri de	Lei	1.488 090,86
s'au încasat	„	1.037 788,52
s'au mai incassat peste prevederi din restanțele anului trecut, din vânzare de terenuri și altele.	„	1.382.457,20
Totalul încassărilor . . .	L.	2.420.245,72
lângă care se adaoge numerarul cassei la 31 Maiu 1919 .	„	1.146.923,83
Total general . . .	L.	3.567.169,55

«*Cheltueli:*

Din totalul prevederilor bugetare la cheltueli de	Lei	2.060.303,91
s'au cheltuit	„	1.046.010,47
se adaogă cheltuelile făcute peste prevederi: solduri din anul trecut, efecte cumpărate spre capitalizare și altele	„	1.175.315,59
Totalul cheltuelilor . . .	L.	2.221.326,06
Dacă scădem din totalul incassărilor de	L.	3.567.169,55
Totalul cheltuelilor de	„	2.221.326,06
Rezultă sold în numerar la 31 Maiu 1919	L.	1.345.843,49

care se repartizează astfel:

Lei 907.284,48 pentru fondurile Academiei,
» 236.765,46 » Fundațiunea Adamachi,
» 184.103,15 » » Otteteleșeanu,
» 17.690,40 » » Tache P. Anastassiu.

«*Efecte:*

«Din cercetarea tuturor operațiunilor am constatat că efectele ce Academia posedă la încheierea anului 1917—18

	Nominal	Peste nominal	Total
erau de	L. 10.616.187,50	L. 701.456,40	L. 11.317.643,90
se adaogă capitalizări făcute în cursul anului:	« 784.300,—		784,300.—
Totalul efectelor la 31 Maiu 1920	L. 11.400.487,50	L. 701.456,40	L. 12.101.943,90

«Dacă s'ar calculà acțiunile de Banca Națională după cursul zilei dela 5 Iulie 1919 st. n., prima cotă oficială de L. 8.200,—, atunci s'ar mai adăogà la suma de L. 12.101.943,90 un plus de L. 3.625.943,60.

«*Excedent:*

«Contul excedent în anul 1918—19 a fost următorul:

1. La fondurile Academiei . . . . L. 68.505,56
2. » Fundațiunea Adamachi . . . . » 49.008,70
3. » » Otteteleșanu . . . . » 19.049.97

In total L 136 564,23

care s'a trecut pe anul 1919—20.

«La Fondul Tache Anastassiu a fost un deficit de L. 4.847,43 provenit din cauză că s'au cheltuit sume peste prevederile bugetare pentru via dela Țigănești, Călmățuiu și altele și care se va acoperì în anul 1919—20.

«La 11 Septemvrie 1918 s'a primit conform încheierii Delegațiunii Nr. 1563 un nou fond Ilie R. Boroș în sumă de lei 25.000, — cu nuda proprietate, care s'a încorporat lângă celelalte fonduri ale Academiei.

«Acestea fiind cercetările noastre pe exercițiul financiar 1918 — 19, vă rugăm să binevoiți a da cuvenita descărcare».

Membrii comisiunii: *Dr. Gr. Antipa, G. Țițeica, S. Mehedinți.*

— Concluziunile raportului se aprobă cu unanimitate.

— Sunt realeși în Comisiunea financiară pentru cercetarea conturilor din 1919—20, d-nii *Gr. Antipa, S. Mehedinți, G. Țițeica.*

— Sunt aleşi în Comisiunea pentru examinarea lucrărilor făcute în 1919—20 d-nii *D. Gusti*, *Al. Lăpĕdatu*, *I. Lupaş*.

ŞEDINŢA DELA 18 MAIU 1920.

Preşedinţa d-lui *P. Poni*.

D-l *I. Bianu* ceteşte următorul raport al Comisiunii permanente a bibliotecii pentru anul 1919:

«Activitatea şi progresele Bibliotecei Academiei Române, în cursul anului 1919, au reintrat aproape în mersul lor normal.

«Activitatea însă, deşi superioară celei din anii trecuţi, este mai mică decât ar trebui să fie, din cauza înlocuirii a patru funcţionari de carieră— unul decedat şi trei demisionaţi — cu alţii noi, toţi studenţi.

«Biblioteca are 19 funcţionari şi anume: 2 la serviciul primirilor, 4 la secţia manuscriselor, unul la secţia periodicelor, unul la secţia stampelor, 4 la sala de lectură şi 6 la noul catalog; are şi 5 oameni de serviciu, în loc de 7 câţi erau în 1916.

«Cei 6 funcţionari dela noul catalog şi dela secţia periodicelor fiind cu totul noi (cel mai vechiu n'are încă doi ani de serviciu), răpesc mult timp conducătorului lor pentru pregătirea necesară, lucrând mai puţin din cauza lipsei de cunoştinţe tehnice. Este dar serioasă nevoie de a îndreptà această stare de lucruri, ce va fi dăunătoare bunului mers al bibliotecii în viitor, cu atât mai mult, cu cât din cei 6 funcţionari noi, abeà de vor rămâne doi în serviciul Academiei.

«Trebuie deci să căutăm a formà funcţionari de carieră pe cari să-i reţinem în serviciu prin onorarii serioase.

«Serviciul primirilor are 2 funcţionari şi un om de serviciu, cari până acum erau de ajuns pentru a îndeplinì toate lucrările cerute de organizarea lui. Acest serviciu trebuie însă negreşit desvoltat, adăugându-i-se cel puţin un funcţionar şi un om de serviciu, care în 1916, existà, pentru a face faţă în viitor tuturor lucrărilor, căci el va aveà sarcina să facă toate primirile publicaţiunilor ce se vor trimite, prin obligaţie legală, dela toate tipografiile din ţara mărită, sau cari se primesc ca daruri, în schimb sau prin cumpărare. Tot acest serviciu va trebuì să pregătească şi să tipărească publicaţiunea: *Creşterea Colecţiunilor*.

«Imbogăţirea colecţiunilor se va arătà amănunţit în acea publicaţiune, a cărui tipărire s'a oprit cu sfârşitul anului 1915, din cauza răsboiului, deşi

materialul este pregătit spre a fi dat la tipar îndată ce împrejurările vor permite.

«Iată, în oarecari amănunte, activitatea acestui serviciu al Academiei în anul 1919.

A. Secțiune cărților tipărite.

1. *Consultarea.*

«Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 288 de zile de lucru, afară de Dumineci și sărbătorile fixate de Delegațiune. In 167 de zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, 8—12 și 2—6, iar în 121 de zile a fost deschisă numai 4 ore pe zi, 8—12.

«Au fost împrumutate acasă, potrivit regulamentului, 2108 volume, la 391 persoane.

«S'au liberat 164 permise de intrare în sala de lectură (No. 1-164), dintre cari 18 și pentru secțiunea manuscriptelor și documentelor.

«Ajutorul ce dă Biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională se poate vedeà mai bine din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, după cum se arată în tabela următoare:

Tabela I.

ANII	Cetitori	Volume comunicate	Imprumutători	Volume împrumutate
1915	9.229	26 065	392	1.239
1916	5.996	19.313	450	1.219
1917	2.909	11.651	333	971
1918	4.215	12 181	614	1.534
1919	5 867	13.767	391	2.108

«Pe lângă cărțile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la dispoziție o întreagă bibliotecă de 1685 volume, cu cărțile cele mai des întrebuințate pe cari le folosesc fără cerere.

2. *Sporul.*

«Biblioteca (secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1919 cu 4782 volume față de 698 în 1918.

«Din următoarea tabelă, extrasă din statistica lunară publicată de serviciul bibliotecei, se poate vedeà creșterea în 1919:

Tabela II.

	Volume şi broşuri	Numere de Reviste		Atlase şi hărţi	Stampe şi portrete	Volume manuscripte	Documente	Fotografii	Albumuri	Foi volante	Note muzicale
		române	străine								
Primite conform legii dela 23 Martie 1904	4.207	2.211	—	6	14	—	—	231	—	4	44
In dar sau în schimb	521	181	135	21	12	23	830	385	—	1	6
Cumpărate	54	—	466	7	16	22	143	56	1	432	—
Total . . .	4 782	2 392	601	34	42	45	973	672	1	437	50

«La biroul de primire al publicaţiunilor au intrat 200 de pachete cu imprimate din Bucureşti şi 262 pachete din provincie, în total 462.

«S'au înregistrat şi ţinut în evidenţă 750 de publicaţiuni periodice din ţară şi 4 româneşti din America, în total 754.

« Pentru publicaţiunile legale netrimise s'au somat 26 de tipografi şi editori pentru trimiterea a 50 de cărţi. Pentru periodice (ziare şi reviste) s'au făcut 1396 de reclamaţiuni; s'au dat în judecată 69 tipografi şi editori pentru 110 publicaţiuni periodice netrimise.

«Sporul secţiunii cărţilor tipărite în ultimii 10 ani se poate vedeà din următoarea tabelă :

Tabela III.

ANII	Volume şi broşuri	Ziare şi reviste române	Ziare şi reviste străine	Atlase şi hărţi	Foi volante	Note muzicale	Stampe şi portrete	Fotografii	Albumuri
1910	7.014	721	285	44	17 183	4	147	495	4
1911	5.680	609	.213	35	8.722	5	39	36	14
1912	6 589	660	247	155	13 756	30	43	291	17
1913	5 972	657	309	102	10.312	174	208	155	14
1914	4 372	690	269	68	7.733	—	100	250	9
1915	5.934	653	203	65	5 800	156	89	371	10
1916	3 174	623	209	11	7 037	22	39	162	5
1917	194	620	—	5	4	—	—	—	2
1918	698	33	81	36	353	1	13	25	12
1919	4.782	754	328	34	437	50	42	672	1
Totalul creşterii 1910—1919	44.409	6.020	2.144	555	71.087	442	720	2.457	78

«III. *Catalogarea şi alte lucrări.*

1. *Catalogul nou.* S'au înscris în inventar 3971 opere în 4818 volume (No. 50.500—54.471.).

«S'au catalogat definitiv şi s'au aşezat în rafturile bibliotecei 3.600 opere în 4418 volume (No. 50.500—54.100), pentru cari s'au lucrat:

4.685 fişe pentru catalogul alfabetic al autorilor şi
5.147 fişe metodice, pentru catalogul pe materii,
9.832 fişe.

«În rezumat, până la 31 Decemvrie 1919, catalogul cel nou cuprinde:

a) Trecute în inventar: 54.471 opere în 71.116 volume,

b) Catalogate definitiv şi aşezate în rafturi: 54.100 opere în 70.716 volume
Pentru toate aceste 54.100 opere s'au lucrat:

67.224 fişe alfabetice,
58.640 „ metodice.
125.864 fişe,

«Din bibliotecile mai vechi necatalogate s'a terminat cu încorporarea bibliotecilor Buicliu şi Bernath-Lendway, iar biblioteca Georgian este în curs de încorporare.

«2. *Cărţile în curs de publicare.* S'au înscris în inventarul special 66 opere (No. 589—655), pentru care s'au făcut 71 fişe de control. S'au făcut fişe speciale pentru ambele cataloage pentru toate acestea, şi anume: 73 fişe alfabetice pe autori şi 78 fişe metodice, în total 151 de fişe.

«3. *Secţiunea periodicelor.* S'au înscris în cursul anului, în inventarul special şi cu numerotare deosebită 346 publicaţiuni (No. 4080—4426).

«Catalogul pe fişe (al periodicelor) destinat să fie pus la dispoziţia cetitorilor a atins 6792 fişe, făcându-se 376 în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 6800 fişe, din cari 442 în cursul anului.

«Revizuirea colecţiunilor se ţine la zi, făcându-se fişe de control pentru lipsuri şi dublete.

«4. S'au legat în cursul anului numai 16 volume din secţiunea cărţilor tipărite şi 139 periodice. Din cauza lipsei de material şi de lucrători, preţul a ajuns peste măsură de exagerat şi am fost siliţi să suspendăm cu totul legatul cărţilor. Această stare de lucruri este păgubitoare pentru toate cărţile, dar mai ales pentru buna păstrare a periodicelor in folio, cari sunt expuse mai mult stricăciunii. Periodicele nelegate se servesc cetitorilor numai în cazuri absolut necesare.

«5. Serviciul Bibliotecii pregăteşte publicaţiunea „Creşterea Colecţiunilor", al cărui manuscris este gata pentru anii 1916—1919.

«Statistica lunară de mişcarea bibliotecei se trimite regulat ziarelor spre publicare.

«6. Pe măsură ce relaţiile comerciale şi serviciul postal cu ţerile apusene s'au putut restabili în urma răsboiului, s'au reluat raporturile cu librăriile, procurându-se cărţile mai necesare, s'au reînoit abonamentele la revistele din ţerile aliate şi neutre şi s'au reluat raporturile cu Academiile şi Societeţile ştiinţifice pentru schimbul publicaţiunilor.

«7. *Secţia stampelor.* Materialul acestei secţiuni devenid destul de bogat s'a stabilit în amănunte un plan definitiv de organizare şi s'a început aşezarea materialului după acest plan, însciindu-se în inventare speciale, în anul 1919, 500 hărţi aşezate în 21 mape şi 2699 portrete istorice aşezate în 73 mape.

B. Secţiunea manuscriptelor şi documentelor.

«Această secţiune are acum numai doi funcţionari, în loc de 4, câţi au fost înainte de răsboiu. Din această cauză colecţiunile pot fi deschise pentru studii, numai dimineaţa. In cele 2 locuri vacante prevăzute în buget, nu s'au putut numì funcţionari, din cauză că nu se găsesc tineri cu pregătirea specială cerută de natura lucrărilor. Este necesar, de asemenea, să se prevadă în buget un post pentru un om de serviciu, care să fie în acel timp şi pentru cabinetul numismatic.

«1. *Consultarea.* Sala de lucru specială a manuscriptelor a fost frecventată în cursul anului 1919 de 357 cititori şi anume: 283 au studiat 810 manuscripte, 16 cetitori au studiat 469 documente şi 60 cetitori au consultat 100 de cărţi vechi româneşti.

«Frecvenţa sălii manuscriptelor în ultimii 5 ani se poate vedeà din tabela următoare:

Tabela IV.

ANII	Cetitori	Volume manuscrise	Documente	Cărţi vechi româneşti
1915	1.605	8.904	45.447	534
1916	1.425	4 213	43 299	263
1917	—	—	—	—
1918	96	184	40	194
1919	359	810	469	100

«2. *Sporul.* S'au cumpărat 22 manuscripte, 143 documente şi o copie fotografică.

«S'au primit în dar 23 manuscripte, 50 documente, 780 autografe, 17 peceţi cu tuş şi 1 foaie volantă.

«Cele 43 volume manuscripte, cumpărate şi dăruite în 1919, se împart în: româneşti 33, greceşti 6, franţuzeşti 2, 1 latinesc şi 1 oriental.

«Sporul secţiunii manuscriptelor, în ultimii 10 ani, se arată în tabela următoare:

Tabela V.

ANII	Volume manuscrise	Documente
1910	248	2.790
1911	54	2.153
1912	165	583
1913	68	892
1914	95	578
1915	202	3 741
1916	77	972
1917	1	55
1918	63	69
1919	45	973
Totalul creştérii 1910—1919 . . .	1.018	12.806

«3 *Cataloage şi alte lucrări.*

«*Documente.* S'au aşezat la colecţiile lor în pachete 724 documente şi 780 autografe româneşti şi străine, în total 1504.

«S'a pregătit materialul pentru publicaţiunea: «*Creşterea Colecţiunilor*», din anul 1919.

«*Manuscripte.* S'au înscris în inventarul manuscriptelor româneşti 58 de volume (No. 4582—4640).

«S'a continuat descrierea amănunţită a manuscriptelor româneşti pentru a se tipări în catalogul descriptiv, începând cu manuscriptul No. 1996, făcându-se în cursul anului descrierea a 13 volume.

«S'au pregătit, pentru a fi date la legat 38 volume manuscripte».

D-l *I. Simionescu* observă că în sesiunea generală trecută s'a luat deciziunea ca *Creşterea Colecţiunilor* să fie transformată într'un fel de bibliografie periodică a publicaţiunilor intrate în bibliotecă, care să se tipărească lunar şi numai publicarea manuscriselor intrate să se facă mai rar. Este necesar ca acea deciziune să fie adusă la îndeplinire, pentru ca intelectualii să poată luà cunoştinţă de lucrările apărute şi primite la Academie.

D-l *I. Bianu* răspunde că deciziunea n'a putut fi adusă la îndeplinire până acuma pe de o parte din lipsă de funcționari, pe de alta din cauza lipsei de hârtie și a greutăților de tipărire. Cu foarte mare greutate se poate tipări mai puțin decât strictul necesar. Aproape toate tipografiile sunt acaparate de asociațiuni de editură și de ziare.

— Concluziunile raportului se aprobă cu unanimitate.

ȘEDINȚA DELA 19 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *M. C. Sutzu* cetește următorul raport asupra activității Cabinetului Numismatic în anul 1919:

«In anul expirat colecțiunile Cabinetului Numismatic s'au îmbogățit cu un număr însemnat de piese, parte dăruite parte cumpărate.

«De mult hotărâsem să dăruiesc Academiei colecțiile mele de *monete antice* și de *ponduri antice.* Din nenorocire o mare parte din monetele mele au fost înstreinate în timpul ocupațiunii dușmane și mai cu seamă piesele cele mai importante au dispărut cu totul. N'am putut deci dărui Academiei decât ce mi-a mai rămas din ele și nu știu sigur până la ce număr de exemplare se ridică aceste monete, cari sunt depuse în cabinetul numismatic, dar n'au putut fi încă inventariate.

«Cât privește *pondurile antice* am avut norocul, că străinii nu s'au prea ocupat de ele, așa că au rămas neatinse. Colecțiunea ce am daruit-o Academiei cuprinde 146 bucăți diferite: de plumb, de bronz și de peatră, originare parte din orașele noastre pontice, parte din alte orașe grecești, parte din Egipt. Importanța lor este mare pentru știință, atât din cauza că sunt exemplare extrem de rare, cât și pentru motivul că numai puține cabinete numismatice posedă astfel de colecțiuni.

«Daruri de monete am mai primit și dela următoarele persoane: Preotul Gh. Constantinescu din Hârlău, care în urma intervenției d-lui I. Simionescu, colegul nostru, a dăruit un ducat de aur venețian găsit în ruinile palatului domnesc din Hârlău; d-l I. Cojocaru, funcționar al Academiei (1 dinar roman imperial și o bancnotă ungurească dela 1848); d-l C. Ionescu din București (1 aspru, 1 accă dela Ioan Vodă cel Cumplit și 5 monete antice); d-l Const. Moisil (2 dinari romani și 17 bronzuri grecești și romane).

«S'au cumpărat 7 monete antice, parte dace, parte grecești.

«In cursul acestui an s'a mai urmărit și colecționarea diferitelor bancnote și bilete, ce s'au emis în tot cuprinsul teritoriului românesc în cursul răsboiului mondial și sperăm ca în urma măsurilor luate, să formăm o colecție completă de astfel de monete de hârtie.

«In sfârşit s'a reluat vechiul obiceiu de a se da amatorilor şi publicului relaţii verbale şi scrise asupra monetelor şi medaliilor ce prezentă cabinetului numismatic sau despre cari ne cer informaţiuni scrise. In chipul acesta s'au putut determinà în anul expirat 257 monete diferite».

— Academia mulţumeşte călduros d-lui Sutzu pentru frumoasele daruri, cari se adaog la colecţiunea ei de monete şi ponduri antice.

D-l Preşedinte *P. Poni* aminteşte că mâine se face marea serbare pentru pomenirea eroilor, solemnitatea constând în serviciul religios pe piaţa Victoriei urmat de procesiune la statua lui Mihaiu Viteazul. Este de dorit că membrii Academiei să asiste în număr cât mai mare.

ŞEDINŢA DELA 20 MAIU 1920.

Preşedinţa d-lui *P. Poni.*

D-l *D. Onciul* spune că aflându-se la Cernăuţi, unde se dusese spre a luà parte la serbările pentru primirea MM. LL. Regelui şi Reginei la călătoria în Bucovina, a primit telegrama d-lui Preşedinte, prin care erà rugat să reprezinte Academia la solemnitatea dela Mânăstirea Putna pentru prăznuirea lui Ştefan cel Mare şi să depună o coroană pe mormântul marelui voevod. Telegrama a primit-o prea târziu pentru a se puteà face coroana. In ziua de 16 Maiu, Suveranii cu A. S. R. Principesa Elisabeta, venind cu suita, în automobile dela Suceava, au sosit la Putna la orele $2^1/_2$ d. a., fiind primiţi de populaţiune, pe tot parcursul, cu multă însufleţire şi cu cea mai călduroasă manifestaţiune de simpatie. Sătenii din comunele prin cari au trecut Suveranii au întimpinat pe MM. LL. în sunetul clopotelor, cu prapuri şi steaguri, cu flori şi urale nesfârşite; călăreţi veniţi de prin sate întru întâmpinarea MM. LL. au însoţit cortegiul regal până la Putna, ceea ce a făcut ca sosirea la mânăstire să fie ceva mai târziu de ora fixată în program. După săvârşirea serviciului religios, d-l Onciul a rostit, la mormântul lui Ştefan cel Mare, următoarea cuvântare:

«*Sire,*
«*Mărită Doamnă,*
«*Alteţă Regală,*

«Sunt 416 ani de când acest sfânt locaş păstrează în sânul său moaştele slăvitului erou al neamului românesc şi al creştinătăţii, Ştefan cel Mare.

«De atunci, acest venerat mormânt a urmat să fie un loc de pelegrinagiu al Românilor de pretutindeni, cari căutau aci înălţare şi întărire sufletească în vremile de răstrişte ce au venit peste ţară şi popor.

Acele vremi de răstrişte, venite curând după moartea marelui apărător al neamului şi al creştinătăţii, începând cu suzeranitatea turcească din ce în ce tot mai apăsătoare, au adus în cele din urmă desmembrarea ţinutului cu acest slăvit mormânt, trecut acum 145 de ani sub stăpânire austriacă.

«Şi a chemat apoi Domnul pe Maiestatea Voastră ca să libereze acest mormânt sacru şi pământul românesc de stăpânirea străină.

«Măreaţă Umbră, ieşi din mormânt şi priveşte pe Urmaşul tău biruitor, Domnul Moldovei tale întregi, Rege al tuturor Românilor, care liberând locul tău de odihnă şi tot neamul tău, dela Nistru până la Tisa, din Carpaţii păduroşi până la mare, a venit să se închine aci

«Eroului plin de lumină
«Cărui istoria se'nchină».

«Cu noi împreună şi cu tot neamul românesc, vino şi tu, Măreaţă Umbră să aduci prinosul de recunoştinţă, de admiraţiune şi mărire, măritului Rege şi Domn, măritei Doamne şi Regine, a căror binecuvântată domnie ne-a adus aceste mărețe zile de glorie şi fericire.

«Să trăiţi, Sire !
«Să trăiţi, Mărită Doamnă» !

Serbarea dela Putna s'a petrecut într'o înălţare sufletească deosebită şi va rămâne neuitată în amintirea participanţior. După terminarea solemnităţii din biserică, a urmat prânzul regal, servit în curtea mânăstirii, într'un portic construit spre acest scop. La prânz au luat parte, pe lângă MM. LL. şi A. S. R., I. Mitropoliţi din Bucureşti şi Iaşi cu P. S. Episcop al Rădăuţilor, d-nii Ministri şi ceilalţi invitaţi din vechiul Regat şi din Bucovina. In spaţioasa curte erau aşezate şi mai multe mese pentru săteni, veniţi din localitate şi dinprejur întru întâmpinarea MM. LL. cari au fost ospătaţi în număr foarte mare. La prânz după discursul D-lui preşedinte al Consiliului de miniştrii, M. S. Regele a rostit o înălţătoare cuvântare, glorificând domnia marelui Său predecesor ce se odihneşte în această mânăstire. In timpul prânzului, sătenii ce au fost ospătaţi la mesele lor au venit spre masa regală, de care îi despărţià un cordon de soldaţi. M. S. Regele dând ordin de a se lăsà poporul să se apropie, ţeranii şi ţerancele au venit până la balustrada porticului, unde, păstrând o atitudine foarte cuviincioasă admirau pe MM. LL. şi în deosebi costumele româneşti ale M. S. Reginei şi al A. S. R. Principesei, manifestând admiraţiunea şi bucuria lor în cuvinte adânc simţite şi cu căldură exprimate în felul lor original. După prânz, MM. LL. au vizitat în grabă mânăstirea şi mormintele domneşti, pe cât permiteà timpul înaintat, apoi au plecat la mânăstirea Suceviţa. Această mănăstire, cu mormintele ctitorului Ieremia Vodă Movilă şi al fratelui său

Simeón Vodă, zugrăvită toată cu frescuri pe dinlăuntru şi pe dinafară, un monument istoric din cele mai interesante, cu bogate odoare bisericeşti, au interesat mult pe MM. LL. Dela Suceviţa Suveranii au plecat la Rădăuţi unde se află vechea catedrală a foastei episcopii, biserică zidită de Bogdan Voevod, întemeietorul principatului Moldovei, îmmormântat acolo, împreună cu alţii din cei mai vechi Domni ai ţerii. Pe drum spre Rădăuţi s'a întâmplat un mic accident, mult deplorat pe urmă: un buchet din cele multe ce au fost aruncate în calea MM. LL. á lovit pe M. S. Regina în ochiu şi a pricinuit, prin o cetină de brad ce formà manşeta buchetului, o zgârietură care a provocat o inflamaţiune dureroasă, aşa încât M. S. n'a mai putut luà parte la festivităţile urmate la Cernăuţi, în zilele de 17 şi 18 Maiu, spre nemăsurata părere de rău a populaţiunii ce aşteptà să o întâmpine cu dragostea şi entuziazmul ce-I păstrà în suflet. In seara de 17 Maiu s'a dat un prânz regal în palatul mitropolitan, unde erà reşedinţa regală. După discursul d-lui ministru Ion V. Stircea, M. S. Regele a rostit o prea frumoasă cuvântare ce a entuziazmat toată asistenţa. In ziua următoare, după vizitarea institutelor ce n'au putut fi văzute în prima zi, a urmat plecarea în Basarabia. La gară, mulţimea adunată a adus ovaţiuni entuziaste M. S. Reginei, care s'a arătat, cu ochiul legat, la fereastra vagonului regal. Această arătare a mult doritei Suverane a stârnit cea mai călduroasă manifestaţiune de simpatie, cu aclamaţiuni nesfârşite.

Călătoria Suveranilor în Bucovina a avut o importanţă deosebită. Ea a pecetluit reunirea pentru totdeauna a frumoasei părţi a vechei Moldove cu patria mumă şi a pus în evidenţă recunoştinţa şi dragostea poporului românesc, ca şi devotamentul populaţiunii întregi, de toate limbile şi confesiunile, pentru MM. LL. şi pentru Coroana României, sub al cărei scut se deschide o eră nouă pentru desvoltarea în viitor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 21 MAIU 1920.

Preşedinţa d-lui *P. Poni.*

D-l *Al. Lăpĕdatu* face o comunicare despre *Mihnea-cel-Rău şi Ungurii (1508—1510).*

Dela Consistoriul bisericii ortodoxe române din Transilvania se primeşte invitare la ceremonia instalării în scaunul de Arhiepiscop şi Mitropolit a I. P. Cuvioşiei Sale Domnului Dr. Nicolae Bălan, care se va face în Dumineca Rusaliilor (30 Maiu) în catedrala dela Sibiiu.

— Academia va fi reprezentată prin d-nii *D. Gusti*, *N. Iorga*, *Al. Lăpĕdatu*, *I. Lupaş*, şi *S. Puşcariu.*

D-l *I. C. Negruzzi* cetește următorul raport al Comisiunii fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu asupra lucrărilor făcute în 1919:

«In bugetul de cheltuelile pentru anul 1919—20 s'a prevăzut din venitul fondului I. Fătu suma de lei 72.700,76 pentru procurare de cărți didactice și din venitul fondului I. Scorțeanu suma de lei 2950,75 pentru procurare de cărți religioase la școlari săraci din școalele primare rurale. Comisiunea Domniilor-Voastre întrunită în ședință la 4 Iulie trecut, ținând seama pe de o parte de latitudinea ce ați binevoit a-i lăsà în ședința dela 17 Maiu 1919 în alegerea mijloacelor celor mai nimerite pentru distribuția ajutoarelor din aceste fonduri, potrivit schimbărilor fericite survenite în vieața neamului ca consecință a marelui răsboiu, pe de alta de inconvenientele semnalate în trecut cu procurarea și repartiția dela centru a cărților cumpărate, la care se mai adaoge și imposibilitatea de a procede ca în trecut din cauza dificultăților de corespondență și transport în situația actuală, a luat următoarele deciziuni, cari s'au executat întocmai:

1). A rezervat lei 700,76 din fondul Scorțeanu și lei 50,75 din fondul Fătu pentru cheltuieli neprevăzute;

2). A destinat câte aproximativ 35% din amândouă fondurile pentru ajutoare în vechiul Regat și în ținuturile de peste Carpați; 20% pentru Basarabia și 10% pentru Bucovina;

3). Sumele de lei 25.200 din fondul Fătu și 1000 din fondul Scorțeanu destinate provinciilor de peste Carpați au fost încredințate colegului A. Bârseanu; lei 14.400 din fondul Fătu și 600 din fondul Scorțeanu pentru Basarabia au fost trimiși colegului St. Ciobanu, Directorul Instrucțiunii publice din Basarabia; lei 7200 din fondul Fătu și 300 din fondul Scorțeanu pentru Bucovina au fost puși la dispoziție colegului I. Nistor, pe atunci Ministru de Stat al Bucovinei, cu instrucțiunile necesare și cu rugămintea de a stărui prin autoritățile școlare respective ca ajutoarele să se acorde în conformitate cu dispozițiunile testamentare.

4). Sumele de 25.200 lei din fondul Fătu și 1000 din fondul Scorțeanu rezervate pentru vechiul Regat au fost întrebuintate pentru ajutoare în județele Putna și Ialomița. Pentru județul Putna, în care sunt 116 școale rurale, s'au dat 10.200 lei din fondul Fătu și 400 lei din fondul Scorțeanu; pentru Ialomița, în care sunt 174 școale s'au destinat 15.000 lei din fondul Fătu și 600 din fondul Scorțeanu.

«La alegerea acestor județe Comisiunea a fost condusă de situația grea a sătenilor ce le locuesc; județul Putna căzând în zona de luptă a fost aproape

tot timpul câmpul de distrugere al armatelor beligerante, iar județul Ialomița a fost bântuit de o secetă cumplită în anul 1918.

«Sumele destinate acestor județe au fost încredințate prin intermediul Ministerului de Instrucție inspectorilor școlari respectivi, spre a da ajutoare potrivit cu numărul elevilor săraci din fiecare școală, prin revizoratele corespunzătoare. Inspectorii școlari, ținând seamă de instrucțiunile date, au repartizat sumele pe școale. In loc de bani, s'a dat fiecărui diriginte câte un bon cu specificarea sumei rezervate pentru școala de sub conducerea sa. Cu aceste bonuri diriginții au procurat cărți pentru valoarea corespunzătoare, pe cari le-au împărțit școlarilor în fața primarului și preotului din comună, după ce s'a scris pe fiecare exemplar «gratuit din Fondul Fătu» pentru manualele didactice sau «gratuit din fondurile Fătu și Scorțeanu» pentru cele religioase.

«Inspectorii școlari prin revizorate au achitat și adunat toate aceste bonuri, pe cari le-au înaintat Academiei dimpreună cu procesele-verbale încheiate la fiecare școală cu ocaziunea distribuției cărților.

«Aceasta este metoda după care s'au dat ajutoarele în vechiul Regat în anul trecut.

«Anul 1919 a fost al 28-lea de când se execută dispozițiunile testamentare ale generosului Ioan Fătu și al 20-lea de când se execută acelea ale generoasei Maria Schiopescu, care a lăsat legatul pe numele iubitului ei frate Ioan Scorțeanu.

«Ajutoarele date dela primirea acestor legate până în prezent, pentru procurare de cărți didactice și religioase se urcă la suma de lei 323.270,52.

«Procedând precum se arată mai sus, Comisiunea este încredințată că a fost în vederea Domniilor-Voastre și a generoșilor cari prin actele lor de ultimă voință și-au îndreptat gândul spre tinerele vlăstare ale păturii dela bază, lipsită de mijloace pentru urmarea cursului primar.

«Suma pentru ajutoare din aceste fonduri va fi cu mult mai mică în viitorul an școlar, întru cât ea va reprezentà venitul fondurilor pentru un singur an.

«De aceea vă rugăm a lăsà Comisiunii ce veți binevoì a alege latitudinea de a procedà și în viitor cum va găsì că este mai bine pentru ca ajutoarele date să fie cât mai eficace, ținând seamă de scumpetea manualelor didactice și de situațiunea politică, până când împrejurări prielnice și unificarea legislativă a tuturor provinciilor din România Mare vor permite regulamentarea definitivă a distribuției ajutoarelor din aceste fonduri.

Membrii Comisiunii: *I. C. Negruzzi*, *D. Onciul*, *V. Pârvan*.

— Raportul se aprobă.

In Comisiunea pentru anul 1920 sunt realeşi d-nii: *A. Bârseanu*, *I. Inculetz*, *I. C. Negruzzi*, *D. Onciul* şi *V. Pârvan*.

ŞEDINŢA DELA 22 MAIU 1920.

Preşedinţa d-lui *P. Poni*.

D-l *V. Pârvan* ceteşte procesul verbal al Secţiunii istorice pentru şedinţa dela 20 Maiu, prin care se fac următoarele propuneri:

1) Să se reià, cu orice jertfe şi reduceri posibile a dimensiunii manuscriselor, publicarea Memoriilor Secţiunii, acordându-se Secţiunii o administrare mai liberă a fondurilor ei, sub rezerva autorizării Delegaţiunii;

2) publicarea nouei serii a *Analelor* să se facă în alt format.

D-l *I. Bianu* observă că propunerea dela punctul 1, tinde la o descentralizare administrativă. Această descentralizare s'a început cu câţiva ani în urmă prin separarea bugetelor speciale de Secţiunilor de cel general al Academiei şi prin înfiinţarea unor publicaţiuni speciale pentru fiecare Secţiune. In legătură cu această tendinţă şi pentru întroducerea în regulament a modificărilor necesare, potrivite şi cu unele dispoziţiuni luate în trecut, d-sa propune înfiinţarea unei Comisiuni pentru revizuirea regulamentului.

— După discuţiunile urmate se ieau următoarele deciziuni:

a) Memoriile celor 3 Secţiuni se vor tipări de Secţiuni prin birourile lor; întrebuinţarea sumelor alocate în bugetul Secţiunilor se va face de Secţiuni, sub rezerva autorizării Delegaţiunii;

b) se alege o comisiune compusă din d-nii *I. Bianu*, *V. Pârvan* şi *G. Ţiţeica*, care să studieze şi să facă propunerile necesare în vederea revizuirii şi unificării regulamentului.

Se iea în discuţie propunerea dela punctul 2.

— După explicaţiunile date de d-l *Al. Lăpědatu* se aprobă ca seria *Analelor*, începând cu volumul XLI, să se tipărească în alt format, care se va stabilì de Academie.

Se ieau spre cunoştinţă şi se aprobă următoarele deciziuni ale Secţiunii istorice:

A se tipărì în *Anale* lucrarea «*Vacanţele Mitropoliei ortodoxe române din Transilvania în secolul XVIII*» de d-l I. Mateiu, cu specificarea că documentele cari însoţesc manuscrisul se vor tipărì în colecţiunea de «Materiale istorice» publicate de Secţiune din fondul «Alina Ştirbey».

Dela Marele Stat Major se primește o adresă prin care Academia este rugată a desemnà delegați cari să iea parte la lucrările Consiliului aprobat de Ministerul de Răsboiu pentru regulamentarea și punerea în aplicare a programului stabilit de Marele Stat Major pentru îndrumarea educațiunii fizice a poporului pe baze solide și unitare.

— Se deleagă d-l *Dr. V. Babeș.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *Dr. G. Marinescu* expune comunicarea anunțată despre *Encefalita letargică.*

D-l *St. C. Hepites* cetește procesul verbal al Comisiunii instituite la Școala de Arte frumoase din București, prin care se propune ca premiul J. Leconte du Noüy din acest an să se împartă precum urmează: lei 250 elevului Panciu Ștefan și 220 elevei Ulea Mandia pentru desemnurile lor după antic și după natură.

— Se aprobă.

D-l *G. Țițeica* cetește în numele Comisiunii școlare următorul:

Raport asupra activității școalelor, întreținute de Academie, în anul 1919—20.

«Comisiunea școlară a lucrat și în anul acesta în aceleași condițiuni grele ca și în anul trecut. Condițiile de călătorie nefiind încă favorabile, inspecția școalelor s'a făcut numai sub raportul material, de către Domnul Șef al Bunurilor.

«Am avut ocazia să vedem pe d-nii Directori ai scoalelor dela Țigănești, dela Moara Grecilor și dela Călmățui și să căpătăm informații despre mersul școalelor și despre numeroasele lor nevoi. Rapoartele scrise, precum și diferitele cereri de credite peste buget au arătat în deajuns vremurile grele care apasă încă asupra bunului mers al școalelor Academiei de o parte, asupra bugetului ei de altă parte.

«Reproducem acum din referatele d-lor Directori părțile mai caracteristice așà încât să vă puteți da seama de situația prezentă și de problemele viitoare ale școalelor care se găsesc sub administrația noastră.

1. *Școala inferioară de Agricultură «Tache P. Anastassiu» dela Țigănești.*

«*Elevii.* Incepând cu Septemvrie 1919 s'a suprimat anul preparator și cunoștințele generale care se dedeau în bloc în acest an s'au răspândit asupra celor trei clase ale școalei.

«Elevii noi care s'au primit în toamnă au intrat de-a dreptul în clasa I și împreună cu cei 13 trecuți din anul preparator au format un efectiv de 33 elevi, care s'a redus, prin retragere, la 29 elevi. Școala n'a avut clasa II iar în clasa III au fost 13 elevi în total 42 de elevi.

«Suprimarea anului preparator va aduce și o economie în cheltuelile școalei și nu va păgubi instrucția elevilor, cu condiția ca personalul didactic să fie complet.

«In Iunie 1919 a avut loc examenul de fine de an cu cere prilej elevii absolvenți ai cursurilor teoretice au plecat în stagiul de practică, fiind plasați toți la obștiile de împroprietărire.

«La sfârșitul lui Octomvrie 1919 a avut loc examenul de absolvire al elevilor care, de și n'aveau stegiul de practică complect, li s'a admis să depună acest examen spre a nu fi încazarmați fără școala terminată, căci acești elevi au pierdut un an în timpul răsboiului.

«Dela înființare, 1910, și până acum școala a produs 50 de absolvenți.

«*Cursuri teoretice și personalul didactic.* In anul 1919—1920 a fost același personal didactic ca în anul precedent: director, învățător și șef de cultură, care a predat noțiuni de pomicultură și viticultură. A lipsit și în acest an institutorul agronom, care nici n'a mai fost suplinit. Cursurile predate de institutorul agronom au fost predate, parte de director, parte de învățător.

«In Fevruarie 1920 urmă să se țină examenul de absolvire al seriei din anul care aveà stagiul de practică de $1^1/_2$ an conform regulamentului. Din cauza greutății de transport, neputându-se transportà în localitate delegatul Ministerului de agricultură, acest examen s'a amânat pentru luna Maiu.

«*Internatul școalei* continuă să aibă unele lipsuri din pricina scumpetei. Nu se pot cumpără cearceafuri, pături, fețe de pernă, haine, rufe, etc.

«Starea higienică a elevilor s'ar puteà zice mulțumitoare. Nu s'a declarat vre o epidemie gravă în internat, între elevi, decât câtevà cazuri ușoare de gripă și de friguri palustre, ce sunt endemice în regiune.

«S'au făcut, în condițiile cunoscute de lipsuri și greutăți ale aprovizionării cu alimente și mai ales, a scumpirii lor, toate sforțările și s'a dat o alimentație cât mai potrivită elevilor.

«*Exploatarea agricolă.* Prin reparațiile aduse clădirilor fermei, prin procurarea de unele instramente și vite în anul precedent și în cel curent, prin lucrările efectuate în plantațiile de pomi, în grădina de legume, exploatarea agricolă începe a reveni la normal.

«In toamna 1919 școala își mărește suprafața de pământ cultivabilă cu 216 ha., ce s'a dat ei din moșia Țigănești cu prilejul exproprierii.

«Dacă suprafața de cultură a pământului s'a mărit la aproape întreit de cât erà până în 1919, în schimb inventarul divers necesar culturii acestui

pământ nu numai că nu a rămas acelaşi ca înainte de răsboiu, dar s'a şi micşorat.

«Cu cei 12 boi pe care-i are şcoala, din care 4 se întrebuinţează zilnic la cărat lemne şi materiale, la irigat grădina de legume, deci cu 8 boi nu se poate munci 273,500 ha. Socotind câte 2 boi de muncă pentru 11 ha. ar trebui 50 de boi.

«Faţă cu scumpetea vitelor de tracţiune şi a personalului îngrijitor şi a nutreţului, ar fi nevoie de un auto-tractor. Pe această cale s'ar ajunge la o ridicare a veniturilor şcoalei.

«Veniturile şcoalei au fost anul acesta de 41,647,56 lei. Lucrările de reparaţie la fermă şi la ocolul de vite s'au făcut în atelierele şcoalei, de maeştri şi elevi.

«In afară de aceasta d-l Director face mai multe propuneri:

1). Intemeierea unei pepiniere de pomi roditori şi de pădure, pentru obţinerea materialului de replantat a tot ce răsboiul a distrus din pomi roditori şi din pădure, cât şi pentru complectarea acestor feluri de plantaţii.

2). Injghebarea unei lăptării pentru desfăcut lapte proaspăt în Tecuci.

3). Construirea unui mic afumător de carne şi a unui cuptor de uscat fructe şi legume.

4) In fine o serie de reparaţiuni necesare localului şi instalaţiilor.

«In fine, ţin să adaog că până acum, de şi anul şcolar nu e încheiat, s'au deschis credite pentru întreţinerea şcoalei de 35.552,05 lei, ceea ce a şi făcut să se pună în discuţie reducerea organizării şcoalei de către Comisia bugetară.

2. *Şcoala de Agricultură «Ioan Costache Agarici» dela Moara Grecilor.*

«Şcoala a funcţionat anul acesta cu 34 de elevi; 15 în anul I (primiţi la 1 Oct. 1919), 8 în anul al II-lea şi 11 în anul al treilea.

«Personalul didactic se compune din Director, subdirector, şef de cultură, practicant de grădini şi pomi, un grădinar pomolog, un maestru lemnar şi fierar, precum şi oamenii de serviciu.

«In 22 Septemvrie 1919 au trecut examenul de absolvire 6 elevi din 8 prezentaţi, 2 rămânând repetenţi.

«Cei 6 absolvenţi sunt acum Administratori-practicanţi la obştiile săteşti, unde îndeplinesc acest serviciu cu multă sârguinţă şi devotament.

«Invăţământul teoretic s'a făcut dela 1 Noemvrie 1919 şi până la 15 Fevruarie 1920. Elevii au luat parte la toate lucrările şcoalei, agricultură pomicultură, grădinărie, viticultură, creşterea vitelor şi au lucrat în atelierele de lemnărie şi fierărie.

«Aproape toate culturile, la câmp, grădini, pomi și vie s'au făcut de elevi.

«Până la 28 April sau făcut următoarele sămănături:

«Din toamnă 20 ha. grâu, 3 ha. secară, toate frumoase; în primăvară $3^1/_2$ ha. mazăre, 1 ha. linte, $10^1/_2$ ha. ovăz, 6 ha. borceag, 3 ha. orz, 5 ha. porumb, 1 ha. sfeclă și 60 ari cartofi, în afară de grădina de zarzavat (ceapă usturoi, bob, mazăre), și d-l Director închee cu voie bună:

«Timpul se prezintă bine și să sperăm că vom aveà un an bun, și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sănătate, tragere de inimă și voie bună din partea elevilor și dela celălalt personal, școala va puteà merge tot așa de bine înainte ca până acum».

3. *Școala primară «Tache Anastassiu» dela Călmățui.*

«Școala are 49 de elevi și eleve, dintre care 26 în clasa I, 9 în clasa II, 5 in clasa III și 9 în clasa IV.

«Din comuna Grivița vin la școală 18 elevi, găzduiți în internat, de și bugetul e numai pentru 10 elevi. Directorul asigură că nu va trece peste buget.

«El se ocupă cu toată dragostea de școală și de gospădăria ei, făcând în grădină culturile necesare internatului.

4. *Institutul Otteteleșanu.*

«N'a funcționat nici anul acesta din cauza greutăților de reparare. Economiile făcute de-abia vor ajunge pentru reparații și instalarea din nou a internatului, în condițiile grele de astăzi.

«Comisiunea bugetară și cea școlară socotește că s'ar puteà începe anul viitor cu o singură clasă.

«Acesta e pe scurt bilanțul școalelor administrate de Academie.»

— In Comisiunea școlară pentru anul 1919—20 sunt realeși d-nii *S. Mehedinți, D. Onciul, V. Pârvan.*

ȘEDINȚA DELA 25 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *I. Bianu* amintește că în ședința dela 3 Octomvrie trecut s'a cetit scrisoarea cu răspunsul Academiei Statului Maryland la apelul Academiei noastre dela 2 Iunie 1919, pentru a se respectà de Conferința Păcii integritatea neamului românesc în hotarele naturale ale teritoriului ce ocupă. Acea adresă conține și următorul pasaj:

«In credința că silințele noastre vor realizà unele rezultate profitabile, vă rog respectuos a propune Academiei Române ca să numească pe trei din

membrii ei ca membrii corespondenți ai Academiei de științe din Maryland și să accepte ca trei din membrii noștrii, pe cari-i vom recomandà, să fie membri corespondenți ai Academiei Române. Vom aveà atunci ocaziunea de a servì și de a face respectiv țerile noastre mai bine cunoscute una alteia și sper să ajut aspirațiile țerii D-v».

Academia, întrunită în sesiune generală, urmează să iea o deciziune asupra acestei propuneri.

— Se decide a se numì câte un membru din fiecare Secțiune; d-l Președinte roagă Secțiunile să facă propuneri în consecință.

ȘEDINȚA DELA 26 MAIU 1920.

Președința d-lui *I. Brătescu-Voinești*, Vicepreședinte.

D-l *I. Bianu* prezentă publicațiunea *Rumanian bird and beast stories* (Povestiri românești despre pasări și animale) de M. Gaster, pe care a primit-o prin mijlocirea d-lui Colonel Rosetti, atașat militar al țerii la Londra, ca dar din partea autorului.

D-l *St. C. Hepites* prezentă ultimul număr din *Buletinul Societății Regale Române de Geografie*, tomul XXXVIII, anul 1919.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni*.

D-l *N. Iorga* expune comunicarea anunțată despre *Istoria țerii scrisă de cei mici*.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 28 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni*.

D-l *T. V. Ștefanelli* cetește o comunicare despre *Catastru și cărți tabulare*.

D-l *I. Bianu* prezentă în dar din partea P. S. Sale Arhereului Iacov Antonovici Bârlădeanul, membru onorar, un manuscris intitulat «Pastoralis» făcut de Petru Popovici Petrideanul în anul 1807, la Blaj.

D-l *St. C. Hepites* zice:

«Lipsa relațiunilor în cursul răsboiului mondial ce încă nu e pretutindeni

cu totul terminat, ne-a pus în neputință de a cunoaște foarte multe din evenimentele întâmplate în diferitele părți ale lumii. Pe când mă găseam în pribegie la Stockholm, am aflat, spre finele anului 1917, de încetarea din vieață la Roma a membrului nostru onorar Pietro Blaserna căruia am onoarea de a-i succede ca Secretar al Comitetului internațional de Măsuri și gretuăți dela Sèvres.

«Aducând acum, deși mult prea târziu, la cunoștința Academiei perderea colegului nostru Blaserna pentru care aveam o deosebită iubire, pot afirmà încă odată calitățile sale de fizician și de om politic precum și măestria cu care a condus lucrările instituțiunii internaționale căruia a aparținut un îndelungat șir de ani. Până la încetarea din viată, în vârstă de peste 80 de ani, Blaserna fu Directorul Laboratorului de Fizică pe care-l fundase dânsul, unul dintre ultimii elevi — dacă nu chiar cel din urmă, ai nemuritorului fizician Regnault».

— Se iea cunoștință cu părere de rău.

ȘEDINȚA DELA 29 MAIU 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *V. Pârvan* cetește procesul-verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 27 Maiu, prin care se propun, pentru a fi aleși membri activi în locurile vacante în Secțiune, d-nii Andreiu Rădulescu în locul regretatului A. D. Xenopol, și G. Vâlsan în locul regretatului Ioan Bogdan.

D-l *Gr. Antipa* cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 29 Maiu, prin care Secțiunea propune pe d-l Dr. Em. Racoviță pentru a fi ales membru activ în locul regretatului Dr. C. I. Istrati.

D-l Președinte *P. Poni* observă că propunerile s'au făcut în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în art. 24 din Statute. Conform altei dispozițiuni din acelaşi articol, alegerile urmează să se facă după trei zile libere, adică în ziua de Miercuri 2 Iunie.

Prin acelaşi proces-verbal Secțiunea istorică a luat următoarele hotărîri:

a) Să fie rugată Delegațiunea să invite diferite tipografii să facă oferte pentru tipărirea lucrărilor Secțiunii, a căror conducere de publicare s'a încredințat unui comitet compus din președintele și secretarul Secțiunii și d-l N. Iorga;

b) în vederea sărbătoririi în sesiunea generală din 1921 a centenarului mișcării lui Tudor Vladimirescu, să se tipărească *memoriile* asupra acestei mișcări, documentele, o introducere geografic-etnografică privitoare la regiunea olteană de unde a pornit mișcarea și o monografie asupra lui Tudor.

Monografia și publicarea *memoriilor* să se facă de d-l N. Iorga, publicarea documentelor de d-l D. Onciul, iar întroducerea geografică de d-l S. Mehedinți;

c). să fie rugat d-l C. Moisil, membru corespondent, să facă biografia răposatului D. Sturdza-Scheianu, despre care s'a vorbit în ședința dela 15 Maiu.

D-l *V. Pârvan.* cetește apoi procesul verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 28 Maiu, prin care se propune începerea schimbului de publicații cu Academia Egipteană din Cairo.

— Propunerile se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 1 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l Secretal general *I. C. Negruzzi* cetește următoarea scrisoare adresată la 2 Aprilie trecut, după consultarea prealabilă a membrilor cari au luat parte la ședința din acea zi, d-lor General Al. Averescu, Președintele Consiliului, P. P. Negulescu, Ministrul Instrucțiunii și al Cultelor și d-lor colegi și mi nitsri Duiliu Zamfirescu, Octavian Goga, I. Nistor și I. Inculeț.

«Guvernul pregătește — precum se anunță — revizuirea legii electorale, care urmează să fie promulgată prin decret-lege și după care să se facă viitoarele alegeri pentru corpurile legiuitoare. Va urmà firește ca în noua organizare a alegerilor, pe lângă cele două Universități ale vechiului Regat, din București și Iași, să se adaoge și cele două ale provinciilor alipite, din Cluj și Cernăuți.

«Credem timpul nemerit să atragem atențiunea Guvernului asupra unei uitări din vechea organizare electorală, care este nemerit și folositor să înceteze.

«Pe cât este de bine și drept ca Universitățile ca corporațiuni de înaltă situație culturală să formeze fiecare un cerc electoral deosebit, care să fie reprezentat în Corpurile legiuitoare printr'un senator, tot pe atâta același drept se cuvine să se recunoască și Academiei Române, ca cea mai înaltă instituțiune culturală a neamului nostru, cu atât mai vârtos că această Instituție nu numai a reprezentat unitatea culturală a neamului nostru întreg, dar totdeauna, dela înființarea ei, de mai bine de o jumătate de secol a lucrat pentru înaintarea, adâncirea și consolidarea acestei unități culturale.

«Avem deci onoare a vă rugà să binevoiți a face ca Academia Română să formeze un cerc electoral deosebit pentru Senat, întocmai ca și Universitățile țerii».

D-l *I. C. Negruzzi* spune că d-l General Văleanu, Ministrul Lucrărilor Publice i-a comunicat că scrisoarea a făcut obiectul unei discuţiuni binevoitoare în Consiliul de Miniştri. De oarece scrisoarea sosise la 2 zile după facerea decretului-lege electoral, s'a decis ca dorinţa Academiei să fie satisfăcută cu ocaziunea ratificării de către Parlament a decretului-lege.

D-l *I. Brătescu-Voineşti*, Directorul Cancelariei Adunării Deputaţilor, se angajează să amintească Guvernului şi să susţină satisfacerea dorinţei Academiei, când va veni în discuţia Camerei proiectul de lege electorală.

— După discuţia urmată plenul aprobă în principiu intervenţia făcută, cu deosebire că Academia să formeze un cerc electoral deosebit al cărei Preşedinte să ocupe de drept un loc în Senat.

D-l *Gr Antipa* ceteştè procesele-verbale ale Secţiunii Ştinţifice pentru şedinţele dela 22 şi 29 Maiu expirat prin cari s'au luat următoarele deciziuni:

a) In baza hotărîrii luate în şedinţa plenară dela 11 Iunie 1919 conform căreia Academia prin Secţiunea ei ştiinţifică se asociază la fundarea organizaţiunilor ştiinţifice internaţionale şi având în vedere Statutele Consiliului internaţional de cercetări aprobate în şedinţa plenară dela 28 Iulie 1919 la Bruxelles, Secţiunea aderă la acest Consiliu de cercetări şi cere înscrierea în bugetul secţiunii a sumei de 1250 franci cotizaţiunea pe anul curent;

b) să se intervină la Ministerul de Răsboiu spre a încuviinţà cotizaţiunea anuală de 18.000 franci, pentru ca Serviciul Geografic al Armatei să poată participà la Uniunea geodezică care a înlocuit fosta Asociaţiune geodezică internaţională;

c) să se tipărească în publicaţiunea «Studii şi Cercetări» lucrarea d-lui P. Poni, *Statistica Răzeşilor;*

d) să se dea d-lui G. Zotta, şef de lucrări la Laboratorul de morfologie al Universităţii din Bucureşti, o subvenţie de 2.000 lei din fondul pentru încurajarea cercetărilor ştiinţifice al Secţiunii, pentru cercetări şi experienţe privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infecţiunea sângelui cu microorganisme;

e) să se acorde o subvenţie de 2.000 lei d-lui Z. Panţu pentru studii floristice în cele două judeţe ale Dobrogei Noi.

— Se iau spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l *S. Puşcariu* raportează despre serbările dela Sibiiu cu ocazia hirotonisirii şi instalării mitropolitului Nicolae Bălan, la care Academia a fost reprezentată prin d-nii N. Iorga, S. Puşcariu şi I. Lupaş. Serbările au fost impunătoare, iar prezenta Academiei, în numele căreia a vorbit d-l Iorga, a făcut o impresie adâncă. Întâia oară s'a întâmplat în Ardeal ca un arhereu să fie sfinţit de-

șapte episcopi, în frunte cu mitropolitul primat și că la această serbare de o importanță atât de mare pentru Românii de dincolo de Carpați să fie reprezentată cea mai înaltă instituție culturală a neamului. In ziua, instalării, d-l Iorga a ținut o conferință literară despre puterea de vieață a organizației bisericești ardelene. Festivitățile s'au sfârșit printr'un pelerinaj la mormântu lui Andreiu Șaguna din Rășinari.

D-l *G. Țițeica* cetește următoarea incheiere a Comisiunii școlare privitoare la adresa Ministerului Instrucțiunii cetită în ședința dela 29 Maiu, prin care se propune reorganizarea Institutului I. Otteteleșeanu ca școală normală de învățătoare:

«Comisiunea școlară, având în vedere că în împrejurările actuale Academia se găsește în imposibilitate de a deschide școala dela Măgurele la începutul anului școlar viitor, așa ca să poată funcționà în condițiunile cele mai modeste, este de părere că această chestiune să fie amânată pentru anul viitor».

— După discuțiunea urmată, în care membrii Comisiunii desvoltă motivele acestei încheieri, propunerea Comisiunii se aprobă și se decide a se răspunde Ministerului în acest sens.

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi* cetește cererea a 3 funcționari din serviciul central al Academiei, prin care se roagă a se întroduce în Regulamentul pentru pensiunile funcționarilor un nou alineat la art. 6 în următoarea cuprindere:

«Timpul servit în răsboiul pentru întregirea neamului se va socotì îndoit»

D-l Președinte *P. Poni* observă că cererea, având de obiect introducerea unei noui dispozițiuni în Regulament, pentru a fi aprobată urmează, conform art. 7 și 10 din Statute combinat cu art 97 din Regulamentul general, să întrunească două treimi din voturile membrilor prezenți.

Se procede la vot nominal al cărui rezultat este: votanți 20; voturi pentru 20.

D-l Președinte anunță că alineatul este introdus în Regulament.

ȘEDINȚA DELA 2 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l Președinte *P. Poni* amintește că pentru ședința de astăzi sunt la ordinea zilei propunerile Secțiunii istorice și a Secțiunii științifice pentru

alegerile de membri activi a d-lor Andreiu Rădulescu, G. Vâlsan şi Dr. Em. Racoviţă în locurile vacante din acele Secţiuni.

D-l. *T. V. Stefanelli* ceteşte următorul raport asupra activităţii ştiinţifice a d-lui Andreiu Rădulescu:

«*Domnilor Colegi,*

«In şedinţa din 5 Iunie 1919 am avut plăcerea să raportez în numele Secţiunii istorice asupra activităţii pe câmpul juridic, a d-lui Andrei Rădulescu, şi Academia în conformitate cu propunerea acestei Secţiuni l'a ales în acea şedinţă ca membru corespondent al Academiei.

«Am arătat atuncea meritele sale pe câmpul jurisprudenţei şi am citat 14 publicaţiuni ale sale, dintre cari cea mai însemnată a fost *Studii de drept civil*, scriere premiată de Academia Română în anul 1916.

«Dar activitatea d-lui Andrei Rădulescu pe câmpul juridic este mult mai vastă, pentru că afara de publicaţiunile amintite mai sus, a mai publicat studii şi articole cari dovedesc munca stăruitoare şi rodnică a d-lui Rădulescu.

«Aceste publicaţiuni sunt:

1. Legi vechi româneşti şi isvoarele lor (1912).
2. Lefurile magistraţilor în timpul Regulamentului organic (1913).
3. Pagini referitoare la alcătuirea Codului Calimach (1915).
4. Părerea pravilistului Flechtenmacher despre advocatură (1916).
5. Două încercări juridice ale pravilistului Flechtenmacher (1918).
6. Din trecutul moşnenilorArefeni (1910).
7. Ancheta economică asupra comunei Chiojdeanca (1903).
8. Sancţiunea art. 16 din legea judecătoriilor comunale (1905).
9. Note asupra tablourilor de împărţeală (1907).
10. Observaţiunii asupra alegerilor în comune urbane, nereşedinţe de judeţ (1907).
11. Observaţiuni asupra legii pentru arendarea moşiilor Statului şi altor instituţiuni la asociaţiunile ţărăneşti (1911).
12. Cea mai nouă lucrare a d-lui Rădulescu în anul acesta (1920) este: Contribuţiuni pentru o mai bună împărţire a dreptăţii.

«Cu deosebită plăcere trebue să mai menţionăm, că de când a fost ales membru corespondent, a ţinut la Facultatea de Litere din Bucureşti un curs mult apreciat despre Istoria dreptului român.

«In raportul meu din 5 Iunie 1919 ziceam că d-l Andrei Rădulescu s'a distins ca jurisconsult şi a îmbogăţit literatura juridică cu scrieri de necontestată valoare, căci lămuresc multe controverse şi înlesnesc înţelegerea spiritului legii (ratio legis) care este chestia principală pentru justa aplicare a voinţii legislatorului şi prin urmare pentru împărţirea dreptăţii. Litera-

tura juridică la noi este până acuma săracă în acest fel de studii şi publicaţiuni şi de aceea îmbrăţişăm cu bucurie scrieri de valoare de acest gen, şi ştim să apreciem munca fără altă răsplată decât cea morală a autorului.

«La aceasta dare de seamă din Iunie anul trecut, nu avem de adăogat alta, decât că vă rugăm să votaţi propunerea noastră de a-l alege pe d-l Andrei Rădulescu membru activ al Academiei Române».

Se procede la vot al cărui rezultat este următorul: votanţi 21; voturi pentru 20, contra 1.

D-l Preşedinte proclamă pe d-l Andreiu Rădulescu membru activ al Academiei în Secţiunea istorică.

D-l *Gr. Antipa* ceteşte următorul raport asupra activităţii ştiinţifice a d-lui Dr. Emil Racoviţă:

«In şedinţa dela 29 Maiu a. c. Secţiunea ştiinţifică, în urma propunerii ce i-am făcut-o, a ales, cu unanimitate de voturi, ca membru activ, în locul regretatului Dr. Istrati, pe d-l Dr. Emil Racoviţă, şi m'a însărcinat a face raportul pentru votarea sa de către plen.

«Numele doctorului Racoviţă este cunoscut fiecărui Român, ca al unui învăţat naturalist, cercetător şi explorator, care şi-a câştigat în lumea ştiinţifică din Franţa un nume respectat, făcând prin aceasta o cinste ţărei noastre şi dând tot odată străinătăţii o dovadă vie de calităţile culturale şi de valoarea intelectuală a poporului nostru. Fiecare ştie: că naturalistul Racoviţă este până astăzi întâiul Român care a luat parte ca explorator şi organizator la una din cele mai importante expediţiuni ştiinţifice în regiunele antarctice, că el este subdirectorul şi conducătorul de fapt al unei renumite staţiuni biologice din Franţa — Laboratorul Arago de la Banyuls s./M. —, că ocupă o situaţiune importantă între învăţaţii de la Sorbona, fiind, împreună cu prietenul său G. Pruvot, directorul celei mai însemnate reviste de zoologie franceză «Archives de Zoologie expérimentéle et générale» şi că el redactează o publicaţiune periodică «Biospéologica», care este organul central în care se publică rezultatele explorărilor cavernicole din lume.

«Fireşte, că, toate aceste ne arată poziţiunea importantă la care s'a ridicat acest învăţat român în lumea ştiinţifică din apus şi ne sunt şi o dovadă de valoarea ce i se recunoaşte într'un centru atât de mare ca Parisul.

«Recomandarea noastră nu este însă bazată pe situaţiunea pe care acest învăţat compatriot a reuşit să şi-o creeze în străinătate, ci în prima linie pe meritele sale reale, pe apreciarea valoarei publicaţiunelor sale şi a activităţii considerabile ştiinţifice ce a desfăşurat-o el ca explorator, cercetător şi savant. Aceasta îmi voiu permite dar a v'o schiţă acum în câteva linii generale.

Incă de la 1893 tânărul licențiat în științele naturale de la Sorbonne, Em. Racoviță începe a face o serie de comunicări la Academia de științe din Paris. (apărute în Comptes Rendus de Séances etc.): mai întâiu asupra unui anelid *Micronereis variegeta* (*Claperède*) pe care el avuse ocazia la Banyuls de ale studia mai deaproape.

«In Ianuar 1894 trimite Academiei din Paris o nouă comunicare «*Sur les amibocytes, l'ovogénèse et la ponte chez la Micronereis variegeta*»; iar în Martie al aceluiași an, o alta asupra *Cephalopodelor*, — conținând o serie de observații biologice interesante, — «*sur l'accouplement de quelques céphalopodes*». Tot în acest an el începe a publica în «Archive de zoologie Experimentaleet générale», sub titlul «*Notes de Biologie*» o serie de observațiuni foarte interesante asupra vieții câtorva specii de animale marine, pe cari le urmărea în laboratoarele dela Roscoff și Banyuls. Prima din aceste note este privitoare la Cephalopodul *Octopus vulgaris*, a doua la viața crustaceului (Crab) *Pilumnus hirtellus* Leuch, a treia (cu 2 planșe) la obiceiurile și reproducția cephalopodului *Rossia macrosoma*. Paralel cu aceste serioase lucrări ecologice despre Cephalopode, el își continuă încă și lucrările începute despre Anelide, așa că în Comptes Rendus din 1895 apare o nouă comunicare despre *rolul amibocytelor la anelidele polychaete* și tot în același an mai publică aci și o mică lucrare oceanografică împreună cu *L. Boutan* «*Sur la pêche pélagique en profondeur*». Tot în 1895 însă apare în Arch. de Zool. exper. și o lucrare mai mare (de 170 pag. și 2 pl.) în colaborare cu *Prof. Pruvot* întitulată: *Matériaux pour la faune des Annelides des Banyuls.* Este o serioasă lucrare de sistematică și faunistică.

«In fine în 1896 apare în Arch. de Zool. Exper. o importantă lucrare, care-i a servit și ca teză de Doctorat, intitulată: *Le lobe céphalique et l'encéphale des annelides polychètes.* (Anatomie, Morphologie, Histologie), lucrare mare — de 200 pag. cu 5 pl. duble — care a rămas și până astăzi ca o lucrare fundamentală supra sistemului nervos dela anelide.

«Cu aceasta se încheie prima perioadă a activităței tânărului naturalist, pe care-l vedem manifestându-se în toate direcțiile: când ca zoolog sistematician, când ca anatom și histolog, când ca biolog, când ca oceanograf etc.

«Lucrările sale științifice din acest scurt timp, cunoștințele sale solide din toate ramurile zoologiei, ochiul său de ager observator și judecata sa cumpănită și nu mai puțin eminentele sale calități personale de bun camarad, au atras atențiunea asupra sa și au făcut să fie recomandat D-lui de Gerlache, conducătorul expediției belgiene antarctice, ca zoolog al acestei mari expediții științifice, care în anii 1897 — 1899 a îndeplinit o importantă operă. «*Belgia*» se știe că a fost primul vas care a iernat în regiunile antarctice și rezultatele științifice ce le-a dat sunt — după cum se exprimă

însuşi marele oceanograf Sir John Murray în opera sa fundamentală «*The Depths of the Ocean*» — «de mare interes şi valoare».

«In această mare expediţie Racovitză a dat dovadă nu numai că este un bun zoolog, biogeograf şi oceanograf, dar totodată şi un bun organizator. Intreaga parte zoologică a expediţiei i-a fost încredinţată lui şi modul cum a ştiut el să organizeze pescuirile şi recoltarea materialului faunistic, datele biologice ce le-a adunat şi observaţiunile zilnice asupra condiţiunilor de vieaţă ale mediului de trai din regiunile explorate ce le-a făcut, au asigurat succesul deplin al expediţiei şi în această ramură ştiinţifică. Numeroasele monografii publicate în urmă de către diferiţii specialişti, care au prelucrat materialul faunistic recoltat de Racovitză, arată cu cât de multă pricepere şi-a îndeplinit el sarcina ce şi-o luase şi de ce mare preţ erau datele biologice adunate de dânsul pentru cunoaşterea desfăşurărei vieţei in acele regiuni, până atunci neexplorate încă.»

Rezultatele generale ale studiilor şi observaţiunilor făcute de el în această expediţie le publică în diferite reviste: In 1900 într'o conferinţă ţinută la Sorbona şi publicată în *Mémoires de la Soc. Zool. de France* — sub titlul: *Vers le Pol sud. Conference faite 'à la Sorbonne sur l'expédition antarctique belge, son but, ses aventures et ses résultats*, 67 pag. cu 52 fig.— el face o descriere generală a expediţiei. Intr'o altă conferinţă ţinută la Bruxeles tot în 1900 întitulată: *La vie des animaux et des plantes dans l'Antarctique*, publicată în Bulletinul Societ. regalo Belge de Geografie (No. 1 din 1900, cu 59 pag. şi 17 fig.) el descrie condiţiunile generale de vieaţă. De asemenea şi într'un articol întitulat: *La Faune du Pol Sud*, publicat în 1901 în Revue scientifique.

«Rezultatele speciale ale cercetărilor sale, împreună cu monografiile diferiţilor specialişti care au prelucrat materialul colectat de dânsul, apar abea în 1903 la Anvers în publicaţiunea cea mare a şefului expediţii de Gerlache, intitulată *Res. du Voyage du S. Y. Belgica*.

«Intre aceste lucrări speciale ale sale, cea asupra *Cetaceelor* este cu totul remarcabilă, având o valoare fundamentală. Pentru justa ei apreciere voiu cità propriele cuvinte ale cunoscuţilor specialişti Prof. Heck şi Hilzheimer care în noua ediţie din 1915 a clasicei opere *Brehms Tierleben* se exprimă în modul următor:

«Cel mai nou şi mai precis observator al vieţei balenelor este de sigur «E. Racoviţă, care ca zoolog al expediţiei sudpolare belgiene, le-a consacrat «un studiu exact zi cu zi («genaues tagebuchmässiges Studium»). De la dânsul «învăţăm că fiecare specie are obiceiuri cu totul aparte — care diferă chiar «la cele mai aproape înrudite specii—şi că astfel se poate recunoaşte orice «specie chiar dela distanţă, numai după mişcările ei, după modul cum respiră «şi cum se scufundă».

«Observațiunile sale asupra fiecărei specii în parte sunt descrise în detaliu și foarte instructiv ilustrate, așa că ele astăzi servesc de bază pentru orice lucrare asupra cetaceelor, după cum au servit și pentru alcătuirea întregului capitol asupra balenelor din cunoscuta carte, Brehm's Tierleben.

«In legătură cu aceste studii, despre cetacee mai merită a fi amintită și o mică dar foarte interesantă lucrare «Note sur le Grand serpent de Mer *(Megophias megophias* Rafin.*)*» apărută în Bull. dela Soc. Zoologique de France, pe care-l arată că e un cetaceu.

«Cu toate că acest număr considerabil de lucrări biooceanografice și această mare activitate științifică desfășurată într'un timp relativ scurt erau suficente pentru ai asigurà un nume considerat în știință, compatriotul nostru, abea scăpat de lichidarea sarcinei ce și-o luase cu expedițiunea antarctică, se îndreaptă într'o nouă direcțiune — iarăși într'un domeniu necunoscut — unde mari și grele probleme îi deschid un nou și vast domeniu de muncă.

«In primăvara 1904 vaporașul *Roland* al stațiunei de la Banyuls întreprinzând o călătorie de cercetări oceanografice — sub conducerea d-lui Pruvot de la Sorbone și Odon de Buen de la Barcelona — la Baleare, Racoviță profită de ocazie pentru a explorà fauna vestitei Grote «*Cueva de'l Drach*» de la Majorca. Aici între multe animale interesante descoperă un nou gen de crustacee *Isopode* din familia *Cirolanidelor*, pe care l'a descris apoi în 1905 sub numele de *Tiphlocirolana Moraguesi* Racoviță. Descoperirea acestui curios isopod a avut o influență hotărîtoare asupra viitoarei activității științifice a lui Racoviță:

«La présence de ce Crustacé à parents marins, — ne spune el — dans «les eaux douces de la grotte, les caractères qui le differénciaient des Ciro«lanes lucicoles, l'empreinte si forte du milieu obscur sur toute son or«ganisation, suscitèrent dans mon esprit nombre de questions qui me parais«saient du plus haut intérêt. Je me suis mis à rechercher leur solution dans «les œuvres de mes confrères et je me suis adressé en premier lieu aux «traités de biogéographie. J'ai consulté les ouvrages les plus nouveaux comme «les plus anciens et j'ai constaté, avec étonnement, que la plupart ne men«tionnaient même pas les êtres cavernicoles et que les autres s'en debarras«saient en peu de mots, non toutefois sans faire ressortir l'insignifiance «de cet «habitat» et la faible importance de sa faune.

«Le domaine souterrain serait donc aussi insignifiant par le peu d'espace «qu'il occupe sur terre que par le faible nombre des êtres qui l'habitent; «ce ne serait qu'une sorte de «bizarrerie» de la nature. *Or, il n'est pas «d'idée plus fausse.*»

«Tot atât de puține explicațiuni a căpătat căutând bibliografia specială; așa că după ce a consultat pe toți autorii, în care n'a găsit de cât contradicțiuni și ipoteze care nu se puteau justifica, el ajunge la concluzia:

«Je suis sorti de ces lectures littéralement affolé. Dans aucune des «questions que mes études professionelles m'ont incité à aprofondir, je n'ai «encore constaté semblables incertitudes et contradictions, pareil enchevêtre«ment de faits bien observés, d'hypothèses injustifiée, de suppositions légiti«mes, d'erreurs manifestes, d'observations non controlées, de généralisation «hâtives, en un mot, pareil chaos inextricable de faits, de theories et d'erreurs»

«Aceasta erà stareà cunoştinţelor pe care o găseşte Racoviţă asupra vieţii şi vieţuitoarelor din domeniul subteran şi la constatarea căreia a fost condus prin întrebările ce şi le-a pus, descoperind acel mic Isopod din Grota dracului de la Majorca.

«Cercetând mai departe cari erau cauzele acestei stări anarhice, în care a găsi tel cunoştinţele asupra vieţuitoarelor din caverne, constată că, în primurând, «on est frappé du faible nombre des observations, de la pénurie «d'expériences et des lacunes considérables qui doivent exister dans nos «connaissances sur la faune et la flore sonterraines. Les théories nombreuses «et contradictoires ne sont, d'ailleurs, possibles que lorsqu'il s'agit d'un sujet «peu éludié; ou n'est pas arrêté par des faits genânts, et on peut laisser «libre cours à une imagination toujours trop fertile.

«Din domeniul subteran nu s'au explorat de cât foarte puţine grote şi mai de loc toate acele crăpături adânci din stâncă unde tocmai vieaţa este mai abundentă; iar în fiecare din aceste, la ori ce cercetare, se găsesc specii nouă, ceeace dovedeşte că inventarul faunii şi florei grotelor este încă cu totul necomplet. Fireşte dar că este o mare greşeală a căutà — cum s'a făcut până acuma — ca, pe baza unui material atât de sărac, să se ajungă la concluziuni generale cu privire atât la origina acestei faune şi flore, cât şi la influenţa pe care condiţiunile de vieaţă din domeniul subteran o exercită asupra vieţuitoarelor ce trăesc acolo. Căci — după cum argumentează cu drept cuvânt Racoviţă — «La faune cavernicole est, en affet, un mélange «absolument hétérogène de formes très différents, par l'origine, par les «aptitudes héréditaires, par le degré d'organisation, par l'époque d'immigra«tion dans les cavernes etc. etc. Par conséquant, on doit s'attendre à trouver «une diversité et non une uniformité d'action: l'influence de la vie obscu«ricole doit produire des effets différents sur les différentes unitées qui «composent cette faune. Il faut donc se méfier, a priori, des généralisations, «étudier chaque espèce en particulier, et ne généraliser qu'après un travail complet d'analyses minutieuses».

Bazat dar pe toate aceste constatări, Racoviţă găseşte că drumul pe care trebue să-l apuce cercetările speologice trebue să fie cu totul altul de cât cel de până acum şi stabileşte un nou program de lucru — cu nouă ţeluri şi nouă metode — a acestor cercetări. In lucrarea sa din 1907 intitulată

«*Essai sur les problèmes biospéologiques*»—după ce face o reviziune critică foarte documentată a tuturor faptelor și concepțiunilor de până atunci — el expune acest program și formulează în linii mari problemele nouăi ramure de știință biologică, al cărei reorganizator este el.

«Iată-l dar pe compatriotul nostru, care după ce în prima etapă a vieții sale științifice s'a ocupat cu cercetări de sistematică, faunistică, anatomie și biologie a animalelor marine — producând lucrări însemnate —; care, după ce în a doua etapă, a întreprins cercetări biooceanografice în stil mare — asigurându-și prin ele un nume însemnat în lumea științifică —, iată-l acum că își dirige activitatea sa asupra unui nou domeniu, *asupra condițiunilor de vieață și a organismelor care populează domeniul subteran al globului.*

«Dacă în studiul vieții din aer și din apele de la suprafața pământului — inclusiv chiar fauna abisală — s'a putut deja ajunge până acuma la rezultate însemnate, aceasta se datorește firește și faptului că, cercetările urmându-se de timp îndelungat de naturaliști răspândiți pe toată fața globului, materialul de studiu s'a mărit necontenit, problemele s'au precizat și metodele de cercetare s'au perfecționat. In domeniul subteran — în care se cuprind, pe lângă organismele din grote și din apele subterane, și acele care trăesc în pământ —suntem abia la început: inventariarea domeniului subteran cu viețuitoarele din el trebuește făcută de acum înainte, întinzând cercetările tot mai mult asupra întregei suprafețe a globului; problemele în detaliile lor se vor putea formulă numai treptat cu înaintarea inventarierei; iar metodele de explorare, de cercetare și de studiu rămân să fie găsite și perfecționate și ele după natura problemelor ce ni se vor impune. O întreagă *organizare* este dar necesară — o amenajare specială și o colaborare a cât mai multor specialiști: biologi, sistematiciani și filogeniști, biogeografi, paleogeografi, geofizici etc. — pentru a putea duce la bun sfârșit lupta cu acest nou domeniu al necunoscutului.

«Aci iarăși se pun în evidență 2 mari însușiri ale compatriotului nostru Racoviță, căci el nu este numai un om de concepțiune ci tot odată un om de acțiune și un minunat organizator.

«Indată după publicarea programului său și după formularea problemelor nouăi științe «*Speologia*», el întră în medias res: își alege un harnic și priceput tovarăș, pe *D-rul Jeannel*; fundează la Paris o revistă specială *Biospeologica*, ca un organ central pentru publicarea rezultatelor tuturor cercetărilor ce se fac în această știință; își adună o întreagă serie de colaboratori—al căror număr crește neîncetat—atât pentru explorarea grotelor cât și pentru studiul materialului adunat; organizează un fel de Muzeu în care concentrează toate colecțiile adunate din explorările tuturor grotelor de pe fața globului; stu-

diează și perfecționează singur metodele de cercetare și le publică ș. a. m. d. El pornește dar o întreagă activitate metodică și organizată după un plan sistematic și bine conceput de mai înainte.

«Nu e firește locul aci de a descrie rezultatele la care s'a ajuns până acuma; mă voiu mărgini să spun: că în scurtul timp de la 1907 și până astăzi s'a desfășurat o activitate extraordinară; că până la 1914 s'au explorat și studiat 580 de grote din care 224 în ultima perioadă dela 1911—1913; că explorările se întind, din ce în ce, în regiuni mai îndepărtate, cuprinzând cu încetul toate continentele,—în perioada 1911—1913 din totalul de 224 de grote, s'au explorat: 3 grote în Africa orientală Germană, 3 în Africa orientală engleză, 20 în Algeria, 11 în Austria, 57 în Spania, 125 în Franța, 5 în Zanzibar; — că colecțiunile cresc din ce în ce mai tare, așa că numai din materialul recoltat în perioada 1911—13 s'au adunat 1763 de tuburi conținând reprezentanții a 43 grupe, cari s'au repartizat la specialiști pentru a fi studiate; că din Revista «Biospeologica» au apărut până în 1914 deja 33 de numere și de atunci au mai apărut încă câteva studii, ș. a. m. d.

«In privința rezultatelor științifice ele sunt cu totul extraordinare. Numai până în 1911 numărul speciilor și genurilor nouă descoperite este surprinzător de mare: d. ex., din 139 de specii de coleoptere constatate, 47 specii, 18 genuri și 1 subgen erau nouă; din 52 specii de Isopode constatate, 31 specii, 3 genuri și 7 subgenuri erau nouă ș. a. m. d. Ce mare progres reprezentă aceasta pentru studiile biogeografice și sistematice a cavernicolelor, sau pentru cercetarea originei faunei cavernicole și raporturile ei cu fauna epigee sau asemănările ei cu faunele abizale, cred că nu mai am nevoie să arăt. Dar mai mare e încă valoarea acestor rezultate când ne gândim la toate acele forme cavernicole descrise, din care unele sunt adevărate *Relicte a vechilor faune dispărute din cele mai vechi epoce geologice, cu forme și caractere cu totul arhaice*, a căror valoare pentru studiul filogenesei și a paleogeografiei este cu totul neprețuită. Nu mai insist asupra enormei valori științifice a tuturor acelor forme noi de adaptare la mediul cu totul particular al cavernelor, apelor subterane, crăpăturelor din stânci etc., care înmulțesc tot mai mult numărul exemplelor de modul cum formele animale și vegetale cele mai eterogene au fost în stare să-și potrivească organele și existența lor condițiunilor naturale de traiu cele mai extreme și, astfel, să cucerească și domeniul subteran pentru întinderea vieței pe pământ. Interesantele monografii ale lui Racovitză asupra diferitelor grupe Isopode ne dau cele mai convingătoare exemple.

«D-lor Colegi! Expunându-vă în linii generale activitatea științifică, lucrările și proectele compatriotului nostru Racovitză, am intrat în unele detalii poate mai mult decât se obișnuește la recomandarea unui nou membru.

«Am făcut-o însă fiindcă țin să se știe că Academia Română, chemându-l în mijlocul, ei, nu o face numai ca o recunoștință față de un compatriot care a putut să-și câștige o situație însemnată în lumea științifică străină, ci, mai cu seamă, pentru valoarea sa reală; o face în prima linie, pentrucă a urmărit de aproape și cu interes activitatea sa, a luat parte cu bucurie la succesele sale și, deci, va ști și pe viitor să aprecieze și să sprijine munca sa rodnică.

«Prin alegerea lui Racovitză între membrii ei, Academia Română va câștigă nu numai un distins bărbat de știință ci și un bun Român, care a fost în stare — atunci când a crezut el că în țară e nevoie de munca sa — să-și părăsească o bună situație, pe care și-o creiase în cel mai strălucit centru științific al lumei, spre a veni ca profesor la noua universitate românească din Cluj și a dà astfel străinătății, prin numele său, încrederea în reușita misiunii culturale ce are a o îndeplini de acum înainte aci poporul Român. El nu vine la Cluj singur, ci aduce cu sine și pe devotatul său colaborator Dr. Jeannel, aduce redacția revistei sale *Biospeologica,* Muzeul său speologic cu toate colecțiile, aparatele etc. și strămută astfel pe totdeauna centrala acestei științe pe pământul țerii Românești, care de acum înainte va fi și obiectul principal al cercetărilor ei.

«Propunându-vă astăzi alegerea lui Racovitză ca membru activ al Academiei Române, nu pot să nu mă gândesc și să aduc un omagiu memoriei aceluia care a fost primul său profesor de științele naturale, care a sădit într'însul—ca și în mulți alții— dragostea de natură și de munca pentru a i află tainele ei. Mă gândesc dar cu duioșie și adâncă recunoștință la neuitatul nostru maestru Grigori Cobălcescu, sub ochii căruia am stat timp de 5 ani, împreună cu Racovitză, pe aceiași bancă, în Institutele unite din Iași, pentru a-i ascultă lecțiile sale fermecătoare și a ne încălzi la focul său pentru știință. Fie-mi dar și mie permis să-mi exprim în aceste momente și bucuria ce o resimt la gândul că, după aproape 35 de ani de despărțire, mă voiu puteà regăsi pe aceeași bancă cu vechiul meu coleg din copilărie, acum însă pe locul pe care l-a ocupat în această înaltă instititușie, bătrânul nostru dascăl și pe care l-a ilustrat prin zelul, activitatea și inteligența sa vie.»

— Se procede la vot al cărui rezultat este: votanți 21; voturi pentru 21.
D-l Președinte proclamă de d-l Dr. Emil Racoviță membru activ al Academiei în Secțiunea științifică.

D-l *S. Mehedinți* cetește următorul raport asupra activității științifice a d-lui G. Vâlsan:

«Intre alte ramuri ale științei, a ieșit în timpurile din urmă la iveală în preocuparea tineretului și geografia împreună cu disciplinele ei ajutătoare.

«Intre lucrătorii cei mai harnici și mai destoinici în această direcție, numele d-lui G. Vâlsan, profesor la universitatea din Cluj, s'a impus încă de anul trecut atențiunii Academiei Române.

«Opera d-sale asupra «Câmpiei românești» publicată în Buletinul Societății geografice este cea dintâi monografie științifică asupra șesului Dunării de jos. Inceputã cu ocazia studiilor făcute în anii de universitate și continuată în străinătate alături de cunoscutul geograf d-l de Martonne, ea umple o lacună însemnată în literatura noastră geografică.

«D-l Vâlsan are eminente însușiri de geograf. Desemnator indemânatec, înzestrat cu un real talent de observarea naturii, tânărul profesor erà menit a fi interpretul metodei geografice care pornește dela analiza hărților.

«In același timp, preocupările sale s'au îndreptat și spre domeniul geografiei istorice și a etnografiei. Cele două călătorii de studii în Craina și studiul distribuirii mai vechi a populației în stepa română și în depresiunea subcarpatică sunt dovezi că tânărul geograf e un element de un preț deosebit în mișcarea noastră științifică.

«Pentru toate aceste motive, Secțiunea noastră, apreciind însemnătatea colaborării d-lui G. Vâlsan pentru progresul studiilor Academiei, îl propune în chipul cel mai călduros spre a fi ales în locul răposatului nostru coleg I. Bogdan care, el însuși, îl aprecià în chipul cel mai deosebit».

— Se procede la vot al cărui rezultat este: votanți 19; voturi pentru 19.

D-l Președinte, proclamă pe d-l C. Vâlsan membru activ al Academiei în Secțiunea istorică.

D-l *S. Pușcariu* cetește următorul raport al Comisiunii Dicționarului limbii române:

«Vremurile prin care trecem n'au fost prielnice lucrării Dicționarului. Greutățile de comunicație, fărâmițirea muncii în zeci de direcții, imposibilitatea de a tipări și multe alte cauze ne-au împiedicat să continuăm publicare Dicționarului întreruptă în 1914. Cu toate acestea lucrarea a fost reluată.

«Inainte de toate a fost adus la Cluj materialul de fișe și biblioteca specială, care au fost așezate într'o sală anume amenajată la Muzeul limbii române. Aranjarea cutiilor de fișe, în parte învălmășite prin îndoitul transport a costat multă vreme și nu e'încă deplin terminată. Șase sau șapte cutii cu fișe din litera C și una din litera S, nu s'au găsit până acuma; sperăm însă că la controlul final se vor aflà amestecate între celelalte.

«In același timp au fost extrase și tipărite pe fișe câteva publicații indispensabile apărute de la 1914 încoace. Afară de cele două ajutoare angajate de Academie, au lucrat la adunarea și așezarea acestui material și doi funcționari ai Muzeului limbii române. In general, între Dicționar și între Muzeu

s'au stabilit de la început legăturile firești care vor duce la o colaborare rodnică.

«Dintre vechii colaboratori, d-l D. Evolceanu s'a retras dela munca prea istovitoare a Dicționarului. Țin să-i exprim și cu ocazia aceasta mulțumirile mele pentru ajutorul prețios ce ni l'a dat până acuma. In schimb au fost angajați ca noi colaboratori, în Cluj, d-nii Nicolae Drăgan, profesor universitar și G. Giuglea, agregat, care s'au introdus în lucrare și au și redactat, în cele câteva luni de când colaborează la Dicționar, o parte destul de mare, socotind greutățile tehnice cu care au avut să lupte la început.

«Am convingerea că acești noi colaboratori sunt achiziții excelente. D-l V. Bogrea, a cărei colaborare mi-am dat de asemenea silința s'o câștig, din cauză de boală, nu a putut încă să înceapă lucrarea.

«Din vechii colaboratori, cei doi externi, d-l Rădulescu-Pogoneanu în București și Alecu Procopovici în Cernăuți, împiedicați de alte angajamente. nu au reluat încă lucrarea, dar mi-au făgăduit că o vor începe cât de curând, In schimb, d-nii Lacea și Capidan lucrează zilnic, bine și cu spor, și datorită muncii lor neobosite în multe sute de cuvinte au fost redactate și vor puteà fi tipărite indată ce posibilitatea imprimării va fi dată.

«Nu pot să încheiu acest raport fără ca să fac atentă onorata Comisiune a Dicționarului asupra unui lucru. O operă atât de mare și de grea ca Dicționarul Academiei nu se poate terminà într'un timp relativ scurt decât printr'o muncă intensivă și continuă. Până în 1914 cei câțvà redactori ai lui lucrând zilnic patru ore, au renunțat la orice alte planuri științifice, oricât admenitoare li se păreau spre a putea dà tot timpul liber și toată energia acestei lucrări. Numai astfel se explică că cinci, șease inși am izbutit să dăm în fiecare lună câte o coală mare de tipar. De aci înainte lucrul acesta va fi mai greu. Toți colaboratorii, fără excepție, sânt oameni săraci care cu leafa ce o au dela stat nu pot ținea piept scumpetei excesive cu tendința de creștere de astăzi. Onorarul ce îl primesc de la Academie este atât de neînsemnat—mai mic de cât leafa tipografilor care culeg manuscrisul—încât fiecare colaborator trebuie să aibă alte ocupații spre a-și agonisi traiul zilnic. Pentru timpul de trecere deci, cât timp disproporția ce există azi între munca intelectuală și remunerarea ei, Academia va trebui să renunțe de a vedeà ca până acuma, apărând în fiecare lună o coală de tipar.»

D-l *I. Bianu* spune că dacă lucrările pentru facerea Dicționarului au putut fi reluate după războiu, aceasta se datorește unui singur om: regretatului Septimiu Albini, fost funcționar al Academiei noastre. Când d-l Sextil Pușcariu a părăsit Cernăuții pentru a se duce la războiu cu armata austriacă din care făcea parte, tot materialul pentru facerea Dicționarului, adunat cu atâta trudă și cheltuială, a fost dus spre a fi păstrată în localul Mitropoliei

din Cernăuți. Propunând lui Septimiu Albini să se ducă în Bucovina pentru a aduce în țară acest material, regretatul funcționar n'a pregetat nici o clipă. Când a ajuns la Cernăuți ultimile coloane rusești părăseau orașul pentru a face loc din nou armatei austriace. Greutățile de încărcare și transport au fost foarte mari, dar au fost învinse. Numai astfel a putut fi salvat dela peire sigură prețiosul material . care a făcut posibilă reînceperea și continuarea acestei opere atât de importante.

D-l Președinte *P. Poni* spune că Academia este unanimă în a exprimà mulțumirile ei de recunoștiință memoriei devotatului funcționar Septimiu Albini.

— Raportul se iea spre cunoștiință și se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii pe anul 1920—21.

— Sunt aleși d-nii *I. Bianu*, *General Gr. Crainicianu*, *St. C. Hepites*, *D. Onciul*, *I. C. Negruzzi*, *Duiliu Zamfirescu*.

D-l *Gr. Antipa* cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 1 Iunie, prin care s'a decis a se da o subvenție de 1000 lei din fondul pentru cercetări, d-lui profesor G. Fințescu pentru continuarea cercetărilor sale asupra insectelor vătămătoare pomilor roditori și plantelor de ornament din regiunea Iașilor, și s'au stabilit următoarele subiecte pentru premiile Secțiunii din 1925:

a) Pentru premiul *Lazăr* de 5.000 lei: *Cercetări originale privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea lor cu parazite și provocarea de boale contagioase între ele.*

b) Pentru premiul *Neuschotz* de 2.000 lei: *Flora unuia din cele două județe din Noua Dobroge* (după alegerea botanistului).

D-l *I. Bianu* amintește că în ședința plenară dela 25 Maiu 1915 s'a regulamentat întrebuințarea fondului A. F. Robescu. Prin regulament s'a decis ca cele două burse pentru studii în străinătate, pravăzute în testament, să se dea pe rând de fiecare Secțiune. Evenimentele răsboiului au impedicat aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni. Suma disponibilă din veniturile fondului este în prezent de lei 13.376.65, la care se adaoge venitul anual de lei 8852,15. Rămâne ca Academia să decidă asupra punerii în aplicare a dispozițiunilor din regulament, ținând seama atât de venitul fondului cât și de situația din timpul de față.

— Chestiunea se trimite în studiul Secțiunii literare.

ȘEDINȚA DELA 3 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l Președinte *P. Poni* zice: Domnilor Colegi, unul din aleșii de ieri, d-l Andreiu Rădulescu, a venit la ședința de astăzi spre a luà parte la lucrările Academiei. Dați-mi voe ca în numele Domniilor-Voastre a tuturora să salut pe noul coleg. D-le Coleg, Academia, aprețiind valoarea lucrărilor Domniei-Voastre, v'a chemat în sânul ei. Sunt încredințat că în viitor veți lucrà cu aceeași râvnă și dragoste în folosul științei, căreia i-ați consacrat întregul Domniei-Voastre trecut. Fiți binevenit în mijlocul nostru.

D-l *Andreiu Rădulescu* zice:

Domnule Președinte, Domnilor Membri,

Onoarea ce mi-ați făcut de a mă chemà în rândurile D-v, este așa de mare, încât — cu adevărat, — n'am cuvinte, care să cuprindă sentimentele mele de mulțumire.

Condițiunile în care am fost ales, felul călduros cu care sunt primit, vorbele măgulitoare ce mi-se adresează m'au mișcat adânc și mă fac să văd într'o lumină și mai frumoasă îndeplinirea neașteptată a acestui vis, care mângâe sufletul chiar al marilor cărturari, necum a celor mai mici, vis care pentru mine se înfăptuește destul de timpuriu.

Ce ași puteà să vă spun în aceste clipe decât să vă mulțumesc din toată inima și să vă asigur că-mi voiu dà toate silințele să corespund încrederei ce mi-ați acordat?

Marea onoare cu care m'ați împodobit creiază însă, prea mari îndatoriri și mă întreb îngrijorat dacă voiu puteà cândva să le îndeplinesc. Am totuși viea dorință și mă voiu strădui din toate puterile să le îndeplinesc măcar în parte.

Pentru moment, D-lor vă făgăduesc solemn, sau întrebuințând o formulă juridică, mă leg pe cinste și'n cuget curat că, în măsura dragostei cu care sunt primit în aceiași măsură voiu munci și voiu căutà să contribui cu modestele mele mijloace la desvoltarea culturei noastre și pentru propășirea acestui înalt Institut, mare prin trecutul lui, menit să fie și mai mare în viitor pentru binele și fala neamului românesc.

D-l *I. C. Negruzzi* prezentă o scrisoare a lui A. Vlahuță cu dată 12 Fevruarie 1881, care cuprinde o poesie inedită dedicată d-sale.

D-l *I. Bianu* amintește că în anii 1914/15—1917/18 venitul fondului D. A. Sturdza urmà să fie întrebuințat spre a se da o bursă pentru studiul agriculturii și al științelor agricole în Germania, iar în anii 1918/19 — 1921/22

pentru îmbogăţirea colecţiunilor de istorie naţională. Bursa n'a putut fi acordată în primul ciclu din cauza evenimentelor răsboinice. Din venitul de până acum s'a capitalizat la fond suma de lei 6264 şi s'au cheltuit pentru colecţiunile de istorie naţională lei 7400. Comisiunea bugetară a decis, sub rezerva aprobării plenului, ca întreaga sumă disponibilă din veniturile acestui fond, dimpreună cu venitul pe 1920—21, în total lei 19027,55 să se capitalizeze pentru mărirea fondului. Rămâne ca plenul să se pronunţe asupra acestei hotărîri a Comisiunii bugetare.

— Se aprobă.

D-l *I. Bianu* spune că încă dela înfiinţarea ei, Academia a avut o serie de membri din provinciile româneşti de peste graniţele vechiului Regat. Cei mai mulţi din ei au trecut din vieaţă şi sunt îmmormântaţi în aceleaşi provincii. Astăzi când hotarele dintre fraţii de acelaşi sânge au dispărut, crede că este bine ca Academia să formeze din sânul ei una sau mai multe delegaţii, cari să depună câte o coroană pe mormintele tuturor foştilor ei membri din această categorie, ca manifestaţie pentru intrarea mormintelor şi rămăşiţelor lor în hotarele României întregite.

— Propunerea se aprobă cu unanimitate şi se autoriză Delegaţiunea să aleagă delegaţi pentru aducerea ei la îndeplinire.

D-l *I. Bianu* spune că în sesiunea generală trecută s'a proiectat o serie de măsuri în vederea construirii localului pentru bibliotecă. Toate planurile făcute atunci au rămas fără rezultat. Indată după închiderea sesiunii generale s'a prezentat cu d-l Preşedinte Poni d-lui Guvernator al Băncii Naţionale, căruia i-au prezentat o scrisoare oficială din partea Academiei, cerându-i şi verbal ajutorul Băncii pentru acest scop. Speranţele căpătate cu ocaziunea acelei vizite nu s'au realizat până acum. In împrejurările actuale e sigur că încă multă vreme nu poate fi vorba de construirea clădirii plănuite pentru bibliotecă. Colecţiunile cresc mereu şi pe măsura creşterii lor localul actual devine tot mai impropriu, tot mai neîncăpător. Incă din 1916 se proiectase ca unele servicii să fie mutate în localul vecin dela No. 133. După intrarea în răsboiu a ţării noastre acel local a fost pus gratuit la dispoziţia Ministerului de Răsboiu, la început pentru instalarea unor ateliere, în urmă pentru ajutorarea invalizilor de răsboiu. In toamna viitoare localul urmă să fie golit, dar după stăruinţa Ministerului a fost lăsat mai departe la dispoziţia Societăţii invalizilor până în primăvara 1921.

D-l *Gr. Antipa* spune că bugetul Academiei a putut fi echilibrat numai mulţumită informaţiunii ce avem că Ministerul Instrucţiunii, aprobând în parte cererea Delegaţiunii, ar fi acordat prin noul buget o subvenţie extraordinară pentru biblioteca acestei instituţiuni de 75.000 lei. Este probabil că această sumă, în urma economiilor de cari se simte nevoe pentru echi-

librarea bugetului Statului, va fi suprimată. In acest caz Academia va aveà un deficit bugetar de 75.000 lei. Pentru înlăturarea acestui mare neajuns propune să se ceară Ministerului de Răsboiu chirie pentru localul cedat până acuma în mod gratuit.

După discuțiunea urmată se iau următoarele deciziuni:

1. Chestiunea clădirii noului local pentru bibliotecă se amână până când împrejurări favorabile vor permite reluarea ei;

2. Se autoriză Delegațiunea să se informeze și să stăruiască pentru ca suma de 75.000 lei să nu fie suprimată din prevederile bugetului. In cazul când aceasta nu va fi cu putință, acea sumă se va cere Ministerului de Răsboiu drept chirie pentru imobilul cedat.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 4 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *M. C. Sutzu* expune o comunicare cu subiectul *Monetele de bronz imperiale romane dela primii împărați și sistemul monetar al împăratului Néron: natura lor, relațiunile lor de valori, pondurile lor normale.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 5 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

Mareșalul Curței Regale înștiințează prin scrisoare că Maiestatea Sa Regele a binevoit a decide să iea parte la cele 3 ședințe soleme pentru primirea în Academie a d-lor colegi S. Mehedinți, Părintele I. Lupaș și S. Pușcariu, stabilind ședințele precum urmează: Duminică 6 Iunie pentru d-l Mehedinți, Marți 8 Iunie pentru Părintele Lupaș și în ziua de 10 sau 11 Iunie pentru d-l S. Pușcariu.

D-l *Al. Lăpědatu* cetește următorul raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1919-20:

«Comisiunea aleasă de Dv. pentru examinarea lucrărilor Academiei pe 1919-20, luând în cercetare raportul d-lui Secretar general cu privire la aceste lucrări, e datoare să constate dela început și cu satisfacția cuvenită:

«1) Că, potrivit vechei și bunei tradiții de a manifesta sentimentele mele față cu actele mari ale vieții noastre culturale, politice și naționale, Academia a ținut să dea deosebita expresie acestor sentimente cu ocazia consacrării marelui act istoric al unirii române prin actul dela 29 Decemvrie trecut al

fostului Parlament, în adresa omagială prezentată atuncea M. S. Regele Augustul nostru Protector şi President de onoare;

«2) Că, ce priveşte activitatea sa ştinţifică, comunicările din şedinţele publice ale anului acestuia au fost aproape tot aşa de numeroase ca şi în anii ce buni dinaintea războiului, datorită aceloraşi neobosiţi şi bine reputaţi conferenţiari — d-nii N. Iorga, V. Babeş, şi G. Marinescu la cari s'au raliat colegi mai noi — d-nii S. Mehedinţi, Ov. Densuşianu şi G. Bogdan-Duică, iar din afară, distinsul inginer şi inventator, d-l Gogu Constantinescu, a cărui comunicare despre «Ştiinţa sonică» merită, desigur o menţiune aparte;

«3) Că instituţiunea noastră n'a lăsat să treacă nici un eveniment cultural sau naţional care să fi reclamat o comunicare sau serbare mai deosebită, fără să n'o fi făcut cu toată solemnitatea şi pietatea reclamată de împrejurări, cum au fost: comemorarea a 18 secole dela moartea marelui Traian prin d-l V. Pârvan, centenarul naşterii lui Bălcescu prin d-l Ov. Densuşianu, comemorarea lui Mihai Viteazul prin d-nii D. Onciul şi N. Iorga, aniversarea a doua, a unirii Basarabiei, prin d-l St. Ciobanu şi comemorarea lui Titu Maiorescu prin d-l S. Mehedinţi;

«4) Că Academia şi-a făcut o datorie din a participa la toate manifestările culturale la cari prezenţa delegaţilor săi a fost socotită ca necesară sau onoratoare, cum a fost inagurarea casei naţionale dela Paşcani, distribuirea premiilor şcolarilor silitori din Bucureşti, adunarea constitutivă a organizaţilor ştiinţifice internaţionale dela Bruxelles, conferinţa uniunii academice de cercetări şi publicaţiuni şi înaugurarea solemă a Universităţi româneşti dela Cluj.

«5) Că Academia, care a luat iniţiativa ridicării marelui monument al Unirii a început această lucrare prin deschiderea unei subscripţii naţionale în acest scop şi că, în altă ordine de idei, ea a solicitat Guvernului ca la întocmirea noii legi pentru viitoarea constituire a Corpurilor legislative să se rezerve şi instituţiunii noastre un loc în Senatul ţerii.

«Dacă ce priveşte tipărirea publicaţiilor Academiei, zidirea localului special plănuit pentru Bibliotecă, amenajerii încăperilor necesare până atunci pentru adăpostirea colecţiilor şi completarea personalului special trebuitor serviciilor ştiinţifice ale instituţiunei noastre, Comisiunea dv. nu mai poate continua constatările satisfăcătoare de până aci, ea are buna speranţă că, delăturându-se pedicele de tot felul ce ne stau azi ca urmare a răsboiului, împotrivă, Academia, cu mijloacele şi puterile de care dispune, va face tot posibilul să ajungem a tipări publicaţiile cel puţin în măsura în care ele se tipăreau înainte de răsboiu să reluăm şi să ducem la bun sfârşit chestiunea localului Bibliotecii şi până atunci, a adăpostului, convenabil şi asigurător, colecţiilor şi să refacem personalul trebuitor pentru serviciile sale ştiinţifice aşa cum toţi o dorim şi cum o reclamă, imperios, trebuinţele actuale şi viitoare ale culturei noastre naţionale.

«Speranța aceasta ne este întreținută între altele și de constatare ce puteam face din nou și anul acesta că Academia noastră continuă a se bucura ca și în trecut de sprijinul mărinimos și patriotic al celor ce-și destină agonisita vieței lor lumești progresului culturii românești. Legatul Teodor Ștefănescu a lui Al. D. Constantinescu, și mai ales, al marelui binefăcător C. G. Vernescu ne sunt deplină dovadă despre aceasta. Tot așa numeroasele daruri pentru creșterea averilor științifice ale Academiei, daruri între cari anul acesta avem norocul a înregistra bogatele și prețioasele colecții de monete și de ponduri antice ale venerabilului nostru coleg d-l Mih. Sutzu cum și insemnatele lucrări bibliografice și indice conologice rămase de pe urma activității neobosite a marelui său donator, fost membru onorar al nostru răposatului D. C. Sturza-Scbeianul.

«Pentru felul cum Delegația Academiei și Comisiunile speciale ale diferitelor fonduri și fundațiuni au întrebuințat veniturile pentru ca, în împrejurările excepțional de grele în care trăim, să îndeplinească, în marginele posibilului, voința fericiților donatori. Comisiunea dv. nu poate decât să ia act cu mulțumire, exprimând recunoștința celor ce de drept ea se cuvine.

«Relevând în fine faptul că interesul scriitorilor noștri pentru premiile Academiei se menține chiar întru situația de acum de greutatea și de scumpetea necrezută a tiparului, nu putem încheia acest scurt raport fără un regret — regretul că tocmai acum, când marea operă a consolidării noastre naționale impune și Academiei române o considerabilă activitate culturală, soarta a înpuținat rândurile noastre cu una din personalitățile cele mai distinse ale vieții noastre culturale — aceia a fericitului Al. D. Xenopol, a cărui întinsă și valoroasă operă istorică și filosofică a onorat atâtea din Societățile literare și Academice ce s'a grăbit a-l alege membru al lor, între cari chiar Institutul Franței, al cărui asociat a fost mult respectatul răposat».

D-l *I. Bianu* zice:

«Venitul fondului Anastasie Stolojianu urmează a se întrebuința, conform actului de danie, pe cicluri de câte 6 ani, precum urmează:

«Venitul primului an din fiecare ciclu se capitalizează pentu mărirea fondului, iar venitul pentru restul de 5 ani se întrebuințează pentru a se da o bursă pentru studiul științelor sociale, economice și financiare în străinătate, pe timp de 3 ani, de 3600 lei pe an, plus 600 lei cheltueli de călătorie la ducere și la întoarcere și 1600 lei pentru diferite taxe de studii. Restul rămas neîntrebuințat în fiecare ciclu se capitalizează până la suma de 3000 lei, care să formeze un premiu cu numele de premiul Anastasie Stolejianu.

«Din venitul primului ciclu (1911/12—1916/17 s'a capitalizat venitul pentru

primul an, s'a dat o bursă prevăzută în actul de danie și s'a adunat și suma pentru premiul Anastasie Stolojianu care s'a pus la concurs pentru această sesiune.

«Venitul primului an din ciclul al doilea 1917/18—1922/23 s'a capitalizat. Rămâne ca Academia să decidă dacă să se acorde bursa cu venitul fondului pentru restul ciclului. ținând seamă atât de suma de 300 lei pe lună, specificată în actul de danie pentru această bursă cât și de situația din timpul de față».

— Se decide să se amâne acordarea bursei Anastasie Stolojianu și întreg venitul pentru ciclul 1916/17 — 1921/22 să se capitalizeze la fond.

D-l *V. Pârvan* spune că Comisiunea aleasă în ședința plenară dela 16 Maiu 1919, pentru adunarea sumelor și stabilirea programei în vederea facerii concursului pentru monumentul comemorativ al unirii, a ținut ședințe la 4 Iulie și 31 Octomvrie. Facerea unei astfel de lucrări în împrejurările actuale ar costà o suma enormă, care de sigur nu s'ar puteà adunà prin subscripție publică. Din această cauză Academia în ședința dela 28 Noevrie a decis, ca chestiunea monumentului unirii să fie amânată.

D-l Secretar General *I. C. Negruzzi* adaugă că pentru realizarea acestei opere monumentale, care interesează toată suflarea românească, Academia ar trebui să ia înțelegere cu Guvernul atât asupra stabilirii programei lucrării cât și asupra mijloacelor pentru strângerea sumei necesare.

— După discuțiunea urmată se decide ca chestiunea înfăptuirii acestui monument să se amâne pentru viitoarea sesiune generală.

D-l *Gr. Antipa* cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 2 Iunie prin care s'au stabilit comisiunile pentru examinarea manuscriptelor cari se vor prezentà la concursurile premiilor cu subiecte date destinate a se acordà prin Secțiune în viitoarea sesiune generală.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 6 IUNIE 1920.

Președința **M. S. Regelui.**

D-l Președinte *P. Poni* întîmpină pe M. S. Regele cu următoarele cuvinte:

«*Sire*,

«Academia Română, plină de admirațiune pentru mărețele fapte ce ați desăvârșit în glorioasa Voastră Domnie, salută cu respect și iubire pe Primul Rege al tuturor Românilor.

«Prin muncă grea, prin mari sacrificii, Maiestatea Voastră, în fruntea vitezei Voastre oștiri, ați realizat visul secular al neamului nostru și ne-ați

dat România Mare. Toți Românii de la Tisa până la Nistru și până la Mare sunt acum uniți într'un singur Stat.

«Făcându-ne marea onoare de a primì să fiți Protectorul și Președintele de onoare al instituțiunii noastre, și luând Insuși parte la lucrările noastre, Maiestatea Voastră ați arătat că voiți să faceți din Patria noastră nu numai un stat mare și puternic ci și un centru de civilizație și de propășire. Prin aceasta ați fost, Sire, deopotrivă de mare pe câmpul de victorie ca și în artele păcei.

«Academia Română Vă prezintă expresiunea profundului său devotament și urează Maiestății Voastre, Maiestății Sale Reginei și întregei familii Regale ani mulți și fericiți pentru a continuà opera providențială a înălțărei Patriei și neamului».

Maiestatea Sa Regele mulțumește prin următoarele cuvinte:

«Este pentru Mine o mare plăcere că mă găsesc în mijlocul colegilor Mei.

«Plăcerea Mea este cu atât mai mare cu cât este vorba de primirea a noui membri în sânul acestei înalte Instituții de cultură.

«Cu ajutorul lui Dumnezeu și al iubitului meu popor am făcut România Mare.

«Pentru îndeplinirea acestei mărețe opere, pregătirea sufletelor se datorește în mare parte și duhului care a prezidat această învățată adunare a tuturor bărbaților de seamă ai întregului neam românesc.

«Ei ne-au ajutat cu sfletul și cu operele lor la realizarea visului nostru secular».

D-l *S. Mehedinți* rostește discursul său de recepție despre *Caracteristica etnografică a unui popor prin munca lui.*

D-l *I. Bianu* rostește *Răspunsul* la discursul d-lui Mehedinți.

ȘEDINȚA DELA 7 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *I. Bianu* amintește că în ședința dela 15 Maiu trecut, primindu-se propunerea Academiei statului Maryland din Baltimore, s'a decis să se aleagă trei membrii cari să fie recomandați acelei Academii pentru a-i alege membri corespondenți. Acea Academie având de obiect științele exacte, cei trei membri urmează să fie propuși de Secțiunea științifică.

D-l *V. Pârvan* amintește că în actuala sesiune urmează să se aleagă doi membri cari să reprezinte Academia în Uniunea Academică de cercetări și publicațiuni, întru cât mandatul delegaților aleși în sesiunea generală trecută a expirat.

— Se aleg d-nii: *N. Iorga* şi *V. Pârvan*.

D-l *I. Simionescu* ceteşte următorul raport al Comisiunii fondului «V Adamachi» pentru lucrările făcute în 1919—20:

«Dispoziţiunile testamentare ale generosului Vasile Adamachi şi ale Regulamentului acestei fundaţiuni, dela trecuta sesiune generală şi până în prezent, au fost aduse la îndeplinire precum urmează:

I. *Burse*. In bugetul pe 1919—20 s'au prevăzut pentru burse şi cheltuieli de şcoală suma de lei 132.985,85, din care s'au acordat următoarele burse:

1. 8 burse de câte 150 lei pe lună următorilor elevi ai Şcoalei naţionale de poduri şi şosele: Bunescu Al. din anul preparator, Andreescu Raul şi Atanasiu C. din anul I, Bunescu E., Cambureanu D., Mircea Elefterie., Stoian Gh. şi Zamfirescu Gr. din anul IV.

2. 19 burse de câte 150 lei pe lună la Universitatea din Iaşi şi anume:

a). 8 la Facultatea de medicină, studenţilor: Crăciunescu V. şi Gârcineanu Virgil din anul II; Raşcu Clelia din anul III, Alexe I. din anul IV, Harnagea Sofia şi Renescu Emil din anul V, Dănilă T. şi Petrescu G. din anul VI. In cursul anului studenţii Petrescu G. şi Raşcu Clelia ocupând funcţiuni la Stat, bursele ocupate de dânşii au fost declarate vacante şi s'au acordat, cu începere dela 1 Ianuarie 1920 studentelor Vartic Georgeta şi Ştefaniu Veronica, care veneau la rând, în ordinea clasificaţiei, la examenul petru acordarea burselor în toamna 1919;

b). 11 la Facultatea de ştiinţe următorilor studenţi: Popescu Corneliu, Vânceanu G. din anul I şi Timpoe Eugen anul II, Secţia matematicei; Dumitraş Costache din anul I, Creangă C. L., Maxim O. G. din anul II, Secţia fizico-chimice; Ionescu T. din anul I şi Maria Vicol din anul IV, Secţia Naturale; Paul Lazăr, Pomârleanu Aurel şi Zamfirescu Niculae din anul II, Secţia agricolă.

3. O bursă de 250 lei pe lună d-lui Stănescu P., licenţiat al Facultăţii de ştiinţe din Bucureşti, care îşi prepară doctoratul în ţară, lucrând la Institutul botanic în laboratorul de fiziologie vegetală;

4. 7 burse pentru studii de specializare în străinătate repartizate astfel:

a). câte o bursă absolvenţilor de liceu, secţia reală, Bădărău Alexandru şi Georgescu Radu pe timp de 3 ani celui dintâiu pentru *studiul minelor*, în special a cărbunelui, celui de al doilea pentru studiul *metalurgiei*, în special a fierului şi cuprului, la Universitatea din Birmingham;

b). 3 burse următorilor absolvenţi cu diplomă ai Şcoalei naţionale de poduri şi şosele:

Paşcanu Sergiu, pentru studdiul *construcţiunilor navale* la Glascow pe timp de 2 ani. In anul al doilea burserul va puteà vizità ateliere din alte oraşe ale Angliei sau din alte ţări, după un program stabilit de dânsul şi aprobat de Academie.

— Vasilescu Grigore, pentru *studiul amenajării și utilajului porturilor maritime și mai ales a celor fluviale* în Franța, pe timp de un an. In ultimul trimestru d-l Vasilescu va vizità câtevà porturi fluviale din Belgia, Olanda și Anglia, după un program pe care îl va înaintà Academiei spre aprobare.

— Mateescu Cristea, pentru a studià *Hydroelectrica* în primul an în Elveția și în anul al 2-lea în Italia de Nord și Franța de Sud;

c). 2 burse la licentiați ai Facultății de științe din Iași, pentru studii la Paris, din cari una d-lui Procopiu Ștefan pe timp de 3 ani, pentru studiul *fizicei*, în special *optica* și *acustica*, și cealaltă d-lui Botez G. I. pentru studiul *antropologiei* și *preistoriei paleolitice*.

«In ședința plenară dela Iunie 1919 Comisiunea a propus și Domniile Voastre ați aprobat, ca bursele studenților în străinătate să fie de 600 lei pe lună. După luarea acelei deciziuni scumpetea vieții, sub toate raporturile s'a acentuat din ce în ce mai mult, în unele țări în proporții mai mari, în altele mai mici — iar valoarea monetei românești a scăzut treptat față cu monetele tuturor țerilor în cari bursierii Adamachi trebuiau să-și facă studiile. Ținând seamă de aceste considerațiuni și de situația îmbucurătoare a fundațiunii, Comisiunea Domniilor Voastre a propus și Delegațiunea, prin încheierea înregistrată la 10 Octomvrie sub No. 2119, a aprobat să se urce la 800 lei pe lună bursele studenților destinați a face studii în Franța și Elveția și la 1000 lei ale color destinați a merge în Anglia. S'au făcut apoi toate intervențiile posibile la Serviciul Valutei și la Ministerul Afacerilor Străine pentru a se acordà acestor bursieri înlesniri la schimbul banilor românești și pentru ca cei trei absolvenți ai Școalei de poduri să fie primiți să lucreze în atelierele și șantierele țerilor respective.

«II. In anul acestà au terminat cursurile bursierele Maria Vicol dela Facultatea de științe și Ema Filipescu dela cea de medicină.

«III. In luna Noemvrie s'a plătit abonamentul pentru masa de lucru la Stațiunea biologică dela Roscoff, pentru ani 1917/18, 1918/19 și 1919/20, în sumă totală de 4.500 franci, cu valuta oficială, pentru care s'a dat 6.750 lei.

«Pentru tipărirea «Revistei științifice V. Adamachi» s'au dat și anul acesta 1000 lei.

«Cele patru ajutoare de câte 1000 lei, aprobate în sesiunea generală trecută, pentru cercetări restrânse relative la cunoașterea țerii noastre, s'au pus la dispoziția instituțiunilor indicate pentru tratarea subiectelor stabilite și aprobate de Domniile Voastre.

«S'au distribuit haine și cărți elevilor săraci din Școala «Vasile Adamachi» din Iași în sumă de 3.000 lei și s'au împărțit pomeni în sumă de 2.000 lei pentru odihna sufletului nemuritorului donator Vasile Adamachi.

«Academia Română dând atâtea burse în străinătate în anii aceștia de

scumpete mare, şi-a făcut cu prisosinţă datoria către ţară. Nevoia refacerii economice este urgentă; se cer pentru aceasta şi oameni competenţi. Trimiţând în străinătate tineri cari să studieze diferite chestiuni practice la ordinea zilei, pune la dispoziţia Statului român elemente de valoare, bine pregătite pentru a face faţă nevoilor iminente în raport cu mărirea teritoriului. Rapoartele detailate trimise de bursieri, cât şi informaţiile particulare sosite la Academie, ne arată că şi de data aceasta bursierii îşi dau seamă de sacrificiile pe cari Instituţia noastră le aduce, caută să facă cinste ţerii corespunzând aşteptărilor noastre.

«Fondul de rezervă adunat de pe vremea ultimilor ani când Academia nu a putut trimite în străinătate nici un bursier, ne-a dat posibilitatea să facem faţă cheltuielilor extraordinare în legătură cu creşterea valutei şi cu marea scumpire de traiu, care se constată in ţerile unde bursierii noştri sunt trimişi.

«De aceea pentru anul în curs vă propunem să se majoreze cu câte 200 lei bursele tinerilor cari studiază în Anglia şi Elveţia şi câte 100 lei celor trimişi în Franţa. Sistemul adoptat la Academie de a nu mai acordà burse pentru doctorat în străinătate de cât la acele specialităţi cari nu pot fi studiate în ţară şi a acordà din potrivă burse pentru doctorate în ţară, a dat rezultate bune, căci prin aceasta s'a mărit producţia ştiinţifică în Universităţile noastre. Propunem, în consecinţă, ca să se menţină şi pentru anul acesta cele patru burse de câte 250 lei, date pentru doctorate în ţară repartizându-se câte una la cele patru Universităţi din ţară. In cazul însă când cele două Facultăţi de ştiinţe de curând naţionalizate, cea din Cluj şi Cernăuţi, nu vor aveà nici nu candidat pentru doctorat, bursele să fie repartizate ca şi mai înainte, două la Facultatea de ştiinţe din Iaşi şi două la cea din Bucureşti.

«Existând mare nevoie pentru tinerii pregătiţi în specialitatea fizicei, catedre vacante aflându-se atât la Universitatea din Iaşi cât şi la cea din Cernăuţi, ca şi nevoie de personal ajutător bine pregătit, vă propunem să admiteţi pentru anul acesta instituirea unei burse de *chimie-fizicală* la Universitatea din Paris, pentru completarea pe timp de un an a unui doctor în fizică dela Universitatea din Iaşi, conform normelor urmate până acum şi în condiţiunile stabilite pentru ceilalţi bursieri.

«Ca încheiere a acestui raport anual, ţinem să intonăm încă odată deosebita influenţă pe care o are Academia Română pe zi ce merge, datorită insufleţirei neuitate, demnă de imitat, a donatorului Adamachi, asupra desvoltării ştiinţifice în ţară, prin partea însemnată pe care à luat-o în pregătirea temeinică în direcţia teoretică şi practică a factorilor care contribuie la înălţarea culturală a României».

Membrii Comisiunii: *P. Poni, I. C. Negruzzi* şi *I. Simionescu*.

— Raportul se aprobă.

In Comisiunea pentru 1920 — 21, sunt realeși d-nii *P. Poni* și *I. Simionescu.*

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 8 IUNIE 1920.

Președința **M. S. Regelui.**

Părintele *I. Lupaș* cetește discursul său de recepție despre *Nicolae Popea și Ioan M. Moldovanu.*

D-l *N. Iorga* cetește *Răspunsul* la discursul părintelui Lupaș.

ȘEDINȚA DELA 9 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *Gr. Antipa*, cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 7 Iunie, prin care s'au luat următoarele deciziuni:

1. Să nu se acorde nici uneia din lucrările prezentate premiul Lazăr de 5.000 lei;

2. să se împartă premiul Adamachi de 5.000 lei, precum urmează:

a) Lei 1.800 d-lui Dr. Th. Mironescu pentru scrierea sa *Cosultațiunile medicale la spitalul Colțea;*

b) Lei 1.600 d-lui St. Procopiu pentru lucrarea *Perpetuum mobile și principiile energiei;*

c) Lei 800 d-lui Dr. Aurel Dobrescu pentru *Boalele nervoase și mintale, prevenirea și tratamentul lor*;

d) Lei 800 d-lui Henri Stahl pentru publicațiunea sa *Curs de stenografie parlamentară*;

3. Să fie recomandați Academiei Statului Maryland pentru a fi aleși membri corespondenți d-nii *Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu* și *G. Țițeica.*

D-l *I. Bianu,* cetește procesele-verbale ale Secțiunii literare pentru ședințele dela 25 și 27 Maiu, 5 și 7 Iunie, prin cari se arată că Secțiunea a luat între altele, următoarele deciziuni:

1. Să se reorganizeze publicarea materialelor de folklore după un plan întocmit;

2. Să se amâne acordarea burselor prevăzute în testamentul răposatului F. A. Robescu și sumele disponibile din venit să se capitalizeze pentru mărirea fondului;

3. Să se pună la concurs, pentru premiul Adamachi, de 5000 lei, din 1925 subiectul: *Inrâuriri reciproce între limbile română și maghiară;*

4. să se împartă premiul Constantinide de 4000 lei precum urmează:

a) Lei 2.000 d-lui V. Voiculescu pentru volumul său de versuri *Din țara zimbrului și alte poezii;*

b) Lei 1.000 d-lui I. Bassarabescu pentru volumul de schițe și nuvele *Un dor împlinit;*

c) Lei 1.000 d-lui I. Pillat pentru *Grădina între ziduri;*

5. Să se ceară d-lor Chiriac și Brediceanu restituirea celor două fonografe ce li s'a procurat de Academie pentru culegeri de arii populare și relații asupra întrebuințării lor;

6. A ales comisiunile pentru examinarea manuscriptelor cari se vor prezentà la premiile cu subiecte date ce sunt a se acordà prin Secțiune în 1921 și anume:

a) Pentru premiul Năsturel, de 5.000 lei cu subiectul *Vasile Alecsandri — viața și opera lui:* d-nii *I. Bianu*, *G. Bogdan-Duică*, *I. C. Negruzzi;*

b) Pentru premiul Neuschotz, de 2.000 lei, cu subiectul *Cipariu și Pumnul — activitatea lor filologică și literară:* d-nii *I. Bianu*, *O. Densușianu*, *S. Pușcariu;*

c) Pentru premiul A. Toncoviceanu, de 1000 lei, cu subiectul: *Studiul despre versificația românească*: d-nii *A. Bârseanu*, *I. Brătescu-Voinești*, *Duiliu Zamfirescu;*

7. A ales în Comisiunea de 12 pentru premiul Năsturel de 12.000 lei din 1921 pe d-nii *I. Brătescu-Voinești*, *St. Ciobanu*, *O. Densușianu*, *S. Pușcariu.*

D-l *D. Onciul* cetește procesul-verbal al Comisiunii speciale pentru acordarea premiilor Năsturel, Anastasie Stolojianu și al Asociațiunii Craiovene, făcut în ședința dela 5 Iunie, prin care se arată că Comisiunea a luat următoarele hotărîri:

1. Să nu se acorde premiul Năsturel nici uneia din lucrările prezentate la concurs;

2. Premiul Asociațiunii Craiovene de 1.500 lei să se acorde d-nei Ecaterina Mihăilescu pentru manualul său didactic *Noțiuni de botanică pentru clasa VIII clasică de băieți și clasa VIII modernă de fete;*

3. premiul Anastasie Stolojianu de 3.000 lei să fie dat d-lui inginer I. G. Vidrașcu pentru publicațiunea sa *Memoriu relativ la metodele întrebuințate la ridicările geodezice, topografice și hidrografice din Delta Dunării.*

ȘEDINȚA DELA 10 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni.*

D-l *Gr. Antipa* cetește procesele-verbale ale Secțiunii științifice pentru ședințele dela 9 și 11 Iunie, prin cari Secțiunea a luat următoarele deciziuni :

a) Să se propună pentru a fi aleși membri corespondenți români, în locurile vacante la Secțiune, d-nii inginer Gogu Constantinescu, Dr. Iuliu Moldovanu, Sava Atanasiu, profesor de geologie la Universitatea din București și Dr. D. Călugăreanu, profesor la Universitatea din Cluj;

b) a ales pe d-nii I. Inculetz, L. Mrazec, P. Poni și G. Țițeica, ca membri ai Comisiunii de 12 pentru acordarea marelui premiu Năsturel din 1921;

c) și-a constituit biuroul realegând președinte pe d-l Dr. G. Marinescu și vicepreședinte pe d-l I. Simionescu.

D-l *I. Bianu* cetește procesul verbal al Secțiunii literare pentru ședința dela 9 Iunie, prin care se arată că Secțiunea propune pe d-nii Ramiro Ortiz și Nicolae Bănescu pentru a fi aleși membri corespondenți români în locurile vacante și că și-a constituit biuroul pentru 1920—21 realegând președinte pe d-l I. Caragiani și vicepreședinte pe d-l I. Brătescu-Voinești.

D-l *V. Pârvan* cetește procesele verbale ale Secțiunii istorice pentru ședințele dela 7 și 10 Iunie prin cari Secțiunea a luat următoarele deciziuni:

a) Să nu se acorde premiul Adamachi de 5.000 lei pentru subiectul *Ediția Românească a Memoriilor Regelui Carol* nici uneia din cele două lucrări prezentate la concurs, dar să se publice încă odată concurs pentru acest subiect, când va veni rândul acestui premiu;

b) să se pună la concurs, pentru premiul Năsturel de 5 000 lei din 1925 subiectul: *Partea culturii românești în realizarea unității naționale, cu specială privire la a doua jumătate a secolului al XIX-lea;*

c) să fie propuși, pentru a fi aleși membri corespondenți români d-l profesor Vasile Bogrea și diaconul N. Popescu,

d) și a constituit biuroul pentru 1920—21, realegând președinte pe d-l D. Onciul și vice-președinte pe d-l T. V. Stefanelli.

Se procede la alegerile de membri onorori și corespondenți.

D-l *A. Saligny* cetește următorul raport asupra activității științifice a d-lui inginer Gogu Constantinescu:

«Am plăcuta însărcinare din partea Secțiunii științifice a recomandà pe d-l Gogu Constantinescu, fostul meu elev, la demnitatea de membru corespondent al Academiei.

«D-l G. Constantinescu, un foarte distins elev al Școalei noastre de Poduri și Șosele, a început dela vârsta de 17 ani a se ocupà cu studiul vibrațiunilor.

Acum 12 ani a ţinut o conferinţă la Universitatea din Bucureşti, în care a expus un studiu al vibraţiunilor din punctul de vedere al aplicaţiunii la teoria matematică a acordurilor muzicale.

«Studiind armonia muzicală a ajuns încetul cu încetul la transmiterea energiei prin vibraţiuni, rezultat la care nu se aşteptà, fiindcă se ocupà de această chestiune mai mult din punctul de vedere artistic decât ştiinţific. In mod firesc a găsit că vibraţiunile muzicale sunt o problemă de transmisiune de energie.

«Când suflăm printr-o trompetă întrebuinţăm, pentru a produce un sunet, o anume cantitate de energie, ce se transformă într'un curent vibrator.

«Acest exemplu arată că energia mecanică se poate foarte uşor transformà în vibraţiuni, cari se pot transmite la distanţă.

«La un moment dat d-l Constantinescu şi-a pus şi problema inversă: a presupus că are vibraţiuni şi a gândit cum să le transforme în energie mecanică.

«Puteà considerà undele sonore ca unde de energie, întocmai ca undele electrice sau alte unde de energie.

«Dar dacă se poate transmite energie prin unde electrice, ar urmà că s'ar puteà transmite energia şi prin unde sonore.

«Problema însă de a transmite energia prin sunete nu este uşoară.

«Undele prin aer sunt foarte slabe ca să poată transmite o cantitate apreciabilă de energie, de aceea d-l Constantinescu a fost adus a studià transmisiunea vibraţiunilor prin lichide.

«Spre acest scop trebuià să studieze compresibilitatea şi elasticitatea lichidelor, cari se considerau până atunci lipsite de compresibilitate.

«Cu toate că a construit aparate spre a demonstrà şi a studià compresibilitatea lichidelor nu i-a fost uşor a convinge oameni de ştiinţe din Anglia şi America despre aceasta. Ei priveau cu neîncredere teoriile şi demonstraţiunile lui Constantinescu. Oficiul de patente din Washington i-a refuzat patenta, fiindcă maşinile lui se bazează pe absurdităţi, aşa de înrădăcinată erà ideia că apa este incompressibilă.

«Constantinescu a arătat că coeficientul de elasticitate al oţelului este de 2.000.000 Kilo pe cent², iar al apei numai de 2000, aşa că apa este de 100 ori mai compressibilă ca oţelul, totuşi toată lumea admiteà elasticitatea oţelului iar nu a apei; şi când a construit aparate cari funcţionau, se găseau de către experţi şi invăţaţi alte explicaţiuni.

«A trebuit o muncă titanică şi o perseverenţă de mai mulţi ani spre a convinge pe experţii Englezi şi Americani de seriositatea şi importanţa invenţiunii sale.

«Răsboiul i-a venit însă în ajutor, înaltele comisiuni militare compuse din tot ce aveà Anglia mai competent în această direcţiune a recunoscut genialitatea studiilor şi invenţiunilor lui Constantinescu şi Guvernul Englez, apreciind acum cum se cuvenià lucrările *tânărului inginer Român*, i-a pus la dispoziţie un laborator modern de 2500 m² suprafaţă, înzestrat cu toate maşinile necesare, a plătit tot personalul şi lucrătorii necesari precum şi toate materialele de care aveà nevoie. A cheltuit peste 120.000 livre sterlinge, adică 3.000 000 franci după cursul normal sau peste 20.000.000 lei după cursul actual; i-a dat cetăţenia engleză, cerând totodată discreţie absolută până la încheierea păcii. Aceasta este şi cauza pentru care d-l Constantinescu a făcut prima lui publicaţie în limba engleză numai anul trecut.

«In acest laborator întreţinut pe cheltuielile guvernului englez, d-l Constantinescu a putut continuà experienţele şi studiile sale.

«Primele aparate au fost aplicate la arme de răsboiu.

«Sincronicitatea obţinută cu aparatele sale au permis a se apozà câte 2 mitraliere chiar în faţa aeroplanelor şi a se trage printre pantele elicei care se învârteà, după cum se ştie, cu o mare iuţeală fără a le lovì.

«La experienţele făcute în faţa unei comisiuni s'au pus în funcţiune prin aparatele Constantinescu, 2 mitraliere care trăgeau 2000—2400 lovituri pe minut într'un disc care se învârteà şi el cu 2500 învârtituri pe minut. Se credeà că discul va fi ciuruit de gloanţe; surpriza comisiunii a fost mare, când a putut constatà că toate gloanţele dela ambele mitraliere au trecut prin o singură gaură de 2 cm. diametru; atât de perfect erà sincronismul aparateler care puneau în mişcare discul şi mitralierele.

«S'au comandat imediat 12 aparate, peste o săptămână alte 100, peste o lună 1000, peste 2 săptămâni 3000, apoi 10.000, 40.000, 50.000; la încheerea armistiţiului s'a redus comanda cu 15.000, însă în total s'au construit 40.000 aparate.

«Şansele inamicului erau foarte mici în faţa unui aeroplan astfel armat. Dacă se prezentau pe front 12 aeroplane inamice, 3 aeroplane engleze erau suficient armate pentru a le doborî.

«Nu erà numai chestiunea a se trage multe focuri în timp scurt dar mai cu seamă poziţiunea mitralierei şi posibilitatea de a se trage printre paletele elicei permiţând un control lesnicios a mitralierei. Numai prin apăsarea pe un buton, amândouă mitralierele porneau şi aruncau 20, 30, 50 de lovituri timpul cât se apăsà în mediu 30 gloanţe pe minut.

«D-l Constantinescu a construit şi un tun de tranşee care aruncà bombe de 100 kgr. la 1500 metri distanţă, fără a produce nici sgomot, nici flacără nici fum.

«Aparatele sonice au o întrebuinţare multiplă şi foarte variată, după cum ni-a arătat d-l Constantinescu în conferinţa ţinută astă toamnă în Academie. V'aţi putut convinge atunci de vastele cunoştinţe ale d-lui Constantinescu, care putem zice este creatorul unei ştiinţe nouă, pe care a numit-o «Sonicitatea».

«Guvernul Englez a apreciat aşa de mult studiile şi invenţiile sale încât i-a pus la dispoziţie 3 milioane franci pentru desvoltarea lor.

«Bazat pe aceste consideraţiuni îl propunem să fie ales, membru corespondent al Academiei noastre».

— Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 27, voturi pentru 27.

D-l Preşedinte proclamă pe d-l Gogu Constantinescu membru corespondent al Academiei la Secţiunea ştiinţifică.

D-l *Dr. V. Babeş*, ceteşte următorul raport asupra activităţii ştiinţifice a d-lui Dr. I. Moldovanu:

«Născut în anul 1885 ca fiul preotului dela Mediaş, şi-a făcut studiile la Viena şi după câştigarea doctoratului în medicină a fost numit asistent la institutul pentru boalele infecţioase şi serologie la Viena. Curând s'a abilitat ca docent pentru serologie, unde în colaborare cu prof. Oirs a publicat o serie de lucrări ştiinţifice pe terenul acestei ştiinţe moderne. A introdus mai cu seamă în studiul alergiei şi anafilaxiei, noţiuni nouă şi cercetări sistematice, importante cari vor rămâne achisiţiuni durabile pentru priceperea şi pătrunderea acestor procese atât de importante în diagnosticul, prevenirea şi vindecarea boalelor.

«Lucrările d-lui Moldoveanu sunt citate şi adoptate în toate manualele de serologie.

«D-l Moldoveanu în timpul răsboiului ca medic militar s'a distins prin talentul său de organizare a serviciului sanitar şi dela crearea Consiliului-Dirigent, fiind numit secretar general pe lângă serviciul ocrotirilor şi igienei publice, a organizat astfel serviciul sanitar din Transilvania, încât azi poate servi de model medical, ridicând în mod surprinzător starea sanitară a populaţiunii din Transilvania, ceeace a fost recunoscut şi mult aplicat de consiliul sanitar al României, al cărei membru este d-l Moldovanu.

«Numit profesor de igienă la universitatea dela Cluj, s'a distins dela început prin cursurile şi lucrările sale practice, arătând un talent didactic şi o tehnică remarcabilă în această ştiinţă.

«Secţiunea ştiinţifică îl recomandă prin 8 voturi din 9, ca membru corespondent al Academiei Române».

— Se procede la vot al cărui rezultat este: votanţi 27; voturi pentru 26, contra 1.

D-l Președinte proclamă pe d-l Dr I. Moldovanu membru corespondent al Academiei la Secțiunea științifică.

D-l *I. Simionescu* cetește următorul raport asupra activității științifice a d-lui Sava Athanasiu:

«Născut în anul 1861 Aprilie în 12 în satul Rugineşti, jud. Putna, d-l Sava Athanasiu a făcut studiile secundare la Iași, urmând Seminarul Veniamin și vestita școală particulară Institutele-Unite, unde Cobălcescu predà științele naturale. Atras de luminoasele lecțiuni ale profesorului său, d-l S. Athanasiu s'a înscrìs la secția științelor naturale de la Universitatea din Iași, unde își luă lincența. Cursurile universitare ale profesorului Cobălcescu, îl făcură să devie colaboratorul profesorului său în pregătirea tinerelor generațiuni, fiind asistentul lui Cobălcescu timp de 6 ani, dela 1888 și până la 1894. Și azi se păstrează la laboratorul de geologie de la Universitatea din Iași urmele spiritului metodic al fostului asistent, care aveà în sarcina sa să orânduiască bogata colecție cumpărată de Cobălcescu, în vederea muzeului ce aveà de gând să-l înființeze, după un plan prea măreț, pentru a fi lesne desăvârșit. După moartea lui Cobălcescu, consiliul Facultății de științe l-a recomandat pe d-l S. Athanasiu ca suplinitor al catedrei.

«Alipirea sufletească de profesorul iubit, toată dragostea ce a găsit-o la acest savant cu însușiri alese, întreaga muncă fără preget ce o depuneà omul de știință care murì lângă micoscropul său, a avut ca urmare îndeplinirea unei pioase datorii din partea elevului, cuprinsă în lucrarea: *Grigore Cobălcescu. O pagină din istoria științelor în România* (București 1902).

«In urma unui concurs, d-l S. Athanasiu este trimes în străinătate, la Viena, unde timp de mai bine de patru ani (1895—1899), urmează cursurile lui Suess, Waagen, Penck, Iachermack și alții, desăvârșindu-și cunoștințele geologice căpătate la Cobălcescu.

«Teza sa de doctorat tratează despre geologia colțului nordvestic al Moldovei (Geologische Studien in den nordmoldauischen Karpathen). Reîntors în țară este strămutat cu catedra sa dela Școala comercială din Iași la Liceul Mateiu-Basarab din București, unde funcționează până în 1910, când este numit la Universitatea din București la catedra regretatului nostru celeg Gr. Ștefănescu.

«In același timp funcționează ca geolog la Institutul geologic înființat în 1906, post pe care-l ocupă și azi, conducând nu numai lucrările pe teren ale elevilor săi deveniți colaboratori, dar îngrijind la scoaterea interesantelor publicațiuni științifice ale Institutului. Lucrările sale științifice, cuprind 20 de studii și note publicate în revistele de specialitate din Viena, în Buletinul societății de științe din București, în volumul «Omagiu» închinat d-lui

Poni, iar în timpurile din urmă în publicaţiunile Institutului geologic. Toate lucrările sale poartă pecetea caracterului său. Sunt limpezi, doveditoare prin siguranţa observaţiunilor şi lipsite de orice speculaţiuni care nu pot fi dovedite. In afară de lucrările ştiinţifice a scris o critică dreaptă, documentată asupra chipului prea superficial cum s'au alcătuit unele capitole impor tante din Marele Dicţionar geografic al României precum şi asupra predării geologiei în şcoală.

«Profesor distins, conştiincios, muncitor, şi-a căpătat încrederea elevilor săi, lucrându-se în laboratorul său până acum patru teze de doctorat. Nu cunoaşte altă preocupare decât îndeplinirea îndatoririlor sale cu o punctualitate desăvârşită, cu o convingere nestrămutată, cu o metodă disciplinată. E rarul tip, la noi, al omului modest şi harnic muncitor, care-şi închină intreaga vlagă a vieţii sale ordonate ştiinţei şi şcoalei, neavânturându-se în alte domenii ademenitoare, rentabile sau aducătoare de măguliri trecătoare. E adevăratul reprezentat al profesorului scrupulos cu alţii, dar şi cu sine. Alegându-l deocamdată ca membru corespondent, Secţia ştiinţifică răsplăteşte poate târziu—o activitate ştiinţifică îndelungă dar şi de acum înainte rodnică.

— Se procede la vot al cărui rezultat este: votanti 27; voturi pentru 25, contra 2.

D-l Preşedinte proclamă pe d-l Sava Athanasiu membru corespondent al Academiei la Secţiunea ştiinţifică.

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte următorul raport asupra activităţii ştiinţifice a d-lui Dr. D. Călugăreanu:

«D-l D. Călugăreanu doctor în ştiinţele naturale de la Sorbona, fost profesor suplinitor de fiziologie şi istologie la şcoala superioară de medicină veterinară şi astăzi profesor şi decan al facultăţii de ştiinţe din Cluj, este un învăţat ale cărui studii ştiinţifice sunt bine cunoscute şi apreciate în cercurile ştiinţifice dela noi şi din străinătate. Lucrările d-sale sunt de domeniul fiziologiei, al chimiei biologice şi al chimiei fizice. Un număr însemnat din cercetările sale sunt făcute la Sorbona în colaborare cu Victor Henry, unul din cei mai distinşi fizico-chimişti ce numără Franţa.

«Vom schiţă pe scurt activitatea ştiinţifică a d-lui Călugăreanu, indicând numai subiectele ce presentă un interes mai deosebit. Astfel în lucrarea sa: *Regénération fonctionelle de la corde du tympan suturée avec le bout central du nef hypoglosse*, autorul răstoarnă cu fapte precise teoria clasică a energiei specifice a nervilor, după care influxul nervos ce circulă într'un nerv motor, sensitiv, secretor sau inhibitor trebuie să fie diferit şi special pentru fiecare din aceşti nervi. D-l Călugăreanu în colaborare cu V. Henry, spre a arătă că această teorie nu e fondată, a practicat suturi nervoase încrucişate,

aplicându-le nu numai la nervi motori și sensitivi, dar și la nervi secretori și inhibitori.

«Legând capătul central al hipoglosului cu capătul periferic al lingualului s'a văzut că câinele operat excretă după 7 luni, o cantitate mare de salivă când mestecă hrana, fenomen ce s'a putut constată cu ajutorul fistulei permanente la ambele glande sub maxilare. Saliva obținută conține și de o parte și de alta, ptialină. Constatările d-lui Călugăreanu și V. Henry urmează teoria energiei specifice a nervilor, precizând și unele puncte relative la inhibițiune. Prin experiențe bine conduse d-l Călugăreanu arată că fenomenul inhibitor nu este o proprietate o fibrei pneumogastrice, pentru că vedem că acest nerv nu poate fi înlocuit printr'un alt eminamente motor îndreptat spre inimă și că excitația acestuia produce efecte identice. Toate experiențele d-lui Călugăreanu probează că nu există influx nervos specific pentru un nerv motor, secretor sau inhibitor și că același influx nervos circulă în toți nervi; iar rezultatul final al acțiunii nervoase asupra unui organ oarecare depinde de specificitatea organului însuși iar nu de agentul nervos ce-i vine prin nerv.

«In lucrările: *Contributions à l'étude de la compression des nerfs* și *Recherches sur les modifications histologiques des nerfs comprimés,* ajunge la concluzia că compresiile slabe (2 gr.) sunt dăunătoare pentru conductibilitatea unui nerv de grosimea unui sciatic de broască.

«E de adăogat să autorii anteriori n'au obținut un efect dăunător decât comprimând cu 10 grame.

«Studiind la microscop nervi comprimați, d-l Călugăreanu a văzut că o compresiune de o forță dată nu produce instantaneu tot efectul distrugător asupra fibrelor nervoase, dar că ea lucrează în mod progresiv.

«Compresiunile slabe modifică raporturile normale între mielină, axoplasma și cilindru ax. Acest din urmă e subțiat, toate fibrilele se strâng într'un singur mănuchiu și dau pe secțiuni transversale, un singur punct colorat în roș intens cu fuchsină acidă. Iar compresiunile energice modifică în mod profund fibrele nervoase în regiunea comprimată. Cilindrul ax e foarte subțire și înconjurat de o pătură de mielină colorată în galben; modificările cele mai pronunțate se găsesc pe nervii care au pierdut conductibilitatea în gradul cel mai înalt, în general, după suprimarea compresiunii; nervul este sediul unei reparațiuni anatomice.

«Un sciatic de broască comprimat pe o lungime de 90° cu o greutate de 50 gr. pierde în general conductibilitatea și nu o mai recâștigă după suprimarea compresiunii, căci la microscop regiunea comprimată nu prezintă decât țesut cojunctiv și tecile lui Schwann goale, din care însă câteva conțin încă urme de cilindru ax.

«In altă lucrare, *Résultats des expériences faites pendant une ascension en balon*, făcută cu V. Henry, arată experienţele ce a făcut asupra a 3 câini, din care unul cu splina extirpată. Făcând examenul comparativ la deosebite înălţimi, în timpul ascensiunii, a găsit că numărul globulelor roşii la 3.000 m. a crescut în medie cu 21 la 100 din cifra găsită pe teren pentru câini normali şi cu 11 la 100 pentru cel fără splină. La unul din câini extrăgând sânge din femurolă, la 3200 m., a constatatat că densitatea sângelui, cantitatea azotului total şi ferului ce el conţineà nu diferă de acele ale sângelui aceluiaşi câine luat pe teren.

«Tot în colaboraţie cu V. Henry a arătat în *Diffusion des matières colorantes dans la gélatine et dans l'eau*, că unele materii colorante studiate de dânşii difuzează cu mult mai încet în soluţiile gelificate decât în apă, cu cât molecula chimică a unui corp e mai mare, cu atât ea se mişcă mai anevoie într'un mediu gelificat. În opera sa *Recherches de Physiologie expérimentale et de chimie physique sur l'hematolyse*, studiază hemoliza *in vivo* şi *in vitro*.

«D-l Călugăreanu a întrebuinţat metoda fizică şi anume măsurarea conductibilităţii electrice a soluţiunilor în care se află globule roşii, spre a vedeà dacă în o soluţie hipotonică, globulele roşii care pierd hemoglobina, pierd în acelaşi timp şi sărurile care se află în stroma globulară.

«Ştiind că sărurile, acizii şi bazele conduc curentul electric, când se află în soluţie apoasă, dacă sărurile din globule le părăsesc acestea odată cu hemoglobina, atunci va trebuì ca conductibititatea electrică a soluţiunii înroşite sau fie mai mare ca înainte, fiindcă acum se găsesc în ea solvite sărurile eşite din globule. Aşa dar, măsurând conductibilitatea electrică a unei soluţii hipotonice inainte şi după ce a primit globulele roşii, se vor aveà indicaţii exacte asupra faptului dacă globulele roşii au cedat sau nu sărurile lor acestei soluţii.

«Rezultatele au arătat d-lui Călugăreanu, mai întâi că globulele roşii puse în soluţii hipotonice pierd, pe lângă hemoglobina şi sărurile lor; apoi că cu cât cantitatea de hemoglobină pierdută e mai mare, cu atât şi cantitatea de săruri eşite din globule creşte.

«Mai departe autorul constată că în soluţiile isotonice, globulele lasă să intre uşor în stroma lor substanţele disolvate în soluţia ambiantă şi în special sărurile metalelor alcaline şi deci demonstrează schimbările materiale ce se petrec între globulul roş şi mediul ambiant.

«Aceste fapte sunt contra teoriei după care globulele roşii s'ar află într'un echilibru absolut într'o soluţie isotonică.

«Făcând să intervină în experienţe ca factori variabili *timpul* cât globulele stăteau în contact cu soluţia precum şi *temperatura* la care amestecul erà făcut, d-l Călugăreanu a putut ajunge la concluzia că ieşirea sărurilor din

globule este regulată de legile difuziunii, pe când ieşirea hemoglobinei este regulată de legi mai complexe. Aceste 2 fenomene sunt deosebite: unul e în strânsă legătură cu legile difuziunii pe când celalalt nu are încă o relaţie cu vr'un fenomen fizic bine cunoscut.

«In *Phenomens de Plasmolyse observés dans la cellule cortilagineuse* d-l Călugăreanu a arătat că există o celulă animală, care are o mare asemănare cu cea vegetală, mai ales în ceea ce priveşte rezistenţa membranei sale, anume celula cartilaginoasă. D-şa a supus acest element histologic la acţiunea soluţiunilor plasmolizante de clorură de sodiu şi de saharoză şi a văzut că protoplasma se retrage spre centrul celulei lăsând un loc liber între dânsa şi capsulă; că în această retragere ea devine mai granulară, nucleul este neregulat şi în urmă invizibil. In urmă dacă punem celula în apă distilată atunci protoplasma începe a reveni încet la forma şi caracterele primitive şi celula întreagă recâştigă caracterele sale normale.

«Acest fapt arată că capsula celulei cartilaginoase este, cel puţin în parte o membrană semipermeabilă lăsând să intre sau să iasă din protoplasmă numai apa şi opunându-se la străbaterea sau ieşirea substanţelor solvite.

«Dacă însă celula cartilaginoasă stă peste o jumătate de oră în soluţia plasmolizantă, atunci nu-şi mai recapătă caracterele după ce a fost transportată în apă destilată.

«O lucrare de un interes deosebit publicată în archivele lui Pfluger este respiraţia intestinelor la *Cobitis fossiles*. Autorul ne arată cu cercetări interesante, adaptarea epiteliului intestinal la o funcţiune nouă şi studiază în urmă schimburile gazoase în intestine. Structura şi topografia celulelor epitelice din partea medie şi posterioară a intestinelor acestui animal se apropie de plămânul vertebratelor. E o confirmare splendită a pricipiului Lamarckian după care funcţiunea crează organul.

«Cercetările mai recente ale d-lui Călugăreanu sunt consacrate chimiei fizice şi chimiei biologice şi în toate d-sa aduce vederi nouă şi originale. Tocmai pe baza numeroaselor cercetări, Universitatea din Cluj a crezut nemerit de a-l chemà să poarte graiul fiziologiei române în această universitate care are o înaltă menire, iar colegii săi dela facultatea de ştiinţe l-au numit decan. Academia Română prin alegerea d-lui Dr. Călugăreanu ca membru corespondent în Secţiunea ştiinţifică, va consfiinţi şi mai mult meritele d-lui Călugăreanu, care va dobândi un nou impuls de muncă spre a desăvâşi opera sa atât de interesantă».

«Secţiunea noastră ştiinţifică îşi face o datorie de a aduce la cunoştinţa Academiei valoarea şi meritele d-lui Călugăreanu».

— Se procede la vot al cărui rezultat este: votaţi 26; voturi pentru 24, contra 2.

D-nul Preşedinte proclamă pe d-l Dr. D. Călugăreanu membru corespondent al Academiei la Secţiunea ştiinţifică.

„D-l *I. Bianu* ceteşte următorul raport asupra activităţii literare a d-lui Ramiro Ortiz:

D-l Ramiro Ortiz este profesor de limba şi literatura italiană la Universitatea din Capitală, este născut Napolitan şi de origine spaniolă. După terminarea studiilor în oraşul Vezuviului, le-a continuat la Institutul de studii superioare din Florenţa sub conducerea celor mai străluciţi maestri italieni ai filologiei romanice şi ai studiilor de istoria literaturilor romanice şi cu deosebire a celei italiene.

«Când s'a înfiinţat — în sfârşit—la Universitatea din Bucureşti o catedră pentru limba şi literatura Italiei, la noi mult declamatei dar dureros de puţin cunoscutei noastre mame şi surori, profesorii de la Florenţa ne-au recomandat pe d-l Ortiz.

«Sunt acuma zece ani decând d-l Ortiz face funcţiunea de legătură între Italia intelectuală veche şi contemporană cu Românimea noastră şi anume pe terenul filologiei şi al literaturei.

«In aceşti zece ani d-l Ortiz s'a făcut pe deplin român, rămânând literat şi filolog italiano-român. A învăţat iute şi bine limba noastră, pe care o vorbeşte şi o scrie frumos; a intrat în studiul literaturei noastre vechi cetind texte scrise cu cirilică.

«Activitatea d-sale literară a început la 1900, adecă cu zece ani înainte de a fi fost chemat in România. In studii publicate în reviste de specialitate, în ziare literare, în broşuri, în publicaţii academice, a tratat un număr însemnat de cestiuni din istoria vechei literaturi italiane, provenţale, spaniole.

«După venirea la noi a studiat întâia oară istoria influenţei literaturii italiane asupra celei româneşti. După minuţioase cercetări atât în cărţile, ziarele şi revistele româneşti, cât şi în manuscriptele Academiei, a pus în lumină o parte aproape cu totul uitată din istoria renaşterii noastre literare. De la 1911 încoace publicarea acestor studii se ţine în şir: tragedia lui Alfieri în România, influenţa lui Metastasio asupra poeţilor Văcăreşti sunt tot atât de luminoase capitole din această interesantă lucrare.

«In Italia mulţime de articole şi studii despre Români şi România; în România alte articole prin reviste despre literatura şi cultura italiană. Astfel d-l Ortiz leagă culturile celor două surori şi din această legătură uşor se înţelege care are mai mult de folosit.

«Mai pre sus de toate lucrarea neîncetată şi neobosită de a face cunoscut tinerimei române pe acel gigante al artei gândirii şi al poesiei lumii, care este Dante Alighieri, constitue un deosebit merit al d-lui R. Ortiz.

«Ortiz are nu numai în fosta sa patrie Italia şi în cea nouă România o poziţie de frunte între oamenii de studii literare şi de cultură superioară, dar are şi între specialiştii din toate ţerile un nume bine cunoscut şi bine apreţiat. Alegându-l membru corespondent al Academiei Române, vom răsplăti o muncă făcută rodnică printr'un frumos talent prin care se văd împreunaţi artistul şi eruditul».

— Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 25: voturi pentru 22, contra 3.

D-l Preşedinte, proclamă pe d-l Ramiro Ortiz membru corespondent al Academiei la Secţiunea literară.

D-l *S. Puşcariu* ceteşte următorul raport asupra activităţii literare a d-lui N. Bănescu:

«Recomandând alegerea d-lui Niculae Bănescu ca membru corespondent la Secţia literară, sunt convins că vom aveà în mijlocul nostru un coleg care va fi mai târziu un stâlp al Academiei Române.

«Profesor titular de Bizantinologie la Universitatea din Cluj, Bănescu şi-a făcut studiile la marii dascăli ai Universităţii din Bucureşti şi şi le-a completat la München, unde a fost elev al şcoalei lui Krumbacher. Teza sa de doctorat asupra «Timpului viitor în greceşte din cele dintâi epoci bizantine până în zilele noastre» tratează unul din cele mai grele şi mai aride chestiuni filologice cu un aparat ştiinţific şi cu o siguranţă metodică care dovedesc o pregătire temeinică şi serioasă.

«Dar nu filologia propriu zisă este laturea predilectă a cercetărilor sale, ci istoria literară şi istoria culturală. O seamă de studii asupra unor autori bizantini şi a unor scrieri greceşti vulgare, l-au aşezat pe autor de un şir de ani între cercetătorii noştri mai mult apreciaţi în streinătate. Dr. N. A. Bees, Lampros, Vanvacaris, Heisenberg, Polites, Bréhier şi alţi specialişti au aflat numai cuvinte de laudă pentrn savantul român, relevând cu toţii în deosebi «cunoaşterea sigură a limbei populare greceşti», bogatele-i cunoştinţe bibliografice şi agerimea interpunctării încâlcitelor texte.

«Bănescu a înţeles de la început ca studiile sale să le îndrepte cu deosebire asupra acelor scrieri şi documente greceşti care sunt de importanţă pentru cunoaşterea vieţii culturale a ţerilor româneşti.

«Dar el nu e numai un bizantinolog, ci este şi un foarte bun cunoscător al literaturii române. Scrierea sa despre Gheorghe Bariţiu, a cărui corespondenţă cu Hurmuzăcheştii din Bucovina a publicat-o la 1911, şi marele său studiu — în colaborare cu V. Mihăilescu — despre Ion Maiorescu sunt un omagiu vrednic adus memoriei acestor doi mari îndrumători culturali; iar paginele în care reînvie figura dascălului uitat Gr. Pleşoianu şi stareţului

Neonil, precum şi cartea sa despre vieaţa şi scrierile—inedite—ale Marelui Vornic Iordache Golescu vor rămânea ca model de cercetări istorico-literare, deopotrivă de preţioase pentru contribuţiile nouă ce le aduc şi pentru sufletul cald şi stilul limpede şi lipsit de orice artificii în care sunt scrise.

«Căci Bănescu este unul din cei mai distinşi stilişti ai generaţiei tinere de învăţaţi români. O calitate mai mult ca să-l recomand cu toată căldura de a fi ales membru corespondent al Academiei Române».

—Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 23; voturi pentru 20, contra 3.

D-l Preşedinte, proclamă pe d-l N. Bănescu membru corespondent al Academiei la Secţiunea literară.

D-l *V. Pârvan* ceteşte următorul raport asupra activităţii ştiinţifice a d-lui V. Bogrea:

«Profesorul Vasile Bogrea dela Universitatea din Cluj este unul dintre cei mai buni cunoscători ai limbilor clasice pe cari-i avem în ţară. Studii serioase la Berlin i-au dat o pregătire filologică de mâna întâi, iar însuşirile excepţionale ale spiritului său de cercetător, deopotrivă de curios şi talentat în domeniul clasic, romanic şi românesc fac din el un izvor viu de informaţie bogată şi solidă, pentru învăţaţii tuturor celor trei domenii de studii linguistice şi literar-istorice. Bogrea e unul dintre rarii polyhistori umanişti ai noştri. Inzestrat cu o memorie minunată, cu o inteligenţă subtilă şi iute, cu un dar natural al valorificărilor formal-linguistice şi cu un talent de expunere elegantă şi spirituală, scrisă şi vorbită deopotrivă de efectiv în limba patriei, în cea latină, ca şi în mai multe limbi moderne, Bogrea e un excelent critic şi istoric comparativ al literaturilor clasice şi romanice.

«Lipsa de orice interes la noi pentru studiile clasice l-a făcut pe Bogrea să-şi ţină în săltare lucrările sale de filologie antică, publicând mai mult studii de filologie românească. Când a fost recomandat profesor la Cluj, raportorul a trebuit să-i scoată cu de-a sila, unul câte unul manuscrisele sale, în limba latină, ori limba română, *Emendationes Propertianae*, *Satira romană*, şi altele, spre a puteà dà şi dovezi materiale despre activitatea unui om pe care în cunoştinţa personală învăţase a-l preţui deoparte ca pe un excepţional cunoscător al limbilor clasice, — iar de alta ca pe un suflet, retras, şi modest.

«Elenist şi latinist de seamă, Bogrea însă erà aşà de bine pregătit şi în domeniul limbilor romanice, încât raportorul pentru catedra de filologia romanică la Universitatea din Cluj se gândise a-i oferi chiar această catedră în locul celei de latină pe care o ceruse Bogrea.

«Academia chemând în sânul ei pe profesorul Bogrea, câştigă pentru Secţia ei istorică un clasicist şi istoric literar de frunte.

«Il recomandăm deci voturilor D-voastre cu toată căldura.

«Nu mai puţin el are şi publicaţii în istoria modernă şi istoria literaturii, române ca d. p. Biografia lui Anastase Başotă, Psaltirea tipărită de Gălūşcă, Biografiile profesorilor din Berlin, Studii de istoria culturală, Interpretarea unei pagini din Ureche, Istoria literaturilor europene, (Curs făcut la Valenii de Munte), Articole de critică, etc., Valoarea culturii naţionale, (Conferinţă la Iaşi în 1917 etc.»

—Se procede la vot al cărui rezultat este: votanţi 23; voturi pentru 21 contra 2.

D-l Preşedinte proclamă pe d-l V. Bogrea membru corespondent al Academiei la Secţiunea istorică.

D-l *N Iorga* ceteşte următorul raport asupra activităţii ştiinţifice a părintelui diacon N. Popescu;

«Diaconul N. Popescu e cel mai bine pregătit dintre bizantinişti, noştri tineri cari s'au aplicat mai mult la partea istorică a vastei şi complexei materii. La Universitatea din Viena, a făcut solide studii, fiind îndrumat şi de un învăţat cu aşa de universale cunoştinţe în ce priveşte toată lume sud-est-europeană, Jireček. Alăturea de regretatul nostru fost coleg N. Dobrescu, el a fost printre cei mai buni elevi ai acestui mare erudit.

«Metoda lu Jireček, de cercetare extrem de amănunţită a izvoareler, de minuţioasă criticare şi de metodică prezintare a resultatelor, se vădeşte în chipul cel mai favorabil pentru tânărul cleric de atunci, în studiul despre Patriarhul Constantinopolitan Nifon, publicat în Analele noastre. Altele, de istorie bisericească, au urmat în reviste speciale, între altele studiul întins şi aşa de nou asupra lui Macarie, înoitorul pe la 1820 — 1830 al muzicei bisericeşti, pe care Diaconol N. Popescu o cunoaşte mai bine ca oricare altul în vechile ei tradiţii şi a căutat s'o îndrumeze spre dânsele şi paginile comemorative despre Constantin Vodă Brâncoveanul. Aceste studii îl recomandau de mult pentru catedra lui Dobrescu şi putem repară şi o nedreptate, asociindu-ne persoana lui».

Se procede la vot al cărui rezultat este: votanţi 23; voturi pentru 22, contra 1.

D-l Preşedinte proclamă pe părintele diacon N. Popescu membru corespondent al Academiei la Secţiunea istorică.

Părintele *I. Lupaş* ceteşte următoarea propunere pentru alegerea de membru onorar a I. P. S. Sale Părintelui Arhiepiscop Dr. N. Bălan, Mitropolitul Transilvaniei, Banatului şi a părţilor ungurene;

«Noul Arhiepiscop-Metropolit al Transilvaniei, Banatului și părților ungurene a muncit în cei din urmă 10—12 ani cu bune rezultate pe tărâmul literaturei teologice, redactând la Sibiiu «Revista Teologică», «Biblioteca Bunului Păstor» și publicând în anuarul «Seminarului Andreian» două studii apologetice, precum și mai multe articole importante în diferite ziare și reviste.

«Dela înalta pregătire și buna orientare a părintelui Dr. Nicolae Bălan în vastul domeniu al științei teologice literatura noastră bisericească este în drept să aștepte valoroase contribuțiuni și în viitor.

«In vederea meritelor lui științifice și culturale, ne luăm voie a propune alegerea părintelui Dr. Nicolae Bălan ca membru de onoare al Academiei Române.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanți 22; voturi pentru 22.

D-l Președinte proclamă pe I. P. S. Sa Părintele Arhiepiscop-Mitropolit Dr. N. Bălan membru onorar al Academiei.

D-l *St. C. Hepites* cetește următoarea propunere pentru alegerea de membru onorar a Prințului Roland Bonaparte:

«Prințul Roland Bonaparte este atât de bine cunoscut prin lucrările sale științifice, mai cu seamă cu privire la Fizica globului, încât de mai mulți ani el face parte din Institutul Franței ca membru al Academiei de științe.

«Afară de valoarea sa ca om de știință, Prințul Roland Bonaparte este un filoromân de notorietate publică. In numeroasele sale călătorii, dânsul a vizitat cu mare interes România și Societatea geografică, al cărei membru de onoare este.

«Acum în urmă, în calitate de Președinte al Societății geografice din Paris, dânsul a înlesnit cu cea mai mare bunăvoință ținerea conferințelor de către compatrioții noștri sau asupra României în timpul răsboiului mondial, atunci adică când țara noastră trebuià să fie mai bine cunoscută.

«Pentru toate aceste motive, subsemnații propunem a se decernà Prințului Roland Bonaparte demnitatea de membru onorar al Academiei Române».

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanți 20; voturi pentru 20.

D-l Președinte proclamă pe Prințul Roland Bonaparte membru onorar al Academiei.

D-l *D. Onciul* cetește următoarea propunere pentru alegerea de membru onorar a d-lui Rodolf Lanciani, profesor la Universitatea din Roma:

«Propunem pe vestitul archeolog și prieten al țerii noastre Rodolf Lanciani profesor la Universitatea din Roma, ca membru de onoare al Academiei noastre».

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanți 20, voturi pentru 20.

D-l Președinte proclamă d-l Rodolf Lanciani membru onorar al Academiei.

D-l *I. Bianu*, prezentând proiectul de buget pentru 1920—21, cu suma de lei 2,869.346,52 la venituri și lei 2,868,087,29 la cheltueli, spune că situația financiară a Academiei este îngrijitoare. Pentru alcătuierea proiectului de buget așa cum se prezentă s'au trecut la venituri toate rezervele adunate cu chibzuială în anii din urmă, iar la cheltuieli s'au făcut toate economiile posibile. Dacă n'ar fi fost rezerve din anii trecuți bugetul s'ar fi prezentat la venituri cu un deficit față de cheltuieli de peste 200.000 lei. Altă dată, când Academia eră proprietară de moșii, veniturile ei aveau putință de a se urcà an cu an. Astăzi instituțiunea noastră dispune de venituri fixe cari nu depășesc pe cele dinaintea răsboiului, iar cheltuielile au crescut și cresc fără o limită. Academia face un serviciu imens Statului, întreținând singura bibliotecă bogată și bine organizată în țară în stare de a răspunde cererilor mereu crescânde ale doritorilor de cultură. Statul a acordat Academiei o subvenție legală de 25.000 lei pe an, pentru această bibliotecă, procuratul și legatul cărților ei. Această sumă nu reprezentă însă nici a zecea parte din cheltuielile bibliotecii. In timpul din urmă s'a cerut Ministerului Instrucțiunii să prevadă în bugetul pe 1920—21 o subvenție extraordinară de 100.000 lei pentru acest serviciu. Pe cale particulară s'a aflat că s'a aprobat întâiu întreaga sumă cerută, în urmă s'a redus la 50.000 lei, iar acum nu suntem siguri nici de aceasta, din cauza grelei situații financiare în care se află țara.

Arată apoi măsurile indicate de împrejurări pentru a se preîntâmpina nevoile viitoare.

D-l *Gr. Antipa*, confirmând cele spuse de d-l Bianu, arată că în anul acesta a fost posibilă echilibrarea bugetului mulțumită economiilor din anii trecuți. Bugetul viitor nu va mai puteà fi echilibrat, dacă nu se vor luà din vreme măsuri de îndreptare. Obiectul principal a ori cărei Academii sunt lucrările ei proprii aduse la cunoștința intelectualilor prin publicitate. Sumele acordate Secțiilor pentru acest scop sunt cât se poate de reduse și drept este că acuma nu s'ar fi putut da mai mult. Pentru îndreptarea răulu și prevederea echilibrării bugetelor viitoare se impun două feluri de măsuri crearea de venituri noi și reducerea la minimul posibil al cheltuielilor. Venituri noi s'ar puteà obține prin mărirea subvenției acordate de Stat, închirierea localului din calea Victoriei 133, care de 4 ani s'a pus gratuit la dispoziția Ministerului de Răsboiu, comercializarea publicațiunilor, mărirea prelevărilor fondurilor cu destinațiuni speciale la 25 %, unde este po

sibil, plasare a numerarului disponibil la o bancă, care oferă procente. In ce privește cheltuielile, atât Delegațiunea cât și Secțiunile și Comisiunile trebue să facă toate sforțările pentru a nu trece peste sumele alocate în buget. Vacanțele ivite în cursul anului prin demisiuni sau ieșirea la pensie a unora din funcționari să rămână necompletate, iar sumele disponibile, prin abatere de la regulament, să nu se mai verse la fondul de pensiuni al funcționarilor, ci să se țină la dispoziția Academiei.

D-l *V. Pârvan* spune că trebuie să se facă intervenții energice pe toate căile, pentru ca Statul să deà Academiei ce i se cuvine. Statul danez a dat pentru cercetări și studii suma de 5.000.000. Statul nostru trebuie să fie și cultural, cum sunt toate statele civilizate, nu numai administrativ. Acesta-i rolul unui Stat care-și înțelege menirea. Numai mulțumită Academiei s'au putut face biblioteci și seminarii la Universitățile noastre. Rolul acestei instituțiuni a crescut considerabil prin unirea teritoriilor românești de peste vechile hotare cu Regatul și Statul este dator să contribuie cu sumele necesare pentru ca Academia să-și poată întinde mai departe influența ei binefăcătoare.

D-l *A. Saligny* arată că veniturile Academiei ar crește dacă s'ar vinde acțiunile Băncii Naționale și suma obținută s'ar plasà în acțiuni de ale Statului cu cursul scăzut. Dacă aceste acțiuni s'ar fi vândut când cursul pe piață erà peste 9.000 lei și s'ar fi plasat banii în efecte de stat, s'ar fi realizat un venit de c. 150.000 anual, peste venitul de acum.

D-l *N. Iorga*, ținând seamă de situația grea a Academiei din cauza bugetului, spune că ar trebui să se intervină la «Cartea Românească», care dispune de mijloace considerabile, pentru a luà în editura ei cu preferință publicațiunile acestei Instituțiuni cu caracter urgent.

. — După discuțiunea urmată proiectul de buget se pune la la vot și se aprobă de unanimitatea membrilor prezenți.

Se procede la alegerea Comisiunii bugetare pentru alcătuirea bugetului pe 1921—22.

— Sunt realeși d-nii *Gr. Antipa, S. Mehedinți, P. Poni, I. Simionescu* și *G. Țițeica.*

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 11 IUNIE 1920.

Președința d-lui *P. Poni*.

D-l *S. Pușcariu* cetește discursul său de recepțiune despre *Locul limbei române între limbile romanice.*

D-l *I. Bianu* cetește *răspunsul* la discursul d-lui Pușcariu.

ȘEDINȚA DELA 12 IUNIE 1920.

Preşedinţa d-lui *P. Poni.*

D-l *I. Bianu* ceteşte o notificare a moştenitorilor decedatului Elie Stefănescu din Bucureşti, prin care se înştiinţează că numitul defunct, prin testamentul său mistic cu data 2 Iulie 1919, deschis la tribunalul Ilfov, secţia III, în ziua de 24 Aprilie trecut, a lăsat Academiei un legat în următoarea cuprindere:

«Las Academiei Române lei una sută cinci-zeci mii. Venitul acestei sume se vor capitaliză timp de zece ani dela încetarea mea din vieaţă, pentru mărirea capitalului şi după zece ani din venitul capitalului astfel mărit se va da ajutoare, burse la copii de români săraci, silitori, cu bune purtări, pentru a se perfecţionà în ştiinţe exacte, pentru a deveni cetăţeni cu cariere libere şi folositoare ţărei.»

— Se decide a se primì legatul, făcându-se formele legale pentru acceptare,

La ordinea zilei alegerea Delegaţiunii pentru 1920—21.

Se procede la alegerea Preşedintelui.

Rezultatul votului este: votanţi 23; întruneşte d-l *D. Onciul* 18 voturi, d-l L. Mrazec 3, fiind şi 2 voturi nule.

D-l Preşedinte *P. Poni* proclamă pe d-l *D. Onciul* Preşedinte al Academiei pentru anul 1920—21.

D-l *D. Onciul* ocupând scaunul prezidenţial zice:

«*Domnilor Colegi,*

«Vă rog să primiţi viile mele mulţumiri pentru deosebita onoare ce aţi binevoit a-mi face, alegându-mă preşedinte al Academiei române. E cea mai înaltă distincţiune pentru un intelectual, şi o preţuesc cu atât mai mult, cu cât locul de onoare la care m'aţi chemat prin votul D-voastre a fost ilustrat de fruntaşi atât de apreţuiţi ai culturii naţionale şi ai ştiinţei româneşti.

«A fi un urmaş vrednic al acestor ilustri predecesori şi încă urmaşul nemijlocit al d-lui Petru Poni, care în mai multe rânduri şi acum în urmă, în această mare epocă, a prezidat cu atâta înţelepciune şi autoritate la lucrările Academiei noastre, este însă o grea sarcină pentru mine. Mă voiu sili din toate puterile să mă apropiu de modelul de preşedinte pe care D-sa l-a înfăţişat în lunga şi mult apreţuita activitate ce a desfăşurat în sânul Academiei, şi să satisfac, pe cât îmi va fi cu putinţă, aşteptările D-voastre.

«Intre venerabilii noştri veterani cari au ajuns marea fericire de a vedeà realizate aspiraţiunile cele mai înalte al generaţiunii lor: independenţa şi unitatea naţională, d-l Poni este cel mai fericit. Aproape octogenar, D-sa

a avut fericirea, să prezideze acest înalt Institut de cultură națională, care dela înființarea sa reprezintă unitatea culturală a tuturor Românilor. D-sa a avut, zic, fericirea să prezideze, în plină putere și cu ceà mai clasică distincțiune, acest Institut național, până ieri singurul al națiunii întregi, chiar în mărețele zile în cari, după grele lupte și mari jertfe, am văzut îndeplinindu-se unitatea națională, ideal prin secole râvnit de generațiunile ce ne-au precedat, unitate pe care marea generațiune a D-sale a pregătit-o prin munca, prin patriotismul și devotamentul ce o disting și onorează.

«In numele Academiei, prezint d-lui Poni mulțumirile noastre pentru însemnatele servicii ce i-a adus, și-i urăm ca în deplină sănătate și putere să se bucure încă mult de frumoasele roade ale activității sale și de marile rezultate naționale pentru cari a lucrat și stăruit o vieață întreagă, și să aibă fericirea de a vedeà desăvârșită și consolidată marea operă ce ne-a fost dat să o vedem adusă la îndeplinire în zilele noastre.

«Mulțumindu-vă, Domnilor Colegi, pentru încrederea ce ați pus în mine, vă rog să binevoiți a-mi acordà prețiosul D-voastre sprijin pentru a duce cu succes sarcina ce mi-ați încredințat, conlucrând cu toții împreună la realizarea înaltelor și marilor probleme ce nouăle condițiuni de vieață națională impun Academiei noastre».

Procedându-se la alegerea vicepreședinților Academiei. sunt aleși d-nii *I. Brătescu-Voinești* din Secțiunea literară, *V. Pârvan* din Secțiunea istorică și *St. C. Hepites* din Secțiunea științifică,

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELÀ 13 IUNIE 1920.

Președința d-lui *D. Onciul.*

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi* zice:

«Ziua proclamării premiilor este o zi de sărbătoare și Academia se simte fericită, când ținta urmărită de dânsa prin distincțiuni și încurajări de această natură este atinsă. Dreptul la vieață a unui popor și nemurirea unei națiuni se câștigă mai ales prin aportul cu care a contribuit la fericirea omenirii prin operele sale de artă, prin cercetările și descoperirile făcute în diferitele domenii ale științei. Convinsă de acest adevăr, Academia noastră încă de la înființarea ei a întrebuințat toate mijloacele pentru stimularea minților și încurajarea talentelor. N'a fost an în care să nu fi pus la concurs câteva premii pentru opere publicate și subiecte alese de dânsa, deși nu întotdeauna năzuințele ei au fost încoronate de succes.

«In anul acesta Academia a prevăzut pentru premii suma totală de lei 39.500, din care lei 24.500 au fost destinați pentru opere publicate și lei 15.000 pentru subiecte date.

«I. Pentru opere publicate au fost puse la concurs următoarele premii:

a) *Năsturel*, de 4.000 lei, și *Anastasie Stolojianu*, de 3.000 lei, pentru publicațiuni cu conținut de orice natură;

b) premiul *Asociațiunii Craiovene*, de 1.500 lei, pentru cărți didactice;

c) premiul *N. Chrissoveloni*, de 2.000 lei, pentru publicațiuni asupra comerțului;

d) premiul *Constantinide*, de 4.000 lei, pentru scrieri de literatură, de filologie sau de artă;

e) premiile *Adamachi* și *Lazăr*, de câte 5.000 lei, pentru scrieri cu conținut științific, în înțelesul științelor exacte.

«II. Trei premii de câte 5.000 lei au fost prevăzute pentru subiecte date și anume:

a) *Eliade Rădulescu*, pentru *Mișcarea revoluționară din anul 1821 în Principatele Române*;

b) *Adamachi*, pentru ediția românească a *Memoriilor Regelui Carol;*

c) *Năsturel*, pentru *Valoarea alimentară a porumbului.*

La premiul N. Chrissoveloni pentru opere publicate și la premiile Eliade-Rădulescu și Năsturel pentru subiecte date nu s'a prezentat nici o lucrare.

«Publicațiunile prezentate la premiile Năsturel și Lazăr și manuscrisele prezentate la premiul Adamachi fiind găsite neîndestulătoare, s'a decis ca valoarea acestor premii, dimpreună cu valoarea premiilor la cari nu s'au prezentat lucrări, să se capitalizeze spre a servi la darea de premii în anii viitori.

«Celelalte premii au fost acordate precum urmează:

a) premiul Asociațiunii Craiovene, d-nei Ecaterina Mihailescu pentru lucrarea sa didactică *Noțiuni de botanică pentru clasa VIII clasică de băieți și clasa VIII modernă de fete;*

b) premiul Anastasie Stolojianu, d-lui inginer I. G. Vidrașcu pentru publicațiunea sa *Memoriu relativ la metodele întrebuințate la ridicările geodezice, topografice și hidrografice din Delta Dunării;*

c) premiul Constantinide a fost împărțit astfel:

Lei 2.000 d-lui V. Voiculescu pentru volumnul de poezii *Din țara zimbrului și alte poezii*;

Lei 1.000 d-lui I. A. Bassarabescu pentru volumul său de schițe și nuvele *Un dor împlinit.*

Lei 1.000 d-lui I. Pillat pentru volumul de poezii *Grădina între ziduri.*

d) premiul Adamachi a fost împărțit între concurenți precum urmează:

Lei 1.800 d-lui Dr. Th. Mironescu pentru *Consultațiunile medicale la spitalul Colțea;*

Lei 1.600 d-lui St. Procopiu pentru *Perpetuum mobile și principiile energiei*.

Lei 800 d-lui H. Stahl pentru *Curs de stenografie parlamentară*,

Lei 800 d lui Dr. Aurel Dobrescu pentru *Boalele nervoase și mentale, prevenirea și tratamentul lor.*

«D-nii raportori vor arătà îndată motivele cari au determinat Academia să distingă aceste lucrări.

«Față cu publicitatea întinsă făcută prin Monitorul Oficial și prin ziarele însemnate din tot cuprinsul României întregite, ar fi fost de dorit ca numărul lucrărilor prezentate de intelectuali din toate părțile țerii să fi fost mai mare, pentru a nu rămâneà nici un premiu neacordat.

«Să sperăm că timpuri mai bune și mai prielnice, ușurința tiparului și înlesnirea cercetărilor vor face ca premiile Academiei să fie neîndestulătoare față cu numărul operelor de valoare prezentate pentru a fi distinse».

D-l *I. Simionescu* cetește raportul asupra cărții didactice *Noțiuni, de botanică pentru clasa VIII clasică de băieți și clasa VIII modernă de fete* de Ecaterina Mihăilescu.

D-l *St. C. Hepites* cetește raportul asupra lucrării d-lui inginer I. G. Vidrașcu *Memoriu relativ la metodele întrebuințate la ridicările geodezice, topografice și hidrografice din Delta Dunării.*

D-l *I. Brătescu-Voinești* cetește raportul asupra volumului *Din țara zimbrului și alte poezii* de V. Voiculescu.

D-l *I. Bianu* cetește raportul asupra volumului de poezii *Grădină între ziduri* de I. Pillat.

D-l *I. C. Negruzzi* cetește raportul asupra volumului de schițe și nuvele *Un dor împlinit* de I. Bassarabescu.

D-l *Dr. V. Babeș* cetește raportul asupra publicațiunii *Consultațiunile medicale la Spitalul Colțea* de Dr. T. Mironescu.

D-l *Dr. G. Marinescu* cetește raportul pentru *Boalele nervoase și mentale, prevenirea și tratamentul lor* de Dr. Aurel Dobrescu.

D-l *G. Țițeica* cetește rapoartele asupra scrierilor *Perpetuum mobile și principiile energiei* de St. Procopiu și *Curs de stenografie parlamentară* de H. Stahl.

D-l Secretar general *I. C. Negruzzi* cetește următorul raport asupra lucrărilor făcute în actuala sesiune generală:

«Incheiem astăzi lucrările unei sesiuni generale, care se prezentă, cu toate nevoile mari prin cari trecem, aproape ca în timpurile normale, în orice caz ca o chezășie pentru un viitor de neclintită consolidare națională și cul-

turală. In adevăr Instituția noastră, după întreruperea pricinuită de evenimentele prin cari am trecut, reià firul întrerupt al activității sale binefăcătoare pentru cultura neamului românesc, completându-și vacanțele prin elemente tinere, cu dor de muncă și dovedite a fi la înălțimea unei chemări atât de mari; prin comunicări interesante științifice de folos general și național și în sfârșit prin toate silințele membrilor ei ca să realizeze menirea culturală, care justifică creațiunea și existența ei.

«Mare îndemn și însuflețire pentru continuarea drumului început de mai bine de o jumătate de veac și cu osteneli, nu lipsite de jertfă, ne-a dat și de rândul acesta scumpul nostru Suveran, prin prezența Sa între noi și prin participarea la lucrările noastre.

«Pilda însuflețitoare a M. S. Regelui Ferdinand, Președinte de onoare și protector al Academiei, care a asistat la două din ședințele noastre solemne pentru recepțiunea colegilor S. Mehedinți și I. Lupaș, rămâne ca o constantă dovadă de interesul pe care-l are pentru știința și cultura României astăzi așà de mărite prin mintea Sa luminată și prin jertfele fără de seamăn a Sa și a Augustei Sale Familii, care au fost imbold statornic pentru virtuțile strălucite ale întregului nostru neam românesc.

«Iată de ce înainte de a recapitulà activitatea desfășurată de Academie în această sesiune generală, mă simt dator a exprimà, împreună cu Domniile Voastre, gratitudinea noastră față de M. S. Regele și de Familia Regală, atât de strâns legată de noi, pentru toate îndemnurile bune și încurajarea ce nu pregetă a ne dà.

«In ședința dela 28 Maiu, colegul nostru d-l St. C. Hepites ne-a adus la cunoștință încetarea din vieață a membrului onorar Pietro Blaserna la sfârșitul anului 1917. Răposatul octogenar, distins fizician și om politic, fiind membru în Comitetul internațional de măsuri și greutăți, fusese ales membru onorar al Academiei la 27 Maiu 1913.

«La 3 Iunie s'a celebrat parastasul de un an dela încetarea din veață a regretatului coleg I. Bogdan. Secția istorică, din care răposatul făceà parte, a adus aceasta la cunoștința colegilor din celelalte Secțiuni, rugându-i să iea parte la ceremonia religioasă.

«In ședința dela 3 Iunie s'a luat deciziunea a se depune câte o coroană pe mormintele membrilor Academiei, îmmormântați în afară de granițele vechiului Regat, ca o manifestare pentru intrarea acestor morminte prețioase în hotarele României întregite.

«In cursul sesiunii s'au ținut 6 ședințe publice și 4 ședințe solemne, din cari 3 pentru recepțiunea noilor membri și a patra pentru proclamarea premiilor acordate.

«Şedinţa solemnă dela 6 Iunie a fost ocupată de d-l *S. Mehedinţi* care a cetit discursul său de recepţiune: *Caracteristica etnografică a unui popor prin munca lui,* la care a răspuns d-l *I. Bianu*; în cea dela 8 Iunie a ţinut discursul său de recepţiune Părintele *I. Lupaş* despre foştii noştri colegi: *Nicolae Popea şi Ioan M. Moldovanu,* la care a răspuns d-l *N. Iorga*; iar în cea dela 11 Iunie d-l *S Puşcariu* despre: *Locul limbii române între limbile romanice,* la care a răspuns d-l *I. Bianu.*

«In şedinţa publică delă 17 Maiu, Secretarul d-voastre general a avut onoarea a vă vorbi despre: *Ioan Bogdan, Alexandru Xenopol şi Alexandru Vlahuţă,* oferind cu această ocaziune Academiei interesante munuscripte ale acestor autori însemnaţi.

«In ziua de 21 Maiu, d-l *Al. Lăpĕdatu* a cetit comunicarea sa despre; *Mihnea cel rău şi Ungurii (1508—1510).*

«Şedinţa dela 24 Maiu a fost ocupată cu lectura d-lui *Dr. G. Marinescu* despre *Encefalita letargică.*

«La 27 Maiu, d-l *N. Iorga* ne-a întreţinut despre: *Istoria ţerii scrisă de cei mici.*

«In şedinţa dela 28 Maiu, d-l *T. V. Stefanelli* a cetit comunicarea sa despre: *Cadastru şi cărţi tabulare.*

«La 4 Iunie, d-l *M. C. Sutzu* a desvoltat comunicarea sa despre: *Monetele de bronz imperiale romane dela primii împăraţi şi sistemul monetar al împăratului Neron: natura lor, relaţiunile lor de valori, pondurile lor normale.*

«In şedinţa dela 20 Maiu, d-l coleg *D. Onciul* ne-a vorbit despre serbarea dela Putna şi despre călătoriile MM. LL. Regelui şi Reginei în Bucovina, cu care ocaziune d-sa a rostit o cuvântare în numele Academiei Române.

«Deciziunile mai însemnate luate de Academie în cursul sesiunii generale privitoare la bunul mers al lucrărilor ei, sunt următoarele:

«In şedinţa dela 22 Maiu s'a decis ca Memoriile celor trei secţiuni să se tipărească de biurourile Secţiunilor, întrebuinţându-se, cu autorizaţiunea Delegaţiunii, sumele alocate fiecărei Secţiuni, şi ca *Analele* Academiei să se publice într'o nouă serie.

«Pentru a se accelerà publicarea lucrărilor rămase în suferinţă, s'a hotărît în şedinţa dela 29 Maiu, a se invità diferite tipografii ca să se facă oferte pentru tipărirea Memoriilor Secţiunilor.

In aceeaşi şedinţă s'a luat deciziunea de a se tipărì, cu ocaziunea serbării centenarului lui Tudor Vladimirescu, o monografie a d-lui *N. Iorga,* documente asupra mişcării de d-l *D. Onciul* şi o introducere geografică-etnografică de d-l *S. Mehedinţi.*

«După propunerea Secțiunii științifice s'a decis, în ședința dela 1 Iunie: 1) înscrierea în bugetul Secțiunii a sumei de 1250 fr., cotizația anuală la Consiliul de cercetări al organizațiunilor științifice internaționale; 2) intervenire la Ministerul de Răsboiu pentru înscrierea Serviciului Geografic al Armatei cu suma de 13.000 fr. în Uniunea Geodezică; 3) tipărirea în *Studii și Cercetări* a lucrării d-lui *P. Poni*, despre *Statistica răzeșilor*; 4) acordarea unei subvenții de 2.000 lei d-lui G. Zottu pentru cercetările și experiențele de combaterea insectelor cari infectează sângele cu microorganisme; 5) a se acordà o subvenție de 2.500 lei pentru studii floristice în cele două județe din Dobrogea Nouă.

«Tot după propunerea Secțiunii științifice, s'a mai decis a se acordà o subvenție de 1000 lei d-lui G. Fințescu pentru cercetările sale asupra insectelor vătămătoare pomilor roditori și plantelor de ornament.

«La 29 Maiu ați hotărît schimb de publicațiuni cu Academia Egipteană din Cairo.

«In ședința dela 1 Iunie, s'a decis, după propunerea Comisiunii școlare, a se amânà deschiderea Institutului Otteteleșanu dela Măgurele și reorganizarea lui; apoi ați luat cunoștință și ați aprobat completarea art. 6 din Regulamentul pensiilor prin introducerea unui alineat, cu privire la funcționarii cari au servit în răsboiul pentru întregirea neamului.

«Colegul nostru *Dr. V. Babeș* a fost desemnat de Domniile Voastre în Comisiunea Ministerului de Răsboiu pentru educațiunea fizică.

«Pentru a răspunde invitației Academiei din Statul Maryland din Statele Unite ale Americeĭ de a recomandà trei dintre colegii noștri spre a fi aleși membri corespondenți ai acelei Instituțiuni, după propunerea Secțiunii științifice, Academia a decis, în ședința dela 9 Iunie, ca aceștia să fie d-nii: *Dr. Gr. Antipa*, *Dr. G. Marinescu* și *G. Țițeica*.

«In aceeași ședință au fost aleși d-l *N. Iorga* și *V. Pârvan* ca să reprezinte Instituția noastră în Uniunea Academică Internațională de cercetări și publicațiuni.

«Ați aprobat, în ședința dela 9 Iunie, hotărîrea Secției literare de a însărcinà pe colegul nostru d-l *Ovid Densușianu* cu organizarea adunării și publicării materialelor de folklore după un nou plan, retrăgându-se deciziunile anterioare relative la publicarea manuscriptelor aprobate a se tipări în această colecție, iar pentru preîntâmpinarea cheltuelilor nouăi organizări s'a aprobat a se rezervà din fondurile Secțiunii literare suma de 50.000 lei,

«In ședința dela 12 Iunie ați luat cunoștință și ați acceptat legatul de 150.000 lei lăsat de defunctul Elie Stephănescu, din venitul căruia, după ce întreaga sumă va fi capitalizată timp de zece ani, să se dea ajutoare și burse pentru perfecționarea tinerilor români în științele exacte,

«Intre darurile mai însemnate făcute în cursul sesiunii, notăm pe al d-nei Elena D. Sturdza, care ne-a oferit manuscrisele lucrărilor părintelui său D. C. Sturdza-Scheianu, fostul nostru membru onorar: 1) *Bibliografia istoriei Românilor*; 2) *Regestele documentelor istoriei românești*, și 3) *Sigilografia românească*.

Academia, pentru a cinsti memoria acestui distins bărbat, a decis, în ședința dela 29 Maiu, ca d-l C. Moisil, membru corespondent, să-i facă biografia.

Secțiunile Academiei, precum și Comisiunile speciale, au examinat scrierile și lucrările prezentate la concursurile diferitelor premii și au prezentat rapoartele lor.

Premiul I. Lecomte du Nouy s'a împărțit între elevii Școalei de Arte frumoase din București, astfel: 250 lei elevului Panciu Ștefan și 220 lei elevei Ulea Mandia pentru desemnurile lor după antic și după natură.

Ați luat cunoștință de subiectele puse de Secțiuni la premiile următoare:

De Secțiunea literară:

«pentru Premiul Adamachi de 5.000 lei din 1925 subiectul: *Inrâuriri reciproce între limbile română și maghiară.*

«De Secțiunea istorică:

«pentru premiul Năsturel de 5,000 lei din 1925 subiectul: *Partea culturii românești în realizarea unității naționale, cu specială privire la a două jumătate a secolului al XIX-lea.*

«De Secțiunea științifică.

«pentru Premiul Lazăr de 5.000 Lei din 1925 subiectul: *Cercetări originale privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea cu parazite și provocarea de boale contagioase între ele.*

«pentru premiul Neuschotz de 2.000 lei din 1925 subiectul: *Flora unuia din cele două județe din Noua Dobroge.*

«Comisiunile speciale, alese în cursul sesiunii generale trecute și al celei actuale v'au prezentat rapoartele lor:

«In ședința dela 17 Maiu ați ascultat și aprobat raportul Comissiunii financiare asupra administrației Cassei și asupra situațiunii fondurilor în anul bugetar 1 Iunie 1918 — 31 Maiu 1919; iar în Comisiunea pentru cercetarea conturilor din 1919 — 20 ați reales pe d-nii *Gr. Antipa*, *S. Mehedinți* și *G. Țițeica*

«La 18 Maiu vi s'a cetit și ați aprobat raportul Comisiunii permanente a bibliotecii pentru lucrările din anul 1919.

In ziua de 19 Maiu ați luat cunoștință și ați aprobat raportul colegului nostru M. C. Sutzu asupra activității Cabinetului numismatic în 1919.

«In ședința dela 21 Maiu ați ascultat și încuviințat raportul Comisiunii I. Fătu și I. Scorțeanu asupra lucrărilor făcute în anul trecut,

«După propunerea Comisiunii speciale, s'a acordat premiul Asociaţiunii Craiovene de 1.500 lei d-nei Ecaterina Mihăilescu pentru scrierea: *Noţiuni de Botanică* pentru clasa VIII clasică de băieţi şi clasa VIII modernă de fete.

«Premiul Anastasie Stolojianu de 3.000 lei a fost dat d-lui inginer I. G. Vidraşcu pentru scrierea: *Memoriu relativ la metodele întrebuinţate la ridicările geodezice, topografice şi hidrografice în Delta Dunării.*

«Secţiunea literară a împărţit premiul Constantinide de 4 000 lei precum urmează:

«Lei 2.000 d-lui V. Voiculescu pentru: *Din ţara zimbrului şi alte poezii*;

«Lei 1.000 d-lui I. A. Bassarabescu pentru: *Un dor împlinit.* Nuvele şi schiţe şi

«Lei 1,000 d-lui Ion Pillat pentru: «*Grădină între ziduri*». Poezii.

«După propunerea Secţiunii ştiinţifice, premiul Adamachi de 5.000 lei s'a împărţit precum urmează:

«Lei 1.800 d-lui Dr. T. Mironescu: pentru *Consultaţiunile medicale la spitalul Colţea,*

«Lei 1.600 d-lui Ştefan Procopiu pentru: «*Perpetuum mobile şi principiile energiei,*

«Lei 800 d-lui Dr. Aurel Dobrescu pentru: «*Boalele nervoase şi mentale, prevenirea şi tratamentul lor*», şi

«Lei 800 d-lui Henri Stahl pentru: «*Curs de stenografie parlamentară*»

«In şedinţa de la 24 Maiu aţi ascultat şi aţi dat aprobarea D-Voastre raportului Comisiunii şcolare asupra activităţii şcoalelor întreţinute de Academie în anul 1919—20. In comisiunea pentru 1920—21 aţi reales pe d-nii *S. Mehedinţi, D. Onciul* şi *V. Pârvan.*

La 2 Iunie aţi ascultat şi aţi aprobat raportul Comisiunii *Dicţionarului limbii române*, iar pentru supravegherea lucrării în anul viitor aţi ales în Comisiune pe d-nii *I. Bianu, General Gr. Crainicianu, St. C. Hepites, D. Onciul, I. C. Negruzzi* şi *Duiliu Zamfirescu.*

«In ziua de 5 Iunie vi s'a cetit şi aţi dat aprobarea D-voastre raportului Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor Academiei din anul trecut arătate în raportul de deschidere al Secretarului D-voastre general.

«In şedinţa dela 7 Iunie vi s'a cetit şi aţi încuviinţat raportul Comisiunii Fondului V. Adamachi pentru lucrările făcute în anul 1919—20, iar în Comisiunea pentru anul viitor aţi reales d-nii *P. Poni* şi *I. Simionescu.*

«Pentru completarea vacanţelor de membri activi, aţi ales în Secţiunea istorică pe d-nii: *Andrei Rădulescu* şi *G. Vâlsan;* în Secţiunea ştiinţifică pe d-l *Dr. Emil Racoviţă.*

«Aţi ales membri corespondenţi: la Secţiunea literară pe d-nii profesori Ramiro Ortiz şi N. Bănescu; la Secţiunea istorică pe d-l V. Bogrea şi

Diaconul N. Popescu, la Secțiunea științifică pe d-nii: inginer Gogu Constantinescu, Dr. Iuliu Moldovanu, Dr. D. Călugăreanu și Sava Atanasiu; iar ca membri onorari pe I. P. S. Sa părintele Arhiepiscop Dr. N. Bălan, Mitropolitul Transilvaniei, Banatului și părților Ungurene, pe Prințul Roland Bonaparte și pe Rodolfo Lanciani.

«In ședința dela 10 Iunie ați votat bugetul de venituri și de cheltuieli pe anul 1920—21.

«Iar în cea din 12 Iunie ați ales Delegațiunea pentru anul viitor în persoana d-lui D. Onciul, ca președinte și a d-lor I. A. Brătescu-Voinești, Vasile Pârvan și St. C. Hepites ca vicepreședinți.

Domnilor Colegi,

«Din membrii cei mai vechi, cari au peste 40 de ani de activitate în Academia Română, mai suntem numai trei în vieață, d-l Caragiani, care figură printre cei ce au întemeiat acest centru de cultură națională cu 53 de ani în urmă, d-l Poni, stimatul nostru prezident până eri, și secretarul D-voastre general. Când noi cei mai bătrâni aruncăm privirile în jurul nostru și vedem atâți bărbați tineri, învățați, activi, cari compun astăzi Instituțiunea aceasta, avem convingerea că ea va merge prosperând și va ajunge la înălțimea Academiilor similare din Apus. O mărire geografică este un lucru însemnat, dar singură nu ajunge ca să ridice un popor. Mână în mână trebuie să meargă și mărirea culturală. La această înălțare sunt încredințat că, grație D-Voastre, d-lor colegi, va ajunge Academia Română».

D-l Președinte *D. Onciul*, declarând sesiunea închisă, face urările cele mai călduroase pentru activitatea Academiei în anul viitor.

SECȚIUNEA LITERARĂ.

Sedința dela 27 Maiu 1920.

Preșe lința d-lui *I. Caragiani.*

In timpul sesiunii din anul trecut, d-l Ov. Densușianu expusese motivele pentru cari ar trebui ca publicarea materialelor de folklore, începută de Academie să fie reorganizată pe alte baze mai corespunzătoare științei. Secțiunea rugase atunci pe d-l Densușianu să întocmească și să prezinte proiectul de reorganizare.

D-l *Ov. Densușianu*, în legătură cu raportul depus in anul 1919, cetește următorul plan pentru reorganizarea adunării și publicării materialelor de folklore:

«Cercetările de folklor trebuind să fie sprijnite și bine îndrumate de Academia Română, se impune fără îndoială fixarea unui plan, după care ele să fie conduse, pentru ca astfel să corespundă exigențelor critice de azi.

«Cu privire la felul în care s'au făcut până acum aceste cercetări am avut prilejul să-mi spun în câteva cuvinte părerea când în 1919 mi s'a cerut din partea Academiei să referez asupra unor manuscrise presentate spre publicare. Cum chestiunea a fost pusă în discuție mai în urmă de d-l Pușcariu și pentru că în Secțiunea literară s'a exprimat dorința să prezint propunerile mele în această privință, vin să arăt în ce mod cred că trebuie orientată de acum înainte explorarea domeniului nostru folkloric.

«In adunarea materialului sunt de părere să se țină seamă *nu numai de folklorul tradițional*, ci și de *cel de actualitate*, adică de tot ce arată cum se răsfrânge în sufletul poporului vieața la care el participă. Vor trebui astfel culese povestiri variate în care țăranul își exprimă sentimentele, gândurile sale în diferite împrejurări și alături de acestea se vor adună motivele folklorice nouă — cântece, legende ș. a.—care sunt puse în circulație în diferitele regiuni, pentru că nu trebue să uităm că imaginația poporului nu rămâne inactivă, e stimulată mereu de ce se întâmplă în anumite împrejurări (să ne gândim la răsunetul pe care l-a avut răsboiul în sufletul țăranilor și care ofere folkloristului elemente nouă de cercetare).

«Cum multe regiuni — ca Maramureşul, nordul Transilvaniei, Basarabia, Dobrogea şi multe ţinuturi aromâne — nu au fost decât întâmplător sau de loc explorate, se va căutà prin misiuni speciale să se adune materialul folkloric din aceste părţi.

«Pe lângă ce se va culege de cei bine pregătiţi pentru asemenea studii, se vor pune la contribuţie comunicările ce se pot aveà prin răspândirea de *chestionare*, care ştim ce folositoare pot să fie de multe ori, cum au dovedit chestionarele întreprinse de Hasdeu şi N. Densuşianu.

«Acest material va înlesni înfiinţarea unei *arhive folklorice* pe lângă Academie care va permite într'o zi să se publice o *Enciclopedie a folklorului român*, cum şi un *Atlas folkloric*, care să arate repartizarea geografică a unor motive din creaţiunile noastre populare.

«Deoarece mult material folkloric s'a tipărit în ziare şi reviste, s'ar cuveni ca el să fie adunat într'o culegere — într'un fel de «corpus» — care se înţelege dela sine de ce mare folos ar fi pentru cercetători.

«Paralel cu adunarea materialului, va trebuì să se înceapă o serie de *studii, mai ales comparative*, cu privire la folklorul nostru, ceea ce s'a făcut prea puţin la noi şi nu după metode riguroase.

«Publicarea textelor populare va trebuì să se facă după norme ştiinţifice de transcriere, aşà încât materialul folkloric să fie o contribuţie adevărat ştiinţific şi pentru dialectologie.

«Sistemul de transcriere se va fixà ulterior, deşi cred că nu poate fi deosebit de acela pe care l-am urmat în studiile de dialectologie pe care le-am tipărit, şi el se va indicà în volumul care va inauguà seria nouă de publicaţiuni de folklor ale Academiei Române».

După discuţiunea urmată, la care ieau parte d-nii Puşcariu, Densuşianu, Bianu şi Caragiani, secţiunea iea următoarele deciziuni:

1. A se însărcinà d-l Ov. Densuşianu cu conducerea şi supravegherea lucrărilor ce sunt a se face după acest plan;

2. a se începe lucrarea cu poezia populară prin adunarea acestui material din reviste şi ziare;

3. Manuscriptele de culegeri trimise până acum spre publicare, atât cele aprobate spre a fi tipărite, cât şi cele cari aşteaptă încă pentru aceasta hotărîrea Secţiunii, să nu mai fie tipărite; autorii lor să fie înştiinţaţi de această deciziune, comunicându-li-se că culegerile lor nu pot fi publicate şi, dacă voesc, să le dăruiască Academiei spre a fi folosite ca material de ales, sau să li se înapoieze.

4. Secţiunea decide apoi ca din sumele bugetare rămase la dispoziţia ei să se pună în bugetul anului viitor, pentru acest scop suma de lei 50.000

Premiul Constantinide de 4.000 lei din 1920.

V. Voiculescu, Din ţara zimbrului. Premiat cu 2000 lei.—Raport de *I. A. Brătescu-Voineşti.*

D-l V. Voiculescu cumulează profesiunea de bun şi foarte conştiincios medic cu darul de foarte talentat poet. Volumul *Din ţara Zimbrului*, ce propune pentru premiul Constantinide, reprezintă numai o parte din opera sa literară.

Tot ce scrie acest poet vădeşte un suflet delicat, bun, sincer şi o minte clară, împodobită de o serioasă cultură.

Autorul acestui volum de poezii este poate singurul nostru poet căruia răsboiul i-a inspirat nu versuri de aţâţare la ură şi la răzbunare, ci poezii de compătimire, pentru grozăviile abătute peste omenire.

D-l Voiculescu îşi dă seama ce mare sacrificiu pretinde scriitorul dela cetitor, atunci când îi cere să se sustragă dela toate ispititoarele frumuseţi ale naturii, pentru a-l ceti, — şi că această pretenţiune obligă pe scriitor să fie limpede, spre a putea pătrunde în sufletul cetitorului, fără a-l supune la chinuitoare eforturi, ca să-l înţeleagă.

Dar calificările şi definirile mele nu sunt cel mai bun mijloc de a vă convinge că d-l Voiculescu merită premiul la care-şi propune lucrarea;— ci cel mai bun mijloc e acela de a vă ceti ceva din cartea sa.

Iată o poezie patriotică, scrisă în vremea când restriştea patriei noastre ucideà speranţele în sufletele cele mai încrezătoare:

Ţării mele.

Deprins de veci cu nori şi vijelie,
Stă pururi trainic muntele de stâncă,
Ce-i pasă lui că 'n aspra-i temelie
Şivoaie rod şi ape iuţi mănâncă.

Ştiţi voi ce fac în cremenea bătrână,
Atâtea ploi cu munca lor grozavă?
O spală doar de clisă şi ţărână
Dar lasă 'ntreg străvechiul cheag de lavă.

In van puhoiul spumegă şi creşte
Scobind prăpăstii fără de hotare:
Pe cât la poale râpa s'adânceşte,
Pe-atât se 'nalţă muntele mai tare.

O ţara mea, tu culme 'ncremenită
De-atâta sânge roasă şi brăzdată;
Azi din adâncuri, grea şi neclintită,
Te 'nalţă în slavă mai sus ca niciodată!

Şi iată o bucată nerimată, dar atât de plină de poezie, încât nici nu bagi de seamă că-i lipsesc rimele:

AIURARE.

Când seara se coboară
Blajină, tristă rece
Şi 'n asfinţit stă soarele să moară,
Atunci mă copleşeşte
Un dor . . .
Şi-o tainică povară
M'apasă . . .
Şi plâng aşa 'n neştire.

Cu ochii plini de umbră,
Eu nu plâng sfărâmate
Iluzii,
— Nici visurile mele —
Ci năzuinţi ciudate mă cuprind . . .
Vreau aripi
— Semeţe aripi albe —
Să sbor, să sbor, să sbor,
Spre tine.

Şi iar mă 'mbie pururi
Mă cheamă,
Amurgul sângeros din zare . . .
Râvnesc s'ajung la el,
Să mă cufund
In auriul lui chenar de nori
Şi să mă pierd
In paşnica lui stingere măreaţă.

Şi o ne'nţeleasă
Ispită mă frământă şi mă doare,
O sete de pieire,
Aş vrea să mă topesc în ceaţă,
Să mă prefac în abur
Şi pretutindeni
— Departe —
Pe munţi, prin văi să mă împrăştii.

Şi când răcoarea nopţei
Mă va strivi cu asprele ei braţe,
Să mă încheg în lacrimi
Din cer pictate,
Şi să 'mi aştern pe florile—adormite
— Ca stropi de rouă —
Tot darul meu de tine,
Iubirea mea întreagă, ş'al meu suflet
Să cern ca stropi de rouă
Pe flori . . .

Şi 'n mine, prefăcut în rouă,
In mine să-şi resfrângă
Puzderia de stele
Strălucitoarele-i priviri diamantine,
Şi 'n picurii de rouă să se strângă
Duiosul cântec de privighetoare,
A florilor mireasmă
Şi 'ntreaga diesmerdare
Şi toată dragostea din nopţile de vară.

Şi 'n alba dimineaţă
Când tu vei trece prin grădină
Şi te-i atinge
De brazdele cu flori,
Să te stropească boabele de rouă
Şi florile să-ţi plângă la picioare

Curate lacrime de dor . . .
Iar tu să treci, călcând ușor pe ele,
Fecioară,
Să calci pe mine prefăcut în roua
Ce 'ți cade la picioare.

Imi împlinesc o plăcută datorie, pentru marea plăcere intelectuală ce mi-a pricinuit cetirea volumului său, propunându-l pentru măcar o parte din premiul Constantinide.

I. A. Basarabescu, Un dor împlinit. Premiat cu 1000 lei.—Raport de *I. C. Negruzzi.*

D-l I. A. Bassarabescu a prezentat la premiul Constantinidi un mic volum de 321 pagine cuprinzând novele și schițe, cu titlul «Un dor împlinit». Cea d'intâi bucată poartă același nume și autorul l'a păstrat pentru întreaga carte după exemplul dat de Delavrancea când a intitulat un volum de nuvele: *Sultănica.*

Cartea d-lui Bassarabescu cuprinde 22 de bucăți din care vre-o opt sunt simple descrieri scurte de localități.

Nuvelele sunt în cea mai mare parte povestiri hazlii și chiar puținele care au desnodământ serios, pentru a nu zice tragic, sunt scrise tot într'un stil ușor și plăcut la cetire. Ceea ce deosebește pe d. Bassarabescu de foarte mulți autori tineri contimporani este tocmai această ușurătate a povestirii, și scurtimea ei. Int'o frază sau două eroii nuvelelor sunt deplin caracterizați și se prezintă plastic înaintea ochilor. Eroii aceștia sunt mai toți oameni foarte de rând și fără multă cultură sau inteligență, dar naivitatea multora din ei (ca de ex.: Domnul Tase în *Slatina,* Filip în Domnul *Rache* etc.) și simplicitatea cu care concep problemele cele mai serioase îi face obișnuit foarte simpatici. Când însă autorul descrie bărbați sau femei cu sentimente mai adânci sau pasiuni mai puternice cum sunt de ex.: persoanele din *Casă grea,* sau pe Ana în novela «*La vreme*», el devine un adevărat meșter al expunerii.

Dacă adăogim la aceste calități stilul simplu și limba curată și corectă a D-lui Bassarabescu, nu putem exprimà pentru dânsul decât laude.

Precum nuvelele, așa și simplele descrieri scurte ale autorului se prezintă foarte avantajos. Când se descrie o simplă odaie, din starea și așezarea mobilelor, din obiectele așezate pe ele ai înaintea ochilor și figura bine caracterizată a locuitorului ei, precum de exemplu în bucățile «*In vacanța*» «*Noi și Vechi*» etc.

In rezumat am pe d. Bassarabescu de autor cu talent și original care merită să fie recunoscut astfel și de Academia Română, acordându-i se o parte însemnată din premiul Constantinidi.

M Pillat, Grădina între ziduri. Poezii. Premiat cu 1000 lei.—Raport de *I. Bianu.*

In acest volumaș (de 110 pagine), așa de elegant pentru vremile de acum, se înfățișează înfiriparea unei simțiri de o rară delicateță învrâstată cu înalta cugetare a unui talent de poet adevărat. Aceasta este impresia cu care ajungi cu cetirea la pagina din urmă și cu ispita dea te întoarce să recetești mai multe bucăți de versuri a doua și a treia oară. Sunt multe din aceste poezii dela cari îți vine greu să treci înainte, atâta te simțești de mișcat și captivat în atmosfera lor de simțire emoționată, vagă, fără contururi lămurite.

Numească-se acest poet «simbolist», cum îl arată chiar titlul volumului și mai ales puternica poezie «Satan» (pag. 33); numească-se oricum; cetitorul cu mintea destul de luminată și cu simțirea destul de subțire ca să-l înțeleagă, cetitorul liber de aceste clasificări și determinări cu hotare totdeauna lipsite de precizie; un asemenea cetitor se va simți adeseori emoționat, înălțat, la cetirea multor bucăți și a multor strofe din versurile cuprinse în acest volum.

Viața lumii, adică a naturii și a omului se reflectează în ele ca într'o oglindă, care le dă o ușoară coloratură umbrită, melancolică—coloarea personală a poetului.

Sunt impresii din natură, așa de vii, încât uneori fac serii ca o adevărată galerie de pictura *de genre*, cum sunt p. v. ex. în «Seara la Miorcani» (pag. 23), în «Aci sosì pe vremuri» (pag. 51), în «Cina cea de taină» (pag. 57).

Sunt într'altele impresii reînviate din amintirile din copilăria nu încă mult depărtată, fermecătoare prin frăgezimea și dulceața naivității lor, cum sunt în pag. 59, 67 »Jucării», în «Septemvrie» și în alte strofe colorate în același ton trandafiriu.

Sunt altele, în cari poetul se înalță în sfere eminesciane, cum este «Privind luceafărul» (pag. 81), admirabil sonet în versuri de 9 silabe. De altfel influența marelui poet se simte adeseori, uneori chiar foarte de aproape, cum este în «Noaptea scade» (pag. 63).

Nuanța melancolică colorează multe strofe și merge câteodată departe până aproape de pesimism, când tânărul poet vorbește de «Suflet bolnav al meu»» și de «ceața veșnicului spleen» (pag. 76). In această aplicare spre melancolie este firesc ca toamna să-l atragă cu deosebire și o și cântă în câteva bucăți din cele mai frumoase: «In parc», (pag. 71), «Toamna» este un adevărat imn pentru această parte a anului și se încheie cu frumoasele versuri:

Toamnă, lasă mă să mângâi părul tău de frunze moarte,
Părul tău de aur roşu şi de soare întrupat.

Toamnei ii închină şi o *baladă*, care se încheie cu această *solie*: (pag. 77).

O toamnă, fie voia ta, regină!
Tu, care faci din trandafir un spin,
Tu, ce pe codri de-aur prinzi rugină,
Tu ce-ai sădit alături de suspin
Iubirea ce durerile alină.

Noroc deci că buna şi darnica şi dulcea Toamnă «alături de suspin» a sădit «iubirea ce durerile alină»! O asemenea alinare a durerilor va fi având şi poetul nostru, şi foarte des se simţeşte ea în strofele lui, dar despre dânsa se vorbeşte cu o discreţie aproape mistică, cum este în «*Logodnă mistică*» (pag. 15).

Ca un adaos din anii marilor avânturi şi dureri (1916—18) găsim câteva compuneri sub numirea «Porumbeii morţii». Intr'una «Doi oameni stau cu gând să se omoare», se arată cu o zguduitoare plasticitate contrastul între cei din tranşee faţă în faţă hotărîţi să se omoare şi cei de acasă, unde în două case, în două limbi deosebite, doi copii «Se roagă—Doamne tatăl lor să-l ţii».

In această mică grupă în legătură cu răsboiul sunt două sonate «Soldaţi de plumb» şi «Păpuşile de ceară» de o formă perfectă, plină de armonie şi cu un cuprins delicat, în care amintirile jucăriilor răsboinice din copilărie se ţes împreună cu impresiile grozave ale răsboiului real simţite de poet însuşi.

Se întâmpină în aceste frumoase strofe şi unele scăderi—de altfel uşor de înlăturat şi de mică însemnătate, aproape toate explicabile dacă nu şi justifiicate totdeauna prin îndrăzneala naturală a vrâstei şi prin unele grăbiri;

Unele comparaţiuni sunt exagerate, nenaturale:

—»Pajiştea . . . mai *verde* decât *fierea pe smălţuite bliduri*» (pag. 10).

— «Ţi-e *trupul ca un clopot de cleştar*» (pag. 15).

— Au vuit prelung ca vântul păsările călătoare
Peste casa părintească !! . . . » (pag. 72)

— . . . «noaptea masivă ca o stâncă» (pag. 33)

Uneori poetul face cuvinte nouă, ca «frunzătură» (pag. 21. 63, 65), «stele *sfoliate*» (pag. 32), «idile *arcadine*» (pag. 48), «*setele*» plural dela *sete* (pag 50).

Câteva rime sunt imposibile: «zarea *inimii*» cu «o vei *privi*» (pag. 44). «ca un *lac*» româneşte cu «Le Lac» franţuzeşte (pag. 52).

Sunt câteva versuri defectuoase ca ritmu: *Horia* este cuvânt de *două* silabe. şi nu poate fi socotit de *trei* (pag. 54), *ìsonu* este socotit (pag. 58 cu accentul pe penultima *isónu*, pecând nu poate fi socotit decât ca accentuat pe antepenultima adecă pe întâia *ìsonu*.

Vor mai fi şi alte scăderi în aceste versuri, dar ele sunt fără îndoială mici faţă de bogăţia şi varietatea frumuseţilor şi dispar alăturea de multele strofe aşa de frumoase ca aceasta: pag. 12.

Şi când lumina nopţii svărlit-a micşunele
Pe pajiştile apei şi lin le-a răsfirat,
Când cerul, pentru clipa de taină, şi-a lăsat
Pe-aleele lichide prundişul alb de stele,

Noi în genuchi căzurăm . . .

Un asemenea mănunchiu de frumoasă şi înaltă poezie nu poate fi lăsat să treacă pe dinaintea Academiei fără să i se facă meritată cinste. Propun deci să i se dea premiul Constantinide, care de altfel e divizibil.

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

Premiul Adamachi de 5000 lei (divizibil).

Dr. Th. Mironescu, Consultațiile medicale la Spitalul Colțea. Premiat cu 1.800 lei.—Raport de *Dr. V. Babeș.*

Autorul la început expune modul cum făceà consultațiunile medicale la spitalul Colțea din București în timpul cât a funcționat ca medic de consultațiuni. Din această expunere reese sacrificiile ce autorul a făcut pentru ca să organizeze cu mijloace restrânse de cari dispuneà, un serviciu folositor ce ar trebuì să servească de model altor servicii analoage.

In capitolele următoare, autorul expune o serie de cercetări făcute în acel serviciu pe bolnavii de pelagră, de bronchoreia muco-membranoasă și de astma bronchială, etc.

Cercetările făcute asupra pelagrei se refer la cazurile de pelagră ce s'au înmulțit în mod extraordinar în București în timpul ocupațiunii germane. Prin anchetele, făcute la domiciliul bolnavilor, autorul a căutat să stabilească distribuția pelagrei in București și ajunge la constatări interesante. Anume constată și d-sa faptul important stabilit de subsemnatul că avem a face cu o epidemie chiar printre populațiunea capitalei, arătând alimentațiunea insuficientă și cu porumb stricat a Capitalei din partea ocupațiunii germane.

Aceste cercetări ale autorului asupra pelagrei capătă însă o importanță deosebită pentru țara noastră prin stabilirea manifestațiunilor de nefrită și miocardită pelagroasă, afecțiuni în care natura eventual pelagroasă erà cu totul neglijată.

In afară de aceasta, autorul face și considerațiuni etiologice interesante, cari constau însă mai mult în punere de probleme decât în rezolvarea lor In tot cazul aceste cercetări adăugă probe solide pentru *concepțiunea română* a pelagrei.

A doua lucrare este asupra broncoreii muco-membranoase. Maladia aceastâ, descrisă pentru prima oară de autor în 1915 cu ocazia unei comunicări făcută Academiei Române, se referă la izolarea unui tip morbid necunoscut până atunci.

Prin studiul microscopic şi clinic al sputei, autorul deosebeşte între grupul de bronşite mucu-membranoase o formă particulară ce merită atenţiune deosebită. Această formă ce se designează în mod cu totul particular prin caracterele speciale microscopice ale membranelor eliminate cu sputa, nu este o inflamaţiune a bronşelor, ci mai mult o nevroză. Se înţelege foarte uşor, că în astfel de condiţiuni, pe când o bronşită membranoasă prezentă un prognostic grav, o astfel de manifestaţiune are un prognostic cu totul benign. Cunoaşterea existenţei acestor cazuri deci atrage atenţiunea asupra necesităţii examenului membranelor sputei şi trage concluziune asupra prognosticului şi tratamentului bolnavilor.

De sigur că raritatea cazurilor nu diminuă importanţa descoperirii autorului şi meritul asupra metodei de studiu întrebuinţată de autor iese încă mai mult în relief.

A treia lucrare despre astuna bronchială constă în cercetări personale asupra tratamentului astunei prin auto-hemoterapie şi iod.

Autorul aplică datele noui asupra anafilaxiei în raport cu astuna bronchială şi combină tratamentul prin auto-hemoterapie, şi iod.

Din cele expuse reese, că metoda imaginată de autor dă resultate foarte bune, şi deşi numărul cazurilor este relativ restrâns, modul însă cum s'au făcut cercetările, cum şi baza ştiinţifică ce au, îndreptăţeşte concluziunile trase de autor.

In fine la urmă este publicarea unui caz interesant de anevrism al aortei şi sarcină terminată în condiţiuni favorabile.

In rezumat lucrarea prezentată de d-l Dr. Mironescu, este o lucrare în adevăr de merit din punct de vedere ştiinţific şi iese din cadrul celor mai multe lucrări ce se prezentă spre premiare.

Pentru aceste motive nu mă îndoiesc că va întruni sufragiile D-voastră spre a fi premiată cu premiul Adamachi.

Stefan Procopiu, Perpetuum mobile şi principiile energiei. Premiat cu 1800 Lei.—Raport de *G. Ţiţeica.*

D-l Procopiu, un tânăr şi distins fizician, a avut minunata idee să strângă împrejurul vestitei probleme a mişcării perpetue, tot materialul de povestire, începând dela încercările nesăbuite sau cu intenţia de a înşelà lumea şi până la teoriile moderne, în cari intervin principiile energiei.

Volumul său de vre-o 180 de pagini este împărţit în 5 capitole, care arată şirul ideilor.

In capitolul I se vorbeşte de feluritele proiecte de mişcare perpetuă, de acelea în care se întrebuinţează căderea corpurilor, ca şi de acelea în care intervin fenomenele de magnetism, hidrostatică şi capilaritate. Se vorbeşte

apoi de încercările de mistificare şi se arată apoi unele din cauzele care fac ca încercările de maşini perpetue să nu reuşească, se arată în special rolul disimetriei şi al frecării.

In capitolul II se studiază noţiunea de energie, diferitele ei forme şi transformări şi se enunţă principiul conservării energiei, arătându-se originea experimentală şi cea teoretică a lui. Imposibilitatea de a creà energie duce la imposibilitatea unei întregi categorii de perpetuum mobile.

In capitolul al III-lea se studiază principiul degradării energiei, vorbindu-se de opera lui Sadi Carnot. O altă serie de mişcări perpetue devin imposibile în virtutea acestui nou principiu.

In capitolul al IV-lea se tratează fenomenele cu aparenţă de mişcare perpetuă, în special de energia intraatomică, de mişcarea browniană şi de chestiunile care ating viitorul universului.

In fine în ultimul capitol se pune întrebarea dacă energia este materială şi se leagă această chestiune cu teoriile noi ale relativităţii.

Din această desfăşurare de chestiuni se vede cât de interesant e cuprinsul volumului. Dar tot aşa de interesantă este şi metoda de expunere. Autorul a reuşit să strângă în acest volum o mulţime de exemple şi de material risipit în cărţi, reviste şi publicaţiuni. Volumul e o dovadă de muncă stăruitoare şi bine chibzuită. Cred că se va citi cu folos de studenţi şi mai ales primele capitole şi de elevii de liceu.

Stilul e curgător şi, afară de unele expresii nepotrivite, cartea e şi sub raportul literar destul de bine scrisă. Cartea merită să fie luată în considerare şi propun să i se dea o parte din premiul Adamachi.

Dr. Aurel Dobrescu. Boalele nervoase şi mentale, prevenirea şi tratamentul lor. Premiat cu 800 Lei. — Raport de *Dr. G. Marinescu.*

In această monografie, conţinând 163 pagini, autorul expune în mod succint câteva date generale asupra boalelor sistemului nervos, arătând cauzele, prevenirea şi tratamentul lor. De la început caută să precizeze rolul sistemului nervos şi în special al creierului în elaborarea fenomelor psihice; schiţează repede structura sistemului nervos şi dă câteva noţiuni generale de localizare în măduvă şi creier. Indică funcţiunile centrilor de asociaţie şi activitatea sufletească, punând în legătură fenomenele psihice cu un substrat material. Toate aceste explicări sunt insoţite de scheme şi figuri extrase din diferiţi autori şi care înlesnesc înţelegerea fenomenelor reflexe. Aceste diverse chestiuni formează obiectul cercetărilor părţilor I, II şi III a cărţii d-lui Dr. A. Dobrescu.

In părţile IV şi V d-l Dr. Dobrescu expune, pe scurt, patologia generală a sistemului nervos, arătând cauzele boalelor sistemului nervos, pe care le

împarte în: 1) cauze în legătură cu boale infecţioase, 2) cauze datorite otrăvurilor, 3) boale datorite unui defect în schimburile nutritive, 4) boale datorite educaţiunii şi emoţiilor, 6) alte cauze diferite. In partea V se ocupă cu boale mai cunoscute ale sistemului nervos periferic şi central, trece în revistă neurastenia, ipohondria, isteria, epilepsia, mania, melancolia şi paranoia. Studiază în urmă boalele organice (idioţia, imbecilitatea, cretinismul, dementa precoce, demenţa senilă), iar apoi consacră câteva pagini sifilisului cerebral şi paraliziei generale.

In partea VI arată rolul preponderant pe care-l are educaţia în provenirea boalelor sistemului nervos. Cu această ocazie d-l Dr. Dobrescu se ocupă cu rolul şcoalei în educaţie, care a dat uneori vieţii publice nişte elemente şubrede, supuse tuturor slăbiciunilor din cauza sistemului nervos obosit şi slab înarmat în lupta pentru vieaţă. Cu multă dreptate autorul insistă asupra educaţiei sufleteşti şi formarea caracterului, precum şi asupra rolului educaţiei în chestia sexuală, laudă gimnastica, exerciţiile fizice, excursiile, dar se ridică în contra exagerărilor. Propunerea lui Förster ca în locul sportului să se introducă munca câmpului, pentru ca tinerimea să-şi cheltuiască energia fizică disponibilă cu o muncă folositoare, merită atenţiunea oamenilor noştrii de şcoală.

Trece, în partea VII, la tratamentul boalelor nervoase, indicând pe scurt rolul staţiilor climaterice, alimentaţiei, idroterapiei şi a medicamentelor.

In fine, în partea VIII, urmăreşte degenerarea în familie în cursul mai multor generaţii succesive.

Răsboiul grozav, care nu s'a sfârşit încă, a preparat terenul cel mai fecund pentru creşterea şi întinderea boalelor sistemului nervos; nici odată neuropatologia n'a cunoscut forme mai numeroase şi simptome mai variate ca în momentele de faţă. Neurologistul rămâne uimit în faţa acestor ciudăţenii ale naturii. Dar omul de ştiinţă are datoria nu numai de a analiză mizeriile organismului nostru, dar mai cu seamă el este dator de a le alină. De aceia lucrarea d-lui Dr. Dobrescu e binevenită.

Lăsând la o parte câteva mici defecte al cărţei d-lui Dr. A. Dobrescu, precum este, de pildă, reproducera din eroare a fig. 17, extrasă din o comunicare făcută de subsemnatul la Academia Română, fără a indică originea şi chiar dându-i o interpretare greşită, lucrarea d-lui Dr. Dobrescu e o operă folositoare şi cartea d-sale interesează de-o potrivă pe medici şi pe marele public, care va ceti cu interes diferitele capitole în care autorul a condensat, după multă muncă, cunoştinţele relative la boalele nervoase şi mentale.

Ţinând seama că e prima lucrare de acest fel în literatura noastră şi că autorul a depus o muncă serioasă, culegând din reviste şi cărţi elementele principale pentru a o scrie; că a înbrăţişat, cu o monografie de 160 pagini

cunoştinţe întinse, dându-le o formă accesibilă tuturor, îmi iau îngăduirea de a cere colegilor mei să acorde d-lui Dr. Aurel Dobrescu o mică parte din premiul Adamachi.

H. Stahl, Curs de stenografie parlamentară. Premiat cu 800 Lei. — Raport de *G. Ţiţeica.*

Volumul despre care am să refer se compune din cinci părţi.

Partea I e o introducere în care autorul arată foloasele stenografiei în parlament, în comerţ, pentru scriitori, în ziaristică, în armată. Toată această parte e scrisă cu căldura apostolului, care vreà să facă proseliţi pentru o artă pe care o stăpâneşte şi la care ţine cu toată inima. La fiecare moment se întâlneşte, sau o frază care se înalţă ca o chemare a atenţiei, sau o scăpărare vioaie de spirit. La sfârşitul acestei părţi, şirul de argumente expus te convinge deplin de însemnătatea stenografiei.

Partea II cuprinde istoricul stenografiei. E în realitate un studiu critic al evoluţiei spre simplificare a diferitelor sisteme stenografice, din antichitate şi până astăzi. Se vorbeşte pe larg de sistemele englezeşti, franceze şi germane.

In partea III se vorbeşte de stenografia la Români. E în realitate un capitol din istoria noastră culturală. Străduinţele noastre, a Românilor liberi, ale Ardelenilor şi ale Bucovinenilor, de a aveà stenografi cari «să prindă din sbor cea mai înaripată improvizare a unui orator», sunt descrise cu amănunte, care merită să fie cunoscute şi de aceia care nu se ocupă cu stenografia.

Partea IV cuprinde cursul propriu zis de stenografie parlamentară alcătuit de autor după un sistem original. Autorul a ales semne noi pentru consonante care se întâlnesc mai des, iar pe acestea le-a determinat printr-o urmare sistematică din mai multe texte cu cuprins variat. A studiat apoi legătura acestor consoane şi a arătat cum trebue stenografiată în chipul cel mai simplu această legătură. A întrodus în sistemul d-sale şi vocale, cu mici semne alăturate uşor de făcut. Un intreg studiu a făcut autorul asupra prescurtărilor de tot felul, ale numerelor, prefixelor şi sufixelor uzuale, ale locuţiunilor din care se dă numai cuvântul caracteristic, ale expresiilor convenţionale. Autorul însoţeşte toată această desfăşurare cu sfaturi potrivite şi interesante, dând exemple numeroase. Atât cuprinsul teoretic, cât şi exemplele, sunt presărate cu spiritul vioiu, caractristic autorului, care susţine citirea volumului dela început până la sfârşit, chiar în părţile cele mai grele din punct de vedere tehnic, într-o neobosită atenţie. Mai ales discursul d-lui Popescu-Chitila e un mărgăritar de satiră adresată oratorilor parlamentari specializaţi în platitudini.

Cu toate că n'am competinţa necesară să judec valoarea practică a lucrări d-lui Stahl, expunerea mi se pare aşa de interesantă sub aşa multe raporturi, încât cred că merită să fie luată în considerare. Socotesc prin urmare că se poate acordà d-lui Stahl pentru cursul de stenografie parlamentară o parte din premiul Adamachi.

Premiul Stolojianu de 3.000 lei.

Inginer-Şef *I. G. Vidraşcu*, Memoriu relativ la metodele întrebuinţate în ridicările geodezice, topografice, şi hidrografice din Delta Dunării. Un vol. 23: şi 6 cm. de 154 pag. cu 2 hărţi şi 24 fig., Buc., 1914. Raport de *St. C. Hepites.*

Deşi suntem departe de a aveà un studiu complet asupra minunatei noastre Delte a Dunării, totuşi câteva studii însemnate—printre cari, în prima linie trebuie să cităm pe acele ale colegului nostru Antipa(¹) şi acele ale Colonelului Dobrogeanu(²) şi Profesorului Brătescu(³)—au început să deà la iveală lucruri importante ale acestei curioase regiuni, care se poate într'adevăr zice că este o regiune sui generis şi avem bune speranţe că tinerii cercetători, interesându-se de dânsa, îşi vor încununà cu succes străduinţele ce-şi vor pune în studiul ei.

Ceiace trebuià să premeargă acestor cercetări este realizarea unei bune hărţi a regiunii, cea ce lipseà aproape cu desăvârşire, căci harta Institutului Geografic al armatei, ridicată în pripă la ocuparea Dobrogei, nu cuprindeà toate amănuntele, adică tocmai aceia ce face importanţa regiunii, iar harta gurilor Dunării şi lucrările, netăgăduit de importante ale Comisiunii Europene a Dunării nu erau suficiente căci nu îmbrăţişează decât regiunea centrală care se referă la braţul Sulina.

Mulţumită stăruinţelor colegului nostru Antipa, s-a împlinit cu vârf şi îndesat lipsa ce se simţeà, aşa că suntem acum în posesiunea unei hărţi a Deltei Dunării, executată în cele mai bune condiţiuni şi capabilă de a satisface tuturor studiilor ce am voì să întreprindem în această regiune.

Cu executarea acestei hărţi o fost însărcinat d-l Inginer Vidraşcu, dirigintele studiilor şi lucrărilor tehnice din direcţia pescăriilor a Ministerului de Domenii, autorul lucrării ce avem de examinat.

---

¹) Regiunea inundabilă a Dunării, starea ei actuală şi mijloacele de a o pune în valoare, Buc. 1910.—Câteva probeme ştiinţifice şi economice privitoare la delta Dunării in *Anal. Academ. Rom.* XXXVI Mem. Secţ. ştiinţ. Buc. 1914.

²) Consideraţiuni asupra cursului inferior al Dunării şi formarea Deltei, în *Bul. Soc, geogr.*, Tom. 22, Buc. 1901.—Formarea Deltei Dunării, idem tom. 30, Buc. 1909,

³) Delta Dunării schiţă morfologică, idem tom, 33, Buc. 1912.

Lucrarea ce se prezentă la premiu conţine expunerea metodelor cari au fost întrebuinţate în mod real pentru alcătuirea acestei hărţi a Deltei Dunării.

Spunând că întrebuinţându-se pentru această lucrare instrumentele cele mai moderne şi metodele cele mai potrivite şi cu preciziunea dorită este, cred, cel mai mare elogiu ce-pót aduce lucrării în sine.

Relativ la preciziune este important să arăt pe cea obţinută la măsurarea bazei geodezice a cărei lungime erà aproape de 9 km. şi jumătate. Ea a fost măsurată cu fire de iurar, născocite de suedezul Jöderin, studiate şi perfecţionate cu succes de directorul nostru Guillaume dela Biurorul internaţional de Măsuri şi greutăţi dela Sèvres.

Baza în chestiune, aleasă cam paralelă cu braţul Sulina şi aproape de dânsul, a fost măsurată la ducere şi la întoarcere. Diferenţa găsită între cele două lungimi este numai de 3,6 mm. Pentru o lungime de aproape 9.461,5 m. cât erà baza, este întradevăr, cum zice autorul, extraordinar de mică.

Cartea autorului, afară de mai multe figuri proprii, cuprinde două hărţi: una pe scara de $^{1}/_{200.000}$ care arată sistemul triunghiurilor geodezice şi cealaltă este însăşi harta Deltei Dunării redusă la scara $^{1}/_{150\ 000}$.

Dacă nu ne ar fi prezentat autorul, spre premiare decât această din urmă hartă n'aşi fi ezitat un moment, să propun, aşa după cum o fac acum, premierea ei cu premiul Stolojianu la care concurează.

Premiul Asociaţiunii Craiovene de 1500 lei.

Ecaterina Michăilescu. Noţiuni de botanică p. cl. VIII clasică de băieţi şi cl. VIII modernă de fete. Bucureşti 1919. 245 pag. cu 300 figuri. Raport de *I. Simionescu.*

E o carte de seamă. E scrisă corect, în fraze didactice dar clare, în orânduire metodică Prea puţin de prisos, cuprinde însă tot ce trebuie.

Autoarea este la curent cu cunoştinţele cele mai noi, aşa încât arată că e cunoscătoare a materiei, posedând-o îndeajuns pentru a o redà cu limpeziciune altora. O deosebită atenţiune a dat-o figurilor. Nu numai că a intercalat numeroase figuri, dar şi-a dat osteneala să le facă anume pentru cartea didactică alegându-i-le, folosind şi schiţe şi mai ales însemnând lângă figură părţile cari trebuiesc ţinute în seamă de elev.

Cartea nu cuprinde numai noţiuni de botanică ci şi capitole de biologie generală, conform programelor în vigoare. Chestiuni grele ca origina fiinţelor, teoria transformistă, sunt tratate aşa de metodic încât sunt lesne de înţeles.

Valoarea generală a cărţii nu poate să fie micşorată prin numeroasele greşeli de tipar, inerente condiţiunilor tehnice actuale, nici prin destule

cuvinte străine — accelerează, fuzionează — presărate. Acest din urmă cusur nu e numai al autoarei ci e ca o reminiscenţă, trecută în cărţile de şcoală, din obiceiul prea înrădăcinat, spre a fi uşor scos, al societăţii noastre culte, de a întrebuinţà prea multe franţuzisme în special, părându-li-se termenii corespunzători româneşti prea de rând. De asemenea nu poate fi socotit de cât ca un exces de metodă, repetirea unor capitole întregi (p. 216-217 şi 223-225), după cum se adresează clasei moderne de fete sau elevilor din secţia clasică. Aşi mai adăogà din partea-mi şi slaba întonare a regionalismului ştiinţific. Pentru ca să scoatem din mintea elevilor, ceace până acum dăinuià, alipirea prea mare sufletească de ţerile acele, de unde s'au importat la început cărţile didactice *trebuie* de întonat ori unde se poate asupra ţerii noastre. Bunăoară în loc să se spuie, cum face autoarea «Pinul este un arbore frumos totdeauna verde, care creşte prin pădurile din regiunea montană şi subalpină», ar fi, socot, mai bine, din punct de vedere al educaţiunii naţionale, să fi scris «Pinul etc. împreună cu molitful şi bradul, acopere mare parte din munţii noştri, formând pădurile de brădet aşa de importante, economic pentru noi». Dar.... aceasta este o chestiune de principii pedagogice, care poate fi, ca măsură de aplicare, discutată, deci prin aceasta supusă subiectivităţii, cu atât mai mult cu cât autoarea scrie: «In România» sau «La noi», dar prea de puţine ori.

In totul luată cartea, denotă însă conştiinţiozitate, oare care tendinţă de originalitate măcar în alcătuirea şi alegerea figurilor; prin aceasta se dovedeşte că autoarea a muncit cu gândul, în mare parte îndeplinit, de a dà în literatura didactică ştiinţifică, o carte bună.

Pentru răsplata ostenelii şi muncii depusă, ajungând scopul urmărit sunt de părere să i se acorde premiul Asociaţiunii Craiovene instituit pentru cărţile didactice.

CONCURSURI PENTRU PREMII.
1920.

A. Premii pentru cărţi publicate.

I. Premii generale.

1. *Marele Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, se va dà în sesiunea generală din **1921**, unei cărţi scrise în limba română, ***cu conţinut de orice natură*** care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1917 până la 31 Decemvrie 1920.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu este până la **31 Decemvrie 1920.**

Notă. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun în cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

«In tot anul Societatea Academică Română va aveà a premià din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socotì de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. In trei ani consecutivi, dearândul, se va decerne câte un premiu de patru mii Lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numì *„Marele Premiu Năsturel"*, operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se va puteà decerne unei lucrări, care va fi obţinut dejà unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premului precedent.

«Operele, ce se vor recompensà cu această a doua serie de premii, vor tratà cu preferinţă despre materiile următoare;

„*a)* Scrieri serioase de istorie şi de ştiinţele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria ţerilor române;

„*b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică şi de filozofie;

„*c)* Scrieri de ştiinţe politice şi de economie socială;

„*d)* Tratate originale despre ştiinţele exacte;

„*e)* Scrieri enciclopedice, precum dicţionare de istorie şi de geografie, în cari să intre şi istoria şi geografia României; dicţionare generale sau parţiale de ştiinţe exacte, de arte şi meserii, de administraţiune şi jurisprudenţă, şi alte asemenea lucrări utile şi bine întocmite;

„*f)* Cărţi didactice de o valoare însemnată ca metodă şi ca cuprins;

„*g)* Dicţionare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice şi orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche şi altele;

„*h)* Publicaţiuni şi lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, pictura, gravura, şi chiar opere muzicale serioase, pe cari aceste toate Societatea Academică Română le va puteà aprecià, atunci când îşi va întinde activitatea ei şi asupra tuturor materiilor de bele-arte;

„*i)* Scrieri de pură literatură română, în proză şi în versuri, precum poeme, drame şi comedii serioase — mai ales subiecte naţionale, — şi orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aş dorì să se acorde „*Marele Premiu Năsturel*", când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naţionale.»

2. *Premiul Năsturel,* de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922,** unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură,* care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1921.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu este până la **31 Decemvrie 1921.**

II. Premiile Secţiunii literare.

3. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1921,** pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie,* cu cuprins moral (în înţelesul că sunt excluse numai scrie-

rile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1918 până la 31 Decemvrie 1920.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

4. *Premiul Gh. Chițu*, de 1.000 lei, se va da în sesiunea generală din **1922**, unei cărți de literatură, de filologie sau de artă care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela Ianuarie 1919 până la 31 Decemvrie 1921.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

III. **Premiile Secțiunii istorice.**

5. *Premiul Eliade-Rădulescu*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filozofice*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1917 până la 31 Decemvrie 1920.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

6. *Premiul Constantinide*, de 4.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din **1921**, pentru scrieri *sociale* sau *istorice*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1918 până la 31 Decemvrie 1920.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

7. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din **1922**, pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filozofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1919 până la 31 Decemvrie 1921.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

8. *Premiul Hagi-Vasile*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922**, pentru scrieri privitoare la *Comerțul român în*

trecut și în prezent și publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1917 până la 31 Decemvrie 1921.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru acest concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

IV. **Premiile Secțiunii științifice.**

9. *Premiul Demostene Constantinide,* de 4000 lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din **1922,** pentru scrieri *cu conținut științific* cari se vor judecă mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1919 până la 31 Decemvrie 1921.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu este până la **31 Decemvrie 1921.**

10. *Premiul Lazăr,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922,** pentru o scriere *cu conținut științific,* în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general), care se va judecă mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decemvrie 1921, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decemvrie 1921.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

Notă. — Se pun în vederea concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice,* votat de Academie la 8 Martie 1906:

Art. 4. Operele publicate vor fi prezentate la concurs de autorii lor în câte 15 exemplare pe lângă o cerere scrisă, în care se va arătà totdeauna anume premiul la care concurează.

Un autor nu poate prezentà în acelaşi an aceeaşi scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea terminului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3.

Art. 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu şi nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaşi sau al altui premiu, nu mai dacă este preînoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în vieață.

Art. 6. Operele publicate de Academie, făcute din iniţiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

Art. 7. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci şi parte dintr'o operă, cu condiţiune ca această parte să fie completă.

Art. 8. La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură; la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie, scrieri economice, juridice, filozofice; la premiul Lazăr scrieri cu conţinut ştiinţific, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral de orice natură (în înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerţul român în trecut şi în prezent.

Art. 9. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trată despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

Art. 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate, numai dacă sunt făcute de pe opere clasice şi, prin dificultăţile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit meritele unei lucrări originale în limba română.

Art. 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscripte, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

Art. 12. Operele publicate anonime sau pseudonime vor puteà fi admise la concurs, iar autorii, spre a primì premiile acordate, vor trebuì să probeze proprietatea lor.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

I. Premiile Secţiunii literare.

1. *Premiul Năsturel*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, celei mai bune lucrări scrise în limba română, despre:

Vasile Alecsandri— Vieaţa şi opera lui.—(Deciz. 25 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

2. *Premiul Neuschotz,* de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Cipariu și Pumnul — Activitatea lor filologică și literară. — (Deciz. 25 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

3. *Premiul Atanasie Toncoviceanu,* de 1.000 Lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1921,** pentru cel mai bun:

Studiu despre versificația românească.—(Deciz. 25 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

4. *Premiul Eliade-Rădulescu,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Vieața păstorească la Români. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

5. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1922,** pentru cele mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Studiul dialectal și folkloric asupra ținuturilor din centrul Basarabiei. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

6. *Premiul Năsturel,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1924,** pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română cu subiectul:

Elementul slav în dialectul aromân. — (Deciz. 31 Maiu 1919)

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1923.**

7. *Premiul Al. Bodescu,* de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1924**, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Opera literară a lui Caragiale. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1923.**

8. *Premiul Adamachi,* de 5.000 lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1925**, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Inrâuriri reciproce între limbile română și maghiară. — (Deciz. 9 Iunie 1920).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1924.**

II. Premiile Secțiunii istorice.

9. *Premiul Alexandru Ioan Cuza,* de 20.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țerile din dreapta și din stânga Dunărei de jos.
2. Teoriile vechi și nouă despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țerile dunărene și înrâurile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui românobulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunărei.
5. Originile Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănuntit și conștiințios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fântână ce ar puteà contribui la lămurirea chestiunii.—(Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

10. *Premiul Năsturel*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria militară a Românilor din ţerile ce au făcut parte din monarhia habsburgică. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

11. *Premiul Principesa Alina Ştirbei* se va da, în sesiunea generală din **1922**, pentru cea mai bună scriere în limba română despre:

Populaţia indigenă a Banatului şi colonizările, în timpurile moderne. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprind premiul autorului şi cheltuelile de tipărirea scrierii (de *minimum* 30 coale de tipar *garmond*) în 1.000 exemplare, din cari 800 ale autorului şi 200 ale Academiei.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

12. *Premiul San-Marin*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Economia naţională modernă a Românilor sub raportul demografic. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

13. *Premiul Anastasie Toncoviceanu*, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1922**, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Introducere bibliografică la cunoştinţa vieţii şi istoriei Românilor din ţinuturile liberate. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1921.**

14. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din **1923**, celor mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Economia rurală în Basarabia sub regimul rusesc. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1922.**

15. *Premiul Neuschotz*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1923**, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Starea comercială și industrială a Bucovinei sub stăpânirea austriacă, cu specială privire la Români.—(Deciz. 29 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1922.**

16. *Premiul Eliade-Rădulescu*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1924**, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română cu subiectul:

Examinarea critică a teoriilor privitoare la desvoltarea stării țărănești la Români. — (Deciz. 29 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1923.**

17. *Premiul Năsturel*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1925**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Partea culturii românești în realizarea unității naționale, cu specială privire la a doua jumătate a secolului al XIX-lea. — (Deciz. 10 Iunie 1920).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1924.**

18. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din **1926**, celor mai bune lucrări cuprinzând:

Ediția românească a Memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale. — (Deciz. 30 Maiu 1915 și 10 Iunie 1920).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1925.**

III. **Premiile Secțiunii Științifice.**

19. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, celei mai bune lucrări pentru:

Studiul sistematic, faunistic și biologic al larvelor de insecte din Balta Brateș cu terenul inundabil înconjurător și porțiunea din Dunăre și Prut din care se alimentează.—(Deciz. 11 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

20. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din **1921**, pentru cele mai bune:

Studii originale despre etiologia, prevenirea și combaterea uneia sau mai multora din boalele cari cauzează marea mortalitate a primei copilării în România.—(Deciz. 11 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

21. *Premiul Lazăr*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, celei mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Studiul chimic al lignitelor din țară. — (Deciz. 11 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

22. *Premiul Anastasie Fătu*, de 3.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română cu subiectul:

Studiul și harta geologică a unei regiuni din țară. — (Deciz. 11 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

23. *Marele Premiu General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1921**, celei mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Energia pe care ne-o pot da apele din țară.—Studiul cel puțin al unei părți din cursul unui râu. — (Deciz. 28 Maiu 1916).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

24. *Premiul Năsturel,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1923,** celei mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Climatografia unei regiuni a României.—(Deciz. 31 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1922.**

25. *Premiul Lazăr,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1923,** pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Crustaceele din apele interioare ale uneia din regiunile mari ale României. — (Deciz. 31 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1922.**

26. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1924,** pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Contribuțiuni la studiul caracterelor antropologice ale țăranului român.

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1923.**

27. *Premiul Lazăr,* de 5000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1925,** celei mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Cercetări originale privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea lor cu parazite și provocarea de boale contagioase între ele. — (Deciz. 2 Iunie 1920).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1924.**

28. *Premiul Neuschotz,* de 2000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1925,** pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Flora unuia din cele două județe din Noua Dobroge (după alegerea botanistului). — (Deciz. 2 Iunie 1920).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1924.**

IV. Premii speciale.

29. *Premiul Dacia-România* se va da, în sesiunea generală din **1921,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Studiul asupra asigurării unui capital fix în schimbul unor plăți succesive, precum și studiul asupra asigurării unei rente în schimbul plății unui capital fix odată pentru totdeauna. — (Deciz. 30 Maiu 1919).

Valoarea premiului va fi reprezentată prin venitul pe trei ani al fondului de 13.000 lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor putea face eventual, micșorat acest venit cu prelevările prevăzute în Statutele și Regulamentul Academiei și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar.—(Art. 2 din Regulamentul special).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1920.**

30. *Marele Premiu militar General Ioan Carp și Maria Carp* de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1924,** pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română asupra următorului subiect, fixat prin Ministerul de Răsboiu de o comisiune compusă din 7 generali și ofițeri superiori:

Principii și metode pentru educațiunea națiunii în vederea viitoarei organizări militare a României Mari.

In desvoltarea subiectului se vor aveà în vedere următoarele norme:

1. Stabilirea nouălor metode de educațiune a poporului românesc în vederea puterii sale militare, ținându-se seamă de toți factorii sociali, economici, politici, etnografici, fizici, etc.

2. Indrumarea și sistematizarea contribuțiunii națiunii și a tuturor instituțiunilor pentru pregătirea de răsboiu a armatei.

3. Bazele pe cari trebue să se clădească viitoarea organizare militară a României Mari. — (Ședința dela 30 Maiu 1919).

Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la **31 Decemvrie 1923.**

* * *

Notă. — Concurenţilor la această a doua serie de premii se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

Art. 19. Manuscriptele se vor prezentà la concurs în terminul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoţite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscriptului şi în care se va aflà închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscriptele cari nu vor fi scrise curat şi lizibil nu vor fi luate în cercetare.

Art. 21. Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscript se va numărà autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

Art. 22. Manuscriptele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere şi îşi vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscriptele nereclamate în timp de un an dela pronunţarea rezultatului vor rămâneà proprietatea Academiei şi vor fi incorporate în Bibliotecă, în colecţiunea manuscriptelor.

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 13 IUNIE 1920.

MEMBRII ACADEMIEI.

I. Secțiunea Literară.

Bârseanu *Andreiu* (Sibiiu). — Ales la 1 Aprilie 1908.
Bianu *Ioan* (București). — Ales la 3 Aprilie 1902.
Bogdan-Duică *Gheorghe* (Cluj). — Ales la 4 Iunie 1919.
Brătescu-Voinești *Ioan A.* (București). — Ales la 10 Octomvrie 1918
5. **Caragiani** *Ioan* (Iași).—Numit la 22 Aprilie 1866.
Ciobanu *Ștefan* (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
Densușianu *Ovidiu* (București). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
Goga *Octavian* (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
Negruzzi *Iacob C.* (București). — Ales la 26 Martie 1881.
10. **Philippide** *Alexandru* (Iași). — Ales la 1 Aprilie 1900.
Pușcariu *Sextil* (Cluj). — Ales la 19 Maiu 1914.
Zamfirescu *Duiliu* (București). — Ales la 1 Aprilie 1908.

II. Secțiunea Istorică.

Gusti *Dimitrie* (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
Iorga *Nicolae* (București). — Ales la 26 Maiu 1910.
Lăpědatu *Alexandru* (Cluj) — Ales la 10 Octomvrie 1918.
Lupaș *Ioan* (Cluj). — Ales la 17 Maiu 1916.
5. **Mehedinți** *Simion* (București). — Ales la 19 Maiu 1915.
Nistor *Ioan* (Cernăuți). — Ales la 19 Maiu 1915.
Onciul *Dimitrie* (București). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Pârvan *Vasile* (București). — Ales la 15 Maiu 1913.
Rădulescu *Andreiu* (București). — Ales la 2 Iunie 1920.
10. **Stefanelli** *T. V.* (Folticeni). — Ales la 26 Maiu 1910.
Sutzu *Mihail C.* (București).—Ales la 27 Maiu 1909.
Vâlsan *Gheorghe* (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Antipa *Gr.* (Bucureşti). — Ales la 14 Maiu 1910.
Babeş *Victor* (Bucureşti). — Ales la 11 Martie 1893.
Crainicianu *General Gr.* (Bucureşti).—Ales la 18 Maiu 1911.
Hepites *St. C.* (Bucureşti). — Ales la 3 Aprilie 1902.
5. **Inculeţ** *Ion* (Chişinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
Marinescu *Dr. G.* (Bucureşti). — Ales la 9 Aprilie 1905.
Mrazec *L.* (Bucureşti). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Poni *Petre* (Iaşi). — Ales la 30 Iunie 1879.
Racoviţă *Emil* (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.
10. **Saligny** *Anghel* (Bucureşti). — Ales la 7 Aprilie 1897.
Simionescu *Dr. I.* (Iaşi). — Ales la 18 Maiu 1911.
Ţiţeica *Gheorghe* (Bucureşti). — Ales la 15 Maiu 1913.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAŢI.

Alecsandri (Vasile).—Numit la 2 Iunie 1867.— † 22 August 1890.
Aurelian (Petre S.)—Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
Babeş (Vincenţiu).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
Bacaloglo (Emanoil).—Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
5. **Bariţiu** (Gheorghe).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
Bogdan (Ioan).—Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
Brândză (Dr. Dimitrie).—Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
Bunea (Augustin).—Ales la 28 Maiu 1909.— † 18 Noemvrie 1909.
Chiţu (Gheorghe).—Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1897.
10. **Cipariu** (Timoteu).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
Cobălcescu (Grigorie).—Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Maiu 1892.
Cozacovici (Dimitrie).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
Coşbuc (Gheorghe).—Ales la 20 Maiu 1916.— † 26 Aprilie 1918.
Delavrancea (Barbu Şt.).—Ales la 19 Maiu 1912.— † Aprilie 1918.
15. **Dimitrovici** (Ambrozie).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
Eliade-Rădulescu (Ioan).—Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Aprilie 1872.
Erbiceanu (Constantin).—Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913.
Fălcoianu (Ştefan).—Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
Fătu (Dr. Anastasie).—Ales la 11 Sept. 1871.— † 3 Martie 1886
20. **Felix** (Dr. Iacob). — Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
Fontaninu (Gheorghe M.).—Ales la 10 Sept. 1870.—† 24 Aprilie 1886.
Giurescu (Constantin).—Ales la 14 Maiu 1914.— † 28 Octomvrie 1918.
Ghica (Ion). — Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
Gane (Nicolae).—Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916.
25. **Grecescu** (Dr. D.).—Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octomvrie 1910.

Haret (Spiru C.).—Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decemvrie 1912.
Hasdeu (Alexandru).—Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870. — † 9 Noemvrie 1872.
Hasdeu (Bogdan P.). — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 25 August 1907.
Hodosiu (Iosif).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 28 Noemvrie 1880.
30. **Hurmuzaki** (Alexandru). — Numit la 22 Aprilie 1866 — † 8 Martie 1871.
Hurmuzaki (Eudoxiu). — Ales la 2 August 1872.— † 29 Ianuarie 1874.
Ionescu (Nicolae). — Numit la 2 Iunie 1867. — † 24 Ianuarie 1905.
Istrati (Constantin).—Ales la 7 Aprilie 1899.—† 17 Ianuarie 1919.
Kalinderu (Ioan).—Ales la 13 Martie 1893.— † 11 Decemvrie 1913.
35. **Kogălniceanu** (Mihail). — Ales la 16 Septemvrie 1868. — † 20 Iunie 1891.
Kretzulescu (Nicolae). — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † la 26 Iunie 1900.
Laurian (August Treb.).—Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 Fevruarie 1881.
Maiorescu (Titu). — Numit la 20 Iulie 1867.— † 1 Iulie 1917.
Mangra (Vasile).—Ales la 27 Maiu 1909.— † 1 Octomvrie 1918.
40. **Maniu** (Vasile). — Ales la 12 Septemvrie 1876. — † 10 Martie 1901.
Marian (Simeon Fl.). — Ales la 26 Martie 1881. — † 11 Aprilie 1907.
Marienescu (At. M.) — Ales la 26 Martie 1881. — † 7 Ianuarie 1914.
Massimu (Ioan C.). — Numit la 2 Iunie 1867. — † 2 Iunie 1877.
Melchisedec (Episcop).—Ales la 10 Septemvrie 1870. — † 16 Maiu 1892.
45. **Mocioni** (Andreiu). — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar 12 Septemvrie 1870. — † la 23 Aprilie 1880.
Moldovanu (Ioan M.) — Ales la 11 Aprilie 1894. — † 7 Sept. 1915.
Munteanu (Gavril). —Numit la 22 Aprilie 1866. — † 17 Decemvrie 1869.
Naum (Anton)—Ales la 11 Martie 1893.— † 28 August 1917.
Negruzzi (Constantin).—Numit la 2 Iunie 1867.— † 25 August 1868.
50. **Odobescu** (Alexandru).—Ales la 10 Septemvrie 1870.—† 11 Noemvrie 1895
Ollănescu (Dimitrie C.).—Ales la 11 Martie 1893.— † 20 Ianuarie 1908.
Papadopol-Calimach (Alex.).—Ales la 12 Sept. 1876.—†18 Iunie 1898.
Papiu-Ilarianu (Alex.).—Ales la 16 Septemvrie 1868.—†11 Octomvrie 1878.
Poenaru (Petre). — Ales la 10 Septemvrie 1870. — † 2 Octomvrie 1875.
55. **Popea** (Nicolae Episcop).—Ales la 8 Aprilie 1899.— † 26 Iulie 1908.
Porcius (Florian). — Ales la 10 Martie 1882. — † 17 Maiu 1906.
Pușcariu (Ioan). — Ales la 4 Aprilie 1900. — † 24 Decemvrie 1911.
Quintescu (Nicolae Ch.) — Ales la 14 Sept. 1877. — † 12 August 1913.
Roman (Alexandru).— Numit la 22 Aprilie 1866. — † 15 Septemvrie 1897.
60. **Rosetti** (Constantin A.).—Numit la 2 Iunie 1867.— † 8 Aprilie 1885.
Sbiera (Ioan.)—Numit la 11 Iunie 1866.— † Octomvrie 1916.
Sion (Gheorghe).—Ales la 16 Septemvrie 1868. — † 1 Octomvrie 1892.
Ștamati (Constantin).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Maiu 1876,

Ştefănescu (Grigorie).—Ales la 12 Septemvrie 1876.—†20 Fevruarie 1911
65. **Străjescu** (Ioan). — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 21 Septemvrie 1870. — † 4 Octomvrie 1873.
Sturdza (Dimitrie A.) — Ales la 16 Sept. 1871. — † 8 Octomvrie 1914.
Teclu (Nicolae). — Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916.
Tocilescu (Gr. G.).—Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909.
Urechiă (Vasile A.).—Numit la 22 Aprilie 1866.— † 23 Noemvrie 1901.
70. **Vasiciu** (Dr. Paul). — Ales la 2 Iulie 1879. — † 20 Iunie 1881.
Vulcan (Iosif).—Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
Xenopol (*A. D.*).—Ales la 11 Martie 1893. — † 27 Fevruarie 1920.

MEMBRII ONORARI.

M. S. FERDINAND I, *Regele României,*

Protector al Academiei Române,

Preşedinte onorar.

(15 Martie 1890.)

M. S. MARIA, *Regina României.*

(1 Maiu 1915)

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei.*

(6 Martie 1890.)

Antonovici *Episcopul Iacov* (Huşi). — Ales la 7 Iunie 1919.
5. **Appell** *Paul* (Paris). — Ales la 22 Maiu 1914.
Arion *C. C.* (Bucureşti).—Ales la 21 Maiu 1912.
Arrhenius *Svante A.* (Stockholm).— Ales la 27 Maiu 1913.
Babelon *Ernest* (Paris). — Ales la 22 Maiu 1914.
Bălan *Mitropolitul Nicolae* (Sibiiu). — Ales la 10 Iunie 1920.
10. **Baldacci** *Antonio* (Bologna).—Ales la 29 Maiu 1913.
Balthazard *Dr. W.* — (Paris). Ales la 11 Iunie 1919.
Barozzi .*General C.* (Bucureşti). — Ales la 9 Aprilie 1905.
Bédier *Ioseph* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
Bernát-Lendway *Dr.* (Bucureşti). — Ales la 4 Aprilie 1908.
15. **Berthelot** *Daniel* (Paris) — Ales la 11 Iunie 1919.
Bonaparte *Princepele Roland* (Paris). — Ales la 10 Iunie 1920.
Bormann *Eugen* (Viena). — Ales la 9 Aprilie 1897.
Branisce *Dr. Valeriu* (Sibiiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
Bury *I. B.* (Cambridge).— Ales la 25 Maiu 1913.
20. **Capellini** *Cav. Ioan* (Bologna). — Ales la 7 Septemvrie 1871.
Cichorius *Conrad* (Breslau). — Ales la 29 Maiu 1914.
Cristea *Episcopul Dr. Miron* (Caransebeş). — Ales la 7 Iunie 1919.
De Flers *Robert* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
De Martonne *Emmanuel* (Paris). — Ales Corespondent la 26 Maiu 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.

25. **De la Roncière** *Charles* (Paris) — Ales la 7 Iunie 1919.
Diehl *Charles* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
Dima *Gheorghe* (Braşov). — Ales la 7 Iunie 1919.
Domaszewski *Alfred de* (Heidelberg). — Ales la 9 Aprilie 1897.
Duparc *Louis* (Geneva).— Ales la 29 Maiu 1913.
30. **Enescu** *George* (Bucureşti). — Ales la 26 Maiu 1916.
Fischer *Emil* (Berlin).— Ales la 27 Maiu 1913.
Foerster *Wilhelm* (Berlin).— Ales la 27 Maiu 1913.
Fougères *Gustave* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
Fröhner *Wilhelm* (Paris). — Ales la 9 Septemvrie 1871.
35. **Goldiş** *Vasile* (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
Gore *Paul* (Chişinău). — Ales la 7 Iunie 1919.
Grădişteanu *Petre* (Bucureşti). — Ales la 2 Aprilie 1883.
Guillaume *Baron* (Bruxelles).—Ales la 16 Aprilie 1907.
Guye *Filip* (Geneva).— Ales la 29 Maiu 1913.
40. **Haller** *Albin* (Paris). — Ales la 28 Maiu 1909.
Hann *Julius de* (Viena). — Ales la 22 Maiu 1914.
Head *Barclay* (Londra). — Ales la 22 Maiu 1914.
Hirschfeld *Otto* (Berlin). — Ales la 13 Aprilie 1894.
Hurmuzachi *Constantin* (Cernăuţi). — Ales la 7 Iunie 1919.
45. **Jagić** *Vatroslav* (Viena). — Ales la 23 Martie 1904.
Janet *Paul* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
Jarník *Dr. Ioan Urban* (Praga). — Ales corespondent la 28 Maiu 1879 Onorar la 7 Iunie 1919.
Klein *Felix* (Göttingen).— Ales la 29 Maiu 1913.
Lacour-Gayet *G.* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
50. **Lanciani** *Rudolf* (Roma). — Ales la 10 Iunie 1920.
Laveran *Ch. L. A.* (Paris). — Ales la 29 Maiu 1914.
Léger *Louis* (Paris). — Ales la 12 Aprilie 1894.
Lipmann *Gabriel* (Paris).— Ales la 28 Maiu 1909.
Lorenz *Anton Hendrik* (Leyda).— Ales la 29 Maiu 1913.
55. **Maniu** *Iuliu* (Blaj). — Ales la 7 Iunie 1919.
Marie *Pierre* (Paris).—Ales la 28 Maiu 1912.
Meyer-Lübke *W.* (Frankfurt pe Maiu).—Ales la 28 Martie 1906.
Meynial *Dr. E.* (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
Mironescu *Atanasie*, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica). — Ales la 25 Maiu 1909.
60. **Nicodim**, Arhiepiscopul (Chişinău). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
Picard *Emil* (Paris). — Ales la 19 Maiu 1911.
Pick *Behrend* (Gotha). — Ales la 22 Maiu 1914.

Pimen Georgescu, Mitropolitul Moldovei (Iași). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
Popovici *Eusebie* (Cernăuți).—Ales la 4 Aprilie 1908.
65. **Pușcariu** *Arhimandritul Ilarion* (Sibiiu). -- Ales la 24 Maiu 1916.
Rayleigh *Lord John William Strutt* (Londra). — Ales la 22 Maiu 1914.
Rosetti *Teodor* (București). — Ales la 26 Martie 1891.
Roux *Dr. E.* (Paris).—Ales la 24 Maiu 1911.
Schlumberger *G. L.* (Paris). — Ales la 28 Martie 1906.
70. **Schuchardt** *Hugo* (Graz). — Ales la 13 Septemvrie 1877.
Stroescu *Vasile* (Basarabia). — Ales la 24 Maiu 1910.
Suciu *Dr. Vasile, Mitropolit* (Blaj). — Ales la 11 Iunie 1919.
Teutsch *Dr. Friedrich* (Sibiiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
Tiktin *H.* (Berlin). — Ales la 7 Iunie 1919.
75. **Vladimir Cavaler de Repta,** *Mitropolitul* Bucovinei (Cernăuți). — Ales la 7 Iunie 1919.
Volterra *Vitto* (Roma).— Ales la 29 Maiu 1913.
Waldeyer *W.* (Berlin).—Ales la 28 Maiu 1912.
Wilamowitz-Moellendorff *Ulrich de* (Berlin). — Ales la 29 Maiu 1914.
Zavoral *Metodiu* (Praga). — Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI.

M. S. CAROL I, *Regele României,*

Protector al Academiei Române,

Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septemvrie 1867.

Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva),*

Proclamată la 30 Martie 1891.

Decedată la 18 Fevruarie 1916.

Adrian (General Gheorghe).—Ales la 13 Sept. 1875. —† 15 Octomvrie 1889.
Ascoli (Graz. Isaia). — Ales la 13 Septemvrie 1877.— † Ianuarie 1907.
5. **d'Avril** (Baron Adolphe). —Ales la 7 Sept. 1871. — † 14 Octomvrie 1904
Baccelli (Guido).—Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
Baillon (H.). — Ales la 28 Martie 1887. — † 7 Iulie 1895.
Barclay (Head).—Ales la 22 Maiu 1914.— † 12 Iunie 1914.
Bataillard (Paul).— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
10. **Béchamp** (A.). — Ales la 28 Martie 1906. — † 18 April 1905.
Beernaert (August M. F).— Ales la 25 Martie 1906. — † 6 Octomvrie 1912.
Benndorf (Otto).—Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.
Berthelot (I.). — Ales la 28 Martie 1906. — † 5 Martie 1907.
Biondelli (Bernardino).—Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 29 Iunie 1886.
15. **Blanchard** (Dr. Raphael).—Ales la 22 Maiu 1911.— † 7 Februarie 1919.
Blaserna (Pietro).— Ales la 27 Maiu 1913. — † . . . . 1917.
Boek (Dr. Francisc). — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 19 Aprilie 1899.
Bosianu (Constantin).—Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.
Bouchard (Dr. Charles). — Ales la 18 Maiu 1911. — † 2 Martie 1915.
20. **Brătianu** (Ioan C.).—Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Maiu 1891.
Câmpeanu (Petre).—Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
Cecchetti (Bartolomeo). — Ales la 22 Martie 1890. — † 4 Martie 1890.
Chasles (Philarète).—Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iulie 1873.
Cihac (Alex.).—Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
25. **Cihac** (Dr. Iacob). —Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.

Crețianu (Gheorghe).—Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
Crookes (William).—Ales la 27 Maiu 1913.— † 1919.
Cuciureanu (Dr. Gheorghe).—Ales la 10 Sept. 1871.— † 10 Ianuarie 1886
Dahn (Felix). —Ales la 12 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912.
30. **Darboux** (Jean Gustave).—Ales la 27 Maiu 1913.— † . . . . 1917.
De Gubernatis (Angelo).—Ales la 22 Martie 1895. — † 14 Fevruarie 1913.
Desjardins (Ernest).—Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 9 Octomvrie 1886.
Diefenbach (Lorenz).—Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
Diez (Frederic).—Ales la 30 August 1872.— † 17 Maiu 1876.
35. **Egger** (Emil).—Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
Ehrlich (Dr. Paul).—Ales la 18 Maiu 1911.— † 20 August 1915.
Gaudry (Albert).—Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
Gheorghian (Iosif), Mitropolit Primat al României. — Ales la 21 Maiu 1901. — † 24 Iunie 1909.
Gonata (Ștefan).—Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
40. **Grădișteanu** (Grigorie).—Ales la 30 Iunie 1879.—†28 Fevruarie 1892.
Grant Duff (Sir Mountstuart). — Ales la 12 Septemvrie 1875. — † 12 Ianuarie 1906.
Grecianu (Ștefan D.).—Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
Grigorescu (Nicolae).—Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
Haynald (Cardinal Ludovic).—Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
45. **Henry** (Louis).— Ales la 28 Maiu 1909.— † 23 Fevruarie 1913.
Hurmuzaki (Nicolae).—Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Septemvrie 1909.
Jireček (Constantin).—Ales la 29 Maiu 1914.— † 28 Decemvrie 1917.
Ioanid (Gheorghe).—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 27 Decemvrie 1888.
Ionescu (Ioan).—Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891.
50. **Kotzebue** (Wilhelm de).—Ales la 1 Aprilie 1884.—†24 Octomvrie 1887.
Kretzulescu (Constantin).—Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 20 Martie 1884.
Krumbacher (Karl).—Ales la 28 Martie 1906. — † 12 Decemvrie 1909.
Lamprecht (Karl).—Ales la 25 Maiu 1913.— † 10 Maiu 1915.
Lahovari (Gheorghe).—Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
55. **Lasteyrie** (Comite Ferdinand de). — Ales la 9 Sept. 1871.— † 14 Maiu 1879.
Lepsius (Richard).—Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884.
Linas (Charles de).—Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
Longperrier (Adrien de).—Ales la 7 Septemvrie 1871.—†14 Ianuarie 1882.
Ludwig (Dr. Ernst).— Ales la 4 Aprilie 1908. — † 1/14 Octomvrie 1915.
60. **Mangiuca** (Simeon).—Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890.
Marsy (Comite de).—Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Maiu 1900.
Metchnikoff (I.)—Ales la 24 Maiu 1911.— † 18 Iulie 1916.

Mihályi (Mitropolitul Victor).—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ianuarie 1918.
Miklosich (Dr. Franz de).—Ales la 15 Aprilie 1880.—† 7 Martie 1891.
65. **Mommsen** (Teodor).—Ales la 3 Iulie 1879.—† 19 Octomvrie 1903.
Monlau (Filip).—Ales la 12 Septemvrie 1870.—† 16 Fevruarie 1871.
Müller (Max).—Ales la 12 Septemvrie 1875.—† 15 Octomvrie 1900.
Mureșianu (Iacob).—Ales la 17 Septemvrie 1877.—† 17 Septemvrie 1887.
Naniescu (Iosif) Mitropolitul Moldovei. — Ales la 16 Aprilie 1888. — † 26 Ianuarie 1902.
70. **Petruszewicz** (Canonicul A. S.). — Ales la 22 Martie 1890. — † 11 Septemvrie 1913.
Picot (Emil).—Ales la 31 Maiu 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
Poincaré (Jules-Henri).—Ales la 28 Maiu 1909.— † 4 Iulie 1912.
Poincaré (Lucien). — Ales la 11 Iunie 1919. — † 9 Martie 1920.
Polizu (Dr. Gheorghe A.).—Ales la 10 Septem. 1871.— † 18 Octom. 1886.
75. **Quinet** (Edgar).—Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
Rambaud (Alfred).—Ales la 22 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
Ramsay (Sir William).—Ales la 29 Maiu 1913.— † 1 August 1916.
Sella (Quintino).—Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.
Șiaguna (Mitropolitul Andreiu). — Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 16 Iunie 1873.
80. **Silași** (Dr. Gr.).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897.
Stanley of Alderley (Lord Henry).—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 10 Decemvrie 1903.
Steenstrup (Johannes Japetus Smith).—Ales la 12 Septemvrie. 1870.—† 8 Iunie 1897.
Sturdza-Scheianu (Dimitrie).—Ales la 16 Aprilie 1907.—† 6 Fevruarie 1920.
Suruceanu (Ioan Cassian). — Ales la 11 Aprilie 1888. — † 18 Noemvrie 1897.
85. **Szabo** (Dr. Iosif).—Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.
Tobler (Adolf).—Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.
Torma (Carol).—Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Fevruarie 1897.
Ubicini (A.).—Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 15 Octomvrie 1884.
Uvaroff (Alexis S.).—Ales la 9 Septemvrie 1871.— † Fevruarie 1885.
90. **Vegezzi-Ruscala** (G.).—Ales la 15 Septemv. 1869.—† 17 (29) Decemv. 1885
Virchow (Rudolf).—Ales la 6 Aprilie 1902.— † 23 August 1902.
White (Sir William A.).—Ales la 17 Martie 1885.—† 16 Decemv. 1892

MEMBRII CORESPONDENŢI

I. LA SECŢIUNEA LITERARĂ.

Români.

Agârbiceanu *Ioan* (Sibiiu). — Ales la 5 Iunie 1919.
Bănescu *Nicolae* (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
Bărbulescu *Ilie* (Iaşi). — Ales la 4 Aprilie 1908.
Bassarabescu *I. A.* (Ploeşti). — Ales la 25 Maiu 1909.
5. **Bengescu** *Gheorghe* (Bucureşti). — Ales la 2 Aprilie 1883.
Burada *Teodor T.* (Iaşi). — Ales la 25 Martie 1887.
Dan *Dimitrie* (Cernăuţi). — Ales la 23 Martie 1904.
Ghibu *Onisifor* (Sibiiu). — Ales la 5 Iunie 1919.
Gorovei *Artur* (Folticeni). — Ales la 28 Maiu 1915.
10. **Halipa** *Pantelimon* (Chişinău). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
Hodoş *Enea* (Sibiiu). — Ales la 23 Martie 1904.
Murnu *Gheorghe* (Bucureşti). — Ales la 25 Maiu 1909.
Ortiz *Ramiro* (Bucureşti). — Ales la 10 Iunie 1920.
Papahagi *Pericle* (Silistria). — Ales la 26 Maiu 1916.
15 **Procopovici** *Alexe* (Cernăuţi). — Ales la 5 Iunie 1919.
Rădulescu-Pogoneanu *Ioan* (Bucureşti). — Ales la...
Sadoveanu *Mihail* (Iaşi). — Ales la 26 Maiu 1916.
Sandu-Aldea *Constantin* (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
Simionescu-Râmniceanu *Marin* (Focşani). — Ales la 5 Iunie 1919
20. **Speranţia** *Teodor D.* (Bucureşti). — Ales la 31 Martie 1891.

Străini:

Bartoli *Mateiu* (Turin). — Ales la 29 Maiu 1914.
Friedwagner *M. H.* (Frankfurt pe Main). — Ales la 18 Maiu 1911.
Herzog *Eugen* (Cernăuţi). — Ales la 29 Maiu 1914.
Roques *Mario* (Paris). — Ales la 29 Maiu 1914.
5. **Rosny** *Léon de* (Paris). — Ales la 13 Septemvrie 1877.
Sandfeld-Jensen *Kr.* (Copenhaga). — Ales la 18 Maiu 1911.

Schrader *Otto* (Breslau). — Ales la 30 Martie 1891.
Weigand *Dr. Gustav* (Lipsca). — Ales la 31 Martie 1892.
Zauner *Ad.* (Graz). — Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECŢIUNEA ISTORICĂ.

Români:

Bogrea *Vasile* (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
Brătescu *Constantin* (Constanţa). — Ales la 5 Iunie 1919.
Cuza *A. C.* (Iaşi). — Ales la 1 Aprilie 1903.
Docan *N.* (Bucureşti). — Ales la 26 Maiu 1915.
5. **Dragomir** *Dr. Silviu* (Cluj). — Ales la 26 Maiu 1916.
Filitti *I. C.* (Bucureşti). — Ales la 19 Maiu 1915.
Frăţiman *Justin* (Chişinău). — Ales la 7 Iunie 1919.
Ghibănescu *Gh.* (Iaşi). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Hârjeu *General C. N.* (Bucureşti). — Ales la 27 Maiu 1909.
10. **Longinescu** *Ştefan* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1910.
Meteş *Preotul Ştefan* (Boholt). — Ales la 7 Iunie 1919.
Moisil *Constantin* (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
Negulescu *P. P.* (Bucureşti). — Ales la 19 Maiu 1915.
Pâclişan *Preotul Zenovie* (Blaj). — Ales la 5 Iunie 1919.
15. **Popa-Lisseanu** *Gheorghe* (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
Popescu *Diaconul Nicolae* (Bucureşti). — Ales la 10 Iunie 1920.
Popovici *Gheorghe* (Lugoş). — Ales la 29 Maiu 1909.
Russo *Demostene* (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
Slavici *Ioan* (Bucureşti). — Ales la 22 Martie 1882.
20. **Ursu** *Ioan* (Cluj). — Ales la 25 Maiu 1910.
Zotta *Sever* (Iaşi). — Ales la 7 Iunie 1919.

Străini:

Ghedeon *Emanuel* (Constantinopole). — Ales la 2 Aprilie 1891.
Guillouard *Louis Vincent* (Caën). — Ales la 1 Aprilie 1903.
Kadlec *Karel* (Praga) — Ales la 7 Iunie 1919.
Nys *Ernest* (Bruxelles). — Ales la 1 Aprilie 1903.
5. **Radonić** *Iovan* (Belgrad). — Ales la 29 Maiu 1914.
Romstorfer *Karl A.* (Viena). — Ales la 29 Maiu 1914.
Strzygowski *Iosif* (Viena). — Ales la 29 Maiu 1914.
Tamm *Traugott* (—?—) — Ales la 2 Aprilie 1891.

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Români:

Atanasiu *I.* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1911.
Athanasiu *Sava* (Iaşi). — Ales la 10 Iunie 1920.
Borcea *Ioan* (Iaşi). — Ales la 5 Iunie 1919.
Botezat *Eugeniu* (Cernăuţi). — Ales la 25 Maiu 1913.
5. **Călugăreanu** *Dr. D.* (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
Cantacuzino *Dr. I.* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1911.
Climescu *C.* (Iaşi). — Ales la 31 Martie 1892.
Constantinescu *Gogu* (Londra). — Ales la 10 Iunie 1920.
Cosmovici *Leon* (Iaşi). — Ales la 11 Martie 1893.
10. **Gerota** *Dr. D.* (Bucureşti). — Ales la 21 Maiu 1916.
Hurmuzescu *Dr. Dragomir* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1916.
Ionescu *Ioan* (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
Levaditi *Dr. C.* (Paris). — Ales la 24 Maiu 1910.
Moldoveanu *Dr. I.* (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
15. **Panaitescu** *General Scarlat* (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
Pompeiu *D.* (Bucureşti). — Ales la 21 Maiu 1916.
Riegler *Dr. Em.* (Iaşi). — Ales la 23 Martie 1904.
Ştefănescu *Sabba* (Bucureşti). — Ales la 11 Martie 1893.
Teodorescu *Em. C.* (Bucureşti). — Ales la 25 Maiu 1909.
20. **Vasilescu-Karpen** *Nicolae* (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.

Străini:

Montandon *A. L.* (Bucureşti). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Montessus de Ballore *Fernand de* (Chili). — Ales la 27 Maiu 1913.
Pittard *Eugène* (Geneva). — Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI.

Assaky (Dr. G.).—Ales la 20 Martie 1890.— † 22 Aprilie 1899.
Asser T. M. C. —Ales la 1 Aprilie 1903. — † 6 Iunie 1914.
Bamberg (Dr. Felix).—Ales la 2 Aprilie 1891.— † 31 Ianuarie 1893.
Barcianu (Sava Popovici).—Ales la 15 Septemvrie 1869.—† 17 Martie 1879.
5. **Boiu** (Zaharia).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 24 Octomvrie 1903.
Brătianu (General C. I.).—Ales la 10 Aprilie 1899.— † 6 Ianuarie 1910.
Broșteanu (Petre).—Ales la 1 Aprilie 1889. — † Ianuarie 1920.
Codrescu (Teodor).—Ales la 2 Aprilie 1886.— † 22 Martie 1894.
Culianu (N). — Ales la 1 Aprilie 1889. — † 28 Noemvrie 1915.
10. **Demetriescu** (Anghel).—Ales la 6 Aprilie 1902.— † 22 Iulie 1903.
Densușianu (Aron).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 4 Septemvrie 1900.
Densușianu (Nicolae).—Ales la 6 Aprilie 1880.— † 25 Martie 1911.
Dobrescu (N.). — Ales la 18 Maiu 1911. — † 10 Iulie 1914.
Eliad (Pompiliu). — Ales la 21 Maiu 1912. — † 24 Maiu 1914.
15. **Esarcu** (Constantin).—Ales la 1 Aprilie 1884.— † 8 Iunie 1898.
Gogu (Constantin).—Ales la 3 Aprilie 1889.— † 30 Ianuarie 1897.
Goldiș (Episcop Iosif).—Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.
Ionnescu-Gion (G. I.).—Ales la 1 Aprilie 1889.— † 29 Iunie 1904.
Janka (Victor).—Ales la 22 Martie 1882.— † 9 August 1890.
20. **Jung** (Dr. Julius).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 1910.
Kalinderu (Dr. N.).—Ales la 29 Martie 1890.— † 16 Aprilie 1902.
Kaluzniacki (Dr. Emil). — Ales la 20 Martie 1890. — † 21 Iunie 1914.
Kanitz (August).—Ales la 22 Martie 1882.— † 30 Iunie 1896.
Lambrior (Alexandru).—Ales la 2 Martie 1882.— † 20 Septemvrie 1883.
25. **Laurian** (D. Aug.).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 25 Octomvrie 1906.
Lecomte du Noüy (A.) — Ales la 25 Martie 1887. —† 11 Noemvrie 1914.
Legrand (Emil).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 15 Noemvrie 1903.
Mărgărit (Apostol).—Ales la 3 Aprilie 1889.— † 22 Iulie 1903.
Meșiota (Ioan).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
30. **Mihályi** (Ioan). — Ales la 25 Martie 1901. — † 14 Octomvrie 1914.

Negreanu (Dimitrie).—Ales la 11 Martie 1893.—† 30 Aprilie 1908.
Nenițescu (Ioan).—Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Fevruarie 1901.
Obedenaru (Dr. Mihail G.).—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 9 Iulie 1885.
Odhner (C. T.). — Ales la 20 Martie 1890. — † 1904.
35. **Oniț** (Virgil).—Ales la 3 Aprilie 1902.— † 8/21 Octomvrie 1915
Petrescu (Dr. Z.).—Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901.
Petrino (Dimitrie).—Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1878.
Pop (Gavril).—Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 27 Maiu 1883.
Popescu (Ioan)—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892.
40. **Popovici** (Gh.). — Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
Robescu (C. F.). — Ales la 10 Sept. 1871. — † 1920.
Suțu (Dr. Alexandru).—Ales la 11 Aprilie 1881. — † 1920.
Roman (Visarion).—Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885.
Romniceanu (Dr. Gr.).—Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Maiu 1915.
45. **Romniceanu** (M.)—Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915.
Saligny (Alfons).—Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Maiu 1903.
Schuyler (Eugen).—Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890.
Șerbănescu (Colonel T.).—Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901.
Tanoviceanu (Ioan) (București).—Ales la 9 Aprilie 1897.— † 1917.
50. **Vârgolici** (Ștefan). — Ales la 25 Martie 1887. — † 29 Iulie 1897.
Vitzu (Dr. Alexandru N.). — Ales la 7 Aprilie 1897—† 25 Decemvrie 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1920—21.

A. DELEGAȚIUNEA.

Preşedintele Academiei Române	**Onciul** *D.*
Asesori (Vicepreşedinţi): din *Secţiunea Literară* .	**Brătescu-Voinești** *I.*
din *Secţiunea Istorică* .	**Pârvan** *V.*
din *Secţiunea Ştiinţifică*	**Hepites** *St. C.*
Secretar general (pe 7 ani, 1915—1922)	**Negruzzi** *I. C.*

B. SECŢIUNILE.

I. SECŢIUNEA LITERARĂ.

Preşedinte	**Caragiani** *Ioan* (Iaşi)
Vicepreşedinte	**Brătescu-Voineşti** *I.* (Bucureşti)
Secretar (pe 7 ani, 1914—1921)	**Bianu** *I.* (Bucureşti)

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ.

Preşedinte	**Onciul** *D.* (Bucureşti).
Vicepreşedinte	**Stefanelli** *T. V.* (Folticeni).
Secretar (pe 7 ani, 1919—1926)	**Pârvan** *V.* (Bucureşti)

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Preşedinte	**Marinescu** *Dr. G.* (Bucureşti)
Vicepreşedinte	**Simionescu** *I.* (Iaşi)
Secretar (pe 7 ani, 1919—1926)	**Antipa** *Gr.* (Bucureşti)

C. COMISIUNILE.

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii:

Bianu *I.*, **Pârvan** *V.*, **Antipa** *Gr.*, Secretarii Secţiunilor.

II. Membru Conservator al Colecţiunii numismatice. **Sutzu** *M. C.*

III. Comisiunea pentru Marele Premiu Năsturel de 12.000 lei din 1921:

Din Secţiunea Literară:

Brătescu-Voineşti *I.*, **Ciobanu** *St.*, **Densuşianu** *O.*, **Puşcariu** *S.*

Din Secţiunea Istorică:

Gusti *D.*, **Lăpědatu** *Al.*, **Nistor** *I.*, **Onciul** *D.*

Din Secţiunea Ştiinţifică:

Inculetz *I.*, **Mrazec** *L.*, **Poni** *P.*, **Ţiţeica** *G.*

IV. Comisiunile pentru lucrările intrate la următoarele premii din 1921:

a) *Năsturel*, de 5.000 lei despre: *Vasile Alecsandri: vieaţa şi opera lui*:
Bianu *I.*, **Bogdan-Duică** *G.*, **Negruzzi** *I. C.*.

b) *Neuschotz*, de 2.000 lei, despre: *Cipariu şi Pumnul, activitatea lor filologică şi literară:*
Bianu *I.*, **Densuşianu** *O.*, **Puşcariu** *S.*

c) *Toncoviceanu*, de 1.000 lei: *Studiu despre versificaţia românească:*
Bârseanu *A.*, **Brătescu-Voineşti** *I.*, **Zamfirescu** *Duiliu.*

d) *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*:
Iorga *N.*, **Onciul** *D.*, **Pârvan** *V.*

e) *Alexandru Ioan Cuza*, de 6.000 lei: *Studiul sistematic, faunistic şi biologic al larvelor de insecte din balta Brateş:* **Antipa** *Gr.*, **Racoviţă** *Emil*, **Botezatu** *Eugen* (membru corespondent).

f) *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), : *Studii originale despre etiologia, prevenirea şi combaterea uneia sau mai multora din boalele cari cauzează marea mortalitate a primei copilării în România:*
Babeş *Dr. V.*, **Marinescu** *Dr. G.*, **Gerota** *Dr. D.* (membru corespondent).

g) *Lazăr*, de 5.000 lei: *Studiul chimic al lignitelor din ţară:* **Mrazec** *L.*, **Poni** *P.*, **Simionescu** *I.*

h) *Anastasie Fătu*, de 3.000 lei: *Studiul şi harta geologică a unei regiuni din ţară:*
Mrazec *L.*, **Simionescu** *I.*, **Ştefănescu** *Sabba* (membru corespondent).

i) *Marele Premiu General Ioan Carp şi Maria Carp* de 7.000 lei: *Energia pe care ne o pot da apele din ţară:*
Hepites *St. C.*, **Saligny** *A*, **Hurmuzescu** *Dr. Drag.* (membru corespondent).

V. Comisiunea financiară:
Antipa *Gr.*, **Mehedinţi** *S.*, **Ţiţeica** *G.*

VI. Comisiunea bugetară:
Antipa *Gr.*, **Mehedinţi** *S.*, **Poni** *P.*, **Simionescu** *I.*, **Ţiţeica** *G.*

VII. Comisiunea Fundaţiunii Adamachi :
Negruzzi *I. C.*, **Poni** *P.*, **Simionescu** *I.*

VIII. Comisiunea şcolară:
Mehedinţi *S.*, **Onciul** *D.*, **Pârvan** *V.*

IX. Comisiunea Fondurilor I. Fătu şi I. Scorţeanu:
Bârseanu *A.*, **Inculetz** *I.*, **Negruzzi** *I. C.*, **Onciul** *D*, **Pârvan** *V.*

X. Comisiunea Dicționarului:
Bianu *I.*, **Crainicianu** *Gr.*, **Hepites** *St. C.*, **Onciul** *D.*, **Negruzzi** *I. C.*, **Zamfirescu** *Duiliu.*

XI. Comisiunea pentru localul Bibliotecii:
Antipa *Gr.*, **Bianu** *I.*, **Poni** *P.*, **Saligny** *A.*

XII. Comisiunea pentru revizuirea și unificarea regulamentului general al Academiei: **Bianu** *I.*, **Pârvan** *V.*, **Țițeica** *G.*

XIII. Comisiunea pentru potretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți:
Bianu *I*, **Hepites** *St. C.*, **Negruzzi** *I. C.*, **Sutzu** *M. C*, **Zamfirescu** *Duiliu.*

CUPRINSUL

PARTEA I.

ŞEDINŢELE ORDINARE

DELA 13 IUNIE 1919 PÂNĂ LA 14 MAIU 1920.

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1920.